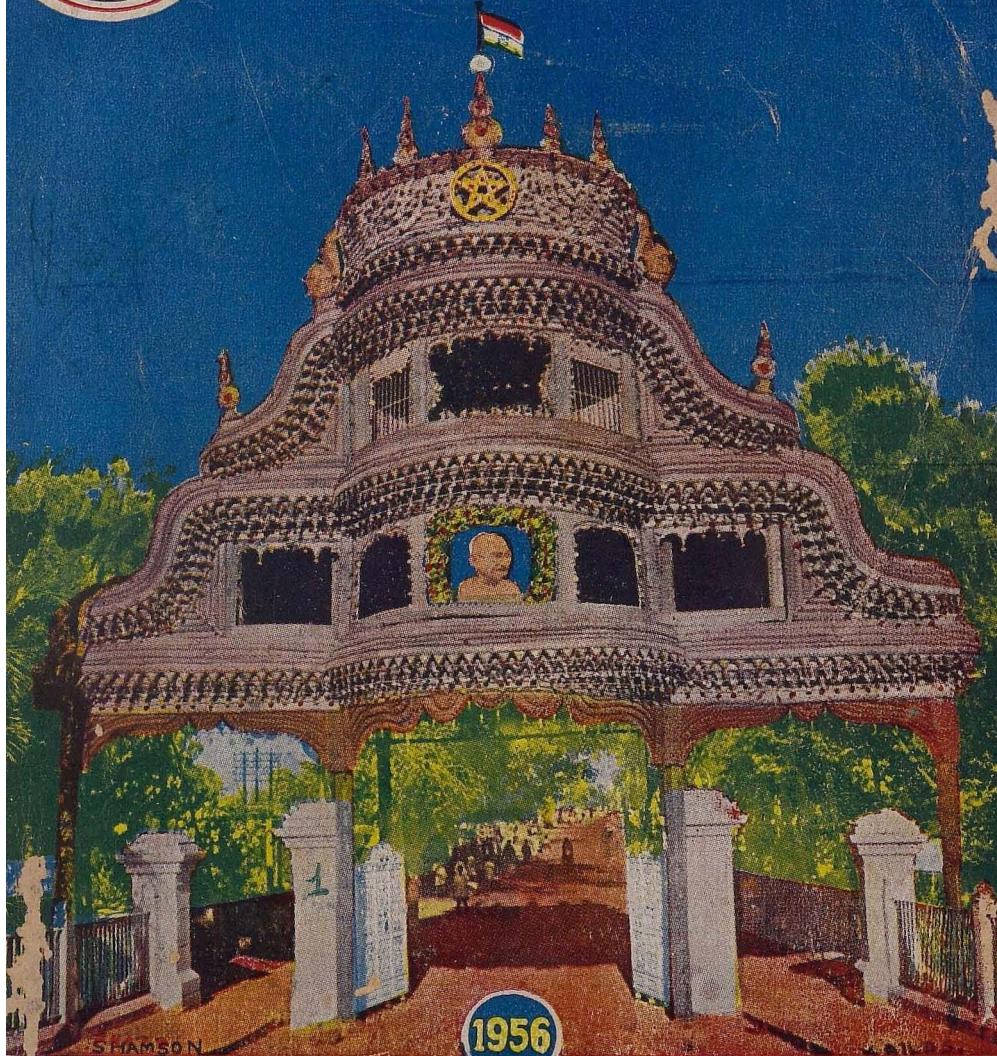

மதுரை நகர சபை

சுத்திரை பொருட்காட்சி மலர்

1956

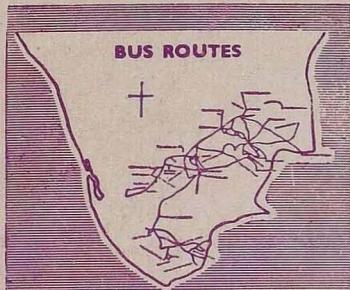
MADURAI MUNICIPAL CHITHIRAI EXHIBITION
CELEBRATION

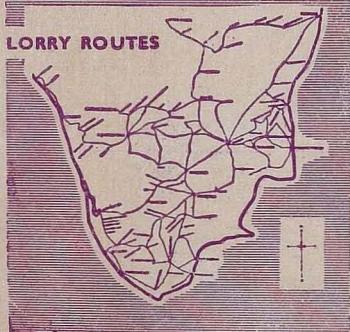
4 crore passengers

Southern Roadways Ltd.

FOR
TIME BUS
"ON TIME" LORRY

BUS ROUTES

LORRY ROUTES

7 million Lorry miles.

A journey to the next town or a trip to the next district, there is a Southern Roadway service to take you there - and bring you back. There are over a hundred routes In Madura, Ramnad, Tirunelvelli, Tiruchi, and Tanjore Districts of Madras State.

Only "ON TIME" lorry service in India.

Our vehicles operate 16,000,000 miles yearly.

For Road Transport

Southern Roadways Ltd.,

MADURAI.

TVSZ 7a

‘அலுமினியம்’

போன்: 615, 3088 & 3088A

மதுரை மெட்டல் புராடக்டல் லிமிடெட்

அலுமினிய பாத்திர உற்பத்தியாளர்கள்

செல்லூர் :: தல்லாகுளம் P.O.

மதுரை

..... மாணேஜிங் ஏஜன்டஸ்:

மெஸ்ஸர்ஸ்

தி செலத் இந்தியன் ஹோம் ஏஜன்ஸீஸ்

அலுமினியப்பாத்திர உற்பத்தியில்

இராஜ்யத்தில் இரண்டாவது பெரிய

தொழிற் சாலையாக தி கழக து

44 ஆண்டுகளாக புகழ்பெற்று..

மேரிராம் பந்தபாடி

(REGD.)

பாக்கெட், டின்
இருவித சைஸ்களில்
கிடைக்கிறது

*

பாக்கெட் 1க்கு அணு 2
டின் 1க்கு , , 4

தயாரிப்பவர்கள்

போன்றவர்கள்

மூர்.எஸ்.பதி அண்டு கோ.
(REGD)
தபால் பெட்டி ஸீர்: ७७. மதுகர.

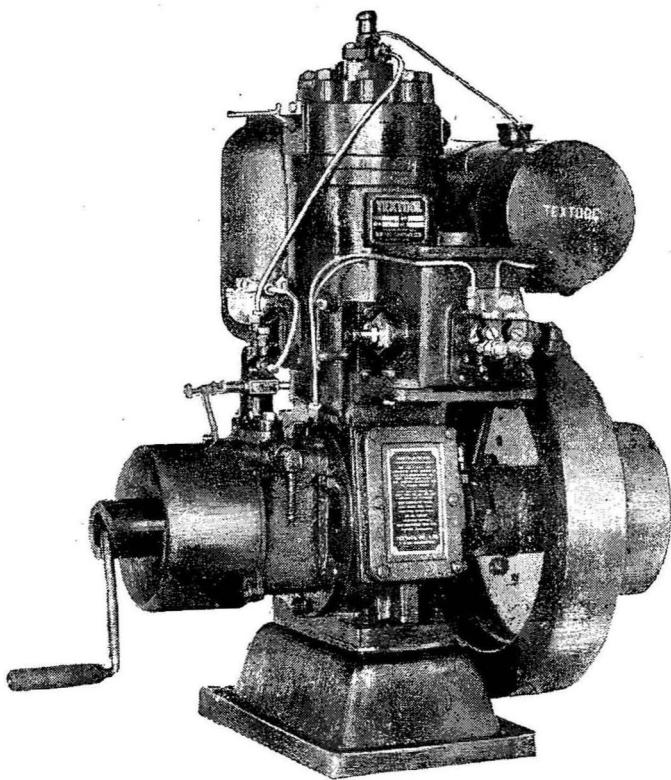
இனம்!

இனம் !!

ஓரே சமயத்தில் 1 டஜன் பாக்கெட்டுகள் வாங்கினால்

2 பாக்கெட்டுகள் இனமாக கொடுக்கப்படும்

TEXTOOL DIESEL ENGINES

COLD START SLOW SPEED TWO STROKE
ROBUST - SIMPLE - SINGLE CYLINDER - VERTICAL - VALVELESS - EASY TO START - LESS FUEL CONSUMPTION

LARGE NUMBERS OF "TEXTOOL" ENGINES ARE WORKING IN DIFFERENT STATES,
LIKE, MADRAS, ANDHRA, HYDRABAD, MYSORE BOMBAY, T. C. STATE ETC.,
WE ARE REGULARLY SUPPLYING "TEXTOOL" DIESEL ENGINES TO AGRICULTURISTS
THROUGH THE VARIOUS N. E S BLOCKS, COMMUNITY PROJECTS AGRI. DEPARTMENTS ETC.,

PHONE: 409

GRAMS: "TEXTOOLCO"

TEXTOOL COMPANY LTD.
POST BOX NO. 221 : : COIMBATORE

வெட்டுக்காயம், சொறிசிறங்கு, வேனல்கட்டி,
கரப்பான், தீப்பட்டபுண், முகப்பரு, சேத்துப்புண்
முதலிய வியாழிகளைப் போக்குவதில் கைகண்ட களிம்பு

எ ச ப ா ள்

குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் சகல
அஜீரணக் கோளாறுகளையும் போக்கி புஷ்டி அளிப்பது

ரமணீஸ் பேபி கிரைப்

கைபடாமல் ட்யூப்களில் தயாராகிறது

எ ஸ் லி ஸ் ப ா ள்

ஜில்தோஷம், நரம்புவலி, தலைவலி, பல்வலி முதலியவைகளைப் போக்கவல்லது

தயாரிப்பவர்கள் :

திருச்சென்ட் இந்தியன் மாண்யபாக்ஸிங் கம்பெனி
மதுரை

அகில உலகச் செய்திகள் அறிய வேண்டுமா?

அல்லது

ஆனந்தமிகு அற்புத கானம் கேட்க வேண்டுமா?

இன்றே வாங்குவீர் எமது

‘ஸொ’ ரேடி சேயா

மிகச் சிறந்த முறையில் விசேஷத் தயாரிப்
புடன் ரூ. 225/-ல் முற்றிலும் A. C.,
மூன்று பாண்டுகள் மரத்தினால் செய்யப்
பட்ட காபினெட்டுடன் கூடிய எமது
‘ஸொ’ பாப்புலர் மாடல் ரேடியோவை
வாங்கிப் பரவசமடையுங்கள்.

மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கஞ்சுகு பூரண விளியோகஸ்தர்கள் :

S. பாலு ரேடியோ சர்வீஸ்

3, தானப்ப முதலி தெரு

-:-

மதுரை

மதுரையிலே

உறுதியான இரும்புப் பெட்டிகள், விதவிதமான பர்னிச்சர்கள், நவீன பான்ஸி சாமான்கள் வாங்கவும் விற்கவும் — நம்பிக்கை, நாணயம், பொறுப்பு வாய்ந்த இடம்

சிட்டி ஆக்ஷன் ஹாஸ்

18, மேலாவணி மூல வீதி

:- மதுரை.

S. M. வீரப்ப பிள்ளை, உரிமையாளர்.

மதுரையிலே

ஆன்தா கூபே

(புதுக்கட்டிடம்)

கூட்டஸ்டைட் தெரு சமீபம், மதுரை.

- * ருசியடன் கூடிய சீற்றுண்டி
- * உணர்ச்சியூட்டும் காபி
- * சகலவித குளிர் பானங்கள்
- * உள்ளனபுடன் கூடிய உபசரிப்பு யாவும் ஒருங்கே போருந்திய சிற்றுண்டி நிலையம்

K. V. S. R. உரிமையாளர்.

தூதி: "EVEREST" போன்: 570 & 570-A

சகலவிதமான சானிடரி சாமான்கள், அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமின்ட் தகடுகள் & குழாய்கள், காஸ்ட் அயர்ன் பைப் புகள், டால்மியா சிமின்ட், G. I. பைப்ஸ் & பிட்டிங்ஸ், டன்லப்ரப்பர் ஹோஸ், பெல்டிங்ஸ் & V. பெல்ட்ஸ், கங்கா & காவேரி பம்புகள், ஹார்டு வேர் சாமான்கள் முதலியன் சகாய மான விலையில் கிடைக்குமிடம்

மினர் வா ஏஜன்சி

வேராகும் & சௌகல் ஆயிஸ் :

மேலக்கோபுரத் தெரு

57, தெற்கு கிருஷ்ணன்கோவில் தெரு
மதுரை

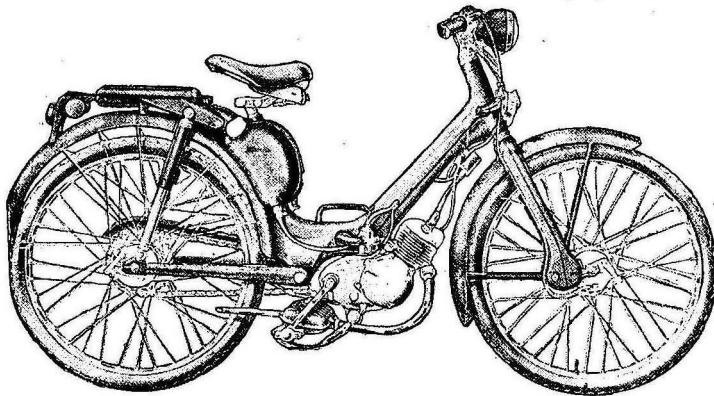
குறித்த காலத்தில் பொறுப்பான முறையில்

பாலு லாரி சர்வீஸ்

3, தானப்பமுதலி தெரு

:- மதுரை

தினசரி மதுரையிலிருந்து, திருமங்கலம், குண்டத்தூர், கல்லுப்பட்டி, சுப்புவாபுரம், கிருஷ்ணன் கோவில், சுந்தரபாண்டியம், வத்திரூயிருப்பு, பூத்தீவிலிபுத்தூர், சிவகாசி, ராஜபாளையம், சேத்தூர், முகலூர், தளவாய்புரம் முதலிய இடங்களுக்கு லாரிகள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன

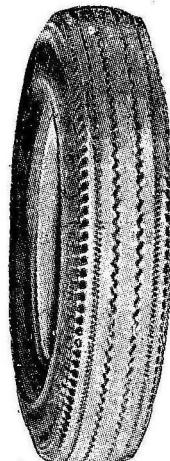

லாம்பிரெட்டா ஆட்டோ பைக் காலனுக்கு 225 மைல் போகக்கூடியது

விபரங்களுக்கு

S. G. ஜெயராஜ் நாடார் & சன்ஸ்

14, ஒர்க்ஷாப் ரோடு :: சிம்மக்கல் :: மதுரை

பஸ், லாரி சொந்தக்காரர்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி!

நவீன முழுவட்ட டயர் ரீடிரேடிங் (Full Circle Mould) மெதின்களின் கைதேர்ந்த வேலையாட்களைக்கொண்டு உயர்ந்த ரக மூலப்பொருட்களை உபயோகித்து தேய்ந்துபோன பழைய டயர் களை புதிய அச்சுக்களால் மீண்டும் புதுப்பித்து குறைந்த செலவில் நித்த சேவைக்கு தயார்செய்து கொடுக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்

பஸ், லாரி உரிமையாளர்களும் வாடிக்கைக்காரர்களும் எப்போதும்போல் எங்களை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்

செலவைக் குறைக்க டயரைப் புதுப்பியுங்கள்!

விபரங்களுக்கு :

ஜெயா டயர் ரீடிரேடிங்

S. G. ஜெயராஜ் நாடார் & சன்ஸ், பெரியகுளம் (போன் : 11)

தந்தி: “ஜாவல்ஸி” ————— மதுரையில் ————— போன் நிர். 200
உத்தரவாதமுள்ள பவுன் நகைகள், வெள்ளிப்பாத்திரங்களுக்கு நம்பிக்கையான இடம்

R. ராமஞ்சன் செட்டியார்

ஜூ வல்லர்

40, 41, கோவணி மூலவிதி :: மதுரை

குறிப்பு: - R. R. C. லீல் சாமான்கள் பவுன் தங்கத்துக்கும், கத்தக்கட்டி வெள்ளிக்கும் உத்தரவாதமுள்ளது

தந்தி: “சிபா” (CIBA)

போன்: 309

“சிபா” உயர்ந்த ரக சாயங்கள்

எல்லாவிதமான துணிகளும் சாயம் போடுவதற்கும்
பிரின்ட் செப்பவதற்கும் நேர்த்தியானது

ஹேட் ஆபீஸ்: அனா. சுப. பளி. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்

“சிபா” சாய வியாபாரம்

91, கீழ்மாரட் விதி :: மதுரை.

பிராஞ்சுகள்:

26. கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, மதுராஸ்-1

52. கீழாத் வீதி, திருநேல்வேலி டவுன்
(திருவனந்தபுரம் & நாகர்கோவில் உள்பட்டு).

அம்பலபுரி பஜார், ராஜபாளையம்
54-1-21, சிடி பஜார், அருப்புக்கோட்டை P. O.

35, லோராஷ்டர் நடுத்தெரு, குழப்போணம்
B 36/755, சித்தூர் ரோடு. குழியாத்தம் (N. A. Dt.)

111, சங்கர நாயுடு வீதி, திருப்பாபுலியூர் (கடலூர் N. T.)

14/239, மேயின் பஜார், புத்தடூர் (கடப்பை ஜில்லா) ஆந்திரா

மாணைஜிங் பார்டனர்: R. நாகராஜ் நாயுடு

நிகரற் அங்கு விலாஸ் வாசனைப் புகையிலை
தீன்பன்னடம், பஞ்சாமிர்தம் போன்றது!

இனையற்ற நி. வி. சி. பட்டணம் பொடி

சிரேப் மாம்பழ வரடையுள்ளது!

மகத்தான மயில் மார்க் சுருட்டுகள்

ஸௌல் ஏஜன்ட்: என். ராம் பிரதர்ஸ்

உரிமையாளர்: N. R. மாரியப்பக் கோன், நகரா மண்டபம். மதுரை

Advt. Agent: K. A. HAMEED, SOUTH GATE, MADURAI.

THE MADURAI MUNICIPAL
CHITHIRAI EXHIBITION
SOUVENIR

மதுரை நகர் சபை சித்திரைப் போருட்காட்சி மலர்

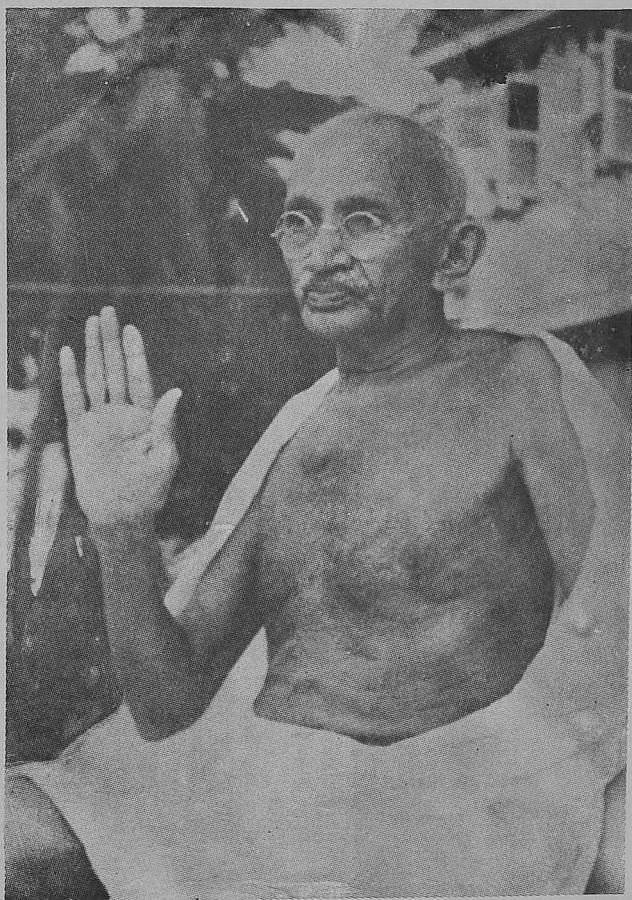
1956.

Published by :

THE MUNICIPAL COUNCIL, MADURAI.

மதுரை நகர் சபையாரின் வெளியீடு.

PRICE As. 6.

The Father of Free India
இந்திய நாட்டின் சுதந்திரப்பீதா

FOREWORD.

It is only in 1949 that the Madurai Municipality undertook for the first time to conduct an Exhibition during the Chitrai Festival time, and the second effort was in 1952 when it was entrusted to some private agency to run the Chitrai Exhibition on a contract basis.

But in the current year the Municipal Council has come to a bold decision though barely a month ago to conduct the show as an entirely municipal effort so that it has become necessary for the entire municipal machinery to do its best to make the venture a complete success by making it worthy of the biggest city with the biggest income next to the Madras Corporation.

It was also a wise decision on the part of the Municipal Council to seek the advice of all the leading officials and non-officials of the city through the medium of the Exhibition Advisory Committee presided over by the Collector of Madurai. The Government have also given full support for the venture so that most of the Government Departments have been represented in the various stalls and exemption has also been granted from the Entertainment Tax.

The Hon'ble Finance Minister who opened the Exhibition on 14—4—56 has also expressed the opinion that the Exhibition will serve a useful purpose for the Madurai public and the surrounding areas, and has also given his kind blessings for the success of our effort.

And so with the encouragement and support received from the various high official and non-official sources and also the public of Madurai, we hope to make this one-month's show a success worthy of the Madurai Municipal Council and achieve the object underlying the venture.

Madurai }
17—4—56.

T. M. RAMASWAMI, M. A., (Cantab)
Secretary & Commissioner, Madurai Municipality

A FEW MESSAGES.

PRIVATE SECRETARY
TO THE
GOVERNOR OF MADRAS.

RAJ BHAVAN

GUINDY, MADRAS-22.

I am to acknowledge with thanks your letter dated the 10th April and to convey the Governor's best wishes for the success of the Madurai Municipal Chitrai Exhibition.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

DEPUTY MINISTER,
TRANSPORT & RAILWAYS, INDIA
NEW DELHI.

Sri O. V. ALAGESAN, Deputy Minister for Transport and Railways, Government of India, is very much pleased to know that Madurai Municipal Council is arranging an exhibition synchronising with the Chitrai Festival and Cattle Fair.

He wishes the exhibition all success.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

A. D. PANDE, I. A. S.

PRIVATE SECRETARY TO THE
MINISTER FOR HOME AFFAIRS,
NEW DELHI.

Pantji has received your letter No. EN. 13913/56 dated April 10, 1956 and he thanks you for the same. He is glad to learn that Madurai Municipal Council are conducting an Exhibition from April 14, 1956. He sends his good wishes for its success.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI,
MINISTER FOR PUBLIC WORKS.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS.

தங்கள் நகரசபை சித்திரைப் பொருட்காட்சித் திறப்புவிழா அழைப்பிதழ் இடைத்தது. முன்னமேயே தவிர்க்கமுடியாத பல அலுவல்களை ஒப்புக்கொண் டிருப்பதால் விழாவிற்கு வர இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன். விழா இனிது நடைபெற வேண்டுகிறேன்.

P. T. RAJAN, M. L. A.

'PALAYAM HOUSE'
TALLAKULAM P. O.
MADURAI.

I visited the Madurai Municipal Chitrai Exhibition yesterday. I was very much impressed with the arrangements. The set up as a whole including the lighting was grand. I take the liberty of congratulating the organisers and wishing them and the exhibition every success.

* * * * *

DR. P. V. CHERIAN.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS.

I am glad to hear that the Madurai Municipal Council is conducting an exhibition synchronising with the grand Chitrai Festival and Cattle Fair. Exhibitions are always very instructive, particularly when it is conducted by a Municipality showing all its various activities. I am also glad to hear that you are publishing an Exhibition Souvenir which I am sure will be of immense use to the people of the district. I send my blessings for the success of the Exhibition.

* * * * *

A. S. P. AYYAR, M. A., I. C. S., F. R. S. L.
BAR-AT-LAW
HIGH COURT JUDGE.

"GITA" 1-B COLLEGE ROAD,
MADRAS-31.

Many thanks for your kind invitation to the opening ceremony of the Municipal Chitrai Exhibition on the 14th. I wish the function all success.

* * * * *

K. N. PALANISWAMI GOUNDER, M. L. C.,
CHAIRMAN,
MUNICIPAL COUNCIL, TIRUPUR &
PRESIDENT, CHAMBER OF MUNICIPAL CHAIRMEN.

Wishing the function a grand success and thanking you all for the cordiality.

Babu Rajendra Prasad, President of India
பாபு ராஜேந்திர பிரசாத்-இந்திய ஜனதிபதி

இந்தியப் பிரதமர் முனீ கேரு

மதுரைமா நகர்

தொகுத்துத் தந்தவர் :

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனுர்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

1. வட்டுவின் மாஸில மட்ச்சைமார் பிடைக்கிடங் திமைக்கப் படுவி வாரமே பாண்டிநா டாரமேற் பக்கத் திடுவின் மாமணி யதன்புற நகரெலாம் இவற்றுள் நடுவில் நயக மாமணி மதுரைமா நகரம்.
2. திரும் கட்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமால் மரும் கட்குவென் தாமரை மாடமே ஞான் தரும் கட்கியோ கத்தனிப் பீடமே தரையாம் பெரும் கட்கணி திலகமே யானதிப் பேரூர்.
3. கழையுங் தாமமுஞ் சன்னமு மணிச்சூற் கலனுங் குணமுபுங் நூபமுஞ் தீபமுங் கும்பமுங் தாங்கித் தழையுங் காதல் வரவுபார்த் தன்பகங் ததும்பி வின்மையுங் கற்பினு ரொத்தன விழாவரு வீதி.
4. குழலுங் தும்புரு நாரத் பாடலுங் குனித்துச் சுழலும் கொம்பனு ராடலு மூவாவாய்த் துதியும் விழவின் செல்வமுஞ் சுருதியுங் திசையெலாம் விமுங்கும் முழவுங் கண்டுயி ஸதது முன்னவன் கோயில்.
5. புண்ணி யம்புரி பூமிபா ரதில்வரு போகம் நண்ணி யின்புறு பூமிவா னுடென்ப நாளும் புண்ணி யம்புரி பூமியும் அதில்வரு போகம் நண்ணி யின்புறு பூமியும் மதுரைமா நகரம்.

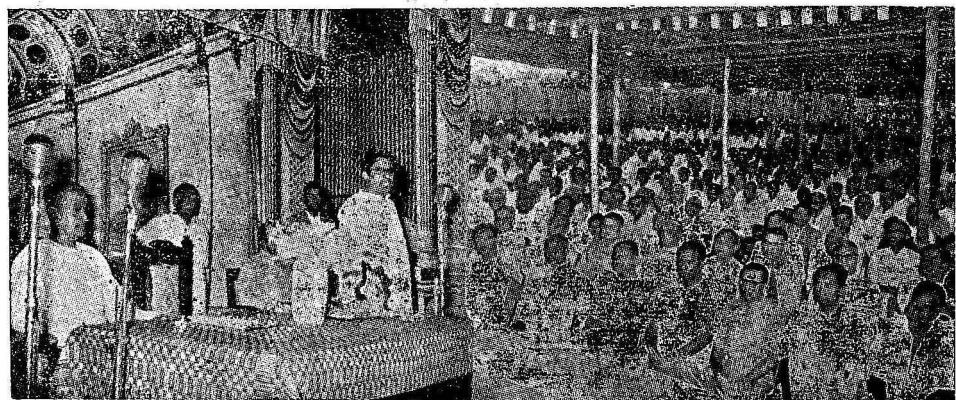
— பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிஜையாடற் புராணம்.

பொருட்காட்சித் திறப்பு விழாவை ஆரம்பித்துவைத்து கனம் சிதி மந்திரி C. சுப்ரமண்யம் அவர்கள்

கூறியதாவது :

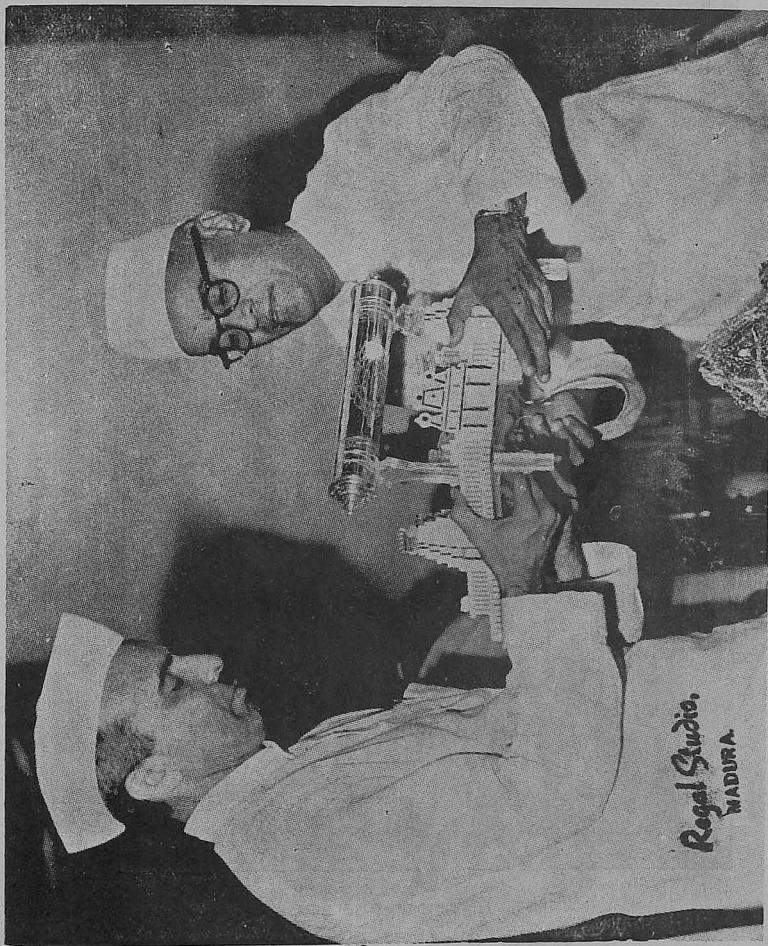
“பல பகுதி மக்கள் வேடிக்கை பொழுது எனவே இக்காரியங்களுக்கு கண்காட்சிகள் போக்கு அனுபவிப்பதுடன் அறிவு வளர்ச்சி யையும் அடைய பொருட்காட்சிகள் பயன் படுகின்றன. நவீன சாதனங்களும், சிதைந்த கைத்தொழில்களும் புத்துயிர்பெற்று வருவதும் கண்காட்சிகளில் காணப்படலாம். அதன் மூலம் அவர்கள் ஒத்துழைப்பைப்பெற

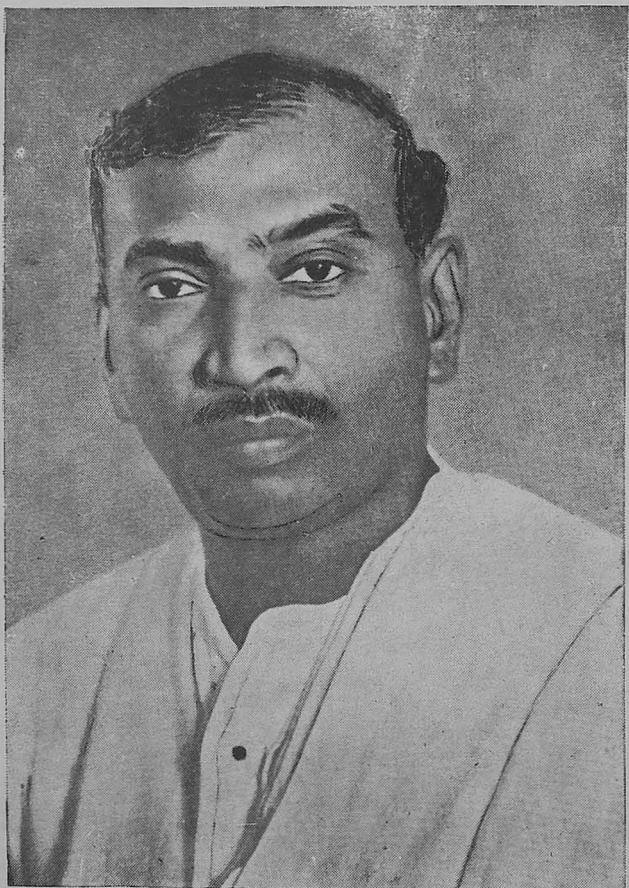
உதவியாக இருக்கும். இக்காட்சியை உபயோககரமாகவும் அறிவுவளர்ச்சி யடைய வும் ஜனங்கள் பாண்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அயல்ஞாக்களில் பெரிய நகரங்களில் சிரந்தர கண்காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் மதுரைபோன்ற முக்கியமான தொழில் சிறைந்த நகரங்களில் ‘விஞ்ஞானத்

துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் அவ்வப்போது ஏற்படும் நவீன மாறுதல்களையும் முன்னேற்றத் தையும் மக்கள் அறிந்து பயன் அடைய சிரந்தர கண்காட்சிகள் ஏற்படவேண்டுமென்பது எனது அவா. அது கூடிய சீக்கிரம் சாத்தியமாகுமென நான் நம்புகிறேன்.”

அகில இந்திப் காங்கிரஸ் தலைவர் முதலாளி U. N. தேபன் அவர்களுக்கு
நகரசபைத் தலைவர் வரவேற்று வழங்குதல் (15-11-55)

திரு. K. காமராஜ் நாடார்,
சென்னை இராஜ்ய முதலமைச்சர்

மிகுந்த திருப்திதரக்கூடிய

அழகிய வேலைத்திறன்மிக்க

பொன் வைர நகைகளுக்கு

P. A. R. சீல் நம்பிக்கையானவை

P. A. ராஜா செட்டியார் & பிரத

“ஸவரண மாளிகை”

கோயமுத்தூர்

The Mathurai District Central Co-operative Bank Ltd.

MADURAI. (SOUTH INDIA.)

Telegrams: "CENCOBANK" ♦ Post Box No. 14 ♦ Telephone: 134

Branches: THENI - DINDIGUL

Authorised capital Rs. 20,00,000	Paid up share capital Rs. 11,40,000
Reserve fund Rs. 6,64,000	Other resources Rs. 4,49,000
Working capital Rs. 1,65,64,000	

*

BANKERS FOR ALL CO-OPERATIVE INSTITUTIONS IN THE DISTRICT
DRAFTS ISSUED AT CONCESSIONAL RATES TO ALL PLACES OF IMPORTANCE IN THE PRESIDENCY
ALL TYPES OF DEPOSITS ACCEPTED: RATES OF INTEREST ON FIXED DEPOSIT RANGE
From 2½% to 3½% P. A.

ENQUIRIES SOLICITED.

V. ALAGAPPAN. B.A., B.L.
SECRETARY.

தந்தி விலாசம்: "THAMARAI"

போன் நிர். 69.

சாரி அன் ராம்

(ஸ்தாபிதம் 1916)

பிரதித்திபெற்ற ஜூர்மன் கம்பெனியாரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
சாயம் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் இறக்குமதியாளர்கள்
தபால் பெட்டி நிர். 38 :: கீழவாசல், மதுரை.

இந்தியாவேங்கும் ஏஜன்டுகள் உண்டு

★

நமது மதுரை ஸ்டாக்கில்ட்:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண கலர் கம்பெனி

27-A, ராமநுதபுரம் ரோடு, கீழவாசல், மதுரை.

President,
Exhibition Advisory Committee

Sri R. Kunchithapadam
Dt. Collector, Madurai

ஸ்ரீ R. குஞ்சிதபாதம்
மதுரை மாவட்ட தன்டன் நாயகம்

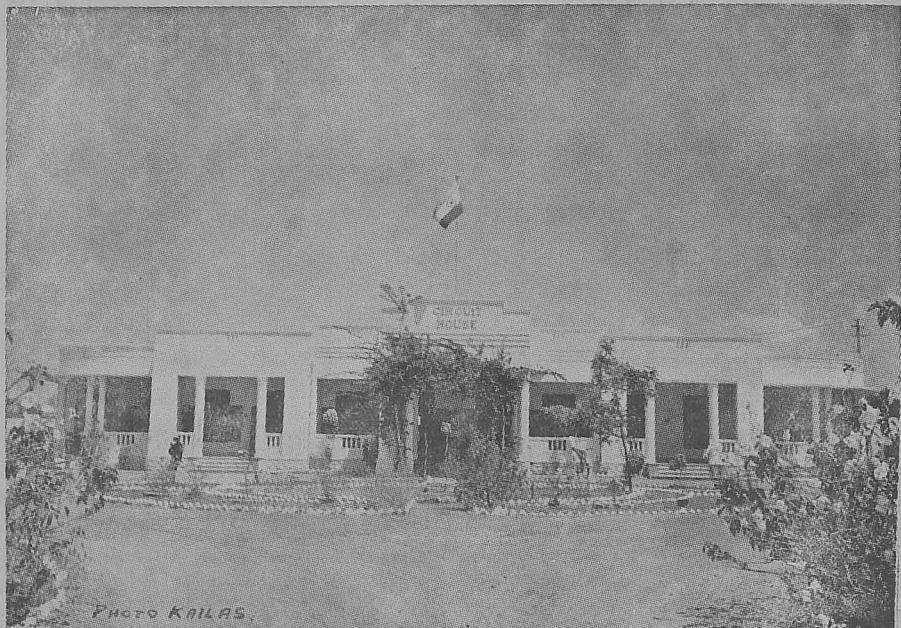

PHOTO KAILAS.

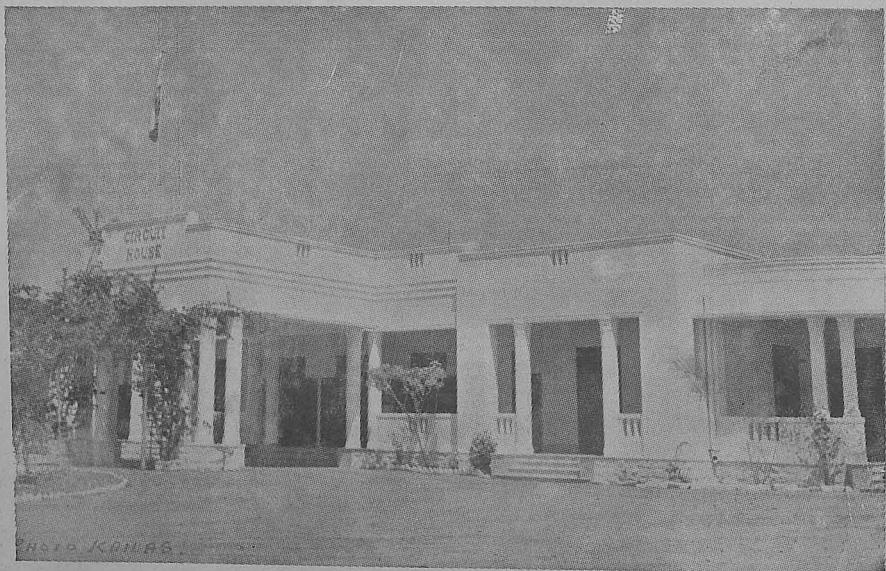

Photo KAILAS.

Circuit House, Madurai — அரசாங்க விடுதி, மகனா

MADURAI CHITHIRAI EXHIBITION 1956

MEMBERS OF THE ADVISORY COMMITTEE

1. The District Collector, Madurai, President.
2. The Chairman, Municipal Council, Madurai, Vice-President.
3. The Municipal Commissioner, Madurai, Secretary.
4. The District Judge, Ramnad.
5. The District Superintendent of Police, Madurai Urban, Madurai.
6. The Superintendent, Government Erskine Hospital, Madurai.
7. Sri S. Balasubramaniam, M. P. Madurai.
8. „ T. K. Rama, M. L. A.
9. „ P. Ramamoorthy, M. L. A.
10. „ P. T. Rajan, M. L. A.
11. „ R. M. Muthu Thevar, M. L. A.
12. „ Mookiah Thevar, M. L. A.
13. „ B. Selvaraj, B. A., B. L., M. L. A.
14. „ S. Ramasamy Naidu; M. L. A., President, Ramnad District Board.
15. „ M. Chinnakaruppa Thevar, M. L. A.
16. „ R. V. Swaminathan, M. L. A.
17. „ V. S. Sivaprakasam, M. L. A.
18. „ A. Chidambara Mudaliar, M. L. C.
19. „ T. G. Krishnamoorthy, B. A., M. L. C.
20. Andrews, Madura Mills.
21. „ Karumuthu Thiagaraja Chettiar, Meenakshi Mills.
22. „ L. Alagusundaram Chettiar, Mahalakshmi Mills.
23. „ Narasimmacarya, Kothandaram Mills.
24. „ T. S. Rajam, Managing Director, M/s. T. V. S. & Sons Ltd.
25. „ K. Somasundaram, Jeya vilas Motor Co. Proprietor.
26. „ S. V. Rengarajan, M. D. T. Ltd., Proprietor.
27. „ K. S. M. L. Rowther, M. R. T. Ltd., Managing Director.
28. „ P. V. Mohamed Ghose, Proprietor, Vahith Motor Co.
29. „ P. V. P. Valasubramania Nadar, Managing Director, Dodge Motor Co.
30. „ R. M. K. Chinnasamy Naidu, President, Rice Mill Owners' Association, Munichalai Road.
31. „ V. A. C. Soundarapandian, Madurai.
32. „ A. S. S. M. Somasundaram Chettiar, Jeweller, Madurai.
33. „ S. S. Arunachalam Chettiar, „ "
34. The Managing Director, Central Cinema Company.
35. „ Chintamani Talkies.

Jegannatha Iyer, Proprietor, City Cinema.

37. The Proprietor, Devi Talkies.
38. " Dinamani Talkies.
39. " Imperial Cinema.
40. " Kalpana Theatre.
41. " New Cinema.
42. " Palani Talkies.
43. " Regal Talkies.
44. " Lakshmi Talkies.
45. " Meenakshi Talkies.
46. " Thangam Theatres.
47. Sri P. R. Muthusamy Nadar, East Masi Street.
48. " M. S. Ramachandran, I. N. T. U. C.
49. The President, M. L. U., Madurai Welfare School Association, Maninagaram.
50. The President, Madurai Labour Union.
51. " Madurai Mill Medical Association.
52. The Secretary, Madurai Bar Association.
53. Sri R. Nagaraj Naidu, (Manal Road,) East Madurai Railway Station Road.
54. The Principal, American College, Madurai.
55. " Madurai College, Madurai.
56. " Poly Technic, Madurai.
57. " Madurai Medical College, Madurai.
58. The President, Madurai District Board.
59. Sri V. Alagappan, M. D. C. C. Bank Ltd.
60. " Vivekanandam Pillai, Executive Officer, Sri Meenakshi Sundareswaral Devasthanam, Madurai.
61. Sri M. K. Deenadayalan, B. sc, Senior Superintendent of Post Offices, Madurai.
62. Dr. Rajamanickanar, Thiagaraja College.
63. Sri K. M. S. Lakshmana Iyer, Manjanakara Street.
64. " T. Bommiah, President. T. V. S. Workers' Union

I. Exhibition Committee

1. Sri Rani A. Subbaram (Chairman) President.
 2. " T. M. Ramaswami (Commissioner) Secretary.
 3. Dr. P. M. Rajaratnam
 4. Sri A. C. Jeyaraj
 5. " K. P. Ayyar
 6. " V. S. Ramasubramaniam, Member
 7. " M. Mariappan Chettiar
 8. " P. K. Doraiswamy
 9. " P. C. M. Balakrishnan Chettiar
 10. " Puliady R. Ramalingier
 11. " T. Chellachamy
 12. " M. Heera
 13. " S. Kamaraj
 14. " V. K. Doss
 15. " M. Chelliah
- } Joint Secretaries.

II. Entertainment Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President.
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " A. N. Viswanathan, Member
4. " V. S. Ramasubramaniam
5. " M. Srinivasan
6. " Konda N. Ramier
7. " G. Subbiah Pillai
8. " Puliady R. Ramalingier
9. " S. Muthu
10. " S. Karuppiah
11. " M. Chelliah
12. " M. Heera

III. Works Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " A. Ponniah Member
4. " L. B. Rajaram
5. " K. S. Ramakrishnieri
6. " P. V. Vinayagamoorthy Nadar
7. " A. G. Subbaram
8. " M. Chinnakaruppa Thevar
9. " A. S. Rengan
10. " A. Marutha Veeran
11. " R. Alagarsamy
12. " S. P. Aundy

IV. Souvenir Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " V. Rajagopala Iyengar, Member

4. Sri S. K. Sethuraja Pillai Member
5. " K. S. Kulandaivel Nadar "
6. " M. Mariappan Chettiar "
7. " Mohamed Ismail "
8. " M. Kalyanisundaram Pillai "
9. " S. P. Aundy "
10. " N. R. Ramakrishnan "
11. " S. Alagarsamy Naidu "
12. Srimathi Rajammal "

V. Stall Allotment Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " A. Ponniah, Member
4. " A. G. Subbaraman "
5. " Konda N. Ramier "
6. " G. Subbiah Pillai "
7. " P. V. Vinayagamoorthy Nadar "
8. " M. Srinivasan "
9. " S. Alagarsamy Naidu "
10. " E. Rengasamy "
11. " S. Karuppiah "
12. " V. K. Doss "

VI. Publicity & Propaganda Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " A. N. Viswanathan Member
4. " K. S. Ramakrishniet "
5. " V. Rajagopala Iyengar "
6. " Mohamed Ismail "
7. " T. Chellachamy "
8. " P. C. M. Balakrishnan "
9. " Anna S. Rengan "
10. " E. Rengasamy "
11. " S. Muthu "
12. " S. Kamaraj "

VII. Education, Hand-Craft & Health Committee.

1. Sri Rani A. Subbaram, President
2. " T. M. Ramaswami, Secretary
3. " L. B. Rajaram, Member
4. " S. K. Sethuraja Pillai "
5. " K. S. Kulandaivel Nadar "
6. " P. K. Doraiswamy "
7. " M. Kalyanisundaram Pillai "
8. " M. Chinnakaruppa Thevar "
9. " A. Marutha Veeran "
10. " R. Alagarsamy "
11. " N. R. Ramakrishnan "
12. Srimathi Rajammal "

MADURAI MUNICIPAL CHITHIRAI EXHIBITION, 1956.

LIST OF STALL HOLDERS.

STALL NO.	DESCRIPTION
9	Mercantile Agency, 'Allwyn' Steel Products, 58, Town Hall Road.
12	R. S. Pathy & Co., Medicines & Tooth Powder, 215, West Masi Street, Madurai.
13 & 27	S. R. S. Bros., 'Godrej' iron safe, 45, East Chitrai Street, Madurai.
14 to 16 } 24 to 26 }	Municipal High School Weaving Section.
17 to 23	T. V. Sundaram Iyengar & Sons Ltd., Madurai.
31 & 32	Fashions Silk House, Cotton & Silk goods, Oppanakara Street, Coimbatore.
39	"Rangoli" Art Stall.
40	T. V. Sundaram Iyengar & Sons Ltd., Madurai.
41	The State Social Welfare Extension Project Implementing Committee, Madurai Branch.
42	Dhurvas Jeeyar Iyer & Sons, Handloom goods, 5, Mahal 8th Street, Madurai.
43 & 44	Krishna Hall, Cloth Merchant, 571, Big Bazaar St., Coimbatore.
45	South Indian Manufacturing Company 44, Dhanappa Mudali Street, Madurai.
46	Hindustan Textiles, Handloom goods, P. O. Alavil, Kannanore, N. Malabar.
47 to 49	The Standard Electric Company, Radios, lamps, neon signs etc., Town Hall Road, Madurai.
50	Ammappet Handloom Weavers' Co-op. Production and Sales Society, Ammapet, Salem.
51	A. Sangu Pillai, Raja Barley Biscuits, Dindigul Road.
52	G. Palaniappa Mudaliar, Regina Arrow Root, Dhanappa Mudali Street, Madurai.
53	Sri Sainath Agencies, 184, Rasappa Chetty Street, Madras-3.
54	S. S. Nataraja Nadar, Stockist: M/s United Traders Ltd., Amman Sannathi, Madurai.
55 to 57 } 71 to 73 }	Kali Mark Aerated Water Manufacturers, Sambandamoorthy Street, Madurai.
58	Pichai Pillai, Betelnut Shop, West Tower Street, Madurai.
59	M. K. Azeez & Son, Perfumers, West Tower Street, Madurai.
60	Sri N. Ramachandran, Sole Agent: J & J Dechane Medicines, North Chitrai Street, Madurai.
61	Dhanalakshmi Store, Parry's Sweets, 38, North Chitrai Street, Madurai.
62	Bharathi Bookshop, Town Hall Road, Madurai.
63	N. M. P. & Sons Bakery, 59, Alagarkoil Road, Madurai.
64	Sabapathia Pillai, Mixture Stall, 41, Pechiamman Road, Madurai.
65 & 66	K.L. Krishnamachary, Swastic Oils, 64-A, East Avanimoola Street, Madurai.

STALL
No.

DESCRIPTION

- 74 Shunmuga Mudaliar, Toys & fancy goods. 9, Soodam Samiar Lane, West Mas Street, Madurai.
- 75 P. Thottiapatty Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., Thottiapatty.
- 76 Moolchand Sharma, Embroidery goods, 105, Sultanpet, Bangalore-2.
- 81 India Gold Covering Works, Jewellers, Chilakalapadi P. O., Musulipatam. Krishna District, Andhra.
- 82 Bhanu Tooth Powder, 9, South Masi Street, Madurai.
- 83 T. A. S. Rathinam Madras Snuff, West Tower Street, Madurai.
- 84 Best Biscuit Company, 103, North Veli Street, Madurai.
- 86 V. O. C. Weavers' Co-operative Society Ltd., 52, Bridge Station Road, Sellur, Madurai.
- 87 Madurai Kumaran Weavers' Co-operative Production & Sales Society Ltd., Khanpalayam Cross Street, Madurai.
- 88 Mahalakshmi Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., 51, Lakshmipuram Cross Street, Madurai.
- 89 Thiruvalluvar Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., 51, Lakshmipuram 1st Street, Madurai.
- 90 Meenakshipuram Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., Lakshmipuram Cross Street, Madurai.
- 91 & 92 Krishnapuram Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., 34, Lakshmipuram Cross Street, Madurai,
- 93 Bharathi Weavers' Co-op. Society Ltd., Sellur, Madurai.
- 94 Sellur Weavers' Co-op. Society Ltd., Sellur, Madurai.
- 95 & 96 } 108 & 109 } Jail Department, Madras.
- 97 to 99 } 105 to 107 } Community Project, Periyar Project.
- 100 Government of Madras, Kerala Soap Factory.
- 101 to 103 Government of Madras, Tamilnad Polytechnic (Industries & Commerce)
- 104 Department of Industries & Commerce, Sericulture Section, Government Silk Filature, Kollegal.
- 110 S. T. Natarajan, Fruit Stall, C/o Jayalakshmi Restaurant, Madurai.
- 111 Vaigai Industries, Soap & Face Powder, 19, Shenoynagar 1st Street, Madurai.
- 112 The Best Nilgiri Eucalyptus Oil, Kotagiri P. O., Nilgiris.
- 113 A. Rajamony, Agar Agar Zelli, 122, M. K. Street, Tuticorin.
- 114 K. Muthusami, Mud pot, Manamadurai.
- 115 The Quilon Pencil Factory, Quilon.
- 116 Alagarady Weavers' Co-op. Production & Sales Society Ltd., 33, Vivekanandam Road, Madurai.
- 117 Babu Industries, Stone slades, Teppakulam P. O., Town Station, Tiruchirappalli.
- 118 Kumar Agencies, "Ragotine", 73, Manjanakara Street, Madurai.

STALL No.	DESCRIPTION
119	M. Gurumoorthy Iyer, No. 27, 3-A. Stores, Tirumalairayar Padithurai Road, Madurai.
121	Manthithoppu Mavunakumara Swamigal, Ayurvedic medicines, North Chitrai Street, madurai.
122	The Strathe Co-op. Engineering Workshops, madras.
123	Ganthinikethan Co-op. Village Industries, T. Kallupatti.
124 to 126	Madurai Municipal Elementary Schools.
127 to 128	Government Fisheries Department, madurai.
129	Ramnad District Board.
130	All India Womens' Conference Association, madurai Branch.
131 & 132	Government of Madras Prohibition Amelioration Co-op. Department, Madurai Circle - Palm Jaggery, manufacturing.
133	Govt. of Madras, Palmgur Co-op. Marketing Federation Ltd., Ramnad District.
134	All India Khadi and Cottage Industries.
135 & 136	Kodaikanal Hill Bee-keepers' Co-operative Society Ltd., Thandikudi.
137 to 139	Madras Government Forest Department.
140	S. P. C. A., Madurai.
141 to 144	Public Health Department, Madurai, Hygiene, Regional, Malaria, Nutrition and Public Health Education.
145 & 146	Government Erskine Hospital - Family Planning Clinic & Blood Bank.
147 to 149	Animal Husbandry Department, Madurai.
150 to 152	Agricultural Department, madurai.
207 to 211 } 217 to 221 }	Magic.
212	Tuticorin Salt Refineries Ltd., Tuticorin.
213	Research Chemical Laboratories, 30, Alarmal Mangalpuram, Mylapore, Madras-4
214	Murugan Radio House, madurai.
245	Madurai City Co-operative Milk Supply Union, madurai.
246	Madras State Co-op. Production & Sales Society Ltd., South Chitrai St. madurai.
247 & 261	Usha Sewing Machines (Pioneer Agencies) 5, South Chitrai Street, madurai.
248 & 260	Nandaram Syrup Stall.
249	The Swarga Cottage Industries, 3, North Krishnankoil Street, madurai.
250	Light House Studio, 21-22, Amman Sannathi, madurai.
251	Mani's Peppermints, East Battamar Street, madurai.
252	Sri Selva Vinayagar Kadhi Vastralayam, West Tower Street, Madurai.
253	Lipton's Tea Company, 129, Moore Street, madras.
254	Selva Maligai, S. S. Arunachalam Chettiar, South Avanimoola Street, madurai.
255	Labour Peppermints, 49, East Masi Street, madurai.
256	Naga Perfumery Works, 39, Elukadal Street, madurai.
262	Ice Cream Parlour, Madurai Milk Supply Union, madurai.

STALL No.	DESCRIPTION
Pocket space	S. P. Ponnusamy, Toy board, Sundakamuthur Post, Coimbatore.
263	Saraswathi Talkie Distributors, 14, West Avanimoola Street, madurai.
264	S. Mariapakiam, 8, Goods Shed Street, Kingstone, Tiruchirapalli.
266	Enciyam Industries Sugantha Varthini, 40, North Chitrai Street, madurai.
268	Selva Studio, West Tower Street, madurai.
269	Sennimalai Weavers' Co-operative Society Ltd., Sennimalai.
270	Madurai Weavers' Co-op. Production & Sale Society Ltd., 137, South masi Street, madurai.
271	Asoka Tex, 18, Navabathkana Street, madurai.
272 (half)	Thiruppur Kumaran Khadar Vastralayam, 288, Ramnad Road, madurai.
273 (half)	State Marketing Officer, Agmark Ghee, Chinnu Pillai Lane, Amman Sannathi, madurai.
274	Sri Prasanna Venkatesa Perumal Weavers' Co-op. Production & Sales Society, 18-19, Chinnakadai, muthiah Pillai Lane, madurai
275	S. G. Jayaraj Nadar & Sons, 14, Workshop Road, madurai.
276	Tushar Vanaspatti Swath Oil, Sri Meenakshi Agencies, 37, North Avanimoola Street, madurai.
277	Vijaya Chemicals, Toilet works, 15, Clements Road, Purasavalkam, madras-7.
278	Amarjothi Stores, 87, Amman Sannathi Street, madurai.
279 & 280	Madurai Radio Dealers Association. 82-A, Town Hall Road, madurai.
281	S. B. Rajaram, Baloon shop, 21, Balarangapuram, madurai.
282	Sri Meenakshi mills, madurai.
291 to 298	World National Art Gallery.
307	Jothi Sanmarka Sangam, madurai.
310	Madura City Co-op. Milk Supply Union, madurai.
311 to 315	Southern Railways, madras.
319 & 320	National Savings Department.
321	Tanjore Garlands. (R. Venugopal, Railway Station Road, Tanjore.)
322 to 328	Balu Brothers, 45, Savarimuthu Street, madras-1.
329	Oriental Little's Balm, 11-12, First Line Beach, madras-1.
330 to 335	Police Department.
336 & 337	Posts and Telegraphs Department.
Special.	(Open Space) T. V. S. Ferguson.
Special.	Dalda.

B. B. CLASS

STALL No.	DESCRIPTION
1 & 6.	G. Dawood Khan, Plastic, embroidery and fancy goods, John Mohamed Street No. 37, Madras - 2.
2	S. K. & Sons, Plastic name plates manufacturers, 26, Gulam Moideen Street, Mount Road, Madras - 2.
3 to 5.	K. Subramanian, Ribbon Merchant, Big Bazaar St., Coimbatore
7	K. Palanivel Chettiar, Baloon, mirror, wood box etc., East Tharanallur, Tiruchirapalli.
8	A. P. C. Ramamoorthy, Plastic goods 101, Mint Road, Kovilpatti.
9	T. C. K. Nagendra Cottage Industrial Works, Tin toys, T. C. Chonaikaruppa Nadar Street, Virudhunagar.
10	S. K. Arts & Ivory Works, Ivory etc., Pazhavangady, Trivandrum.
11	S. Dharmarajan, Agent, Bocil Castor Oils, 40, Naicker New St., Madurai.
12	A. S. Rengachary, Ribbon, kunchams and make-up-articles, Karukappillaikara St, East Veli St., Madurai.
13	Malayala Pharmacy, Ayurvedic medicines, Tellicherry, North Malabar.
14	Letters Manufacturing Company, Sign boards, 22/85, Rangai Gowder Street, Coimbatore.
15	Bharat Mirror Industries, 22. Palayappan Street, Seven Wells, Madras.
16	Sri Dhanalakshmi Stores, Sri Dhas Pens & Inks Manufacturers, 91, Thambu Chetty St, Madras - 1. P. M. H. Nainar.
17	Bhagyavathi Jewellery House, Jewellers, Abiramam, Ramnad District.

MADURAI MUNICIPAL COUNCIL
CHAIRMEN.

1. V. H. Levinge Esq,	...	1866
2. Hon'ble D. Arbothnott	...	1867
3. W. Mc. Gute Esq.	...	1871
4. J. G. Hossafall Esq.	...	1876
5. Rev. J. Rendall	...	1878
6. C. W. W. Martin Esq.	...	1879
7. J. J. Stokes Esq.	...	1879
8. C. S. Crole	...	1883
9. Rao Bahadur Sri R. Ramasubbier	...	1887
10. Rao Bahadur Sri M. Thillanayagam Pillai, B. A.,	...	1887
11. Sri M. Alagarsamy Naidu	...	1888
12. Rao Bahadur Sri M. V. Appasamy Naidu	...	1890
13. Rao Bahadur Sri M. Thillainayagam Pillai, B. A.,	...	1891
14. Robert Fisher Esq.	...	1895
15. Sri C. Subbaramier	...	1900
16. " P. Selvaraja Naidu	...	1901
17. " M. Saketharam Naidu	...	1903
18. " C. Reilly Esq.	...	1903
19. " Sri G. Srinivasa Rao	...	1906
20. " V. Srinivasachari	...	1909
21. " K. V. Ramachari	...	1910
22. " P. Kasiviswalingam Pillai	...	1912
23. Janab Syed Ahmed Bahadur Sahib	...	1912
24. Sri Navamoni David Nadar	...	1912
25. " V. Srinivasachari	...	1914
26. " L. K. Tulasiram	...	1921
27. " R. S. Nayudu	...	1923
28. " L. K. Tulasiram	...	1930
29. " V. S. K. Muthuramier	...	1933
30. " K. V. Ramasamy Iyer	...	1934
31. " K. R. Venkataramier	...	1935
32. " N. M. R. Subbaraman	...	1936
33. " P. Rengasamy Naidu	...	1943
34. " M. V. Nallamuthu Pillai	...	1946
35. " Thiru K. Rama	...	1948
36. " A. Chidambaram	...	1952
37. " Rani A. Subbaram	...	1955 (Present)

SPECIAL OFFICERS.

1. Rao Sahib Sri Sri V. Ponnuswamy Pillai	...	1931
2. C. O. Coorey Esq., I. C. S.	...	1942
3. I. D. N. Sahi, Esq., I. C. S.	...	1947
4. Sri V. N. Subbarayan	...	1947

COMMISSIONERS.

1. Sri S. Samuel Pillai	1933	6. I. D. N. Sahi, Esq., I. C. S.	...	1946
2. J. P. L. Shenoy Esq., I.C.S. ...	1935	7. Sri V. N. Subbarayan	...	1947
3. Sri R. D. Paul	1938	8. Captain D. Gnanaolivu	...	1948
4. C. O. Coorey, Esq., I. C. S. ...	1940	9. C. R. Karunakara Menon, B.A., B.L.,	1953	
5. K. K. Dass, Esq., I. C. S. ...	1943	10. T. M. Ramaswami, M. A. (Cantab)	1954 (Present)	

மதுரை நகரசபைத் தலைவர்கள் 1906—55

ஸ்ரீ ஜி. சீனிவாச ராவ்

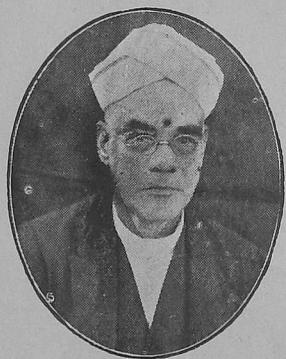
ஸ்ரீ K. V. ராமாச்சார்

ஸ்ரீ L. K. துளசிராம்

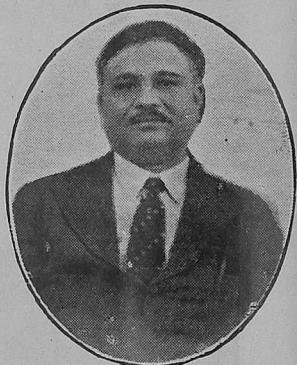
மதுரை நகரசபைத் தலைவர்கள் 1906 – 55

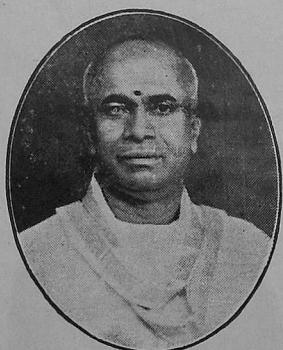
ஸ்ரீ K. R. வெங்கட்ராமண்யர்

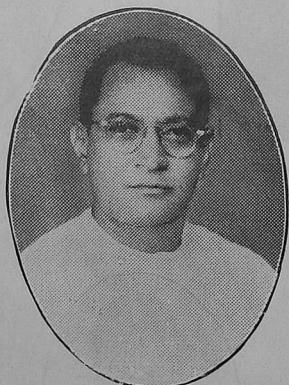
ஸ்ரீ N. M. R. சுப்பராமன்

ஸ்ரீ P. ரங்கசாமி நாயுடு

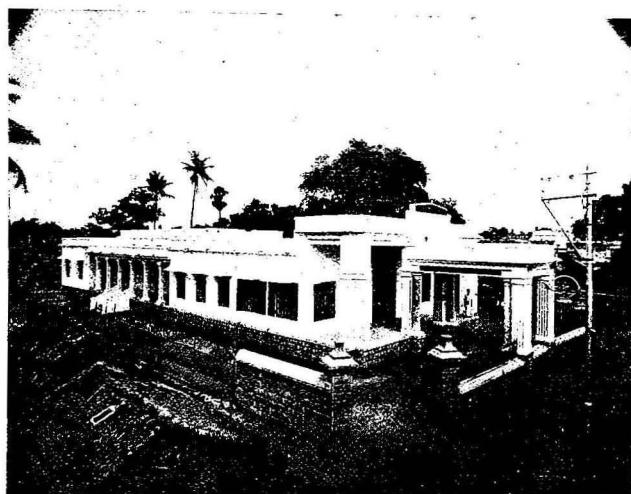
ஸ்ரீ M. V. நால்லமுத்துப் பிள்ளை

ஸ்ரீ T. K. ராமா

ஸ்ரீ அ. சிதம்பரம்

மதுரை நகரசபை திரவியம் தாயுமானசாமி மகப்பேறு விடுதி

நம்பிக்கை - நானையம் - உத்தரவாதமுள்ள
மருந்துகள் கிடைக்குமிடம்

SP. M. மெடிக்கல் மார்ட்

15, கீழச்சித்திரைவீதி, மதுரை

பிராஞ்சுகள் :

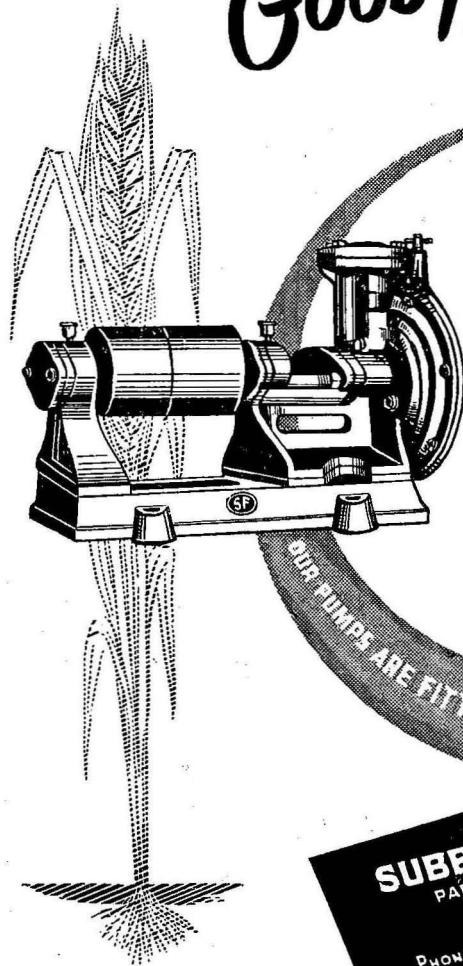
97, பாலேஸ் ரோடு, மதுரை

43, கிருஷ்ணராயர் தெப்பக்குளத் தெரு, மதுரை

எங்கள் பாலேஸ் ரோடு பிராஞ்சில், பகல், இரவு
எல்லா நேரங்களிலும் மருந்துகள் கிடைக்கும்

HELPS A Good HARVEST

SF
PUMPS

சுப்பையா பம்புகள்

1" முதல் 10" வரை எவ்வா
சைஸ்களிலும் கிடைக்கும். உறு
திக்கும் நீடித்த உழைப்பிற்கும்
கிக்கனத்திற்கும் பேர் பெற்றது.

சுப்பையா
பெல்ட் ட்ரிவன்
பம்ப் செட்

OUR PUMPS ARE FITTED WITH ISKOF BALL BEARINGS

SUBBIAH FOUNDRY
PAPPANAICKENPALAYAM
COIMBATORE

PHONE:
535

"GRAMS:
"FOUNDRY"

KALA
OSR

சுப்பையா பவண்டி, பாப்பநாயக்கன்பாளையம்,
கோயமுத்தூர்.

பிராஞ்சுகள்:— 20. லிங்கி செட்டி தெரு, மதராஸ்-1. அருணாசல ஆசாரி தெரு, சேலம்.
8571. கிங்ஸ்வே சேகந்திராபாத் (Dn.)

ஏஜன்டுகள்:— R. நாராயணன் & கோ., டவுன்ஹால் ரோடு, மதுவர்.

BALAKRISHNA MILLS LTD.

MADURAI

(South India)

Phone: 247

Manufacturers of Dhoties, Mulls, Grey Shirtings
etc., from Madura Mills Yarns.

மதுரையில் அமோக ஆதாவை அடைந்துள்ள

எங்கள் மாடர்ன் ரெஸ்டாரேண்ட்

உயர்தா சிற்றுண்டிகளுக்கும், நானிற்கினிய போஜனத்திற்கும்,

ஒப்பாட்டி ஏற்பாடுகளுக்கும் சிறந்த இடம்

* V. M. சுதாசிவன்,

160, நேத்தாஜி சுபாஸ் ரோடு, (பழைய திண்டுக்கல் ரோடு) மதுரை.

ஸ்தாபிதம் 1942

கோடி. 475

மேஜூரா கோல் &
கோக் சப்ளையிங் கம்பெனி
208-A, தெற்கு மாசிவீதி :: மதுரை

*

நாங்கள் முனிசிபாலிடி, அணைக்கட்டு, பவண்டரி, மில்ஸ், சுகர் பாக்டரி, Govt. ஆஸ்பத்திரி, ஆயில் மில்ஸ், ஆரிட் ஓப் முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய Steam coal, Hard Coke, Soft Coke முதலியவைகளும், பல், லாரி, ஹோட்டல் & வீட்டு உபயோகத்திற்கான உயர்தர மலைக்கரியும் சப்ளை செய்து வருகிறோம்

'சேவையே எங்கள் வகுபியம்'

ஸ்தாபிதம்: 1937

மதுரை நகரில்
எவர்சில்வர் & பித்தனை பாத்திரங்களுக்கு சிறந்த இடம்

*

P. R. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்

புதிய பாத்திர ஸ்டோர்

10, கீழச்சித்திரை வீதி

-:-

மதுரை

Grams: "YESSES" Phone: { Mills 174
Office 127

SRI KOTHANDARAM SPINNING MILLS

Mahalipatti :- MADURAI

Manufacturers of:

CONE YARN & HANK YARN

IN COUNTS 20 to 30s

*

Proprietors:

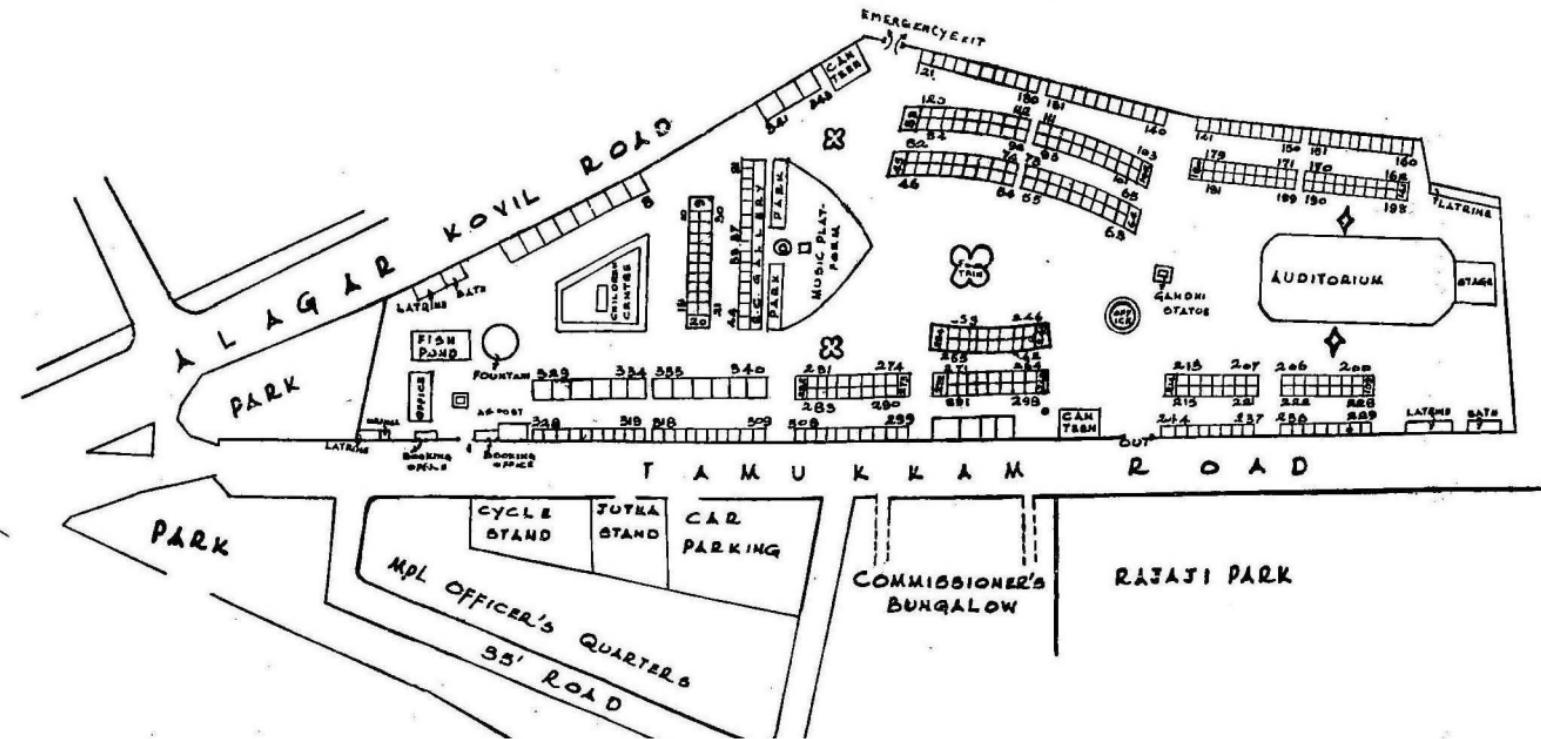
S. S. RAMUDU IYER & BRO., MADURAI.

தந்தி: "ஶியோவெஸ்ல்ஸ்"

SCALE 1 INCH = 15 FEET.

Special Stalls (Corner) 12' x 18' — 9, 20, 45, 64, 83, 102, 180, 161, 199, 214, 245, 254, 263, 272, 273 & 282.
,, (others) 20' x 20' — 1 to 8, 329 to 343.

TOTAL

சித்திரைப் பொருட்காட்சி

கலைஏற்று தலை நிகழ்ச்சிகளின் விபரம்

தேதி	இசையாளர்	இசை
14-4-56	M. P. N. சேதுராமன் பார்ட்டி	நாதஸ்வரம்
"	எஸ். பிச்சைசுக் குட்டி	வில்லுப்பாட்டு, ("காந்திஜி" சரித்திரம்)
15-4-56	கோயம்புத்தூர் திருமதி C. M. இந்திராணி	நடனம்
"	திரு. தவளைநாதன்	பாட்டுக்கச்சேரி
"	திரு. விகடம் சிம்மன்	விகடக்கச்சேரி
16-4-56	திரு. M. R. முத்துஸ்வாமி	"பூம்புகாரில் கண்ணகி" நாடகம்
17-4-56	திரு. வெக்கம் மூர்த்தி குழுவினர்	பரதநாட்டியம் & ஓரியண்டல் நடனங்கள்
18-4-56	திருமதி T. V. ரத்னம் குழுவினர்	பாட்டுக்கச்சேரி
19-4-56	திரு. வெக்கம் மூர்த்தி குழுவினர்	பரதநாட்டியம் & ஓரியண்டல் நடனங்கள்
20-4-56	திரு. M. D. தர்மராஜ் குழுவினர்	பவளாக்கொடி நாடகம்
21-4-56	திருமதி. சுசலகுமாரி குழுவினர்	பரதநாட்டியம்
22-4-56	திருமதி. U. R. ஜீவரத்தினம் குழுவினர்	பாட்டுக் கச்சேரி
23-4-56	திருமதி. ஜெயா & உமா குழுவினர் திருமதி. T. P. முத்துலக்ஷ்மி	பரதநாட்டியம்
	திரு. ராகவ வாத்தியார் குழுவினர்	வள்ளி திருமணம்
	திரு. விகடம்சிம்மன்	விகடக்கச்சேரி
24-4-56	திருமதி K. B. சுந்தராம்பாள் குழுவினர்	பாட்டுக்கச்சேரி
25-4-56	திரு. T. M. சௌந்தரராஜன் குழுவினர்	பாட்டுக்கச்சேரி
26-4-56	திரு. N. S. கிருஷ்ணன் & T. A. மதுரம் குழுவினர்	"தளபதி" (நாடகம்)
27-4-56	" " " "	"மணமகள்" (நாடகம்)
28-4-56	விருதை, திருமதி. P. ராஜைலக்ஷ்மி	பாட்டுக்கச்சேரி
29-4-56	கேரள சோதரிகள், கமலா, லீலா, ராஜைலக்ஷ்மி	நடனம்
30-4-56	மதுரை புஷ்பராஜகான சபா குழுவினர்	"வள்ளி திருமணம்" நாடகம்
31-4-56	குலமங்கலம் சோதரிகள், ஜெயைலக்ஷ்மி & ராஜைலக்ஷ்மி	பாட்டுக்கச்சேரி

தேதி	இசையாளர்	இசை
2-5-56	குலமங்கலம் சரஸ்வதி	நடனம்
3-5-56	திரு M. K. தியாகராஜ பாகவதர் குழுவினர்	பாட்டுக்கச்சேரி
"	ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	நாடகம்
4-5-56	ஞானம் கலாமன்றம்	"தாயின் அன்பு" நாடகம்
"	திருமதி. M. K. கமலகுமாரி	பாட்டுக்கச்சேரி
5-5-56	திரு. காருகுறிச்சி ப. அருணாசலம் குழுவினர்	நாதஸ்வரம்
"	சென்னை, திருமதி. பத்மினி பிரியதரிசனி குழுவினர்	நடனம்
6-5-56	திரு. M. G. ராமச்சந்திரன் குழுவினர்	"இன்பக்கனவு" நாடகம்
7-5-56	திருவனந்தபுரம், பேபி பரிமளா	நடனம்
"	திரு. முருகதாஸ்	பாட்டுக்கச்சேரி
"	திரு. P. V. நரசிம்ம பாரதி	"பொன்முடி" நாடகம்
8-5-56	திரு. M. ராமச்சந்திரன் குழுவினர்	அன்புத்தெய்வம்'நாடகம்
"	"ரஸ்தா எதற்கு?"	நாடகம்
9-5-56	திரு. கொத்தமங்கலம் சினு & T. S. ரெங்கநாயகி குழுவினர்	"நந்தஞர்" நாடகம்
10-5-56	திரு. புளிமுட்டை ராமசாமி குழுவினர்	நாடகம்
11-5-56	கும்பகோணம், பேபி சாந்தி	நடனம்
12-5-56 to	தி. கே. எஸ். சகோதரர்கள்.	"இராஜராஜ சோமன்" நாடகம்
16-5-56		

THE HANDLOOM INDUSTRY OF MADURAI DISTRICT.

(Sri R. Kunchithapadam, B. A., Collector of Madurai.)

Madurai has been famous for centuries as the home of high class handloom fabrics. Like its sister City Coimbatore, Madurai owes not a little of its growth and expansion to the growth and expansion of the Cotton Textile Industry; but while in Coimbatore it is the mill industry that predominates, in Madurai it is the handloom industry that still retains the pride of place. Even the mill industry in the city is to a large extent so organised as not to compete with the handloom industry but to sub-serve it. In this connection, the example of the Madurai Mills which is the largest spinning mill in South India deserves to be commended. The firm has wisely refrained from undertaking mill-weaving in addition to its spinning but makes the bulk of its yarn available to the handloom industry.

There are about 35,000 handlooms in the whole district of which more than 15,000 are in the city itself. Handloom weaving has been the traditional occupation of the Sourashtra Community and the members of the community have preserved and developed the skill handed down from generation to generation so much so that the fabrics produced by them have acquired a reputation for quality in the market. The fine dothies, sarees, angavasthras and davanis produced in Madurai are much in demand in North India. They have an appreciable export market also in Burma, Malaya and other countries of the Far East, Iraq, Arabia etc. countries in the Middle East as well as in Africa.

Chinnalapatty, Sithayankottai and Thadicombu in Dindigul Taluk and Jakkampatti in Periakulam Taluk are other important centres of handloom industry in the district. Chinnalapatti centre specializes in the weaving of sarees made of rayon yarn which are close imitations of silk sarees and are therefore very popular and command a wide market. Some of the producers are receiving enquiries from importers in U. S. A.

India's Ambassador to Switzerland, who paid a visit to Madurai before his departure for Switzerland last year, saw the handloom fabrics of Madurai and was struck with the high quality and moderate prices of the bed-spreads, towels, table linen etc., produced here and advised the producers to send samples to Switzerland. Samples of these goods are being sent to other foreign countries also through the Ministry of Commerce and we can look forward with confidence to an export market being developed for Madurai Handloom products in countries abroad.

Looking back, one cannot forget the tribulations which the Handloom Industry had to pass through in the years after the war till about 1950. Unemployment was so acute that the Government were running gruel centres at various places for the handloom weavers and one used to hear of starvation deaths and hunger-marches of unemployed weavers. The State Government was not slow to realise that a

considerable percentage of the State's population depended on the handloom industry for its livelihood and several

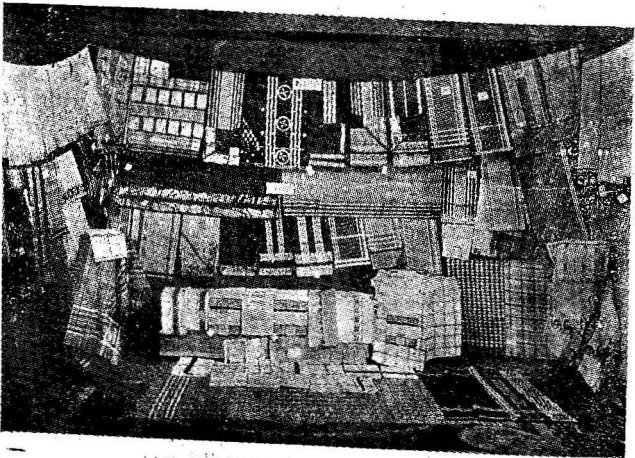
fabrics is a scheme for the award of prizes by holding an exhibition for handloom fabrics. The prizes are given

to the best designs brought for the exhibition. The exhibition for the three districts of Madurai, Tirunelveli and Ramanathapuram was organised last month in the Pudumandapam, Madurai. More than 50 Producers participated in the exhibition. Many of them had produced some exquisite articles specially for the exhibition and the exhibition was a great success. Prizes amounting to Rs. 2,850/- were awarded to the producers of the best designs. Some of

measures have been undertaken within the last few years to help the handloom industry. The Cess Fund created by the Government of India by levying a small cess on cloth produced by the mill industry has been very useful not only for subsidising the handloom industry but to give advice and training in improved techniques and supplying improved implements and in various other ways.

One of the schemes financed from the Cess Fund for encouraging the production of improved designs of handloom

the exhibits which won the prizes and the exhibitors are shown in the pictures.

The Karve Committee's report has shown that the handloom industry is capable of expanding its production and meeting the increasing needs of the country's population but that in order to enable it to do so, it should not be made to face an unequal competition with the mill industry. The need for some restriction on the mill industry is now well recognised. The cloth production by the mill industry at present amounts to 5,000 million yards per annum. The Second Five Year Plan envisages the expansion of the production to only 5,500 million yards or 10% at the end of the

plan period. But, the handloom industry which is now producing 1,600 million yards per annum will have free scope to double its production by 1960—61. The industry has thus a bright future.

The Second Five Year Plan so far as this district is concerned is under preparation. The Handloom Industry will naturally have an important place in the District Plan, so far as industries are concerned. Any constructive suggestions or scheme from readers for the development of the industry are welcome.

“மதுரை நகரசபையும்

கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்தும்”

By T. M. RAMASWAMI, M.A., (Cantab), Commissioner, Madurai Municipality.

சில வருஷங்களாகவே மதுரை நகரசபைக்கு கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்து வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் சென்ற 1955ம் வருடத்தில் தான் அது கைகூடலாம் என்ற ஓர்நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. ஸ்தல ஸ்தாபனாமைச்சர் காம் ஸ்ரீ ராமசாமி படையாச்சி அவச்கள், மதுரையை கார்ப்பரேஷன் கூட்டு உயர்த்தப்படுவதில் சர்க்காருக்கு ஆகேயுபம் இல்லை என்பதை 5—6—5ங் மதுரை முகாமில் அறிவித்தார்கள். ஆகவே கூடிய சீக்கிரம் விற்குவேற்காட்டிய ஒரு சம்பவமாகவே இதைக் கருதலாம். மதுரைமா நகரை கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்துவதற்கு சாதகமான காரணங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு :

1. முதலாவதாக ஜனத்தொகை கண்டதுக்கொள்வோம். 1951ம் வருட ஜனசங்கிளப்பு இந்தியாவில் 77 நகரங்களில் 35 லக்ட்திருக்கு மேல் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அவற்றில் முதல் 14 நகரங்களின் ஜனத்தொகை விவரம் வரிசைக்கிரமமாக அடிப்படையிற்கண்டபடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனத்தொகை

1. பம்பாய்	—	28.39	லக்ஷம்
2. கல்கத்தா	—	25.48	”
3. சென்னை	—	14.16	”
4. வைத்தாபாத்	—	10.85	”
5. டால்லி	—	9.14	”
6. அஹமதாபாத்	—	7.88	”
7. பங்கனூர்	—	7.78	”
8. காங்கூ	—	7.05	”

9. லக்ஞமணபுரி	—	4.96	லக்ஷம்
10. புனை	—	4.80	”
11. நாகபுரி	—	4.49	”
12. ஹெளரா	—	4.33	”
13. ஆக்ரா	—	3.75	”
14. மதுரை	—	3.61	”

ஆனால் இந்த 77 நகரங்களில் கார்ப்பரேஷன் கூக் உயர்த்தப்பட்ட நகரங்கள் கீழ்க்கண்ட வாறு :

1. பாட்னி	
2. அஹமதாபாத்	
3. புனை	
4. பம்பாய்	
5. நாகபுரி	
6. ஜபல்பூர்	
7. சென்னை	
8. கல்கத்தா	
9. வைத்தாபாத்	
10. செகங்தாபாத்	
11. பெங்கனூர்.	
12. ஜெயப்பூர்	
13. திருவனந்தபுரம்	
14. டெல்லி	

“சிடி முனிசிபாலிடிகள்” என்று கீழ்க்கண்டவைகள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன :

மைசூரில் மூன்று (பெங்கனூர் தமிழர் மத்தியபாரத்தில் நான்கு (பாண்டிக்கீரியும் காஷ்மீரம் இதில் சேரில்லை.)

இவற்றுள் திருவனந்தபுரம் கார்ப்பரேஷன் ஜனத்தொகை 186 லக்ஷம் தான்.

வருமானம் சுமார் ரூ. 10 லக்ஷம் தான். உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ள அலகாபாத் திலும் ஜனத்தொகை 3-5% லக்ஷம் தான். அலகாபாத் கூட கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்துக்கு உயர்த் தப்பட இருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1955ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதத்தில் மேற்கு வங்காளத் தில் உள்ளதும் 50000 ஜனத் தொகை கொண்டதுமான சந்திரநாகருக்கும் கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது.

2. இரண்டாவதாக நகரசபையின் வருமானம் :

மதுரை நகரசபை வருமானம் சுமார் ரூ. 75 லக்ஷம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். இது மற்ற கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்து உள்ள நகரசபைகளின் வருமானத்தோடு ஒத்துப் பார்த்தால் அவ்வளவு குறைவான என்று சொல்ல முடியாது. வீட்டு வரி (20%)%, தொழில் வரி மட்டும் சுமார் ரூ. 40 லக்ஷம்.

சமீபத்தில் மதுரை நகரசபை வரி வகுல் இலாகாவானது சென்னை கார்ப்பரேஷன் ரீதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு ரெவின்யூ ஆர்சர், இரண்டு உதவி ரெவின்யூ ஆர்சர்கள், அசெசர்கள் முதலியவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

3. மூன்றாவதாக இந்தியாவிலுள்ள பெரிய நகரங்களில் மதுரையின் முக்கியத்துவம் கவனிக்கத்தக்கது. மதுரை தமிழ் நாட்டின் தலை நகரமாக பல நூற்றுண்டு களாக இருக்கும் வந்தது. பாண்டிய மன்னர்கள் இங்கு ஆட்சி புரிந்தார்கள். பீரி மீனுகவி அழவான் ஆலயம், திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை போன்ற சிற்பக்களானுசியங்கள் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா அறிஞர்களுக்கும் ஓர் காட்சிப் பீடமாகவிளங்குகின்றன. நகரின் அமைப்பு (Town Planning), சுகாதார ஏற்பாடுகள், கட்டிடக்கலை (Artistic point of view) முதலிய துறைகளில் நோக்கினும் இது மற்ற பெரிய நகரங்களுக்கு ஒன்றும் குறைந்ததாக இல்லை.

4. நான்காவதாக, சுதந்திர இந்தியாவில் மதுரையின் வருடவருமானம், ஜனத்தொகை, பொதுமுக்கியத்துவம் இவைகளைக் கவனிக்கும்போது, வடத்தின்தீயாவிலோ அல்லது தென்னிந்தியாவிலோ உள்ள வேறு நகரங்களுக்கு எந்த விதமான அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே அந்தஸ்து மதுரைக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி திருவனந்தபுரத் திற்கு கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மதுரைக்கும் அது அவசியமே. ஓர் ராஜ்யத்தின் தலைநகரமோ அல்லவோ என்ற பெரிய ஆகேடுபணை இருக்கவேண்டியதில்லை.

5. ஐந்தாவதாக, ஓர் நகரமானது கார்ப்பரேஷன் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தப்படுவதால் பலவிதமான வசதிகள் செய்து கொள்ள இடமிருக்கிறது. அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் ஜில்லா முனிசிபாலிட்களின் கீழ் சிறிய நகரங்களுக்கும் பெரிய நகரங்களுக்கும் விதியாசங்கள் இல்லாமல் போவது மாத்திரமல்லாமல் பலவிதமான அசென்கரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. 20,000 அல்லது 25,000 ஜனத்தொகையும் ஒன்று அல்லது இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய் மாத்திரம் வருமானமும் உள்ள சிவகசி, வாலாஜாபாத் போன்ற நகரசபை களுக்கும் 75 லக்ஷ ரூபாய் வருமானமும் 4 லக்ஷம் ஜனத்தொகையும் கொண்ட மதுரைக்கும் ஒரே சட்டம் என்றால் அது பொருத்தமில்லை தான். மேலும் நகரசபை அங்கத்தினர் ஸ்தானங்களிலும் ஓர் மாறுதல் அவசியமாகிறது. ஜில்லா முனிஸிபாலிட்கள் சட்டப்படி 36 அங்கத்தினர்கள் தான் மதுரையில் நகரசபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இது ஒரு கார்ப்பரேஷனைக் கூட்டுப்பட்டால் சுமார் 60 அங்கத்தினர்கள் வரை இடம் பெறுவார்கள். முக்கிய அதிகாரங்களுடன் நிர்வாக கமிட்டிகள் (Standing Committees) அமைக்கப்படவாம். ஒரு மேயர், ஒரு உதவி

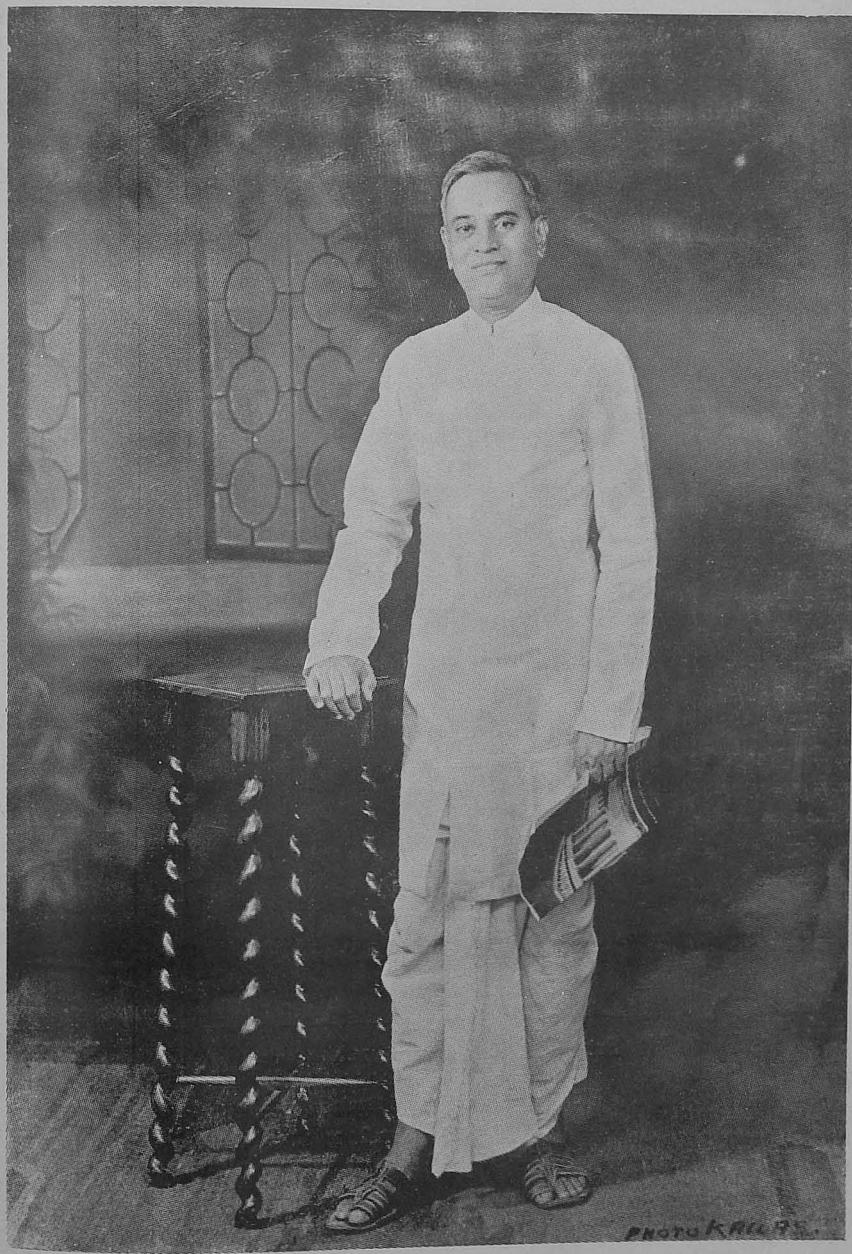
மேயர், 6 ஆல்டர் மென்கள் (Aldermen) ஆகியவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் மேயர், உதவி மேயர் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றப்படுவார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களும் ஸிரங்தரமாக நியமிக்கப்பட்டு ஸிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் ஸிரங்தரமாக நடத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம். உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிக்கடி மாறுதல் இல்லாமல் அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் பழாய், கலகத்தா நகரசபைகள் போன்று பணி செய்து வரலாம். மேலும் ஒரு கார்ப்ப ரேஷனுக் டயர்த்தப்பட்டால் சுதந்தரமான ஒரு பொறுப்புணர்ச்சியும் உண்டாகிறது. இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டது திய பொறுப்பும் புதிய அந்தஸ்தும் பலவிதங்களிலும் நகர ஆட்சியின் பொது அந்தஸ்தையும் உயர்த்தாமல் போகாது. இந்தி மாவில், மற்ற ராஜ்யங்கள், மதுரை போன்ற முக்கியத்துவம் உள்ள நகரங்களுக்கு கார்ப்ப ரெஷன் அந்தஸ்து வழங்கியுள்ளன என்றால் மதுரை மாநகரத்திற்கும் அதே மாதிரியான அந்தஸ்தை கொடுத்து அவைகளுடன் ஸ்தல

ஸ்தாபனத் துறையில் சமத்துவம் பெற வேண்டிய வசதிகளை செய்வதும், அதிகாரங்களை வழங்குவதும் அவசியமாகிறதல்லவா?

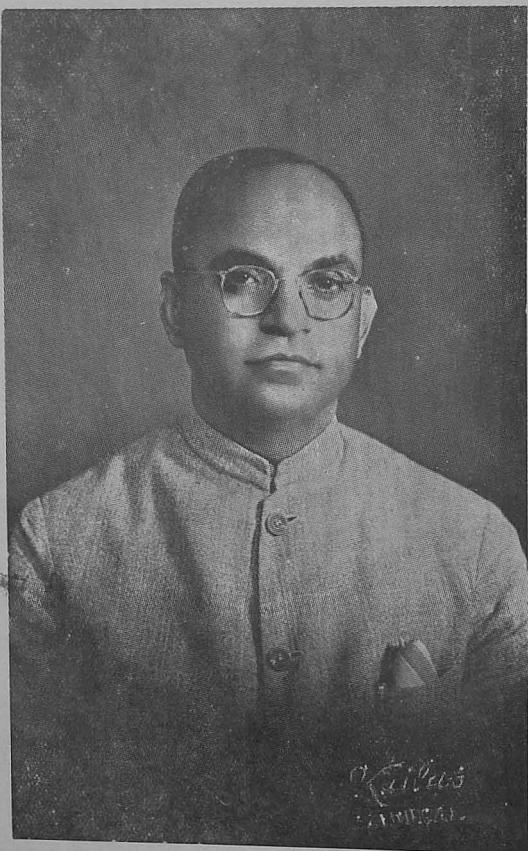
மேலும் இரண்டாவது ஐங்தாண்டு திட்டத் தில் நாம் முன்பே குறித்தபடி மற்ற கார்ப்ப ரேஷன்களால் செய்யப்பட்டுள்ள வசதிகளை இந்நகரத்திற்கும் அவசியமான முறையில் கிரைவேற்ற இம்மாதிரி அந்தஸ்து உயர்வு அவசியமாகிறது. முக்கியமாக இந்நகரசபையின் வரி இலாகா மட்டும் கார்ப்பரேஷன் ரீதியில் அமைக்கப்பட்டது போதாது. ஆணையாளருக்கு ஒரு உதவி அதிகாரி (Personal Assistant) நியமிக்கப்பட்டதும் போதாது. இதே மாதிரி எல்லா இலாகாவிலிலும், முக்கியமாக இன்ஜினியரிங் இலாகாவில் உயர்தா அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை தகுந்தவாறு இருக்கவேண்டும். அவசியத்திற்குத் தக்கடி அதிகாரிகளை நியமிக்கவும், மற்ற வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும் “சிடிமுனிசிபல் ஆக்ட்” போன்ற சட்டங்கள் மதுரைக்கு வில்தரிக்கப்படுவது அவசியம்.

ஸ்ரீ ராணி. அ. சுப்பராம்
மதுரை நகாசபெத் தலைவர்

PHOTO KALAIARASU

Sri T. M. Ramaswami M.A., (Cantab)

Secretary, Chitrai Exhibition &
Commissioner, Madurai Municipality

ஸ்ரீ டி. எம். ராமசாமி, ம.அ.,
காரியத்துறை, சித்திரை போகுட்காட்டு & மதுரை நகர்சபை ஆணையாளர்

போற்றுகின்றேன்

— ராணி அ. சுப்பராம், நகரசபைத் தலைவர்.

கண்ணொக் கவரும் அழைகயும், கருத்தினொக் கவரும் அறிவையும் தெய்வ நலங்களாகக் கருதி வழி பட்ட பெருமை நம் பாரத நாட்டினர்க்குரியது. அழகினைத்திருமகள் என்றும், அறிவினைக் கலைமகள் என்றும் நம் முன்னேர் போற்றினார்கள்.

“ ஆயகலைகளாறுபத்து நான்கினையும்
யை உணர்விக்கு மென்னம்மை ”

கலைவாணர் கருத்திலும், மாடகூடங்களை அழுக செய்யும் ஓவியங்களிலும், சீரிய சிற்பங்களிலும் வி ள ங் கு கின் றுள். இன்னிசையும், கண்ணொக் கவரும் ஓவியமும், சிற்பமும் அறிவுத் தெய்வம் உறையும் இடங்களாகும்.

இரும்பை உருக்கி வடித்தல், மரத்தைத் தறித்து முறித்து உருவாக்குதல், குழைந்த மண்ணை பாண்டங்கள் வளைதல், பட்டாலும், பஞ்சாலும் ஆடைகள் நெய்தல் முதலிய தொழில்களிலும், கலைமகள் மகிழ்ந்துறைகின்றார்கள்.

பொருட்காட்சி, கலைமகளும், திருமகளும் வாசம் செய்ய மிடம் - கலைக்கோவில் எனச் சுருங்கச் சொல்லிவிடலாம்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலுமின்னள் வணிகர்கள் பொது இடத்தில் ஒருங்கு சேரவும், அவர்கள் வாணிபம் வளம் பெற வும், பொருட்காட்சி மிகவும் உதவுகிறது. சிறந்த தொழில்

நுட்பங்களையெல்லாம் மக்களுக்கு விளக்க இது பொன்னே சந்தர்ப்பம். தொழில்களை, கலைகளை, வாணிபத்தை சமூக நலனை, பணபாட்டை சிறப்பாக வளர்க்க இது உதவுகிறது.

கன இயந்திரத் தொழில் பற்றியும், தேசீயத் திட்டம் பற்றியும் இன்று நாம் பெருத்த அளவில் பேசி வருகிறோம். இவை பற்றி மக்களிடையே விளக்க பொருட்காட்சி சிறந்த சாதனம்.

“அரும்பும் வியர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரம் தொழில் செய்திடுவீரே !
பெரும் புகழ் நுமக்கே இசைக்கின்றேன்
பிரமதேவன் கலையிங்கு நீரே ”

என பாரதி பாடினேன். அவ்வாறே பொருட்காட்சியில் பங்கு பெற்றிருக்கும் அனைவரையும் போற்றுகின்றேன்.

இனிய சுவைக் கவிக்காட்சி

வெண்பா.

மாசுக்கிதரு மீனுக்கிம் மன்மதுரை வைத்தபொருட்
காக்கிதனைக் கண்டு களிப்புற்றங்கு)-ஆக்கிதரும்
தக்கபொருள் கொண்டு தழைத்தினிது வாழ்ந்திடவே
மக்கள்தமை யாம் வேண்டு வம்.

துதி.

எரம்பனைப்பன் இருபுயனைச் செஞ்சடையில்
ஆரம்பனைக் கூடல் அம்பிகையைத்-தீரமொடு
அம்பிடுவா ராகிவில்வத் தாலர்ச் சனைபுரிந்து
குழ்பிடுவார்க் குண்டோ குறை.

நாவலன் கண்ட நாடகக்காட்சி.

தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கங்தாங்கக்-
கொண்டல்கண் முழவினேங்கக் குவளைகண் விழித்து
நோக்கத்
தெண்டிரை எழினிகாட்டத் தேம்பிழி மகரயாழின்
வண்டின் மினிதுபாட மருதும் வீற்றிருந்த மாதோ.

குறிப்பு: (1) சோகில் - நாடக ஆங்கு (2) விளக்கு - தாமரைப்புக்கள் (3) நடிகர் - மயில் (4) மூகம் -
மிருதங்கம் (5) அபூ - திரை (6) வண்டுகள் - சுகுதி கூட்டுதல் (7) பார்ப்போர் - குவளைக்
கூக்கள் (8) நாடகம் நடத்துவோர் - மருதுவிலத்தாரர்.

தொகுத்தவர்:

P. பாஸ்கா அய்யர்,

தமிழ் சித்தங்கள்

மதுரைக் கல்லூரி.

THE AMERICAN COLLEGE

By S. J. SAVARIRAYAN, M.A.,

Principal, *The American College, Madurai.*

The American College which has just completed 75 years of outstanding educational work is one of those institutions which have added lustre to the City of Madurai. The thousands of students that have passed out of its portals will bear testimony to the unique service rendered by it and the high principles that have characterised the founders and those that have steered its destinies

Lt. Col. Dr. Sir A. Lakshmanaswami Mudaliar, the Vice-Chancellor of the University of Madras wrote as follows when greeting the College when it celebrated its 75th Anniversary.

"The American College has made a notable contribution in the Southern-most districts for the spread of higher education and for the inculcation of those disciplines which are so essential for the success of its alumni and for the future of the country. Many distinguished Americans have been associated with this college, whom I had the privilege of knowing personally. The sound principles on which it works, the earnestness with which it devotes itself to the cause of the alumni entrusted

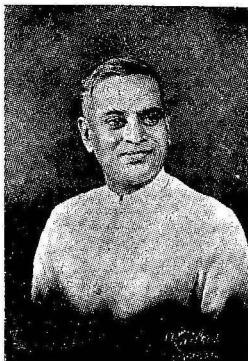
to its care are features which are well worth emulation."

The Rev. Dr. A. J. Boyd, Principal, Madras Christian College, Tambaram on the same occasion sent the following message:—

"The American College has made a notable contribution to education in South India, and after so many years its alumni must be a large and influential body. The need of such service as the College offers will in future be even greater than it has been in the past. The crying need of the country is for leadership that shall be not only intelligent but also high principled and unselfish. If the College can send out men of ability and character who faithfully use such opportunities as may come to them as opportunities of service, it will be helping to meet the country's needs at their deepest level. May this ideal, which is the ideal of all Christian Colleges be amply fulfilled in the coming years"

It is our earnest hope that the citizens of Madurai will help to see that the College maintains high standards of behaviour and academic work.

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ ராணி. அ. சுப்பராம்
(தலைவர்) 30வது வர்டு

ஸ்ரீ A. பொன்னையா
(உபதலைவர்) 3வது வர்டு

ஸ்ரீ S. கருப்பனையா
1வது வர்டு

ஸ்ரீமதி ராஜமுத்தை
2வது வர்டு

ஸ்ரீ M. செல்லையா
3வது வர்டு

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ T. செல்லச்சாமி
5வது வர்டு

ஸ்ரீ முகம்மது இஸ்மாயில்
4வது வர்டு

ஸ்ரீ P.C.M. பாலகிருஷ்ணன் செட்டியார்
5வது வர்டு

ஸ்ரீ V. S. ராமசுப்ரமணியன்
6வது வர்டு

ஸ்ரீ S. காமராஜ்
7வது வர்டு

ஸ்ரீ S. அமுதன்
8வது வர்டு

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ S. முத்து
9வது வர்டு

ஸ்ரீ M. சின்னக்கருப்பத் தேவர்
10வது வர்டு

ஸ்ரீ A. மருதவீரன்
11வது வர்டு

ஸ்ரீ SP. ஆண்டி
11வது வர்டு

ஸ்ரீ M. மாரியப்பன் செட்டியார்
13வது வர்டு

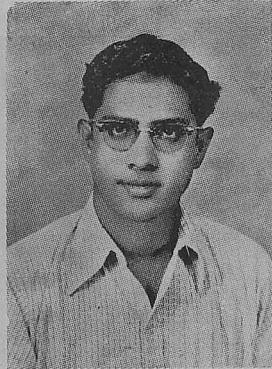

ஸ்ரீ R. அமகர்ஶாமி
14வது வர்டு

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ V. ராஜகோபால ஜியங்கார்
15வது வார்டு

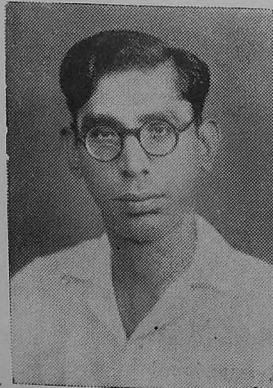
ஸ்ரீ E. ரெங்கசாமி
16வது வார்டு

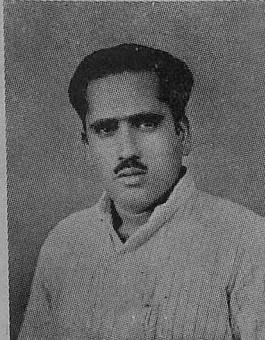
ஸ்ரீ N. R. ராமகிருஷ்ணன்
17வது வார்டு

ஸ்ரீ M. சிவிவாசன்
18வது வார்டு

ஸ்ரீ G. சுப்பப்பா பிள்ளை

ஸ்ரீ V. K. S. S. Iyer

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ புனியடி. R. ராமலிங்கம்யர்
21வது வர்டு

ஸ்ரீ K. S. குழந்தைவேல் நாடார்
22வது வர்டு

ஸ்ரீ P. K. துரைசாமி
23வது வர்டு

ஸ்ரீ M. கல்யாணசிங்கரம் பிள்ளை
24வது வர்டு

ஸ்ரீ அன்றா. S. ரெங்கன்
25வது வர்டு

ஸ்ரீ A. N. விஸ்வநாதன்
26வது வர்டு

மதுரை நகரசபை அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ P. V. வினாயகமுர்த்தி நாடார்
27வது வர்டு

ஸ்ரீ K. S. ராமகிருஷ்ணம்யர்
28வது வர்டு

ஸ்ரீ கொண்டா. N. ராமம்யர்
29வது வர்டு

ஸ்ரீ A. G. சுப்பராமன்
31வது வர்டு

ஸ்ரீ S. K. சேதுராஜ பிள்ளை
32வது வர்டு

ஸ்ரீ L. B. ராஜாராம அழ்யர்

== திருவிழாக்களும் அவற்றின் பயனும் ==

[ஸ்ரீலூர் மகாசங்கதானம் திருவருள் தவயோக சேர்மக்ஞதா தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள், திருஞானசம்மந் சுவாமிகள் ஆதீணம்]

பொதுவாக உற்றுர் உறவினர் ஊரார் முதலியோர் ஒன்றுகூடி வாழ்க்கை யிற் சிறந்த காரியங்கள் நடந்த நாட்களைப் பலவிதமான கோண்டாட்டங்களால் நினைப் பூட்டி மகிழ்ச்சிற் வைவபவமே விழா எனப் பேறும். அப்படிக் கொண்டாடப் பேறு கின்ற கோண்டாட்டங்களால் மக்கள் இரண்டு முக்கிய பயன்களைப் பேறுகின்றனர். ஒன்று அந்த நிகழ்ச்சி முதன் முதலாக நடந்தபோமுது வாழ்ந்திருந்த மக்கள் நோற் கண்டு மகிழ்ச்சு அனுபவித்த காரியங்களை அப்பொமுது வாழ்ந்திராத பின் சுந்தியாரும் ஓரளவு அறிந்து மகிழ்ச்சு அந்திகழ்ச்சியை நினைப்பூட்டுமாறு செய்கின்றது. மற்றது, அக் கோண்டாட்டத்திற் சேலவாகின்ற பணமேல்லாம் பல தோற்றாள்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் பங்கீடாருமாறு செய்கின்றது.

கோயில்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் எங்கும் சேஷந்த ஆண்டவன் உருவத் திருமேனி தாங்கத் தயவர்களை அடக்கி ஆண்டு. நலவர்களைப் பாதுகாத்துப் பக்கு வழுவுள்ள வர்களுக்குப் பேரின்படி பெருவாழ்வும், பெறுதற்கரியபேறு கரும் பொருத்த நிகழ்ச்சிகளை கோண்டாட்டங்களாகும். அவை எல்லா மக்களையும், ஆண்டவனது முடிவில்லாத ஆற்றலையும் பேர்ந்து உடைமையையும், எளிதில் உணரும் படியாகச் செய்து யாவாது உள்ளத்திலும் தெய்வ பக்தி ஊற்றேடுக்கத் தேவையும் தன்மை வாய்ந்தன.

மனிதர்கள் ஓரிடத்தில் நடித்துக் காட்டிய வரலாற்றை ஒரு தீரைப்படத்தில் பார்க்கின்றபோமுது, தீரையில் தோன்றுவது உயிரற்ற படக்காட்சியே யானாலும், அதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், பார்ப்ப வரின் உள்ளங்களை அக் காட்சி எத்தனை எத்தனை விதங்களில் பரவசப்படும்படியாகச் செய்கின்றது என்பதை எவ்வே மறுக்கக்கூடும்? அழகின்றவர்கள், சிரிக்கின்றவர்கள், பயப்படுகின்றவர்கள், காதலி கீன்று வர்கள், பக்தி நேறியில் நிற்கின்றவர்கள் ஆசிய நடிகர்கள் பலரும் தாம் தாம் செய்தின்ற செய்கைகளினால் பார்க்கின்றவர்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளாகோண்டு அந்தந்த நிலை அவர்வரது உள்ளத்தீவு உண்டாகும்படி செய்துவீடுக்கருாள் அல்லவா? வெறும் தீரைப்படத்தாடின் எல்லா உணர்ச்சியறை, உண்மை நிகழ்ச்சிகளுடைய அழுகை, சீரிப்பு, பயம், காதல், பகதி முதலிய மேற்பாடுகள் உண்டாக்குவதே போல, திருவிழாக் காலங்களில் உயிரற்ற வாகனங்களும், செம்பினால் சேய்த உருவத் திருமேனிகளும் கோண்டு ஆண்டவன் செய்த திருவிளையாலக்களை நடத்தி காட்டும்போமுதும், வீதி உல்லாவுரும்போயுதும், அவை பழையான நிகழ்ச்சிகளை நினைப்பூட்டும் காரியங்களெனப்படுத் தில்லாமல், உண்மை நிகழ்ச்சிகளுடைய மெய்ப்பாடுகளை காண்போ உள்ளத்துல் உண்டாகுகின்றன. ஒரு நாடக மேஜ்டயில்' அல்லது ஒரு தீரைப்படத்தில் ஒரு குறுகிய எண்ணிக்கையுள்ள மக்களே கண்டு ஆனந்திக்குமுடியும். ஆனால் நம்முடைய முன-

கேளாகள் அவாகனுடைய பரநத ஞாககத தூடன், தீருவிழாக்களை ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் பல ஊர்களிலிருந்தும் வரக்கூடிய மக்கள் யாவுரும் ஏக்காலத்தில் கண்டு ஆன்றிக்குமாறும், பலபல இடங்களில் பலபல மண்டகப்படிகளையும், கட்டளைகளையும் ஏற்படுத்தி, அந்த நகரம் முழுவதை பூர்த்தி செய்திருந்த நாடகமேடையாக அலங்கரிக்கும் தன்மையில் தரையில் (பூமியில்) அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் முக்கீய தீருவிழாக்களைல்லாம் பேளர்னாமியில் தீர்த்தவாரி அமையுமாறு சேய்திருப்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆனால் வானத் தில் உள்ள துரியன், சுந்தரன் முதலிய கிரகங்களுக்குப், நஷ்டத்திரங்களுக்கும், மக்களுக்கும் நேருவகிய தோடர்பு உண்டு என பதும், இன்ன இன்ன நாட்களில் தீர்த்தம் ஆடுவதும், இன்ன இன்ன நாட்களில் வர்தம் அனுடிப்பதும், நிறுத்துவதும், இன்ன இன்ன நன்மைத்தும் என பதையும் நன்று. உணர்நாந்தவாகள் மிகச் சிலரே. பேளாணமியல் கடல அலைகள் கொந்தளிப்புடையதாகவும், வேஷகமுடையதாகவும் இருக்குமேன்பதை கடல மீன் பிழிக்கிறவாகனும், கடற்கரையை ஒடிட வாழுதலை மக்களுக்கீட்டு அறவர். ஆனால் பொறுவாக எந்த வர்த்தியும், முக்கியமாக வீழை கடிதலை மீன்பிழிக்கிறவாகனும், பேளாணம், அமாவாசை ஸாடகளில் கொரோமாவும், உடல் வீக்கம் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் ஏற்படுவதைப் பேறும்பாலா அறவர். இவற்றை நாட்களில் பேளாணமி தீதியை ரூபாராயும் பயன்த பயன்த தருமேன்பதை ஒருவாறு உய்த்துணரலாம். அதனாலேயே உத்தாரயண காலமாகிய நை மாதத்திலிருந்து ஒவ்வொரு பேளர்னாமி தீதியும் ஒவ்வொரு சிறந்த நாளாக ஆலயங்களில் அமைத்திருக்கிறார்கள். நைப் பூசம், மாசி மகம், விடுதிகள், விளக்கு வசதிகள், தூர்சி கிளம்பா-

பங்குன் உத்தரம், சித்திரைச் சித்திரை, வைகாசி வீசாகம், ஆவணி அவிட்டம், கார்த்திகைக் கார்த்திகை முதலையாக போர்னாமி தீதிகளில் வருவதற்கும் காரணம். அவற்றுள் புது வருஷ ஆரம்பமாகிய சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற சித்திரைத் தீருவிழா மிகவும் சிறப்புடையது.

இவ்விதத் தீருவிழாக்கள் தேன் இந்தியாவிலுள்ள சைவ, வைவீணவ ஆலயங்களில் நடைபெறுவதுபோல் இவ்வுலகத்தில் வேறு எங்கேயும் காண முடியாது. அதிலும் சமய குரவர்களால் பாடல்பெற்ற 274 சீவ ஸ்தலங்களுள் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் சிறந்த ஸ்தலமும், நகரத் தீன மதத்தில் ஆலயமும், அதன் வானளாவிய தோபாஸ்களும், அதைச் சுற்றிலும் ஆடிவீதி என்றும், சித்திரை வீதி என்றும், ஆவணி மூலவீதி என்றும், மாசி வீதி என்றும், வெளிவீதி என்றும் மாதங்களீன பேர்யால் அமைந்த தீருவீதிகளும் நான்கு ஸ்தலத்திற்கு அதிகமான ஜனத்தோக்கையும், தீருவிழாக காலங்களில் மேற்கொண்டு ஓணடு வகைத்திற்கு அதிகமான மக்களை வெளியூர்களில் ரூநது வரவேற்கும் கவர்ச்சி யுடையதும், 12 மாதங்களில் தீருவிழாக்கள் கொண்டதுமான மதுரைமா நகரம் போன்ற புண்ணிய ஸ்தலம் உலகத்திலேயே வேறு கிடையாது. இவ்வளவு சிறப்பு வாய்கத இந்த மதுரையும்பதியிலை நடக்கின்ற பல தீருவிழாக காலங்களிலும் தீரள் தீரளாக வருகின்ற மக்களுக்கு வேண்டிய இன்றியமையாத பல வசதிகளையும், மதுரை நகர சபை தீற்பட்ட ஆற்றிவருவது யாவராலும் போற்றுதற்குரிய ஓர் அரிய சேயலாகும். அதிலும் முக்களீன நன்மையை உத்தேசித்து அவர்கள் அமைத்திருக்கும் தன்னீர் ப்பங்களுக்கள், சுகாதார விடுதிகள், வலுத்திய விடுதிகள், விளக்கு வசதிகள், தூர்சி கிளம்பா-

கல் வீதிகளைச் சுத்தம் செய்யவும், தண்ணீர் தேளிக்கவும் ஏற்பாடுகள், வழித்திடிய குழந்தைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நிலையங்கள் முதலியன சீறந்த முறையில் அமைத்து நடத்துத் தல் குறிப்பிடத்தக்க சேவைகளாகும்.

பொதுமக்கள் எல்லோரும் தாங்கள் தூய்மையுடையவர்களாகவும், பொது இடங்களை ஆசுத்தம் சேய்யாத முறையில் நடந்துகொள்கிறவர்களாகவும் இருந்தால், தங்கள் தங்களது நலத்திற்கும், பொதுமக்களின் சுகாதாரத்திற்கும் பேரியதோர்கள்மை புரிந்தவர்களாவார்கள்.

ஒவ்வொருநாளும் பாடல் பேற்ற ஸ்தலங்களில் சென்று வழிபட முடியாத வர்கள், சிறந்த தீருவிழாக் காலங்களில் தீரிசனம் செய்வதால் மற்றைய நாட்களிலும் வழிபாடுசெய்ததின் பயணிப் பேறுகளிற் பேறு பேறுவதாலேயே, பக்தியுள்ள மக்கள் எவ்வளவோ அரும்பாடுபட்டு தூரங் தோலை களிலும் தீருவிழாக் காலங்களில் தீரன் தீரளாக வருகின்றார்கள். உலக மக்கள் சீறந்த புண்ணிய சீலர்களாகத் தீகழ்வதற்கும், ஆண்டவனுடைய அருளைப் பேறுவதற்கும் சமய குரவர்களில் முதல்வரும், ரைவசாமி ஸ்தாபகருமான தீருஞான சம்பந்தப் பேருமான் அருளியிருப்பது இரண்டே காரியங்கள். அவற்றில் ஒன்று

ஆண்டவனது அடியார்களுக்கு அமுது செய்வித்தல் மற்றுத் தூலாம் வல்ல எம்பேருமானது நல்ல தீருவிழாக்களைக் கொண்டாடி பக்தி பரசவப்படுதல் என்பதை தீருமயிலையில் எலும்பைப் பேண்ணாக்கப்பாடிய பதிகத்திலேயே அவர் அவ்வாறு அருளியிருக்கிறார் அதைப் பற்றி சேக்கிழார் செய்யுள் வருமாறு :-

“மண்ணனிற் பிறந்தார்
பேறும்பயன் மதிதூடு
அண்ணலார் அடியார்த்தமை
அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினுல்அவர் நல்விழாப்
போலிவுகண் ஆர்தல்
உண்மையாமேளில் உலகர்முன்
வருகென உரைப்பார்”

ஆகையினால் தீருஞானசம்பக்தப் பேருமான் காட்சியருளிய தவநேறியைக் கடைப் பிடித்து, ஆண்டவனது அடியார்களுக்கு அமுது செய்வித்து, ஆண்டவனது தீருவிழாக் காலங்களில் பக்திசர்த்தையோடு வழிபாடுகள் ஆற்றி நாமும் உய்ந்து, பீறரையும் உய்யும் நேறியில் நிற்குமாறு செய்யத் தீருவருள் பாலிக்குமாறு அங்கயற்கண்ணீர்பங்களும் ஆலவாய் அண்ணலீப் பிரார்த்திக்கீன்ரேஷும்.

“ஞாலம் நீண்புகழே மிகவேண்டும்,
தென்ஆல வாயில்உறையும் எம்ஆகுதியே”

★ அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ★

(திரு. கி. ஆ. பே. வீசுவநாதம்)

“அகா முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”
என்பது திருக்குறளில் முதல் குறள்.

தமிழ் எழுத்துக்கள்யாவும் “அ” என்ற எழுத்தை முதன்மையாகக் கொண்டிருப்பது போல இவ்வகம் இறை வணை முதன்மையாகக் கொண்டு இருக்கிறது என்பது இதன் பொருள்.

எழுத்துக்களை அறிவார்கள் முதலே அகரத்தை அறிவுதுபோல இவ்வகைத்தை அறிவார்கள் முதலில் இறைவனை அறிய வேண்டும் என்பது இதன் கருத்து.

உயிர் எழுத்து 12. மெய்யெழுத்து 18. ஏயிர்மெய்யெழுத்து 216. ஆயுதனமுத்து 1. ஆக எழுத்துக்கள் 247க்கும் ‘அ’ எழுத்து தலைமை தர்க்குவதுபோல மண், நீர், காற்று, தீ, வெளி ஆகிய ஐம்பெரும் பொருள்களைக் கொண்ட இவ்வகுக்கு இறைவன் தலைமை தாங்குகிறன் என்பது இதன் மறைபொருள்.

‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம்’ என்பது தமிழ் எழுத்துக்களை மட்டும் குறிப்பதல்ல. மீண்டும் முதல் எழுத்து ‘அ’ கண்டத்திலும் முதல் எழுத்து ‘அ’. தெலுங்கிலும் முதல் எழுத்து ‘அ’. லத்தின், கிரீக் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய மேலைகாட்டு மொழிகளிலும் முதல் எழுத்து ‘அ’. உருதுவி லும் முதல் எழுத்து ‘அ’. சமஸ்கிருதத்திலும் முதல் எழுத்து ‘அ’. இந்தியிலும் முதல் எழுத்து ‘அ’. ஆகவே அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் என்பதற்கு “தமிழ் எழுத்தெல்லாம்”

என்று பொருள் கொள்ளாமல் எழுத்து என்று எழுதப் பேறுகிற எழுத்தெல்லாம் என்று பொருள் காண்டுதே சிறப்பாகும்.

‘பன் மொழி களைக்க கண்ட எழுத்துகள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன. அதுபோல பல்வேறு நாடுகளைக் கொண்ட இவ்வகம் இறைவனை முதலாக உடையத் என்பது இதன் விளக்கமாகும்.

தோன்றிய, தோன்றுகிற, இனித் தோன்ற விருக்கிறனமுத்துக்கள் எல்லாம் ‘அ’ எழுத்தையே முதலாக உடையன என்று இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் பெருமான் ஆராய்ந்து சூறியிருப்பது விஷப்பிற்குரியதாகும்.

எழுத்துகள் மட்டுமின்றி சொற்களுக்கூட்டுப்பாதையே முதலாக உடையனவாம். மக்கள் முதன் முதலில் வாயைத். திறங்க போதே ‘அ’ ஒனித்துவிட்டது. பின் திறங்க வாயை மெல்ல மூட்டிற்கொல் ‘அம்மா’ என்றும், அழுத்தமாக மூட்டிற்கொல் ‘அப்பா’ என்றும் ஒவிக்கிறது. மக்கள் இவ்வகுக்கு முதன் முதலிற் கண்ட நாய் தங்கையங்கு முதன் முதலில் ஒளிக்கின்ற சொற்களையே பெயராகவைத்து இருப்பதும், அதேநும் மெல்லோணசையை மென்னமையை உடைய ‘நாய்க்கும்’ வல்லோரைசையை வண்ணமைய உடைய தங்கைக்கும் வைத்து அழைப்பதும், ஆடி, மாடுகளுக்கூட அல்லும் பொழுது ‘அம்மா’ என்ற சொல்லே வெளி வருவதும் அச் சொல்லே எல்லாச் சொற்களுக்கும் முதன்மைபாக அழைக்கிறுப்பதும் தமிழகத்

தில் மட்டும் அவ்வரமல் உலகின் பல்லி டங்களிலும் உள்ள பல மொழி பேசும் மர்க்கூர் தங்களின் தாய் தங் கதப்பர் 'அம்மா', 'அப்பா' என்றே அழைத்து வருவதையும் அசிதுல் 'அ' எழுத்தே முதலில் அமைந்திருப்பதையும் கானும் பொழுது 'அகா முதல் சோல் லேல்லாம்' என்று சொல்லக்கேதான்றுகிறது

வடிவிலும் கூட அகரம் முன் நிற்கிறது 'சர்வம்பிரணவ மயம் ஜத்து' என்பது தீவாரங் திகளின் கருத்து. பிரணவம் என்பது 'ஒங்காரமீ' என வடதாலார்க்கறவர். தமிழிலோ வடமொழியிலோ ஒங்காரம் முதல் எழுத்தாக இல்லை. உற்றுரோக்கினால் 'அ' என்ற முதல் எழுத்தே ஒங்கார வடிவாகத் தோன்றும்.

'அ' எழுத்தை முக்காற்பங்கு எழுதுவதன். இன்னும் எழுதவேண்டிய காற்பங்கு போன்று மீதியாக இருக்கும். அதை அப்படியே செங்குத்தாக மேல்நோக்கிப் போட்டு விடுகின்றன. அவ்வளவுதான். ஒங்கார வடிவை தலைத்தோக்க காண்பிர்கள். இதைக் கானும் பொழுது "அகாமுதல வடிவேல்லாம்" என்று சினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

வடிவு மட்டும் அல்ல; ஒளியும்கூட அவ்விதமே, பிரணவத்தின் ஒளி 'ஓம்' என்பது இதை ஒளிப்ப தானால் 'அ' என்ற வாயைத் திருத்த, 'உ' என்று குறித்து 'ம்' முடியாக வேண்டும். இகிலிருக்கு 'ஓம்' என்பதை இல்லை அ, உ, ம் எழுத்துகளும், அவற்றின் ஒளிகளும், தேவை என்பது தெளிவாகும் இதை அறிந்தே சிவவாக்கியர் 'அகா காரணத்துளே' அடங்கின்ற வையகம் உகர காரணத்துளே ஒழுக்கின்ற வையகம் மகார காரணத்துளே மயங்கின்ற வையகம் என்று கூறினர் போன்றும். 'ஓம்' என்பதை இல்லை அ, உ, ம் எழுத்துகள் முன் வரும் 'அ' தன்னுள் அடக்கி நிற்பதை

கானாலாம். கானும்கள்! 'அ' எழுத்தை கர்பாதியா வெட்டுக்கள். கேற்பாதி 'வ' ஆகவும், கீழ்பாகி 'ஏ', அகாவது 'ம்', தலைத்தோக வும் காணப்படும். சேந்பாகி 'வ' வை வலது கோடியில்லெட்டினால் 'உ' என்றும் 'ஓம்' என்றும் காணப்படும். இம்முறையும் அ, உ, ம என்னுடைய 'ஓம்' என்ற ஒளியை ஒளிப்பதைக் கண்டு மகிழ்க்கன். இதைக்கானும் பொழுது "அகா முதல ஒளில்லாம்" என்று கருத்தேவன்டி யிருக்கிறது.

குறளில் உள்ள எல்லாம் என்ற ஒதுக்கால் எழுத்தெல்லாம் என்பதில் எழுத்துடன் சேர்ந்தும், பிறகு தனித்தும் சிக்கிற சொல்லெல்லாம், வடிவெல்லாம், ஒளியெல்லாம் என்பவைகளை தன்னுள் அடக்கி 'எல்லாம்' என்று நிற்பதை கானும்பொழுது நமது உள்ளடெமல்லாம் மகிழ்கிறது.

ஆதி பகவனையும், அகரம் விட்டுவிட வில்லை. அவ்னைப் பருப் பொருளாகவும் நுண்ண பொருளாகவும் காட்டுகிற காட்சி கண்கொள்ளாக காட்சியாகும். அகரத்தின்! 'உ, ம' என்ற முன்ற துண்டுகளாகும் கடவுள், உயிர், மரயை என்றுகின்றன. 'ம' மரயையின் முதல் எழுத்து. உ, உயிர் முதல் எழுத்து | தனிக்கோடு இறைவனது அரு உரு. இது அகரம் காட்டுகின்ற ஆகிபகவனின் பருப் பொருளாம். அடுத்து நன்பொருள்!

எழுத்துகள் எல்லாவற்றிலும் 'அ' நன்னையிதாக்க கலந்தே உள்ளது. க+அ=க; ப+அ=ப; ம+அ+இ=மி; த+அ+உ=து. 'அ' கவலாதாமுத்தே இல்லை. ஒளியும் அப்படியே. எதை ஒளிக்க வாயைத் திறந்தாலும் 'அ' ஒளிக்கப்பட்டு விடுகிறது. எழுத்தை ஒளியிலும், 'அ' எவ்வளவு நுண் பொருளாக, மறைந்து இருக்கிறதோ அவ்வளவு நுண்பொருளாக ஆகிபகவனும் இவ்வுலகில்

மறைந்து காணப்படுகிறன் என்பது வள்ளுவரது முடிவு.

அ, உ, ம என்ற முன்றையும் கடவுள், உயிர், மாயை எனக்கண் டோட். சித்தாங்கி வள் இதனைப்பதி, பசு, பரசம் என்பர். இவற்றின் நிலைமையை ‘அகரம்’ அப்படியே காட்டுகிறது. உற்று நேர்க்கிணங்கு குறளில் உள்ள உலகையே அகரத்துள் காளாம். கானுக்கள். முதலில் மூன்று துண்டுகளையும் ஒன்று சேர்த்து அகரமாக்கி உற்று நேர்க்குங்கள்.

| தனிக்கோடாகிய இறைவன் உயிர் தன்னை வந்து அடையட்டும் என கருணைகாட்டி, உயிர்முன்வந்துகிற்கிறன்.

“உ” என்ற உயிர் இறைவனை அடையத் தடியாய்த் தடித்து அவன் பக்கம் நீண்டு செல்லுகிறது.

‘ம’ என்ற மாயையானது உயிர்முழுதும் பற்றிக்கொண்டு இறைவனை அடைய விடாமல் தடுத்து தலைகிழாக்க தொங்கி இவ்வள்ளுக்கு இழுக்கிறது.

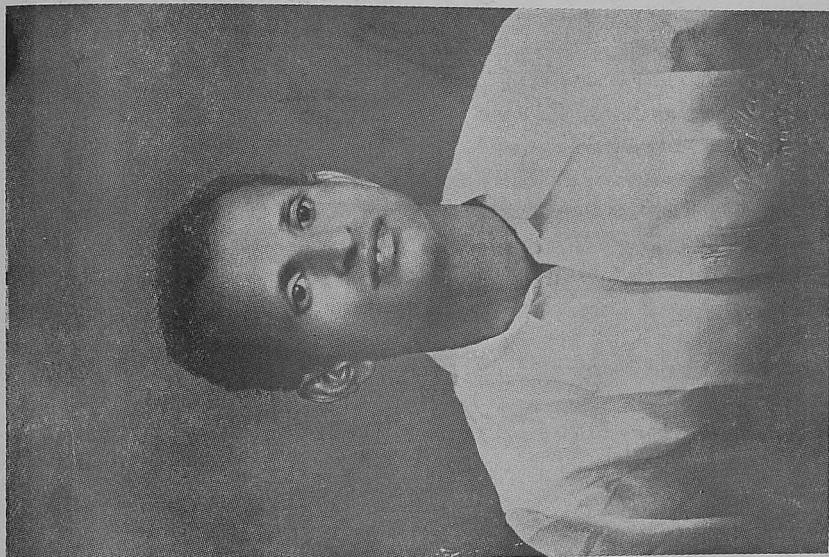
உயிரானது மாயையையும் விடமுடியாமல், இறைவனையும் அடையமுடியால் இடையில் தன்புற்று வருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எப்படி அகரத்துள் அடங்கின்றின்ற இவ்வுலக நிகழ்ச்சி?

உலகம் இறைவனை முதலாக உடையது என்று கூறியதிலிருக்கே உயிரை இரண்டாவதாகவும், மாயையை மூன்றாகவும் உடையது என்பது தானாகவே தேரன்றும். இம் மூன்றும் “முப்போருளுண்மை” எனப்படும். இதனை அகரம்தன்னுட்கொண்டு ஒளிவிசுகிறது. இதை அறிந்தே வள்ளுவர் உலகுக்கு உவமையாக அகரத்தைக் கூறினர் போன்று! என்னே குறளின் பெருமை.

‘அ’ மூன்றும் ‘உலகு’ பின்னும் உள்ள இக்குறளை இண்ணும் ஒருமுறை படியுங்கள். அதன் புகைப்பாருள் அனைத்தும் நன்குவிளங்கும்.

அகர முதல் எழுத்து,
எல்லா (வற்றிற்கு)ம் ஆசி,
பகவன் முதற்றே உலகு!

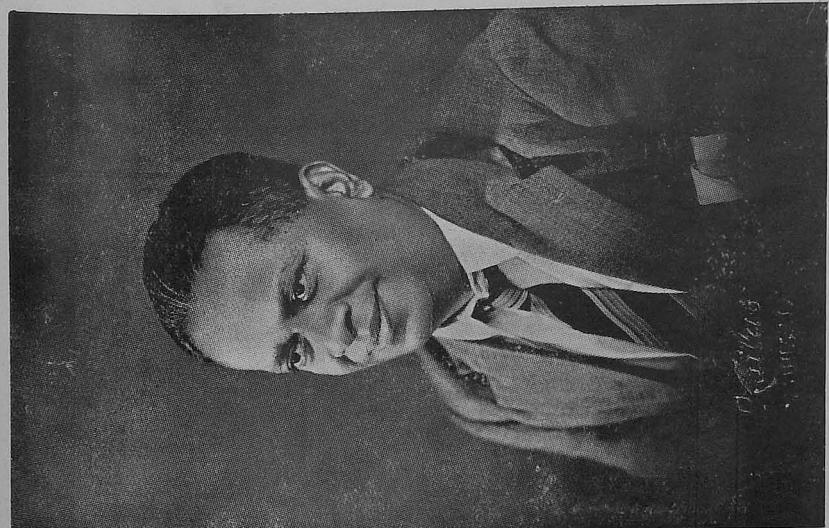

Sri A. C. Jayaraj

Joint Secretary, Chitrai Exhibition (Municipal Engineer)

എ. സി. ജയരാജ്

സിറ്റി ഏക്സിബിഷൻ സി. എൽ. ടി. എസ്.എച്ച് & ഇംഗ്ലീഷ് കൗൺസിൽ അഫീസ്

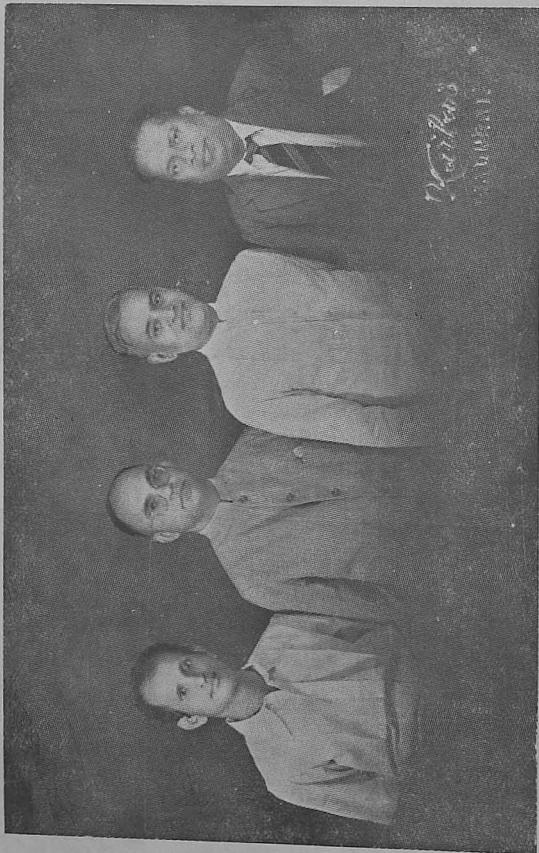

Dr. P. M. Rajaratnam

Joint Secretary, Chitrai Exhibition (Municipal Health Officer)

എ. പി. എൽ. രാജരാത്നൻ

സിറ്റി ഏക്സിബിഷൻ സി. എൽ. ടി. എസ്.എച്ച് & ഇംഗ്ലീഷ് കൗൺസിൽ അഫീസ്

பொருளியல் வல்லனர், ஆணையரான், நகரசுடுபதி தலைவர், சுகாதார அதிகாரி

மதுரை மாவட்டத்தில் மூன்று தலைமுறையாக நடந்துவரும்

ஹரிஜினல் நாகப்பட்டணம் நெய் மிட்டாய்க்கடை இது ஒன்றே !

1901 முதல் கீழானிலூலவீதியில் நடத்தப்பட்டு 1942-லூ முதல்
மதுரை 20, மேலக்கித்திரை வீதியில் நடந்தவருகிறது.
எங்கள் கடையில் இனிப்பு சாக்குகளை கந்த நெய்கிழம், கார
சாமான்களை நல்லெண்ணொத்து பக்குவத்துடன்
தயார்செய்து வருகிறோம்.

(V. வெங்கிட்டராமய்யர் சன்) Pro: V. அனந்தநாராயணன்

For Quality Food and Drink

VINCENT'S have been solving them successfully
for these Four decades

Established in 1912, they are the Popular and Foremost
Mineral Water Manufacturers, Bakers, Confectioners Etc.,

VINCENT & Co., Ltd.

Head Office: TIRUCHIRAPALLI

Branches: MADRAS, MADURAI, KARAIKUDI, KUMBAKONAM, TIRUNELVELI, COIMBATORE & SALEM

Associated Factory: DINDIGUL & KODAI ROAD

'VIMTO' The Drink of Health

மதுரைவீரன் அப்பளம் டிப்போ

மதுரை

மதுரைவீரன் அப்பளம் & சிப்ஸ் உயர்ந்த முறையில்
சுத்தமாக உருந்தம் பருப்பினால் நேர்பார்வையில் காரம்,
மணம், குணம், ரூசி, வாசனை ஒருங்கே அமைத்து தயாரித்தது
எங்கள் அனிப்பு ஆதாவுமே எங்கள் லாபம். ஒருமுறை
எங்களிடம் தங்கள் ஆர்ட்டரைக் கொடுத்து உண்மை அறியக்
கோருகிறோம்.

தயாரிப்பவர்:

PRO: A. K. NATARAJA NADAR & CO.,
12, RAMASAMY ASARI LANE, MADURAI

“ரெஜினே புகையிலை”

சுத்தமான முறையில் உயர்ந்த ரக புகையிலையினால் தயார் செய்கிறபடியினால் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பேற்று அதிகமாக எல்லா இடங்களிலும் விற்பனையாகிறது.

உரிமையாளர் :

ஏ. பழனியப்ப முதலியார்
ரெஜினே & கோ., மதுரை

“ரெஜினே மூட்டைப் பூச்சி பவுடர்”

சுத்திரைக்கு பாதுகாப்பளிக்கிறது.
அதன் மணம் மக்களுக்கு கெடுதல் கிடையாது.

பாங்க் ஆப் மதுரை லிமிடெட்

மதுரை

(ஸ்தாபிதம்: 1943)

கிளைகள் : புதுக்கோட்டை, சேலம், கோயமுத்தூர்.

ஞீ. கருமுத்து தியாகராசன்
ஞீ. வ. ராம. வள்ளியப்ப செட்டியார்
ஞீ. நா. அ. அண்ணுமலை செட்டியார்
ஞீ. உ. ராம. மெ. சுப. சேவு. அ. அண்ணுமலை செட்டியார்

— சேர்மன் }
} டைரக்டர்கள்

மொத்த டெபாசிட்டுகள் : 31-12-5இல் ரூ. 2,55,91,000
மொத்த அலுவல் ஸ்தி : 31-12-5இல் ரூ. 2,76,78,000

3, 6, 12, 24 மாதங்களுக்கு கவர்ச்சிகரமான வட்டி விகிதங்களில் பிக்சட் டிபாசிட்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் — வட்டி விகிதங்கள் விண்ணப்பத்தின்மேல்.
ரூ. 5/- ஆனதும் எங்கள் சேவியங்கள் கணக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளாகிறோம்.
வருடம் ஒன்றில் 3% வட்டி தரப்படுகிறது.

கலவித பாங்க் அலுவல்களும் கவனிக்கப்படும். சுறுசுறுப்பான, மரியாதையான சேவை

P. S. விஸ்வநாதன்,
காரியத்துவமனி.

ஸ்ரீ.எம்.கே பார்வ,குஞ்சோ பிஸ்கட்ஸ்

59. டவுன்ஹூஸ் ரோடு, மதுரை

மிராஞ்சு :- 20, தளவாய்த் தெரு,
மதுரை.

R. M. கருப்பன் விஸ்ஜோ,
உரிமையாளர்.

மதுரை மாநகரம் ★ ★ ★

★ ★ ★ அன்றும்-இன்றும்.

(பேராசிரியர் திரு. ஆ. கார்மேகங்கோன்)

துமிழ் நாடு பண்டைக்காலத்தில் இப்போதுள்ள குமரிமுனையிலிருந்து தேற்கே பேருங் கடலாக விளங்கும் நீர்ப்பகுதிகளேல்லாம் சிலப்பரப்பாக இருந்தபோது 1700 சதுர மைல் அளவு பரவியிருந்தது. அக் காலத்தில் அப்பகுதி குறி நாடு முதலாக நாற்பத்தொன்பது சீறு நாடுகளாகப் பிரிவுண்டிருந்தது. இப்பண்டைத் துமிழ்நாட்டிலேயே பாண்டியர் தலைநகரங்களாகிய, தேன் மதுரை, கபாடபுரம் ஆகிய கருங்கள், இருந்தன. இவை இரண்டும், இரண்டுமுறை நடந்த கடல் கோளால் அழிந்துபோயின. இங்கரங்களுள் தேன் மதுரையில் முதற் சங்கமும், கபாடபுரத்தில் இடைச்சங்கமும் நிறுவப்பெற்றிருந்தன. கபாடபுரம் அழிந்தபோது அங்கு அரசு செய்திருந்த பாண்டியன், முடத்திருமாறன் என்பான். வாடச்சர் தேன்னவஞ்சிய இவன் தன் நாட்டின் ஒரு பகுதியை மலிதீர யூர்ந்து வவ்விய பின்னர் தன் குடிகளைத் தன் நுடன் அழைத்துப் போந்து இம் மதுரை மாநகரை அமைத்து, பாண்டியங்கட்டின் தலைநகராக்கினான். மதுரை நகர் உண்டான வரலாற்றைத் திருவினோயாடல் புராணம் வேறுவிதமாகக் கூறும். இம் மதுரையில் மூன்றும் தமிழ்ச் சங்கத்தை சீறுவிய பாண்டியனும் இவனேயாம். பரிசாடல், மதுரைக் காஞ்சி, சிலப்பதிகாரம் என்னும் பண்டை நால்களும், பரஞ்சோதி, திருவினோயாடற் புராணம், வேம்பத்துரார் திருவினோயாடல், சுந்தரபாண்டியம், கடம்ப

வன புராணம், வடமோழி ஆலாஸ்ஸிய மகாத்தியம் என்ற பிற்கால நால்களும், மதுரை மாநகரத்தின் சேவலம், அமைப்பு, அழகு முதலியவற்றைப் புனைந்து பாராட்டுக் கூறியிருக்கின்றன. பரிபாடல்

“உலகமொரு நிறையாத் தானேர் நிறையாப் புலவர்புலக் கோலால் தூக்க-உலகஜீத்தும் தான்வாட வாடாத தன்மைத்தே தேன்னவன் நான்மாடக் கூடல் நகர்”

என்று கூறுகின்றது.

உலகம் யாவையும் ஒரு தட்டிலும், மதுரைமா நகரை மட்டும் மற்றேரு தட்டிலும் வைத்துப் புலவர் தங்கள் அறிவேன் நும் துலாக்கோலால் நிறுத்துப் பார்க்க, உலகம் யாவையும் வைத்த தட்டு நிறை குறைந்து வாடவும், மதுரையை வைத்த தட்டு நிறை மிகுந்து வாடாத தன்மை யுடையதாக இருந்தது என்பது இப்பாட்டில் இங்ஙனம் குறிப்பிட்டிருப்பது, உலகத் தீல் உள்ள நகரங்களின் சீறப்பெல்லாம் ஒன்றுசேரினும், இங்கரின் சீறப்பிற்கு ஈடாகாது என்ற கருத்தை வேளிப்படுத்துகின்றது.

பண்டை நாளிலேயே இங்கரம் இப்போதுள்ள அமைப்பையும், அழகையும் பெற்றிருந்தது என்று சேத ரி சி ன் ற து. மதுரைமா நகரின் அழகை தோற்றுத்தை, பரிபாடல் என்னும் பழம்பாட்டு, ஒரு மலர்ந்த தாமரை மலரின் தோற்றுத்தோடு

ஒப்பிட்டுக் கூறியிருப்பது ஒரு சிறந்த ஒளியக் காட்சியாக விளங்குகின்றது.

‘மாயோன் கோப்பும் மலர்ந்த தாமரைப் பூவோடு புரையுங் கீரு, பூவின் இதழகத்தெண்ணையும், இதழகத்து) அரும்பொருட்டனைத்தே யண்ணல் கோயில் தாதீனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள், தாதுண், பறவையைனையர் பரிசில் வாழ்நார்’.

இப் பாடலில், இம் மதுரைமா நகரின் நடுவே, வானமளைய தங்க விமானங் களோடும், கலைக் கலின் மிக்க கோபுரங் களோடும் விளங்கா நின்ற இறைவன் திருக் கோயில், ஒரு தாமரை மலரின் பீடத்தை ஒத்துளது என்றும், அத் கோயிலில் சுற்றி அனுக அனுக நாற்புறத்தும் அமைந்துள்ள நகர வீதிகள், தாமரை மலரை அடுக்குக் காகச் சூழ்ந்திருக்கும் இதழகனைப் போன்று இருக்கின்றன வென்றும், அத் தெருக்களில் வாழும் தமிழ்க் குடிகள், அப்புவிதழில் படங்குள்ள மகரந்தம்போல் இருக்கின்றன வென்றும், பாண்டியனிடம் பரிசில் வேண்டி ஈந்தவரும் புலவரும் பாணரும், அம் மலரில் உள்ள மதரங்தத்தை நாடிவரும் வண்டினம் போல்கின்றனர் என்றும், மிக அழுகும், போருத்தமும், பெற அமைந்திருக்கும் உவமை அறிஞர் ஆய்ந்து இன்புறத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

இனி, சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கண்ட மதுரையை ஆசிரியர் இளைகோவடிகள் சீறப்பித்துக் கூறியிருப்பதும் மதுரையின் பண்டைச் சீறப்பிளை நாம் அறிந்து மகிழ்த தக்கதாக உள்ளது. கூடலம் பதி எனக் கூறப்படும் அந் நகரின் நடுவில் சீவபேருமான் கோயிலும், அதனைச் சூழ்த்திருமால் கோயில், துர்க்கை கோயில், முருக்வேள் கோயில் முதலை தேவர் கோட்டங்களும், அராசன் மாளிகையும், அறவோர பள்ளிகளும் போலிவுற்று விளங்

கும்; பல்வேறு குடிகள் வாழும் வீதிகளும் இரதவீதி, விழா வீதி முதலியனவும் ஒன்றன் பின் ஒன்றுக்க் குழந்து விளங்கி அழுக செய்யும். முச்சங்களியும், நாற்சங்களியும், பலி பேறு மன்றகளும் அங்கங்கே காணப்படும். நாளங்காடி (பகற் காலத்துக் கடைவீதி), அஸ்லங்காடி (அந்திக் கடை) எனப்படும் கடை வீதிகளாலும், பல்வகை இரத்தினக் கடை, போன் கடைகளின் செல்வத்தாலும் புடையைக் கடைகளின் அடைவாலும், கூலக்கடைகளின் கோலத்தாலும் இந்தீர வுடைய அருங்கலச் செப்பைத் தீரந்து வைத்ததுபோல் விளங்கும்.

காலை முரசமும், மாலை முரசமும், வீர முரசமும், கொடை முரசமும், ஒலிக்கும் ஒசையும், அந்தணர் மறையோதும் ஒசையும், காட்சி சாலையில் கூட்டில் அடைப்பட்டிருக்கும் புலி, கரடி, சீங்கம் முதலை வற்றின் முழக்கமும், மக்களின் பேச்சின் ஒலியும் சேர்ந்து ஒரே ஆவாரமாய்க் கேட்கும்.

வான் அளாவ நகரின் நாற்புறத்தும் பல்விதிப் போறிகளுடன் விளங்கும் மதிலும், கோபுரமும், மஜையும், சிகரமும் போல் தோன்றும். இதனைச் சூழ்ந்த அகழி கடல்போல் ஆழ்ந்து அகன்றிருக்கும் மதிற் புறத்துள்ள புறஞ்சேரியரியும், பண்ணையும் கழினியும் தூழ்ந்து, தபோதனர் பள்ளி களுடன் விளங்கும். இம் மதிலுக்கு ஒரு புறத்து அகழாய் விளங்குவது வையை மாந்தி:

வையை:-

இங் நதியின் வளத்தால் அதன் கண யின் புறமெல்லாம் குரவமும், மகிழும், கோங்கும், கடம்பும் பூத்துப் பூந்துகிள் போர்த்தது போலக் காணப்படும். ஆற்றில்

பூக்கள் உதிர்ந்து நீரோட்டத்தை மறைத்து பூவண்ணமாகவே காணப்படும். இதனால் ஒரு புலவர் புன்னயாறு அன்று இது பூம் புன்னயாறு என்று புகழ்ந்துள்ளார். இவ் வாற்றில் இடையருது வெள்ளப் பேருக் கொடுத்து ஒடிக்கொண்டிருக்கும். இப்போது போல் அக் காலத்தில் வையை மணல் வெள்ளமாக வறண்டிருந்ததில்லை. இது எலேயே ஒரு புலவர் இதனை வையை என்னும் போய்யாக் குலக்கோடி எனப் போற்றுவராயினர். கோடை நீடினும் இதன் கீர்ப்பெருக்கும் குன்றுது சூர்தோடும். இது எலேயே மதுரை ஆடித் திங்களில் வந்த கோவலனும் கண்ணகியும் மரப் புணையில் ஏறி ஆற்றைக் கடந்தனர்" எனச் சிலப்பதி காரம் கூறுகின்றது. வெள்ளப் பேருக்கு இடையருமையால் வையைக்கு வடக்கீ னுள்ளார் மதுரைக்கு வருத்தற்கு எப்போதும் ஆற்றின் வடக்கரையில் பரிமுக அம்பியும் (குதிரைமுக ஓடம்), கரி மு க அம்பியும் (கரி-யானை), அரிமுக அம்பியும் (அரி-சிங்கம்) எப்போதும் மிதந்துகொண்டிருக்கும். இவ் வையையின் வெள்ளச் சிறப்பினையும், இதில் சிகழும் புதுப்புனல் விழாவையும், இயற்கை அழகையும் பரிபாடல் என்னும் நால் 21 பாடல்களால் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. வையை என்னும் இவ்வாற்றின் பெயரை புராணங்கள் வைகை என்றும் கூறுகின்றன. சிவபேருமான் குன்னோதர ஞாடை நீர் வேட்கையைத் தனி க் க கங்கை நதியையே இம் மதுரைக்கு வரு மாறு செய்தார்; அதுவே வைகை எனப் புராணங்கள் புணிந்து கூறும்.

மருதனர் கண்ட மதுரை ;—

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதுரை பில் தலையாலங்கானத்துச் செரு வேன்ற நோடுகேழியன் என்னும் பாண்டிய அரச னது ஆட்சிபில் மதுரையிலேயே வாழ்ந்து

வந்த மாங்குடி மருதனர் என்னும் புலவர் மதுரைக் காஞ்சி என்னும் பாட்டு ஒன்றை இயற்றியுள்ளார்; அப் பாட்டில் மதுரை யைப் பற்றிப் பின்வருமாறு அவர் வர்ணிக் கிறார் திருமாலுக்காக்க கொண்டாடப் படும் திருவோணத் திருவிழாவின் போது மதுரை நகரில் தெருக்களும் வீடுகளும் மிக அழகாக அலங்கரிக்கப் பேற்றிருக்கும். கோயில்களில் விழாக்கள் கொண்டாடப் படுவதைப் பார்ப்பதற்கு செல்வார்கள் தேரேறிச் செல்வார்கள். அவர்கள் அணிந் திருக்கும் ஆடை பட்டினால் நேய்யப்பட்டு மிக நுட்பமான பூ வேலைப்பாடு உடைய தாக இருக்கும். வீரர்களும் ஸ்ரீக கழலுடன் விலையுர்ந்த ஆடையணிகளை அணிந்து கொண்டு அரையில் உடைவர்களுடன் கோயிலுக்குச் செல்வார்கள். கோயில்களில் பலவகை இன்னிசைக் கருவிகள் முழங்கத் திருவிழாக்களும் வழிபாடுகளும் நடை பெறும்.

போத்தப் பள்ளிகளில் புத்த தேவஜை வணக்குவதற்குப் பெண்கள் அழகீய அணிகளைப் பூண்டு தம் கணவன்மார் களுடன் குழந்தைகளைக் கையில் தாமரை மலர் களை ஏந்திச் செல்வதைப் போல ஏந்திச் செல்வார்கள். சமனர்களது பள்ளி கள் குளிர்ந்த குளங்களைப் போல் இருக்கும். அவற்றின் சுவர்கள் செம்பால் செய்யப் பட்டது போல மிக அழகாகப் பல சித்திரக் காட்சிகளுடன் தீகழும். அப் பள்ளிகளைச் சுற்றிப் பூஞ்சோலைகளும் உண்டு. அவற்றில் சமனப் பேரியோர்கள் தங்கிப் பூசை களை நடத்துவார்கள்.

அந்தனர், வணிகர் முதலாடேஞ்சுக்கு நகருக்குள் தனித் தனித் தெருக்கள் இருங்கள். அந்தனர் தம வீடுகளில் மறைக்களை இனிமையாக ஒதிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

அவ்வீடுகள் மலைகளைப் போல உயர்ந்து விளங்கின. வணிகர் வீடுகள் குன்றுகள் தீரண்டிருப்பதைப்போன்று இருக்கும். வணி கர் பல நாட்டுப் பொருள்களைக் கொண்டிருக்கிற வியாபாரம் செய்தனர் சீல்லரை வணிகர், தேருக்களிலும் சுந்து களிலும் அலைந்து தீரிந்து தம் பொருள்களை உரக்கக் கூவி விற்றனர். சங்கு வணியல் சேய்வோர், பேரற் கொல்லர், பாத்தீர வாணிகர், ஆடை வீற்போர், வாசனைப் போருள்களை விற்போர், சித்தீர வேலைக் காரர், நவதானிய வாணிகர் முதலிய பல வகைத் தொழிலாளர்களும், தரகர்களும், வீதியில் திரிவார்கள். வரிசையாக உள்ள மாடங்களின் நிழலில் பழும், பனிகாரம், சிறு பொருள்கள் கடைகளிருக்கும்,

வீடுகளில் மாலை நேரத்தில் பேணகள் மாலைகளைச் சூடி ஆபரணங்களை யணிந்து கொண்டு, கஸ்தூரி, சந்தனம் முதலிய வாசனைப் பொருள்களைப் பூச்சிக்கொண்டு, ஆடைகளுக்கு அகிற்புசையுட்டி அழகாக விளக்கி, விளக்குகளை ஏற்றி வீட்டிற்கு உள்ளும் வெள்ளிலும் வைத்து, யாழிலைத்து நேலலும் மலரும் தூவித் தமது இல்லுறை தேவங்களை வணங்குவார்கள்.

தேருவில் முருகனுக்கு விழாக் கோண்டாடுவதற்காக வெறியாடல் நடைபெறும். அப்போது பலவித இசைக் கருவிகள் முழங்க பூசாரி ஒருவன் வேலைக் கையில் எந்தெந்த தலையில் பூச்சுடி, தன்மேல் தெய்வம் ஏறி ஆடத் தோட்டங்குவான். பேணகள் கைகோத்துக் குரவைக் கூத்து என்னும் கூத்தை ஆடுவார்கள், மற்றும் பலவகைக் கூத்துக்களும், ஆடல் பாடல்களும் அப்போழுது நிகழும்.

நன்றிரவு வரையில் இவ்வாறு பல வகை ஆடல் பாடல்களும், ஆரவாரங்களும்

நடைபெறும். பிறகு எல்லாம் ஓய்ந்து, அமைத்தியாக இருக்கும். மீண்டும் விழயற் காலையில் காலைமுரசம் ஒலி கேட்டு மக்கள் துயிலுரைந்து எழுவார்கள். துயிலேழுந்த பின், சீலர் யாழிசைப்பர்; பெண் கள் முற்றங்களை மேழுகிக் கோலமிட்டு அழுக சேவ்வர். வேலைகளைச் செய்யும்போது காலை நேரத்தில் பேணகளின் காற்சிலம்பின் ஒசை ‘கலீர்’ “கலீர்” என்று ஒலிப்பது மிக இரீமையாக இருக்கும்.

இத்தகைய சீறப்புடைய மதுரை ஏறக் குறைய கி. பி. 14-ம் நூற்றுண்டு வரை பண்டையப் பெருமையில் குன்றுது நின்று நிலவில் வந்தது என்று பல சான்றுகளால் அறியப்படுகின்றது. பண்டைக் காலத்தில் இவ்வளவு சீறப்புடன் விளங்கிய மதுரை இடைக்காலத்தில் மகமதிய படையேடுப் பால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. மாலிக்காபூர் என்னும் மோகலாய தளபதி மதுரை கந்தர யும், கோயில் முதலியவற்றையும் தகர்த்து அழித்துவிட்டான். பிறகு விஜய நகர் அரசர் களின் பிரத்திநிதிகளாக மதுரையை ஆண்டநாயக்க மன்னர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் மதுரை புதுப்பிக்கப்பட்டது. இப்போழுது மதுரை அடைந்திருக்கும் சீறப்பிற்கு அம் மன்னர்களே பேரிதும் காரணமாவார்கள். குறிப்பாக திருமலை நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பெற்ற மீனடீசியம்மன் கோயி லும், மஹாலீன் ஒரு பகுதியும், வண்டியூர் தேப்பக்குளமும் மண்டபமும் கட்டப்பட்ட படியே இன்றும் அவை விளங்குகின்றன. மீனடீசியம்மன் கோயிலின் கோரங்கள் வானளாவி நின்று, ஊருக்கு அப்பால் பல மைல் தூரம் வரையில் மிகச் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்துக் கண்ணிண்டும் மனத்தைத்தியும் கவரத்துக்கதாய்விளங்குகின்றன.

கோயிலில் உள்ள கிளி மண்டபம், பொற்றுமரைக் குளம், தீருக்கல்யாண மண்டபம், கோடி மண்டபம், ஆயிரக்கால மண்டபம், கோயிலுக்கு வேளியே உள்ள புது மண்டபம் என்னும் வசந்த மண்டபம் முதலிய பல அழகிய சீற்ப வேலைப்பாடுடையவையாய் உலகீ வேலேயே இன்னையற்ற ரூ விளங்குகின்றன.

இவற்றைக் கண்டு வியந்து பாராட்டாத அந்திய நாட்டு யாத்திரிகர்களும், கலை யுள்ள படைத்தவர்களும் இல்லை. ஆயிரக் கால மண்டபத்தில் மூன் வரைசத் தூண்களில் உள்ள சிற்பங்கள், அயல் நாட்டினர் அனைவரும் கண்டு மூத்தின் மீது வீரல் வைத்து வியப்புடன் பாக்கத்தக்கவையாய் உள்ளன. அவற்றுள் தளவாய் அரியநாத மூதலிபார் (வீஸ்வாசாத நாயக்க மன்னரது தளபதியும், அமைச்சருமாக இருந்தவர்) குதிரை மீது ஏறி நீற்றும் வீரத்தோற்றமும், குதிரை கழுத்தீனை வளைத்து மூன் கால் களைத் தூக்கி கதியிட நீற்கும் பரிவேகத் தோற்றமும், குறவன் குறுத்தி சிற்பமும், இசைத் தூண்களும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை. மேனுட்டவர் இச் சிற்பங்களைப் போல மரத்திலும், மண்ணிலும் படிவம் செய்து எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்றால், இவற்றின் அரிய சிற்ப வேலைப்பாட்டின் தீருத்தீனை என்னவென்று புகுவது!

தீருமலை நாயக்கர் மஹால் என்னும் அரண்மனை, இரும்பும் மரமும் சேர்க்கப் படாமல் வேறும் சுதையினாலும் சேங்கல்லீ, மூலமே கட்டப்பட்டது. 300 வருஷங்களுக்கு மேலாகியும் அது சீற்றும் பழுது படவில்லை. என்றால், அதன் உறுதியான அமைப்பை எங்குங்கள் கூற முடியும்? அதன் தூண்கள் ஆறுடி குறுக்களவுள்ளவையாய்,

50 அடி உயர்த்திற்குமேல் பிரம்மாண்டமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அதன் உட்புறமண்டபங்கள் மிகப் பெரிய வளைவுகளுடன் பொருந்தி அழகிய வேலைப்பாடுடையவையாய் விளங்குகின்றன. இப்பொழுது உள்ள மஹால் கட்டிடம் கோலு மண்டபமும் நார்த்தன மண்டபமும் ஆகிய இருபகுதிகளே.

வண்டியூர்த் தெப்பக்குளம் என்பது கோயிலிலிருந்து 3 மைல் தேர்ஜிலில் உள்ளது. இது கமராச் 2 பர்லாங் நீளமும் அகலமும் இரண்டு பர்லாங் அளவுள்ளதற்கும் நடுவில் உய்யானச் சோலையோடு கூடிய அழகிய நீராழி மண்டபத்தைக்கொண்டு விளங்குகின்றது. இது மதுரை நகருக்கு ஒரு முகம்போல் விளங்கிக் காட்சியளிக்கிறது. இக் குளத்தில் தைப் பூசத்தின்று தேப்பத் திருவிழா நடைபெறும். இந்நகரீல் மாதந் தோறும் மக்கள் மனதிற்கு இன்பூட்டுமே வகையில் பல திருவிழாக்கள் சீற்பாகச் சேகரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் சித்திரைத் திருவிழாவே பேரியதாகும். அதற்கு எண்ணற்ற மக்கள் வர்த்து குழும வார்கள். ‘மூர்த்தி, தீர்த்தம், தலம் என்னும் முச் சிறப்புகளையும் உடையது’ மதுரை. என்று புராணங்கள் இதீனைப்புகழ்கின்றன.

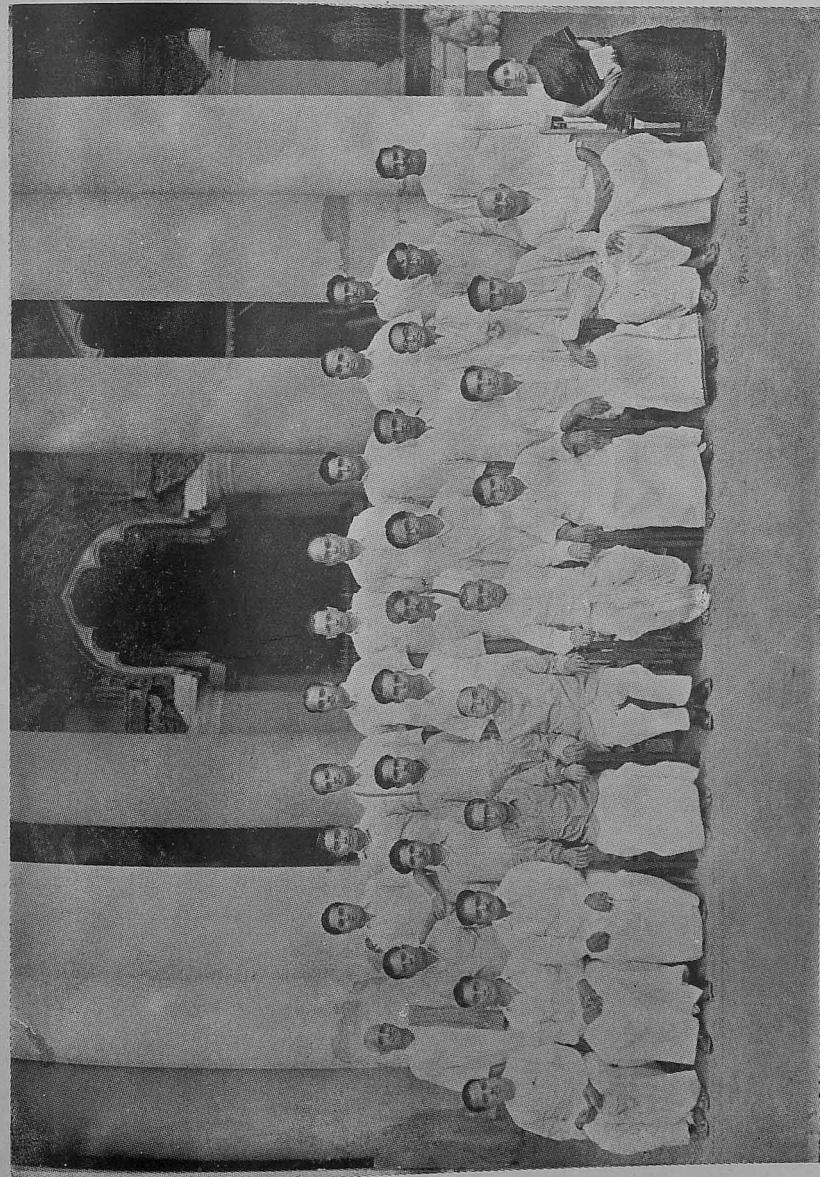
இக் காலத்தில் மதுரை நகரம் எல்லா வகையாலும் சென்னை நகருக்கு அடுத்த தாகப் பெருமைபெற்று விளங்குகிறது. இதன் மக்கள் தோகை சுமார் 4 லேடரம், இங்கு இதன் பண்டைக் கல்விப் பெருமைக்கு ஏற்ப அமேரிக்கன் கல்லூரி மதுரைக் கல்லூரி, தீயாகாராசர் கல்லூரி, டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி, பாத்திமா கல்லூரி ஆண் பெண்களுக்கேன்று ஐந்து பேரிய கலைக் கல்லூரிகளும், ஒரு மருத்

துவக் கல்லூரியும், அரசினர் போறியியற் பள் என்றும், பாண்டிதத்துரைத் தேவரால் நிறுவப்பெற்ற நான்காம் தமிழ்ச் சங்கமும், ஒரு வடமோழிப் பாடசாலையும், பதினாறுக்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. இவை இந்நகரின் கல்வி, கலை வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்கு கின்றன. தொழில்துறையில் இந்தியாவிலேயே மிகப் பேரிய நூல்நூற்கும் தொழிற் சாலையாகிய ஹார்வி மில் இங்குள்ளது. மற்றும் மீனுட்சி மில், பாண்டியன் மில் முதலிய பேரிய பஞ்சாலைகளும் உள்ளன. கைத்தறி, நேசவுத் தொழில், சாயத்தொழில், வாணிகத்துறை முதலியவற்றிலும் இந்நகர் பெயர்பெற்றது. இப்பொழுது இந்நகரம் இதன் பண்டை அமைப்பு மாருமல் வைக்கையாற்றின் வடக்கிலும், மற்றத் திசைகளிலும் மிகவும் விரிவடைந்து வருகிறது. இதனைப் பல்லாற்றுநும் சீறந்த தீற்மையுடன் நகராட்சி மன்றம் நன்கு பரிபாலித்து வரு

கிறது. இங்குள்ள கைத்தொழில், வணை நிலையங்களேல்லாம், இந்நகர், முற்காலத் தீல் ரோமாஷ்டி முதலிய நகரங்களோடு செய்த வணிக வளர்ச்சியை நினைவுட்டத் தக்கவைகளாக விளங்குகின்றன.

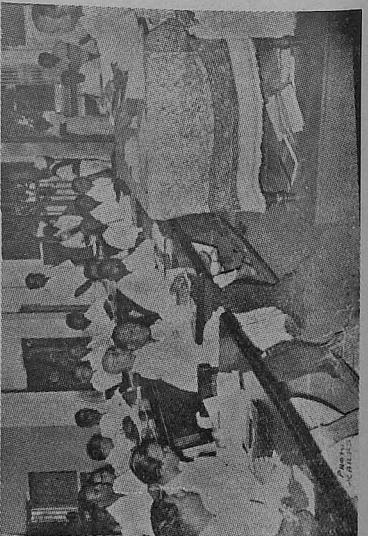
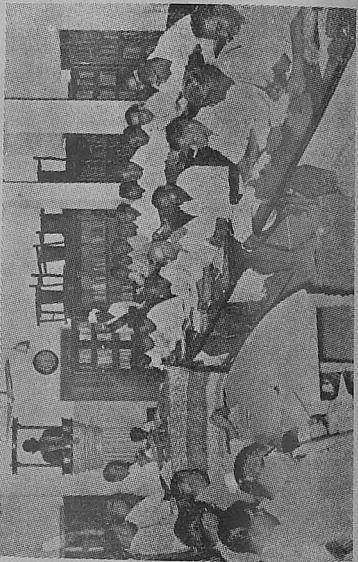
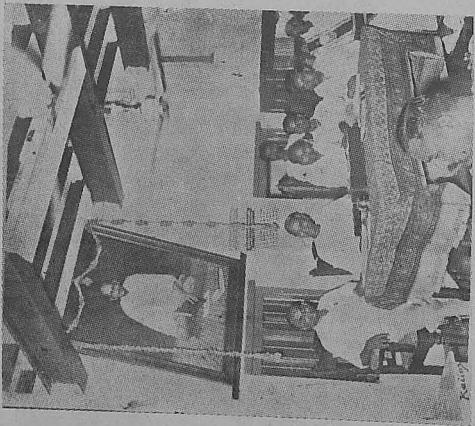
பண்ணடத் தமிழ் வேந்தரான சேர, சோழ, பாண்டியரது தலை நகரங்களுள், சேரன்து தலைநகரமான வஞ்சி இருந்து, இடம் தெரியாமல் மறைந்து போகவும், சோழன் தலைநகரமாகிய உறையூர் போகி விழுந்து நல்ந்து விளங்கவும், மற்றொரு சோழன் பெரும்பட்டினமாகிய காவிரிப்பூம் பட்டினம் கடல்கொண்டுவிட இப்போது ஓர் சீற்றூர் அப்பெயரை யுடையதாகவும் இருக்க, பாண்டியன்கோ நகராகிய இந்மதுரைமா நகரமோ பண்ணடச் சீறப்பில் ஒரு சீற்றும் இதுவரை குன்றுது நூற்றுண்டு தோறும் வளர்க்கோங்கி தீற்றுந்து கொண்டிருப்பது பாண்டிய நாட்டார் செய்த பெரும் தவப்பயனே யாரும்.

Madurai Municipal Chairman and Councillors — மதுரை நகரசபைத் தலைவரும், அங்கத்தினர்களும்

Madurai Municipal Council Meeting — மதுரை நகரசபை அறங்கம் கூட்டுமே

பரிபாடலில் வையை

(டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனுர்)

பரிபாடல் என்னும் சங்கதாவில் எட்டுப் பாடல்கள் வையை ஆற்றைப் பற்றியவை. அவற்றில் புதுவெள்ளம் வரும் காட்சி, மக்கள் அதில் விளையாடும் காட்சி முதலியன் கீழ்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளன:

மேகங்கள் கடல்நீராருக்குத் வானத்தை
நோக்கி எழுகின்றன. நீரை முக்குத் துவை
கருவிறமடைந்து, ஒன்றன் சின் ஒன்றாகச்
செல்லும் காட்சி பகைப்புலத்தை நோக்கிச்
செல்லும் பாண்டியன் கூயாளிக் கூட்டக்கை
ஒத்திருக்கிறது. அங்கும் பட்டடையெடுத்துச்
செல்லும் பாண்டியனது முரசம் அகிர்வது
போலக் கார் மேகங்கள் இடி ஒகையை உண்டாக்குகின்றன. அவனது யாள்மின்னுவது
போல வானத்தில் மின்னல்கள் தோன்று
கின்றன. அவனது வில் வீரர் விடும் கணக்கற்
ற அம்புகள் போல மழைத்துளிகள்
பொழிகின்றன.

இங்கும் பொழியும் மழைசீர் மலைத் தோடரின் மீது விழுந்து பல அருகிகளாகத் தோற்றுமெடுக்கிறது. இவ்வாறு தேன்றும் பல அருகிகள் ஒன்று சேர்ந்து பேராறுகப் பெருக்கெடுத்து வருகின்றன. இப்போறே வையை என்பது. பக்கவர் நாட்டின்மீது பட்டடையெடுத்து வரும் பாண்டியன் படைத் தலைசிமர்ந்து வருகல் போல, வையை யாற்று வெள்ளம் மேடு பள்ளங்களைத் தாண்டிக் கொண்டு இரவும் பகலும் புராணம் செய்து வருகின்றது. அதன் இரு கரைகளிலும் வாறுற ஒங்கி வளம்பெற வளர்ந்திருக்கிற மிகப் பெரிய மரங்களாகிய நாட்கள், அகில், வாழை, நவமை, சந்தனம், தகரம், நாழல், தேவதாரம் முதலியன் வெள்ளப் பெருக்கி தவிக்கின்றனர். ஆற்று வெள்ளம் தென்னை, அல்லது ஆட்டங்களின்றன. இவ்வாறு

வையை பெருக்கெடுத்து வருகல், ஒரு கடல் கிளர்ந்து வருவதுபோலக் காட்சி பளிக்கின்றது. அம்மாங்களிலுள்ள சூக்கள் ஆற்றின் வெள்ளத்தின்மேல் பரந்துகெல்லும் காட்சி, வையை என்னும் மங்கலபூரவாடைபோர்த்துக் கொண்டாற்போலக் காணப்படுகின்றது.

வையை ஆறு ஆடல்நியாத நடனமகள் நடந்து செல்லுகைப்போல மெதுவாகச் செல்லுகிறது. கணவன்மீது சிறுகோபம் கொண்ட அற்வற்ற மனீயி அவளைக் கடந்து சிக்குவது போலக் கிள இடங்களில் எதிர்ப்பட்ட அணைகளை முறித்துச் செல்லுகிறது. மனம் மிகுந்த மலர்கள் மேலும் மேலும் ஆற்று நீரில் விழுக்கொண்டே இருப்பதால், வெள்ளாலீஸ் பலவகை மனங்களும் பொருங்கியதாக இருக்கின்றது. வெள்ளம் வருவது அறியாது ஆறு ரூரத்தில் அமைக்க வூர்களில் வாழும் சிறுவர் சிறுமியர் மனல்வீடுகட்டி விளையாடுனர். இப்பொழுதுவரும் ஆற்றுவெள்ளம் அம்மணன் வீடுகளை அழித்து விடுகிறது. தான் கன்முயற்சியினால் உண்டான மணங்களீடுகள் அழிதலைக்கண்ட அச்சிறுவர் சிறுமியர் மனம் புழுங்குகின்றனர். சிறிய பெண்கள் மனங்களால் செய்து விளையாடுனர். அப்பாலை கள் வெள்ளத்தில் மழைந்தன. அதனால் அச்சிறுமியர் கண்ணீர்விட்டு அழுகின்றனர். இளம் பயிர் உள்ள வயல்களில் வெள்ளம் பாய்வதைக்கண்ட உழவர்கள், தங்கள் முயற்சி வீணானதைக் கண்டு கண்ணீர் வடிக்கின்றனர் ஊரைக் கடல் சுற்றியது போலக் கிராமங்களை வெள்ளம் சுற்றிக்கொண்டது. அதைக் கண்டு அவ்வூரார் செய்வதை அறியாத கண்டு வெள்ளம் தென்னை, பாக்கு முதலியம் மங்களின் கழுத்தை முட்டும்

அளவுக்கு உயர்ந்து செல்லுகிறது. அதனால் வெள்ளத்தில் செல்லும் வாளைமின்கள் தென் னாம் பாளையையும், கழுகின் பாளையையும் உண் கின்றன. வெள்ளப் பெருக்கினால் நாற்றக் கால்கள் வண்டலீட்டு மேடாயின. வெள்ளம் ரோகைளிற் சென்று பரவுதலால் அக்சோலை டிலுள்ள மரங்கள் பூக்கத் தொடங்குகின்றன. வண்டுகள் பூக்களில் உள்ள தேரை உண்ண அச்சோலைவில் ரீங்காரம் செய்து சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆற்றில் வெள்ளம் வருதலைக் கேட்டுக் கூறப்போர ஊர்களிலுள்ள மக்கள் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். இப்து இயற்கை தானே! உலகத்திற்குத் தண்ணீர் இன்றி வனமயாதது அன்றோரீ புது வெள்ளத்தில் நியாட்சிருப்பியமாளிர் தாம் நீராடுதற்குரிய புதுவூசனை அலங்கரித்து உடுக்கின்றனர். கிராடு பிறகு தமது கூந்தலின் ஈர்த்தைப் பேருக்கப் புதைக்கப்படும் அகில் முதலை வற்றையும் அவை புதைக்கதற்கு நெருப்பையும் கூந்தலிற் குடுதற்கு பூக்களையும் வையை ஆழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களையும் ஏதித்துக் கோட்டு வெள்ளத்தை நோக்கிச் செல்கின்ற அர். சில இடங்களில் வெள்ளம் கரைபுராட்டு தேரைகிறது. ‘கரையை அடைக்க ஆட்களை வரும்படி பறை அறையுக்கள்’, என்று கரை காப்பிலர் ஒரையுடெயின்றனர். உடனே பறை தூசை ஊர்தோமும் கேட்கின்றது. அந்த தூசை கேட்டு கட்டுதல் பதைத்துள்ள காளை கள் கரை உறுதந்த திட்டங்களை கோக்கி ஒடிக்கின்றனர்..

வையை ஆற்றுப் புதுவெள்ளம் முதலைக் கோட்டை மதினித் தாக்கியைடி பூட்டிது செல்கின்றது. அந்தகாத் தோட்ட இரு பால வையை யாற்றில் கீரட திண் பரளைகளும் பெண் யாளைகளும் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றன. பொருள் அச்சியுள்ள மக்கள் ஆற்றில் நீராட அலங்கித்தப்பட்ட யாளை வளிகின் பீதும் குதித்தார்களின் மீதும் பெயர் செல்லி அழைக்கப்படும். ஏருத கண்ட

வையத்திலும் கோவேறு கழுதை மீதுப் பல்லக்கிலும் செல்கின்றனர். பொது மக்கள் அணி அணியாக நடந்து செல்கின்றனர். அவருள் இளைஞர்கள் வேலேங்கிய முருக்களைப் போலக் கம்பிரோமாக நடந்து செல்கின்றனர். ஒவ்வொரு வாத்தியமும் ஒருவகைக் குறபாடு உடையதாயிருப்பினும், ஒரிட்ச்தில் ஒரே சமயத்தில் அவை பலவும் ஒலிக்கும்பொழுது தாள கிடியால் அவை அனைத்தும் மென்னடையனவரய்ச்சுக் கெல்லும். அவைபோல் ஆற்றை கோக்கிச்செல்லும் வாலியரும் மெலியரும் இடையினரும் நெருக்கத்தால் மென்னடையினரய்ச்சுக் கெல்லுகின்றனர்.

பெண்கள் சிலர் அகன்ற தெரு வழியே ஒரு பெண்யாளை மீது செல்கின்றனர். அவர் குளுக்குப்பின் ஒரு களிற்றின் மீது மெந்தர் சிலர் ஏறிச்செல்கின்றனர். முதலிற் செல்லும் பெண்யாளை, ஒரு மாளிகையின் மூன்புறம் கூதையாற் செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு புலியின் உருவத்தைக் கண்டு, அப்து உயிரோடுள்ள புலி என்று எண்ணை அஞ்சி ஒடுகிறது. அதன் மீதிருக்கின்ற பெண்கள் அலந்திக் கூவுகின்றனர். அப்பிடி பாகலுக்கும் அடங்காத இட்டும் அங்கும் அலைகிறது. களிற்றின் மீது கூச்சம் இளைஞர் தம் களிற்றைச் செலுத்திப் பெண் யாளையை மடக்குகின்றனர். அதன் மீதுள்ள மகளினின் நடுக்கத்தைப் பேருக்குகின்றனர். இம் மொந்தர் செயல் பாயும் கயிறும் மரக்கட்டமும் சிகையை அறியும் கிளிபிழுள்ள மாக்கல்த்தைப் பயினால் திருத்தி அதில் இருப்பவர்களுடுக்கத்தைப் போக்கும் கப்பலோட்டியின் செயலை ஒத்திருக்கிறது. சிலர் வெள்ளத்தில் மிதந்து இளையாட விரும்பி பலவகை மிதவைகளைச் செய்து எடுத்துச் செல்கின்றனர்..

வையைச் செல்ல பார்ப்பவர் கட்டம் அதன் கரையை ஒத்திருக்கிறது. அங்கு கடிய மக்கள் பலவாறு பேசுகின்றனர். ‘வையை என்னும் இந்தைக் குள்ளுடேதோமும் தவறுமான் வந்து எழுமைக் காக்கின்றன். அதனால் இவளை

'வைய என்னும் பொய்யரக் குலக்கொடி' என்ற புலவர் பாராட்டுகின்றனர்'. என்று சிலர் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர், 'நமது பாண்டியன்து குளிர்ந்த அருளோப் போல இங்நீர் குளிர்ந்து காணப்படுகிறது. நீர், இல்லையாயின் உயிர்கள் வாழ்தல் என்கே என்று பேசிக்கொள்கின்றனர். வேற்கூட்டுத்தில் சிலர், 'புது வெள்ளத்தில் பெண் யானைகளின் மேல் ஏற்கூட்செல்லும் அக் காதலரைப் பாருங்கள்', என்று சுட்டிக்காட்டிப் பேசுகின்றனர். மற்றொருபால், 'வெள்ளம் ஓரளவாக இருத்தல் வேண்டும், அளவுக்கு மேற்பட்டால் அய்கள் பாழாகும்; அங்கள் அழியும்; குடிசைகளில் வாழும் எனிய மக்கள் தலிக்க வேண்டும் என்று கவலையோடு பேசுகின்றனர். வேறேரிடத்தில் சிலர், 'பெண்கள் வையைக்கு கணக்கம் செய்வதைப் பாருங்கள். புது கிழவள்ளும் வந்த மகிழ்ச்சியால் அவர்தம் முங்கள் இன்று மலர்ந்த தாமரை மலர்களை ஒத்திருக்கின்றன', என்று மசிழ்சிதோன்றக்கூறுகின்றனர்.

துறைகள் தோறும் மகளிர் சீராடுகின்றனர். அவர்தம் உடம்பில் பூசியுள்ள குங்குமக்குமிழுபும் சந்தனைச் சாந்தம் கூந்தலில் பூசிய எண்ணேயும் குடிய மலர்களும் நீரில் கலக்கின்றன. அதனால் வையைப் புதுநீர் நன்மணம் பெறுகின்றது. வையை மீது பலவகை மலர்கள் யாத்திரை செய்கின்றன. அம்மலர்கள் சீராடும் மக்களுடைய காதுகளில், ஒன்றும் பலவுமாய்த் தங்குகின்றன.

சீராடும் மகளிர் கைகளில் வளையல்களை பும், முத்தில் முத்துமாலைகளையும், இடையில் ஆடைக்குள் இருவட்டமாய் அமைந்த 'மேகலை' என்னும் அணியையும், ஆடையின் முத்தே அட்டு வடமாய் அமைந்த 'காஞ்சி' என்னும் அணியையும் அணிந்திருக்கின்றனர். அவர்கள்

நீரில் குடைந்து ஆடுதலால் வெள்ளத்தின் வேகத்தில் இவை தத்தம் இடங்களையிட்டு அலைகின்றன. பகைவர் நிலத்திற் புகுங்கு அவர்தம் பொருள்களைப் பாண்டியன்களைகளை கொள்ளுதல் போல, வையை ஆற்றுப் புதுப்புனள், சிலர் அணிந்திருந்த பலவகை வடங்களை இழுத்துச் செல்கின்றது.

மகளிர் குடிக்கழித்த மெல்லிய மலர்களும் மைந்தர் அணிந்த மாலை களும், காரைக்கண் இருக்கும் மரங்களின் வேர்களும் சள்ளிகளும், புல்பூண்டுகளும், காய்களும் பிற வும் ஆற்றில் மிதந்து செல்கின்றன. கள்ளுண்டு களித்த கீழ் மக்கள் பல துணக்குகின்றனர். முன்பே சந்தனை குழும்பு முதலீய வற்றால் வேறுபட்ட ஆற்று நீர், மேற்கொண்ட பலவகைப் பொருள்களையும் தாங்கிப் பரய்தலால் வேதத்தில், வல்ல பெரியோர் அங்கில் நீராடாது செல்கின்றனர். வேறு சிலரும் அங்கிரைத் துறக்கின்றனர்.

சிலர் குட்டியாற் செய்த மிதவகையைப் புது வெள்ளத்தில் செல்லவிட்டு அதன் மீது விளையாடுகின்றனர். வேறு சிலர் வாழுமரங்களைக் கொண்டு நீர்மேல் தாவிச் செல்கின்றனர். சிலர் ஓரிடத்தில் ஏறி, நீரின் போக்கிலே செல்கின்றனர். சிலர் அக்கரைக்கு நீங்கிச் சென்று மீண்டும் இக்கரைக்கு நீங்கி வருகின்றனர். விரர்கள் தம்முர் விளையாட்டு வரட்போரும், சட்டிப்போரும் வெள்ளத்தில் நின்றபடியே செய்து நீரைத் தெளிவற்ற தாக்குகின்றனர். பலவகைத் தொழில்களில் ஈடுபடும் சாதாரண ஆடவரும் பெண்டிரும் நீரிற் குத்தத் தலையாடுகின்றனர். காதலும் காதலீயும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தண்ணிரைத் தெளித்து கணையாடுகின்றனர். இவ்வினையாட்டினால் அவர்தம் கண்கள் சிவக்கிள் மனத்தாங்கலாக் ஒருவரேபோருவர். சிறிய மனத்தாங்கலாக் ஒருவரேபோருவர்.

பேசுதிருந்த கணவும் மனைவியும் புனல் விலையாட்டில் இறக்கினவுடன் தம் மனக்கச்சபை மந்து மகிழ்ச்சியோடு பேசுகின்றனர். அங்கு மகிழ்ச்சி பெண்கள் வையைப் போக்கி, ‘வையாய் சின்னார்’ இப்பழுதானில் வாழ்வார்க்கு இன்பை மும்பை பொரிவும் மிகுந்த அளவில் உண்டாரின. ஆதாஸ் அகந்த இடத்தை உடைபதாயினும் இவ்வுலகம் சினது புகழை அடுக்க மாட்டாது. ‘நீ வாழ்வாயா?’ என்று வாழ்த்துகின்றனர். ஆடல் பாடல்களில் வல்ல மத்தியை ஒத்த செல்வ மகளிர் சிலர் தத்தம் காலநுட்பன் பெண் யாணைகள் மீது இருந்தபடி புது வெள்ளத்தைக் கடக்கின்றனர். பலர் இக்காலையில் விளையாடுகின்றனர். சிலர் அக்கரையில் புனல் ஆடுகின்றனர். நீராடிக் கரையேறிய பிறகு அவருட் சிலர் - ஆடவரும் பெண்டிரும் - கள் மூண்டு களிக்கின்றனர்; நாட்டையும் தம்முடு வாழ்முகிக்க வந்த வையைக்கு வாழ்த்துக்கூறுகின்றனர்.

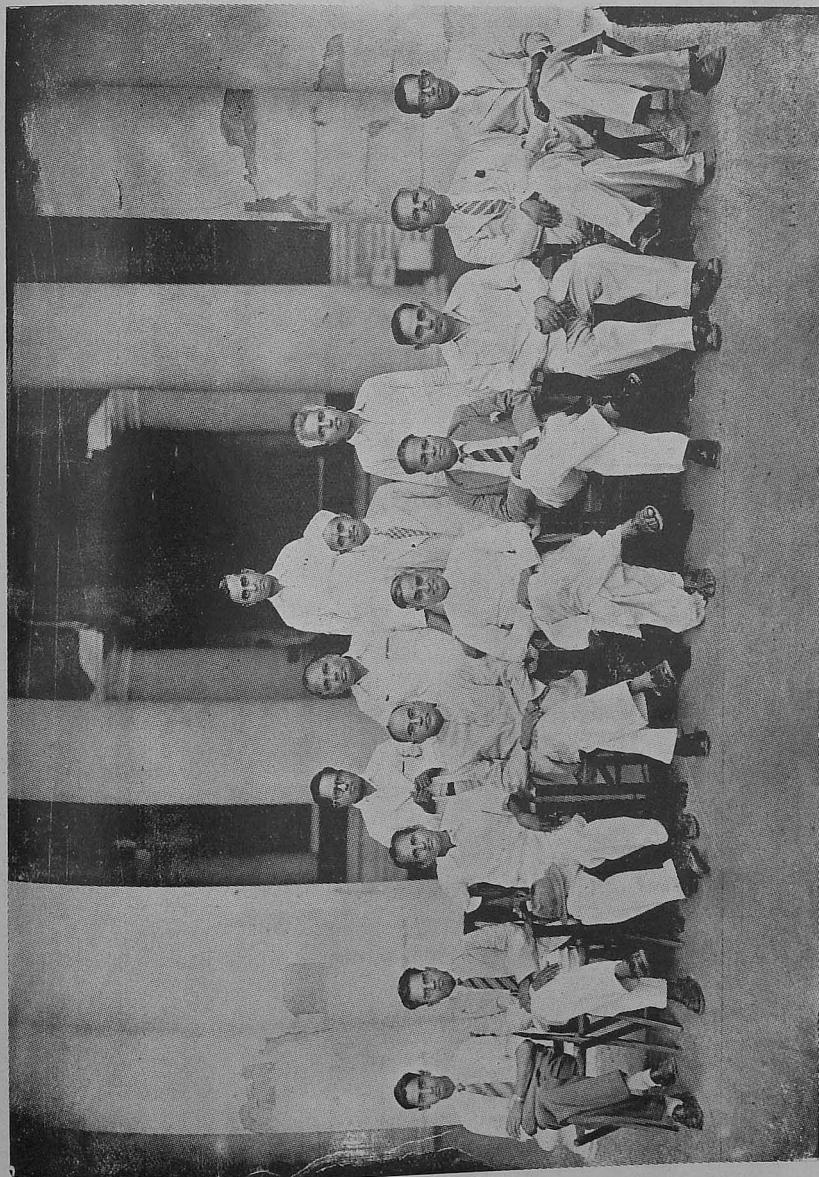
வேறொரு பக்கம் செல்வ மகளிரும். ஆடல் பாடல்களிற் சிறந்த மகளிரும் புதப்புனல் ஆடல் மகிழ்ச்சியர்; கலாயில் உள்ள கோலைகளை அடைந்து, தம் கூந்தல் மேல் வெண்துகிலைச் சுற்றி முறக்கி ஈரம் போக்கு கின்றனர்; கூந்தலில் உள்ள சுற்றதை அகிற புகையிற் போக்குகின்றனர். அப்புகை நாலா பக்கங்களிலும் பரவி நறுமணம் விளைகின்றது. பின்னர் அம் மகளிர் வையைக்கு வழிபாடு இயற்று கின்ற நெடுஞ்செழுப்பை கொண்டுவங்த பொன், வெள்ளி முதலியவற்றுல் செய்வித்த மீன், நண்டு, இறுஞ் முறையின்றை நிரில் செல்லவிடுகின்றனர். வறியவரிடம் பொருள் இன்மையை நோக்கி அவர் ‘ஏ’ என்பதை கொல்லுதல்தஞ்சு முன்பே அறத்தை விரும்பி அவ்வெழுமைகள் மீரும்பும் தானங்களைச் செய்கின்றனர். பாடல் மகளிர் புதுப்புனலை வாழ்த்திப் பாடுகின்றனர். அப்போது யாழ் வாசிக்கப்படுகிறது. ஆழுவி, மத்தி, தாரி; தண்ணுமை என்றும் வாத்தியங்கள் ஒளிக்கின்றன. ஆடல் மகளிர் பாடலுக்கேற்ப மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டி ஆடுகின்றனர். சில திடங்களில் பாணங்களும் பூர்தி ஆடுகின்றனர். தின்னைம் மெந்ததும் மகளிரும் ஆடுப்பாடு ‘வறுமையால் துங்குமும் புலவரது ஏற்ற கைசிறையப் பொன்னைச் சொரியும் பரங்கு யீணப் போலவே வையை வயலின்கண்

பொன்னைப் பரப்பும் இப்பு மாருது ஒதிடி அப்பு எல்லா உயிர்க்கட்டும் நன்மை செய்வதாகு’ என்று வையைபை வாழ்க்கி அப்பகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றனர்.

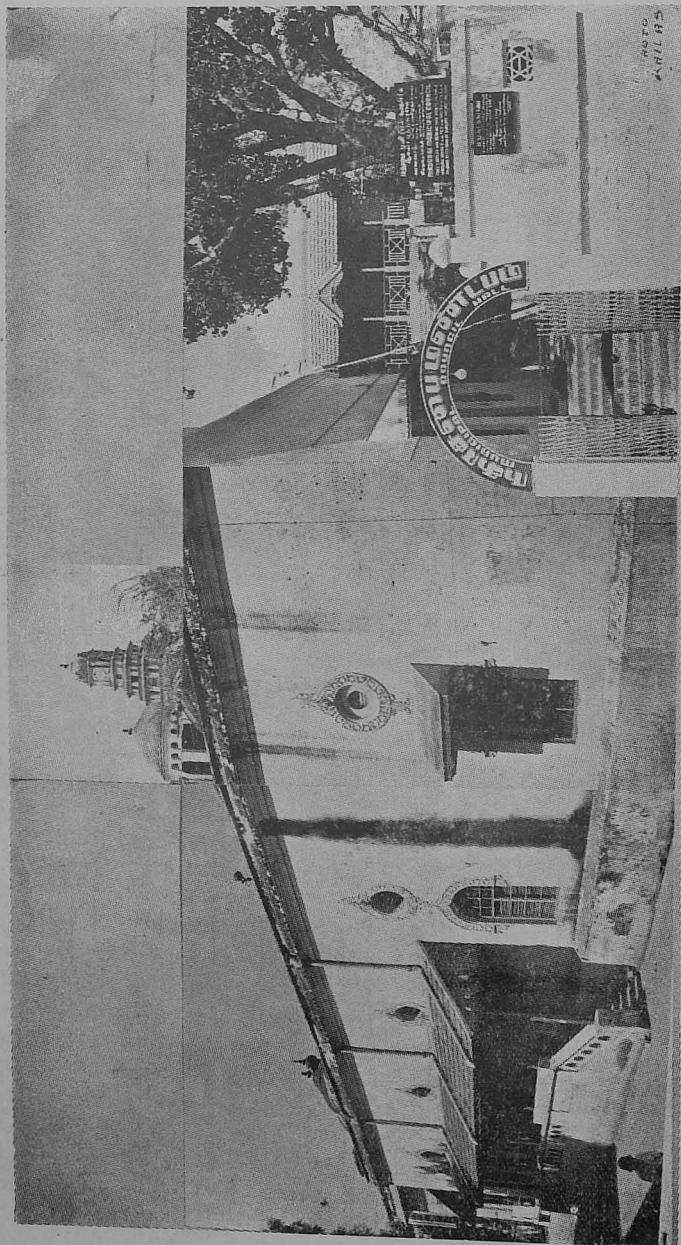
பனி மிகுகலால் குளிரில் கடுங்குகளை யுடைய முன்பானிப் பருவத்தில் மார்கழி மாதத்தில் கண்ணிப் பெண்கள் தம் தாய் மாருடன் வைக்கறையில் வையைக்குச் சென்ற நீராடுகின்றனர். அவர்கள் மார்கழி நோன்பை மேற்கொள்கின்றனர். அந்நோன்பு நேர்த்தும் முறைமையைச் சடங்கு அறிந்த முதிய பார்ப்பனிமார் காட்டுகின்றனர். விடுயற்காலையில் குளிர்வாடை வீசுதலால் கண்ணிபர் வையைக் கரையில் அந்தனர் வளர்த்துவரும் தியினிடம் சொன்று குளிரைப் பேர்க்குகின்றனர். கோன்பு இயற்றும் அக்கண்ணிபரை அந்தனர் ஆடிர்விதிகின்றனர்.

மார்கழி மாதத்தில் நீராடுகின்ற முதிய வரழ்வரசிகள், ‘எம் கணவரும் யாரும் கிழவர் கிழவியர் எனப்படாமல் ஸிலையுறுதையிலுடைய இரண்மையை இத்தைக்கீர் ஆடும் தவம் தரச் செல்வத்தோடும் சுற்றங்கத்தோடும் ஸிலைபெறுவது’ என்று கறுகின்றனர். கைக்கீர் ஆடும் கண்ணிப்பெண்கள் வையைபைபோக்கி, ‘இனிய பரிபாடலை உடைய நறுகீர் வையாய், மின்னல் பேரன்ற இழைபையும் நறுதலைபும் உடைய மக்கள் தன்மை மேம்பட்ட கன்னி முழுகிராத யாங்கள், நின்னிடத்து இத்தைச் சீராடலே முற்றிறப்பிற் செப்த தவக்தாலே இப்பிறப்பிற் பெற்றேரும். அதனை யாவரும் நயக்கத்தக்க முறையில் மறு பிறப்பினும் பெறுவேராகு’, என்று கூறி மகிழ்ச்சியர். பின்னும் சில மகளிர், ‘வையாய், மைந்தரும் மகளிரும் தம் பொருள்களைத் தானம்பண்ணி, அதன் பயனுசிப் போத்தை நகர விரும்தி நான்தோறும் உள்ளிடம் நீராடுகின்றனர்; கையுறையாகப் பொன் மீன் முதலியனவும் அவர் அணிந்த சாந்து மாலையும் உண்டியும் நின்குகுக் தாக்கின்றனர். ஆதலால் மழைவளம் சுரப்பதாக! அதனால் வெள்ளம் பெருகி நின் வளம் குறையாகிறுப்பதாக!’ என்று வாழ்த்துக்கூறுகின்றனர்.’

- “வையை” -

Madurai Municipal Chairman and Heads of Departments
மதுரை நகரசபைத் தலைவரும் பிரதம நிறுவாக அதிகாரிகளும்

Madurai Municipal Office Building — மதுரை நகரச்சபை அலுவலகம்

தமிழ் இலக்கியத்தில்

மதுரை மாநகரம்

(அ. சி. பரந்தாமனுர், எம். ஏ.)

உலகம் ஒரு நிறையாத் தான்னார் நிறையாய்
புலவர் புலக்கோலால் தூக்க—உலகெனத்தும்
தான்வாட வாடாத தன்மைத்தே தேன்னவன்
நான்மாடக் கூடல் நகர்.

(பரிபாடல்)

மதுரை மாநகரின் மாண்பு

மாண்புமிகீக் மதுரைமாநகரம் தே னி னு ம் இனிய தமிழ் வளர்த்த மாநகரம்; தன்னார் தமி முளிக்கும் தன்பான்டி நன்னாடின் தலைநகரம்; சுராயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத பழமைமிக்க இனிய நகரம்; தமிழகத்தின் கலைநகரம்; திருவிழாக் கள் மிகுந்த பெருநகரம்; தென்னகத்தின் தொன் னகரம். ஐரோப்பியர் மதுரை நகரைத் தமிழ்நாட்டின் ‘தான்ஸ்’ என்பது மிகப் பொருத்தமானது.

இலக்கியப் புகழ் மாலை

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் இலக்கியமும் இமிழ் கடல் உலகில் பழம்பெருமை பெற்றுள்ள மதுரைப் புதியும் பின்னிப்பினைந்துள்ள அருமையை ஓருசிறிது தமிழ் கற்றாரும் நன்கறிவர். ‘தமிழ் என்றால் மதுரை; மதுரை என்றால் தமிழ்’ என்று கூறலாம், தமிழைவிட்டு மதுரையைப் பிரிக்க முடியாது; மதுரையைவிட்டு தமிழைப்பிரிக்க முடியாது. ‘தமிழ் கெழுகடல் என்று முந்தானாறு புகழ்கிறது. சிறுபா அற்றுப் பட்டையோ, “தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு யரிபின், மலிழ்நென் மதுரை” என்று மதுரையைக் குறைத்துக் கூறவந்த இடத்தில் சிறப்பித்துப் பாடு கிறது, பழம் பாடல் ஒன்று ‘பாடுதமிழ் வளர்த்த கூடல்’ என்று பரவுகிறது; சிலப்பதிகாரம் என்னும் தண்டமிழ்க் காப்பியமோ, “மதுரை முதூர், மாட மதுரை, ஒங்குசிரமதுரை, மதுரை முதூர் மாநகர், தென்தமிழ் நன்னாட்டுத்தீவுதீர் மதுரை, மாண்புடை மரிசின் மதுரை, வாளவர் உறையும் மதுரை, பதி ஏழு அறியாப் பண்பு மேம்பட்ட மதுரை முதூர், மாடமதுரை மர்நகர், மணிமதுரை என்னு பற்பல

செர்ந்திரூடர்களால் மதுரை நகருக்கு நற்றமிழ்புகழ் மாலை சூட்டியுள்ளது. மதுரைக் காஞ்சி என்னும் நூல் “புத்தேன் உலகும் கவனிக்காவனவர், மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும் பெயர் மதுரை” என்று வானை வரும் காணவிரும்பும் வளம்மிகுந்த மதுரை என்பு புகழ்ந்திருக்கிறது. மணிவாசகப் பெருமான் ‘மதுரைப் பெருந்தமாநகர்’ என்று திருவாசகத்தின் அருளிச்செய்தார். திருவிளையாடற் புராணம் பாடிய பரஞ்சோதி முனிவர், “திக்கெலாம் புகழ் மதுரை” என்றும் “நன்னி இன்புறு பூமி மதுரை மாநகரம்” என்றும் அருமைத்திருவர்க்கர்ல்லுமாகக் கெப்பியுள்ளார். இங்ஙனம் எத்தனையோ, கவிஞர் கள் இத்தொன்னகரைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளதை எழில்மிக்க தமிழிலக்கியத்தில் எங்கும் காணலாம்.

பேயர்களும் காரணமும்

இத்தகைய புகழ்மிக்க மதுரையம்பதிக்க நான் மாடக்கடல், திருவாவலாய் முதலிய பெயர்கள் இலக்கியத்தில் வழங்கக் காணகிறோம், பரமர மக் கள் மருதை என்று சொல்லக் கேட்கலாம். மதுவா சியதேவாம்ருதத்தைத் தெளித்துத்தொயதாக்கியதால் மதுரை என்று பெயர் தோண்றியது என்று புராணம் கூறுகிறது. வடமதுரையைப் பின்பற்றி மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய ஆரியர் தென்னாடில் இந்நகரத்துக்கு மதுரை எனப் பெயர் வைத்தனர் என்று வரலாற்று சிரியர் பலர் கூறுவர். வரலாற்றுப் பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரியார் தமது தெள்னிதிய வரலாறு என்னும்தூரால் இங்ஙனம்குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இங்கிலாந்திலிருந்து அமெரிக்காவில் ஒரு நகரத் துக்க நியீ இங்கிலாந்து' என்று பெயர் வழங்கி யது போன்று தெள்ளக்கத்துத் தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய ஆரியர் வடமதுரையைப் பின்பற்றித் தெள்மதுரைக்கு மதுரை எனப் பெயர் வழங்கியிருக்கலாம் என்பது ஒரு சிலர் கருத்தாகும். மதுரை என்பது வடமொழிப் பெயர் என்பதில் ஜயம் இல்லை. அழிந்த மதுரையின் பழைய எல்லையை ஆலவாய் (பாம்பு) காட்டியதால் ஆலவாய் என்னும் பெயர் தோன்றியதாகப் புராணம் கூறும், ஆலவாய் என்பதும் வடமொழிப் பெயரேயாகும். திருவாலவாய்' திருஞ்ளாறு, திருமுடச்சை, திருநலூர் ஆகிய ஊர்கள் சேர்ந்த காரணத்தாலோ, கன்னிகோயில், கரியமால் கோயில், காளிகோயில், ஆலவாய்கோயில் காலவாக் அமைந்ததாலோ நான்மாடக்கூடல் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்பர். நான்மாடக்கூடல் என்னுஞ் சொற்றெடுத்தே கூடல் என்மருவி விருக்கிறது. பாமர மக்கள் மதுரையை மருதை என்பர். இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை, மருத மரம் நிறைந்த ஊர் மருதை என்னாம். வெவையாற்றில் மதுரையில் திருமருத்துறை என ஒரு துறை இருந்ததாகக் காணகிறோம். 'திருமருதம் முன்னுரை' என்று பரிபாடல் மதுரைவையையாற்றின் ஒரு துறைக்குப் பெயர் வழங்கியதாகக் குறிப்பிடுகிறது. 'வருபுனல் வையை மருதெங்கு முன்துறை' எனக் கிலப்புதிகாரரும் கூறுகிறது. ஆதலால், மருதை என்னும் பெயர் ஒரு காலத்தில் மதுரைக்கு இருந்திருக்குமோ என ஜயம் உண்டாகிறது. ஆனால் தமிழ் நூல்கள் அனைத்திலும் மதுரை என்னும் பெயர் காணப்படுகிறதேயன்றி. மருதை என்னும் பெயர் காணப்படவேயில்லை. புவர் பெருமக்கள் வடமொழிப் பெயருக்கே இடம் அளிக்கக்கருதினர்கள் போலும்.

பண்ணடை மதுரை எது?

பண்ணடைய இலக்கியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள மதுரை இன்றைய மதுரையா என்று கேட்க என்ன எம் தோன்றுகிறது. ஆம் அதை ஆராயவேண்டுவதுதான். நக்கிரர் தமது திருமுருகாற்றுப்பைடுவில் மதுரைக்கு மேற்கொடு திருப்பரங்குன்றும் இருந்து என்று பொருள்படுமெர்று. 'மாடமலி மறுகின்கூடல் குடவயன்.. குன்றமர்ந்து உறைதலும் உயயன்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கானும்பொழுது இன்றைய மதுரை அன்றைய மதுரை அன்றைன்படுத் துறியாகிறது. திருப்பரங்குன்றில் நிகழும் திருவிழாவின் ஒசை மதுரையில் கேட்கும் என்று பத்துப் பாட்டுள் ஒன்றுள் மதுரைக் காஞ்சியும் கூறுகிறது, பரிபாடல் என்னும் நாலும் திருப்பரங்குன்றையும் மதுரையையும் இணைத்துப்பாடுகிறது. இவற்றை நோக்கும்பொழுது அன்றைய மதுரை, கி. பி. முதல் அல்லது இரண்டாம் நாற்றுண்டில் இருந்த மதுரை, இன்று மதுரைக்கு அருகிலிருக்கும் அவளியாபுரம் என்னும் பகுதியை இடமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதலாம்.

மதுரைக்காஞ்சியில் மதுரை

பத்துப் பாட்டுள் ஒன்றுள் மதுரைக் காஞ்சியில் கி. பி. இஆம் நூற்றுண்டு மதுரையைப் படம் பிடித்தாற்போல் காணகிறோம். மதுரைக் காஞ்சியைப் பாடிய மாங்குடி மருதனார் மதுரையின் ஒரு நாள் வாழ்க்கையையே அருமையாக, நாம் வியக்கும்படி யாக அற்புதமாகப் படம் பிடித்துக்காட்டி விரிவர்கள் செய்தியை விளக்கமுறத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர் கூறும் மதுரை நகரத்தில் புகுவோம்; காட்சிகளைக் கண்டு களிப்போம். அவர் கூறுவதாவது:—

"குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆயிய ஜவைக் கிளங்களை அழுகுறப் பெற்று வளைஞ்சும் நற்றமிழ்ப் பாண்டிநாட்டுக்கு நடவடிக்கை தாய் மதுரையைப்பதி அமைந்துள்ளது; வெவையாற்றின் கலரையில் இருப்பது; ஆழிந்த அழியையும், உயர்ந்த மதிலையும் இடையருமல் யர்வரும் வத்துபோகும் வர்யிலையும் நல்ல விடுகோடியும் உடையது; ஆறு சிடந்தன்ன் அகல் நெடுந்தெறுக்களைக் கொண்டது; தெறுக்களிலே பலவகைக் கூட்டத்தாருடைய ஒனியிகுந்திருக்கும். முரச்சறவேரர்; விழாக் கொண்டாடுதலே அங்கங்கே அறிவித்துக்கொண்டு செல்வர்; இசைக்கருவிகளின் இசையை விரும்பினாவர் கலையை ஆர்வாரம் நிறைந்திருக்கும்,

நாளங்காடியும் (Day Pazaar) அல்லங்காடியும் (Night Bazaar) மதுரையில் உண்டு. கடைகளில் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். கன்றுக்கடைகளி லும் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். (இன்ன கடைகள் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கே கொடிகள் கட்டப்பட்டன.)

நாளங்காடியில் பூ விற்பாரும் மாலைகளை விற்பாரும் சன்னம் (Scented Powder) விற்பாரும் வெற்றிலை பாக்குவிற்பாரும் இருப்பார்கள். இவர்கள் படைகள் வரும்பொழுது அஞ்சி நடுங்கி ஓடி ஒதுங்கி மிருந்து, அப்படைகள் போன்னின்பு தத்தம் இடைங்கனுக்கு வந்து விற்பனை செய்வார்கள்.

அல்லங்காடியில் சிவன் கோயிலில் வாத்தியங்கள் ஓலிக்கும், அங்கு வழிபாடு நடக்கும். பெளத்தப் பள்ளிகளும் அல்லங்காடியில் உண்டு, பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளையும் கணவன்மார்களையும் அழைத்துச் சென்று பூவும் புகையிட்டுப் புத்தபகவானைத் தொழுவார்கள். அங்கே அந்தணர் இருப்பிடங்களும் இருக்கின்றன. அறநெறி பிழையா அங்கூட நெஞ்சின் அந்தணர்கள் இவ்விருப்பிடங்களில் வாழ்கிறார்கள். சமணர் பள்ளிகளும் உள்ளன. இவையெல்லாவும் ஒன்று சேர்ந்து பல மலைகளிலோவ விளக்கும். அநங்கரு அவையத்தாரும், அமைச்சர்களும், பலபண்டங்களில்பாரும், சங்குகளை அலுத்து வளையல் செய்வாரும், மணிகளைத் துளை செய்வாரும். தட்டாரும், போன் வாணிகரும், ஆடைகளை விற்பாரும், பூவும் சந்தளாமும் விற்பர்களும், சித்திரவேலை செய்வார்களும், பிறரும்கூடி நிற்றலால் உண்டாகும் ஆரவாரம் அதிகமாகத் தோன்றும், பலாக்களை விற்பார் ஒதையும், மாம்பழம் விற்பவர் ஒதையும் கூட்டசேர்ந்து பேரொயியாக இருக்கும்.

மாலைக்காலம் நீங்கியதும் பரத்தையர் தத்தம் வீடுகளில் அகப்பட்ட இளைஞர்களோடு மலிழ்ந்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பர். குழந்தை பெற்ற தாய்மார்கள் தீட்டுக் கழியக் குளத்தில் நீராயிவருவார்கள், முதற் குலையடைய பெண்கள் தெய்வங்களுக்குப் படையல் படைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். மன்றுதோறும் குரல்வக் கூத்து நிகழும். சேரிதோறும் பாட்டும்கத்தும்நடைபெறும். இவ்வாறுமுதற்றாசமம் (மாலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரையில்) கழியும்.

இரண்டாம் சாமத்தில் (இரவு 9மணி முதல் 12 மணி வரையில்) சங்குகளின் ஓலிடுங்கிக்கட்களும்

கடைகளும் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். அப்பவணிகர் அடையினையும் மேர்தகத்தினையும் தட்டு கி ல் வைத்தவாறே உறங்கிக்கொண்டிருப்பர். நகர் மக்களும் இனிதாக உறங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

மூன்றும் சாமத்தில் (நன்ரீவு 12 மணி முதல் காலை 3 மணி வரையில்) பேர்கள் திரிந்துகொண்டிருக்கும். துயிலாத கணக்கையும் அஞ்சானமையையும் ஆண்மையையும் உடைய ஊர்க்காவலர் (Police Constables) கல்வர்களை ஒற்றியறிந்து இளைப்பிள்ளைகளில் திரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

விடியற்காலையில் (காலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரையில்) அந்தணர் வேதங்களை ஒதுவார்கள். பாஜர் மருதப்பள்ளை வசிப்பர். ஒத்துக்கோல் காரர் யானைகளுக்குக் கவலாம் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பர். குதிரைகள் புல்லைத் தின்றுக்கொண்டிருக்கும். கடைக்கரர்கள் கடைகளின் முற்றங்களைச் சான்றத்தால் மெழுகிக் கொண்டிருப்பார்கள். கள்ளிறபோர் கள்ளின் விலைக்கு நிற்றுத்தகொண்டிருப்பர். பெண்கள் தத்தம் வீடுகளைத் திறக்கும் ஓளி கேட்கும். பள்ளியெழுச்சி முறநசம் ஓலிக்கும். காளை மாடுகள் ஆரவாரம் செய்யும் சேவல்கள் கூவும். மயில்கள் அகவும். களிறுகள் பிரிதும். பெண்கள் முற்றங்களைக் கூட்டுவார்கள். இங்ஙனம் விடியற்காலை கழியும்.

அன்னைய மதுரையை இன்றும் காண்கிறோம். தெற்குக்கோபுர வாசலில் பலாக்களைகளை விற்பதை இந்தரிலும், கானலாம். கூர்ந்து நேர்க்கிணங்கும் அன்றைய மதுரைக்கும் இன்றைய மதுரைக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இராது என்றே பார்க்கலாம்.

பரிபாடலில் மதுரை

பரிபாடல் எட்டுத்தோகை நூல்களுள்ளது: இன்பத்தையே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள் வாழ்த்து மலை விளையாட்டு. புனல் விளையாட்டு முதலியவற்றைக் கூறுவது. இந்தாலில் திருப்பரங்குள்றத்தில் எழுத்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமான் முதும் மதுரைவையொற்றுப்புல்விளையாட்டலைக் குறித்தும் பாடல்கள் உள்ளன. ஆகலால், மதுரை நகரப்பற்றிய செய்திகள் சில இப்பரிபாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பரிபாடல் மதுரையில் நுழைவோம், நகர் அமைப்பு முதலினன் கரண்போம். மதுரை வையை யாற்றுக்கு அருகில் இருந்தது. நகரின் நடுவில் கோயிலும் நாற்புறமும் தெருக்களின் பின் தெருக்க ஞம் அமைந்திருந்தன. இவ்வையைப்புத் தாமரைப் பூவின் அமைப்பைச் செவ்வையாக ஒத்திருந்தது, தாமரை நடுவில் உள்ள பொருட்டினை ஒத்திருந்தது இறைவன் கோயில். பொருட்டினை சுற்றியிருக்கும் இதழ்களைப் போன்ற வீடுகளும் காணப் பெற்றன. பரிபாடல் இவ்வையைப்பினைப் பாடுகிறது. அப்பாடலின் அடிகள் இவை:—

“மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப் பூவொடு புரையும் சிருர்; பூவின் இதழகத்து அளிய தெருவம்; இதழகத்து அரும்பொருட்டு அளித்தே அன்னை கோயில்”
கேவல் கவக் கோழி (உறையூர்), வஞ்சி (சேரர் தலைநகர்) மக்கள் எழுந்திருப்பார்கள்; ஆனால், மதுரை மக்கள் வேதம் ஒதக் கேட்டு படுக்கையிலிருந்து ஏழுந்திருப்பார்கள்.

வையைக் கரையில் நீராடுவோர் ஆடை முதலியவற்றுல் அலங்கரித்துக்கொள்வதற்கு நலம்மிக்க மர்ட்டங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று புலிமுக மாடம்¹ அது புலிமுகம் போல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. களிலு ஒன்று அம்மாடத்தைக்கண்டு உள்வையைப்புவி யென்றே என்னி நடுங்கியது. மலர்களைக் குவிப்பதற்கும் பூ மன்றங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. சில இடங்களில் பொய்யாக் குலக் கொடியாம் வையை யாறு மதுரை மதிலை ஒட்டிச் சென்றது; வெள்ளம் பெருபு காலத்தில் மதில்மிகு மேரி நிரை அள்ளி விசியது; ‘வந்து மதுரை மதில் பொரும் வான்மலர் தா அப், அந்தன் புணல் வையை யாறு’ என்னும் பரிபாடல் அடிகள் இதனைஞ்கு புலப்படுத்துகின்றன. மதில்மது அலைமோதிய அரவம் கேட்டு மதுரை மக்கள் துயிலூனர்ந்து எழுந்தனராம். ‘யைர்மதில் நீர் ஜர் அரவத்தால் துயிலூனர்பு எழிடி’ என்னும் பரிபாடல் அடி இக் கருத்தை வலியுறுத்தக் காணலாம். “வையை தன முற்றி மதில் பெரும் பக்கயல்லால் நேராதாரர் போர் முற்று ஒன்றும்”; அறியாது மதுரை என்று களித்தொகை களினுறக் கூறுகிறது.

மதிலின் புறத்தே வையைக் கரையில் இருந்த பூஞ்சோலை நடுவில் பாணர், கூத்தர் முதலியோர் வாழ்தற்கு என்று தனியாகப் பாக்கக்கனும் சேரிகளும் இருந்தன.

மதுரையின் வடக்கே வையை ஓடியது, மேற்கே தண்பரங்குன்றம் தலை நிமிர்ந்து நின்றது.

மதுரைக் காஞ்சியிலும் பரிபாடலிலும் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ள மதுரையும், அவனியாபுரப் பகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கவேண்டும் என்றே கருதலாம். மதுரை மதில் வையை யாற்றுக்கு அரைக்கல் தொலைவில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் மதுரை

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய நெருங்க அள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் வெஞ்சமர் வரினும் அஞ்சாது பேர் புரிவதற்கு ஏற்ற போர் கருவிகளும் அகழியும் காவற்காடும் பொருந்தை இஞ்சி (மதில்) குற்றது மதுரையைக் காணகிறோம். “பதியெழு அறியாப் பண்புமேம்பட்ட மதுரை முதூர் மரநகர்” என்று சிலப்பதிகாரம் கெட்ப்பிற்கிறது. பகைவர் படையெடும் பால் மதுரை மக்கள் எந்தானும் மதுரையைவிட்டு ஓடியதில்லை என்றும் மதுரை பழமையான பெருமையிக்க மாநகர் என்றும் சிலப்பதிகாரம் நலமுறக் கூறுவதிலிருந்து சிலப்பதிகாரக் காலத்து மதுரை நகர் பகைவர் படையெடுப்பைக் கண்டதே இல்லை என்று அறிகிறோம். பெருவர் மன்னர்கள் பாண்டிய நாட்டைத் தொட்டந்து அட்சியின்துவந்த காரணத் தால் பெருநகர்மதுரை பகைவர் படையெடுப்பைக் கண்டதில்லை, மதுரை மதிலுக்குமுன் காவற்கா இருந்தது. மதிலைக் குற்றி ஆழமான அகழி குற்றிருந்தது. மதிலில் கருஷிரல் குருங்குப்பொறி, வளாவிழபொறி, கல்துமிழ் கவச்சபொறி, என்னையையற்காய்க்கி மதிலேறுவார் மீது கொட்டும் மிடாக் எங்கு உலை, கல்விட்கொட்டும் கூட்ட, தூண்டி, வடிவான பொறி, கழுத்தில்பூட்டி மறுக்கும் சங்கிலியில் இரும்புக்கலை, அம்பு எய்வதற்குறிய ஏவறைகள், கொம்பால் குத்திகிடிக்கும் இந்முப்புப்பன்றிப்பொறி, நூற்றுவுசெராவிலிப் பொறிமுதலிய பொறிகள் மதில் எங்கும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கால மாசினாட்சரேனு சீத்திரிப்புக்கொட்டுடோயோ என்று சொல்லு முறையிட சிலப்பதிகார மதுரை மதிலரங் விவாச-

சியது. இப்படிப்பட்ட அரணையுடைய மதுரையை எப்படி அக்காவத்தில் பகலவர்கள் கைப்பற்ற முடிந்திருக்கும்? ஆதலாற்றுள் இளங்கோ வடிகள் 'பதி' யெழு அறியாப் பண்டுமேம்பட்ட மதுரை மூதார் மாநகர்' என்றார். அவர் குறியது மிக மிக உண்மையாகும்.

குன்றத்தை செலவ்த்தையும் மாதவிபால் தொலைத்தொழில்த் தோல்வள் கன்னி வீய அழைத்துக்கொண்டு வாணிகம் செய்து இழந்த பொளுள் ஈட்டும் பொருட்டு மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்டான், வழியில் கவுந்தி அடிகள் என்ற சமணப் பெண் துறவியும் தோவலனுக்குத் துணையாகப் புறப்பட்டாள். கோவலனும் கண்ணியியும் கவந்தியடிகளும் திரிசிரபுரக்காலை வழியாக நடந்து அமைகர் மலைப் பக்கமாக மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்து, வையையின் வடக்கரையில் மக்கள் நடம்ப்டாத துறையில் படகேற்றி தென்கரையை அடைந்து மதுரை நகரை வலமாக வந்து வையை யாற்றுக்குக்கு அருகில் கீழ்த்திசை வாயிலுக்கு அயவதாகிய புறஞ்சேரியில் அமைந்திருந்த முனிவர் இருப்பிடித் தில் தங்கினார்கள். கவுந்தி யடிகள் கோவலனுக்கு மாலைக்குள் புறஞ்சேரியை விட்டு அகநகரில் போய்த் தங்குமாறு கட்டளையிட்டாள். கோவலன் நகரைப் பார்த்து வரச் சென்றான். தற்செயலாக முனிவர் இருப்பிடித்துக்கு வந்த மாதவியடிம் கவுந்தி யடிகள் கண்ணியை ஒப்படைத்து பாதுகாக்குமாறு வேண்டினாள். மாதவி கவுந்தி யடிகளின் வேண்டுகொளுக்கிக் கிளங்கிக் கண்ணியை அழைத்துக்கொண்டு மாலை நேரத்தில் ஆயர்பாடுக்குச் சென்றான். இதனை,

"நீட்டித்து இராது நீபோ கென்றே கவுந்தி கூற உவந்தனள் ஏத்தி முளையின் வெண்பல் முதுக்குறை நங்கை யொடு சென்ற ஞாயிற்றுக் கெல்கூடர் அமையத்து மிளாரிம் கிடங்கும் வளைவிற் பொரியும்

..... ரூயிலும் சிறந்து நாட்கொடி நுடங்கும் வாயில் கழந்துதன் மணைபுக் கண்கால் கோவலர் மட்ந்தை கொள்கையிற் புனர்ந்தென்

என்று இளங்கோவடிகள் உளங்கொள் எடுத்தி யம்புகின்றார்.

சிலப்பதிகாரக் காலத்து மதுரை அகநகர் சிறிதாக இருந்திருக்கும் போல் தெரிகிறது. கோவலன் கொலையுண்டதைக் கேட்ட கண்ணகி முதலில் தன் கணவன் வெட்டுண்ட இடத்திற்குச் சென்று தரை மீது பொடியாடிக் கிடந்த கணவன் உடலைக் கண்டு வருந்தி முழு பின்பு அரண்மணை அடைந்து உண்மையை நிலைநாட்டி, மதுரையை முழுமூறை வலம் வந்து ஏரிபூட்டினால் என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

"வலமுறை முழுமூறை வாரா வலம் வந்து மட்டார் மறுகில் மணிந்திகிலை வட்டித்து விட்டாள் எறிந்தாள் விளங்கிமையாள்"

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகளால் இக்கருத்தை நன்கறியவாம். கவுந்தி யடிகளும் மதுரைக்குள் நிலமூந்த பொழுதும் வலமாக வந்தே கீழ்த்திசைப் புறஞ்சேரியில் தங்கினார்கள். முழுமூறை வலம் வரக் கூடியதாக இருந்தது என்றால் அன்றைய மதுரை சிறிதாக இருந்திருக்கும் என்பதில் ஜயமில்கை, இப் பொழுதுள்ள மதுரையைத் தன்னியே சிலப்பதிகார மதுரை நகரம் இருந்திருக்கும்.

பழங்காநத்துதுக்கு எதிரில் கோவலன் பொட்டல் என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ் விடம் கோவலன் வெட்டிய இடம் போலும், கொலைக்களம், அகநகருக்கு வெளியே இருப்பது வழக்கம். கோவலன் பொட்டலுக்கும் இன்றைய கீழவாசலுக்கும் இடையே சிலப்பதிகார மதுரை இருந்திருக்கக்கூடும் என்று யூகிக்கலாம்.

சிலப்பதிகாரக் காலத்து மதுரை நகரில் சில பெருமான் திருக்கோயிலும் திருமால் கோயிலும் பலராமன் கோயிலும் திருமுருகன் கோயிலும் இந்திரன் கோயிலும் இருந்தன. இன்றைய சொக்கோயிலும் கூடலமுகர் கோயிலும் அன்றைய கோலிலகாலன்; பிர்காவத்தில் தோன்றிய கோயில்கள். காமனுக்குத் திருவிழா நடந்தது.

பரத்தையர் வீதிகள் இருந்தன, நவரீத்தினக் கடலைதி. அறுவை வீதி (ஜவுவிக்கஸ்ட் வீதி) முதலிய பல கடலை வீதிகளும் இருந்தன. வெயிற் காலத்

தில் கடைகுள்கு முன்னே பந்தல்கள் போடப்பட்டிருந்தன. இவ்வழக்கம் இன்றுமள்ளது, கோவலன் மதுரைக்குள் ஆடித் திங்களில் வந்தான். அக்காலம் முதுவேணிற்காலம் ஆதலால், பந்தல்கள் போடப்பட்டிருந்தன. “கோவலன் பந்தல் நிமில் திரிந்து மதுரை நகரைக் கண்டு பற்றஞ்சேரியை அடைத்தான்” என்று சிலப்பித்தாரம் கறுவதால் வெவிற் காலத்தில் பந்தல் போடும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்ததென அறிகிறோம்.

நாயக்கர் காலத்தீல் மதுரை

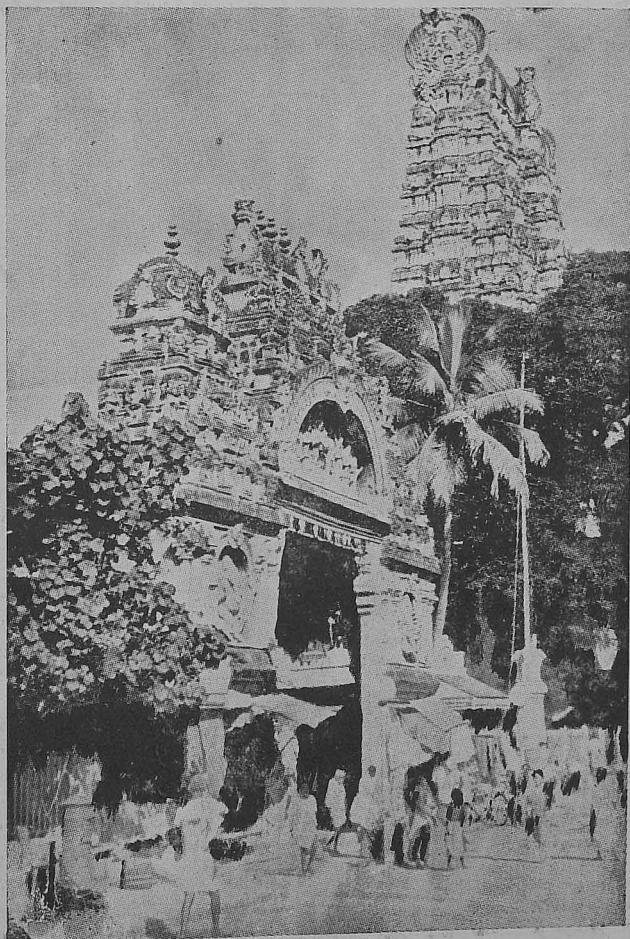
சிலப்பித்தார் காலத்தில் பதியேழு அறியாப்பண்பு மேம்பட்டிருந்த மதுரை, பிறப்பட்ட நூற்றுண்டுகளில் பற்பல படையெடுப்புக்களைக் கானாவெண்டியது துப்பு நிலை எட்டியது. மதுரை பட்டபாடு தறிப்புமொத்தாள்தாங்கும் படுமேயே என்றே சொல்ல வேண்டும். பண்டைப் பாண்டியர்கள் நந்த வினாக்கலால் செந்தமிழ்ப் பாண்டிய நாட்டைச் சீரும் சிறப்புமாக மஹால் விவரத்தைக்கொண்டும் நாட்டைச் சீரும் நிலையை தோன்றாது. கி.பி. 3 ஆம் நூற்றுண்டின் இடையில் களப்பிரர் பாண்டிய நாட்டைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள். ஏறக்குறைய மூன்று நூற்றுண்டுகள் பின்னரே பாண்டிய நாடு கூந்காலுள் மட்கப் பட்டுத் தன்னுட்டி பெற்றது. ஆனால், கி.பி. 10 ஆம் நூற்றுண்டில் சோழர்களுக்குப் பாண்டிய நாடு மீண்டும் அடிமையாயிற்று. கி.பி. 13 ஆம் நூற்றுண்டில் ஜௌவார்மன் குவேகர்கள் பாண்டிய நாட்டை மீண்டும் கைப்பற்றினான். மூன்று நூற்றுண்டின் மாண்டிய நாடு முன்னையேரரக நிலையோடு விளங்கியது. ஆனால். 14 ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் மாஶக்காப்பூர் குல்கருகான், உலுக்கான் ஆகிய இவர்களுடைய மாஶக்காப்பூர் குல்கருகான் படையெடுப்புக்களால் பாண்டிய நாடு இடைப் புற்றுத் தன்னடை இழந்தது. இருந்த இடம் தெயியாடு மாண்டு மறைந்தது. துக்கள் ஆடிசிலியின் தமிழ் நாடு முழுவதும் புகுந்து அடிமையாகி விட்டது. மூலம் ஆட்சி மதுரையில் 44 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. இம் மூலமே ஆட்சி காலத்திலும் மதுரையைச் சுற்றி மில் இருந்தது. கியால்-உதின் தம்கானி முன்னம் ஆடிக்கத்தை ஹர்ய்சன் நாட்டு மன்னான் 80 வயதுடைய மூன்றாம் வீர வல்வளிகள் கொண்று தோலை உரித்து அதில் வைக்கோலை அடைத்து “அத்தியாக ஸ்ரீதியின் திருவடிலை துறை நகர் நகர் நகரில் தோலை விட்டிருந்ததாகவும் 1342 ல் இப்புன் தூதன் என்ற மூலம் அதனைக் கண்டாகவும் தென்னித்திய வரலாறு கூறுவதால் இவ்வண்மை புலனுகிறது.

அப்பொழுது வளர்ச்சியுற்று வந்த வீஜய நகரப் பேரரசின் கார்பில் புக்கர் மகனான் இரண்டாம் சம்பள்ளார் தமிழ் நாட்டின் மீது படையெடுத்து வைத்து மூலம் ஆடிக்கத்தை ஒழித்தது தமிழ் நாட்டை விழுது நகரப் பேரரசில் இருந்தது விட்டபார். 1529 ல் விஸ்வநாத நாயக்கர் மதுரையில் தங்கி மதுரை நாட்டை ஆளத் தொடங்கினார். வீருடைய பரம்பரையினர் மதுரை நாட்டை

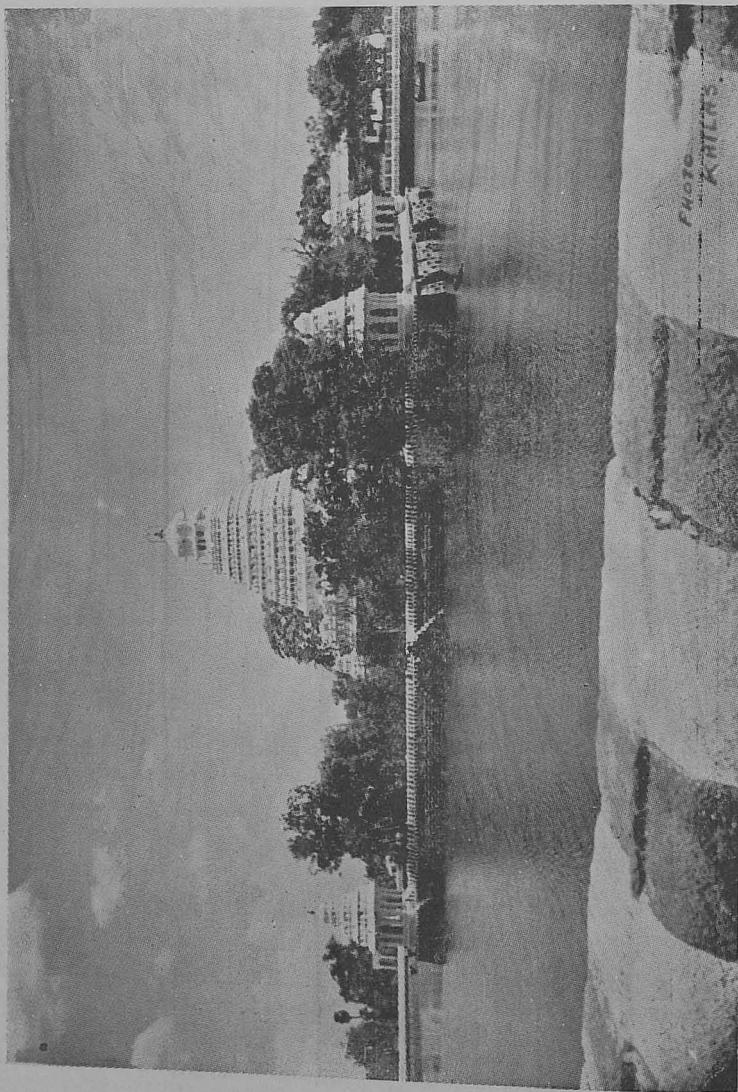
ஏற்குறைய 200 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார்கள். இந்த நாயக்கர் காலத்திற்குள் இற்றைய மதுரை மாநகர் உருவர்பிற்று. இரண்டாம் கம்பண்ணர், முஸ்லிம்களால் இடிக்கப்பட்டு மீண்டுமியமன் கோவலன் மதிஜெயம் கோபங்களையும் கட்டுவித்தார். வீள்வநாத நாயக்கர் கோயிலைச் சீர்செய்தோடு அக்கோயில் நடுவிடமாக வைத்துச் சுற்றித் தெருக்கொண் அமைத்து அழகாக மதுரை நகரை உருவாக்கி அர். விஸ்வநாதர் வழி வந்த திருமலை நாயக்கர் (1623-1659) தலை நகரை மதுரைக்கு மாற்றிக் கொயிலில் பல திருப்பணிகள் செய்ததோடு கலைச் சிறப்புகள் மலிந்து விளங்கும் கவிஞர்களுடுத் துப்பண்டையும், ஒப்புயர்வற்ற காட்சியினிக்கும் தெப்பக்களும், கோடைவிதியான தமுக்கம், தமிழகத்துத் தாங்குமால் என்னும் நாயக்கர் மஹால் விவரத்துக்கொண்டுகொள்கின்றார்கள்; திங்கள் தவறாது திருவிளையாடற்பூராண விழாக்கள் நடக்குமாறு சித்திரைத் திருவிழாவை எத்தரையோரும் இத் தொண்கர் மதுரைக்கு வந்து காணுமாறு சீரும் சிறப்புமாக நடைபெறச் செய்து ரயில் நேர அட்டவணை ஏடு பாடுதூக் குறிப்பிடும் திருவிழா நகரமாக்கினார்.

முடிவரை

மதுரைமாநகரம் பண்டைக் காலத்தில் எண்டிசையும் புகுத் தமிழ் வளர்த்த பெருமை பெற்றிருந்தது; முதர் மாநகர் என்ற சிறப்புற்றிந்தது; இன்பம் தரும் தமிழ் இலக்கியத்தில் நடமாடும் எழில் பெற்று விளங்கியது. விஸ்வநாத நாயக்கரா அலும் அவருடைய மதியமைச்சரும் சேஷாத் தலைவருமான தளவாய் அரியநாத முதலியாராலும் இன்றைய அமுகு மிக்க மதுரை உருவாகியது; கலைநிதத்திருமை நாயக்க மன்னரால் நிலைப்பற்ற கலைநகராக்கும் பெருமையுற்றது. மதுரைமாநகர் மன்றமும் அச்சிறப்புக்களைக் குன்றுது குற்றயாது என்றும் நிலைக்குமாறு மாண்புறத் தொண்டாற்றி வருகிறது. பொது மக்கள் பூ மணம் விசிய மதுரையை தீமண் நாறும் மதுரையாகச் செய்து விடலாகாது; அன்று பொதுமக்கள் வையையாற்றினால் மக்கள் இனிது நடமாடும் மாண்பு மிகச் சிறிமாகச் செய்தார்கள். இற்றைய பொது மக்களோ வையையாற்றுப் பகுதியைச் சுர்க்காரமற்ற இடமாகச் செய்து விடுகிறார்கள். மதுரைப் பொது மக்களோ, மதுரைமாநகரைத் ‘தீதி தீர்’ மதுரையாகச் செய்யுக்கள்; இனிய எழில் மிக்க ககாதார முள்ள மதுரையாகச் செய்யுக்கள். உங்கள் ஒத்து மூட்டைப் புதுமாநகர் மாற்றத்துக்கு அளித்துக் கொண் வரும் அயல் நாட்டார் சன்னடு போற்றும் கீட்டன் மிக்க பாட்சியுள்ள நகராகச் செய்யுக்கள், மதுரை மாநங்களுக்கு நீ வையையாற்று மணிலிலும் நிடு வாழக!

ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்மன் கோயில் தலைவராயில்

Mariamman Teppakulam, Madurai — மாரியம்மன் தெப்பக்குளம், மதுரை

“கூடல் மதுரை”

[பேராசிரியர் ஒளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, தியாகராசர் கல்லூரி]

நம் தமிழகத்துக்கு அரசியல் தலைநகராக இருந்தவை சேராநாட்டு வஞ்சியும் சோழாட்டு உறையூரும், நம் பாண்டியநாட்டு மதுரையுமாம் வஞ்சி மேலெநாட்டுப் போன்னுக்கும், உறையூர் ஒழுக்கன் கூறும் அறத்துக்கும் புகழ்பெற்று எளங்க, மதுரை தமிழகத்துக்குரிய கலை, பண்பாடு நாகரிக ஒழுக்க நேரியால் மேம்பட்டுத் தமிழக மூருதும் தலைவணைக் கத்தகை தலைமைச் சிறப்பால் “தமிழ் கேழு மதுரை” என்னும் தனிச்சிறப்பு அமைந்து நின்றது. இம் யதுரைக்குக் “கூடல் மதுரை”, “ஆலவாய் மதுரை” என்ற சிறப்புப்பெயரும் உண்டு. மன்னர் அரசிருக்கை மதுரை யேனவும், பிலவர் கூடும் பேரவைர் துழல் கூடல் எனவும், இறைவன் இருக்கை ஆலவாய் சனவும் வழங்கின. “மறுவில் மானவர் மலிந்த முதூர், வெற்று சேறல் விழுப்ப மதன்றெனக்கான வாழைத் தே நுறு கனியும்”, பூவும் போதும் பிறவும் கோணர்ந்து “புனல் யாறன்றுது பூப்புனல் யாறேன்”ச் சான்றேர் பரவும் வையையாறு மாண்புற்று விளங்குவது மதுரை நகர். இவ்வையையாறு பேஜீப் போருப்பிலே தோன்றி, பாண்டி நாட்டாகிய ஏட்டிலே தவழ்ந்து இரு மருங்கும் துறைகள் பல பேற்றுள்ளது. போருப்பிலிருந்து இறங்கியதும் உடனிறங்கும் எனக் ணட்டாறுகளோடு கூடும் கூடல் ஒன்றை அப் போருப்பின் அழியிலேயே வையைப் பெறுகிறது. அதனை இடைக்காலக் கல் வெட்டுக்கள் “அனாநாட்டுக் கூடல்” என அழகிய பேயர் கொடுத்துச் சிறப்பிக்

கின்றன. பின்னர்க் கோடை மலையில் தோன்றிப் பேரியகுளம் வழியாக வரும் காட்டாறு வந்து கூடும் கூடல் பெருந்துறை ஒன்றுள்ளது. சங்க இலக்கியங்கள் அத்துறையினைத் “தீருமருதந்துறை” என உரைக்கின்றன. இடைக்காலத்திலே அது “தீருமருதந்துறையான கூடல்புரம்” என வழங்கி, இப்போழுது; அது குள்ளுபுரம் என மருவி வழங்குகிறது. கூடல்புரம் எங்கே? குள்ளுபுரம் எங்கே? அதற்குக் கீழ்க்கே உள்ள மற்றொரு கூடல் மதுரையாகும். இங்கே ஆறுகள் கூடுவது இல்லையாபினும் கடல் நோக்கிச் செல்லும் பேராறுகள் போலப் புலவர் பெருமக்கள் வந்து கூடுவர். அதனால் மதுரை “தமிழ்க் கூடல்” என்ற மாண்பு பெறுவதாயிற்று. வீழாச் சிறப்புக் கேளப் பிற துறைகளில் மக்கள் கூடி நின்றனர். தமிழ்ச் சிறப்புக்கேளப் புலவர்கள் மதுரையில் கூடி மசிழ்ந்தனர்.

பண்டுதோட்டே தமிழ்க் கூடல் வளர்த்த தனிச் சிறப்போடு வரலாற்றுச் சிறப்பும் வரைக வளரும் செல்வப் பொலி வும் பெற்றுச் சிறந்த பெருமை மதுரை நகர்க்கே உரியது. இங்ஙனம் எல்லாத் துறைகளும் நிலை சிறந்து நின்ற தலைநகராக மதுரை விளங்கியதால் “தேன் தமிழ்நாட்டுத் தீதுதீர் மதுரை” என்று இனக்கோவடிகளும், “தீருவீற்றிருந்த தீதுதீர் நியமித்து மாடமலை மருகின் கூடல்” என்று நக்கரைஞரும் போற்றிச் சிறப்பித் தனர்.

நாட்டு மொழியின் பற்றுக்கும் வளர்ச்

சுகரும் ஏற்பாடு மாட்டு யகவைப்பால் நல லுணர்வும் பண்பாடும் அமையும் என்பது அறிஞர் முடிபு. மொழி வளர்ச்சிக்கும், மோழித் தூய்மைக்கும் முதலிடம் தந்து போற்றும் சிறப்பினை மதுரை பண்டு தோட்டே பெற்றுவருகிறது. “பாண்டியன் வளர்த்த தைப்புகோடி” எனத் தமிழ்னையைப் பேச சுதாவும் இதனுலேயே என அறியலாம். அறிவாற்றலில் சிறந்து நின்ற நிறையும், இறவா இலக்கியங்கள் இயற்றியதையும் காட்டியே கிரேக்க நாட்டைப் போற்றுவதை மேஜாநாட்டறிஞரிடம் நாம் காணலாம். மக்கள் மனவாழும் குடிநலமும் வேந்தனது இறைமாட்சியால் தேவீவாக அறியலாம். நீதியும், நேரமையும் அரசின் இரு கண்களாகக்கொண்டு அறநேரி வழுவாது அரசோச்சியவர்களை நாடுகாக்கும் வேந்தர்களாகப் பெற்று மதுரை ஆட்சித்துறையில் சிறந்து நின்றது. எனவரலாறு வழங்குகிறது.

வல்லினை வளைத்த கோலை மன்னவன் சேல்லுயிர் நிமித்துச் செங்கோலாக்கிய சேம்மை மதுரையாண்ட மன்னரது ஆட்சியின் மாட்சியாகும். வீரந்தோம்பும் பெரும் பண்பு இங்கே சிறந்து நின்றதைக் கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் அடைக்கலம் தரும் காதையில் சிலம்பு ஒலிக்கக் காணலாம். ஆயர் மகளாய மாதரி கண்ணகிபால் காட்டும் அன்பும் பரிவும், தன் மகளைத் தோழியாக்கும் நற்பண்பும் நனி நாகரிகமும் நாம் வியத்தற்றுகிறேன்.

மதுரை நகர் கடல் துறைமுகமாக அமையாதோழியனும் வையையாறு புனல் பெருக்கேடுத்தோடிய ஆரைக்கக் காட்சியளித்துதேன் அறிசிரேம். வடக்கண இருந்து இய்முதுர்க்குச் சேல்வோர் வையையாற்றறக் கடந்தே நகரை அடைய

வெண்டியாருந்தது. இது மக்கள் நீர்ப்பேருக்கினை யுடையதாகலரன் இத்தனை நாவா யேறியே கடந்து சென்றுள்ளன. அதற்காக, வையையில்,

“பரிமுக அம்சியும் கரிமுக அம்சியும் அரிமுக அம்சியும் அருங்துறை ஜியக்கும் பெருங்துறை மருங்கில்”

இருந்தன. புறஞ்சேரியிலிருந்து இம்மாகர்க்குச் சேல்ல சுருங்கை வழி (Tunnel) ஒன்று இருந்தது. அச் சுருங்கை வழியின் முடிவில் நகரின் மதில் வாயிலும் அங்கே வாளேந்திய வீரர் காவலும் அனைப்பேற அமைந்திருந்தன. வாயிலை அடுத்துப் பெருஞ்சேல்வம் மலிந்து பெருவித்திகள் காணப்பட்டன. அரசர் வீதியும், கலைவல்லச்சிலைஞர் வீதியும், பீடிகை வீதியும், அங்காடி வீதியும், மணி வகைகளை ஆராய்ந்து காணும் வண்ணக்கர் வீதியும், போன்வகை தேரியும் போற்கடை வீதியும், அறுவை வீதியும், கூல வீதியும் சின்று சிறந்ததைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது. அறுவை வீதிகள்,

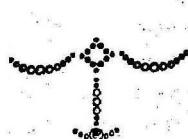
“நாளினும் மயிரினும் நுழைநூற் பட்டினும் பால்வகை தெரியாப் பன்னு நடுக்கத்து நறும்புகை சேறிந்த அறுவை வீதி”

என்று சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றன. அங்காடி வீதியில் வாள் வேந்தர்க்கு வேண்டும் வையையும் வண்டியும் வாரும் வேலும் வடிக்கப்பட்டன. இவ் வீதிகளே யன்றி மன்றமும் மறுகும் சந்தியும் சதுக்கமும் எனப் பல வீதிகளும் சேறிந்து சின்றன. இந்ககரின் மதிலிடத்தே பலவகைப் பொற்கள் இருந்தன. அவற்றை இளங்கோ வடிகள் “வளைவிற் போறியும், கரவிர் ஓருக்கும், கல்லுமிழ் கவனும், பரிவுறு வேங்கேயும், பாகடு குழிசையும், காய்போன் உலையும், கல்லீடு கடையும்” எனப் பல,

இருந்தன எனக் காட்டுகின்றார். இதன்கண் வரும் கல்லுமிழ் கவன் என்பது பதிற்றுப் பத்தால் வீளக்கப்படுவதால் இது ஆர்க்கி மிலஸ் என்னும் யவனப் புலவன் தன் ஞட்டு வேங்தர்க்குச் செய்துதந்த கல்லுமிழ் கவன் என்ற போறியாக இருக்குமோ என்று நினைத்தற்கு இடமுன்டாக்கிறது. இப் போறிகளின் அமைப்பும் உருவும் ஆராய்ந்தறிந்தால் உண்மை உறுதிப்பட்டும்.

இங்ஙனம் சீறங்த மதுரைமா நகர் நான்தோறும் உலகு கண்டுவரும் அறி வீயல் ஆக்கத்தாலும் அன்றூட மாறுத லாலும் பேருஞ் சீறப்பிப் பேற்று வருதல் கண்கூடு. அறிவுநலம் செய்யும் கல்லூரி கரும், போருள்நலம் விளைவிக்கும் ஆலை கரும், அரசியல் அறிவுட்டும் நாளிதழ் கரும் இங்கு பேருகிவருகின்றன. நகராண மைக் கழகமும் நகர மக்களுக்கு ஒல்லும்

வாயேல்லாம் உறுதுணையாய்-நின்று சேய லாற்றி வருகிறது. ஒரு காலத்தே மேஜை நாட்டு யவனரும், கீழைநாட்டுச் சௌரூப் வீயங்கு பாராட்டிய சீறப்புடைய மதுரை நகர் என்னில் அங்கயற்கண்ணீ தன் ஞேரும் அமர்ந்த ஆலவாயண்ணல் ஆலயமும், சீறப்பச் சீறப்புக்குச் சீறப்புடைய எடுத்துக்காட்டாக நிற்கும் நாயக்கர் அரண் மனையும் மிகுத்துக் காட்டுகின்றன. கலையும் கூத்தும் காவியமும் ஓவியமும் கல்நடம் புரிந்து கலை வளர்த்தலை நகராசிய மதுரையில் கலை அரங்கங்கள் நிறுவும் புது முயற்சி களை அறிஞர்களும் கழகங்களும் செய்வது போற்றுதற்குரியது. இங்களங்களைக் கருத்திற்கொண்டு மதுரை நகரின் வன்ப்பைப் போருட்காட்சிகளாலும் பூங்காக்களாலும் போலீவறுத்தும் மதுரை நகராண்மைக் கழகத்தின் முயற்சீயும் புணியும் முழு வேற்றியும் பேறுவதாகுக!

வீடு ஒரு கண்காட்சி சாலை.

[ச. கு. கணபதி ஜெயர்.]

பொருட்காட்சி, கண்காட்சி இவை இரண்டும் பொருளில் வேற்றுமையுடையன. கைத்தொழில், கலைகள் இவைகளின் வளர்ச்சி தற்கால நிலை முதலியல்றைப் பொதுமக்களுக்கு விளக்கும் வகையில்

சிரு சில நாட்கள் வரையில் நிறுவும் காட்சி பொருட்காட்சி ஆகும். நாட்டில் தொழில்கள், கலைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன? எவ்விதம் 'நடைபெறுகின்றன? என்பன போன்ற விவரங்களைப் பலவகைகளில் விளக்கிக்காட்டும் இடம் பொருட்காட்சி சாலையாகும். நாட்டின் கலைகளுக்கும் தொழில்களுக்கும் பொருட்காட்சி விளம்பரமாகும்.

கண்காட்சி என்பது பழமை (Antiquity), வரலாறு (History), இயற்கை சாஸ்திரம் (Natural Sciences), கலைகள் (Arts) முதலியவற்றைப் பற்றிய அறிவை மக்களுக்குப் போதிக்கும் பொருட்காட்சி யாகும். மேலே கறிய பாடசம்பந்தமான பெருள்கள் பல விவரங்களோடு ஒழுங்குப்படுத்தப்பெற்றுள்ள இடம் கண்காட்சிசாலையாகும். பொருட்காட்சியைப்போன்று கண்காட்சி சில நாட்கள் மட்டும் இருப்பதன்று. தனிகளுடேடிவெருபவர்களுக்கு நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டு அறிவைப்படிட்டுவது.

பாரத நாட்டில் இந்த இருவகைக்காட்சிகளும் சர்த்திரால முதல் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இவைகளை நம்பவர் வேறுவேறாகப்பிரித்து உணர்வில்லை. கண்காட்சி வேறு, பொருட்காட்சிவேறு, என்ற வேற்றுமையை உணராமல் இரண்டின் கலப்பாகும் காட்சியாலேயே அறிவைப்பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். புனர்வீண்டலங்கள், கூஷத்திரங்கள் என்ற பராட்டும் பெயர் நகரங்களே இவ்விதக் காட்சிகளின் இருப்பிடம்.

கேஷத்திரங்களுக்கு யாத்திரிகர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து வருவார்கள். ஆதலால் அரியதொழில்கள் அங்கேயே நிறுவப்பெற்றன. யாத்திரிகர்கள் அந்தப்பொருள்களைவிடில்குவாங்கித்தொழில் கணை ஆதிரித்தார்கள். அவர்களில் சிலர் தாம் கண்ட

தொழில் நுட்பங்களைத்தம் சொந்த ஊர்களில் புகுத்தியிருக்கின்றனர். நம்தாட்டில் தொழில், கலை, கல்வி முதலியன பழங்காலத்தில் இவ்விதம் நாடெங்கும் பரவியது.

ஒவ்வொரு கோவிலும் சிற்பக்கருவுலமாகும். இதிகாச, புராணங்களைக்கை மக்களுக்கு இந்தச் சிற்பங்கள் விளக்குகின்றன. சிற்பங்களே அன்றே கேப்புரங்களில் கண்ணவடிவங்களும், சுவர்களில் வண்ணச்சித்திரங்களும் அறிவின் கருவுலங்களாகும்.

நாட்டியம், இசை முதலிய நுண்கலைகள் அக்காலத்தில் கோவில்களை ஓட்டியீடு வளர்ச்சியுற்றன. சுருங்கக்கள் தின் கோவில்கள் இக்காலக் கண்காட்சிசாலைகளை நினைவுட்டுகின்றன. கேரவிலுள்ள தலங்களில் நடைபெறும் சிறப்பான தொழில்கள் இக்காலப் பொருட்காட்சிகளை நமக்கு நினைவுட்டுகின்றன.

கோவில்களைச்சார்ந்த கலை முதலியவை போன்ற வற்றைப் பழங்கரல் அரசர்கள் தம் அரண்மனைகளில் அமைத்துக்கொண்டனர். ஓவியம், சிறப்பம், கட்டடக்கலை முதலியவையே அன்றி அழியுபவனம், அதில் பல அரிய பிராணிகள் முதலியன அரண்மனையைச்சார்ந்து பொவிலுபெற்றன. தேவா வயத்துக்குக் 'கோவில்' என்ற பெயர் 'அரசனது வீடு' என்ற பொருளிலேயே அமைந்துள்ளது என்றால் அரண்மனையில் வளர்ந்து வந்த கலையின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

கேரவிலும் அரண்மனையும் போன்று நம் நாட்டில் நாளாடையில் வீடு கரும் கண்காட்சிக்கூடங்கள் ஆயின. வீட்டின் கதவுகள், தூண்கள், விட்டங்கள், சுவர்கள் எல்லாம் சிற்பங்களித்திர வேலைப்பாடுகளைப் பெறவாயின. அரிய படங்கள், அணிகள், கவனகள் முதலியவற்றை வீட்டார் அதில் தேவீ வெல்க்கலானுர்கள். அவர்கள் உபயோகித்து வந்த பாத்திரங்களில் கட்ட உருவங்கள், பூ வேலைகள் முதலியன இடம்பெற்றன. மன்னினையின் போது மன்மகனுக்குச் செய்யும் சீர்வரிசைகள் அரிய பொருள்

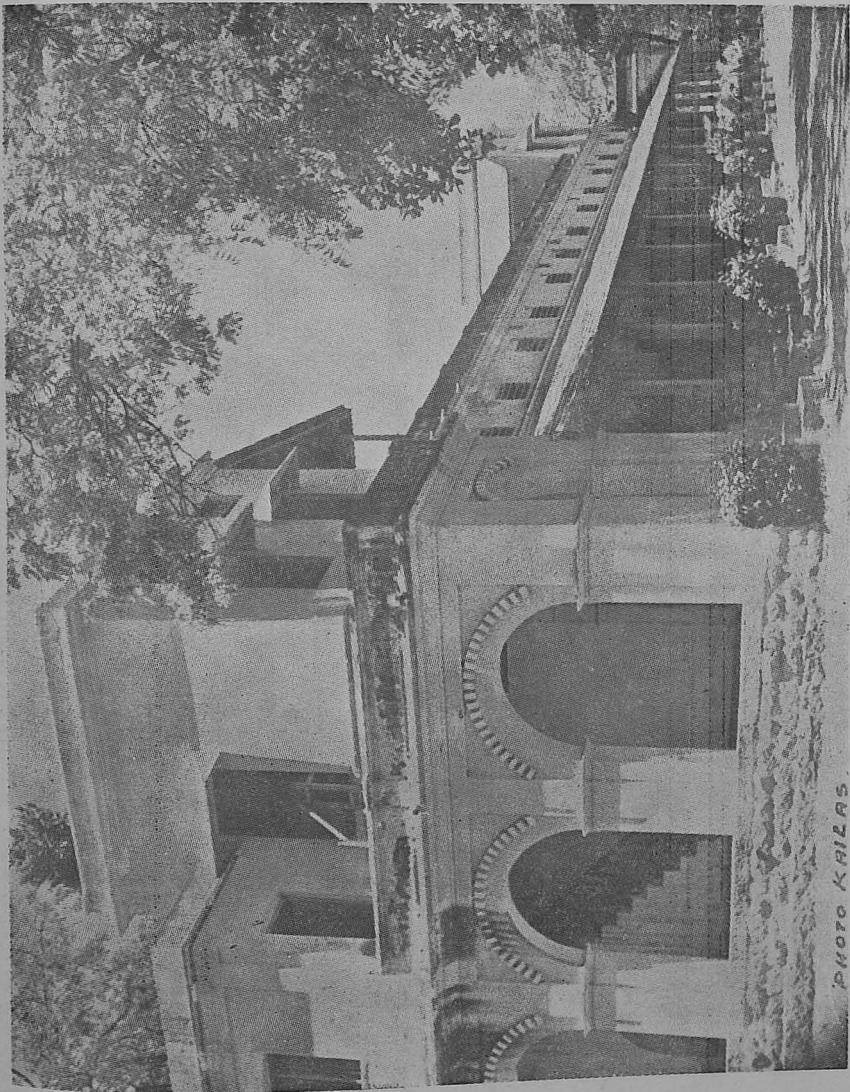
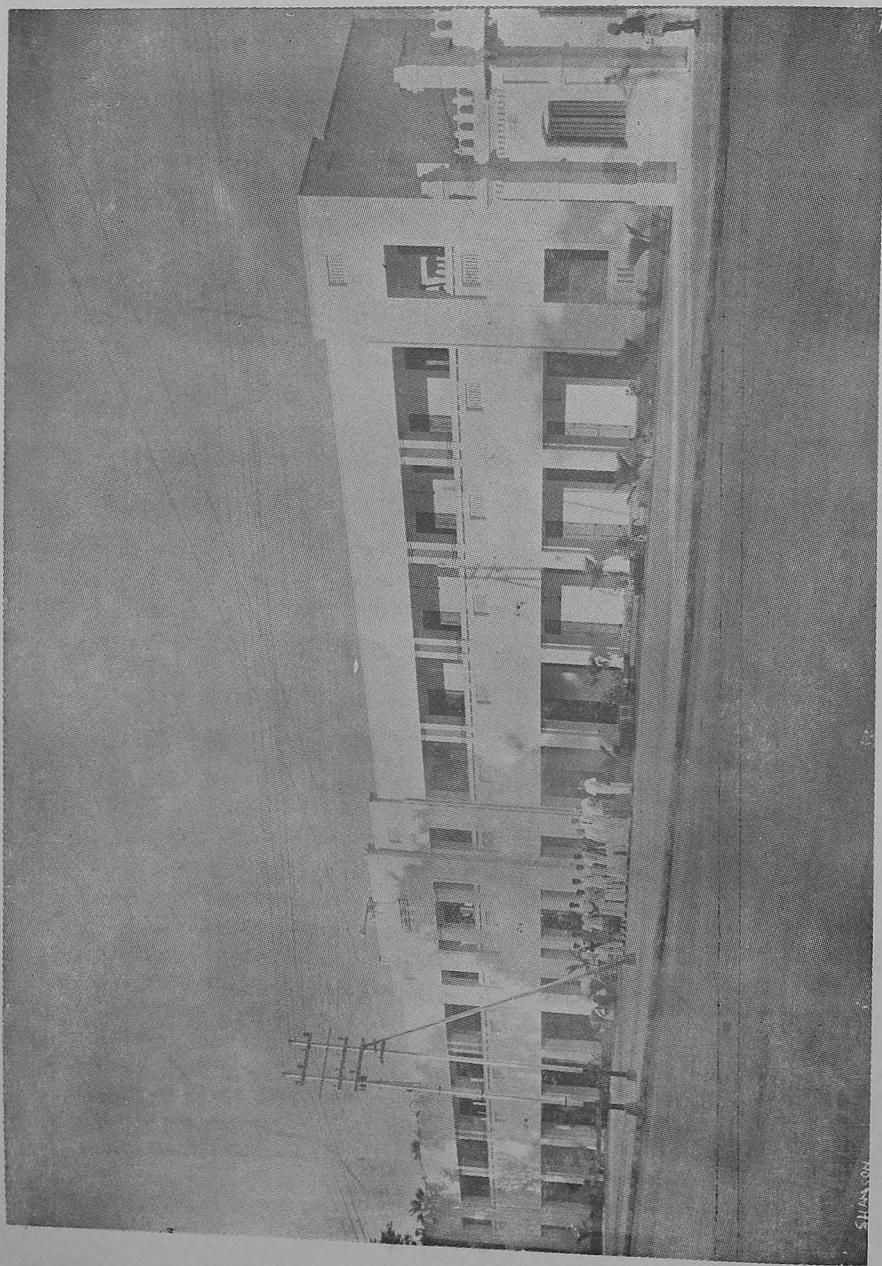

PHOTO KRISHNA

Madurai Municipal Travellers Bungalow — மதுரை நகரசபை புசாபி பாங்களா

Sree Meenakshi Nilayam — மீனாட்சி நிலையம்
பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு வசதிமிக்க இடம். டஸ் ஸ்டாஷன் அருகிலுள்ளது

களை விட்டார் தேர்குத்து வந்தமைக்கு ஒரு சான்று மும், 'எங்கள் பாட்டான்' உபயோகித்து வந்த பெட்டி இது, எங்கள் மூப்பாட்டி கையாலே வந்த பாத்திரம் இது' என்று இப்படிப்பல பொருள்களை இன்றும் பலர் போற்றிப்பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு விட்டாரும் பல கலங்களில்தாம் தேழி வைத்த அரிய பொருள்களைப் பலர் விளையம்படி காட்சியாக வைப்பதை ஒரு மினாவாகக் கொண்டாடும் வழக்கம் நம்நாட்டுக்கே உரியது. அதுதான் நவராத்திரிப்பண்டிகையை ஒரு நாள் இருநாளில் முடிந்துவிடும். கலைஞரின் பண்டிகையாக யீ நவராத்திரியை நம்பவர் முட்பட பத்து நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உண்ணதமான பொருட்டாட்சித்தத்துவம் இந்தக்காலத்தில் தேயந்த மழுங்கி மாசுபடிந்து வேறு வடிவுடன் காட்சியளிப்பதாக இருந்தாலும் அது ஏற்பட காலத்தில் எந்த நோக்குடன் நிறுவப்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

விட்டிலே கண்காட்சிப்பொருள்களை வைத்து ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்ற விறுப்பம் இக்காலத்தில் பரவி வருகிறது. முறைகளும் தற்காலிகளுள்ளான நீதியில் ஒழுங்கு பெற்றுள்ளன. பலிடாஸ் களில் கண்காட்சி, பொருட்டாட்சிகளைக்காணும் வாய்ப்பும் புதிய புதியவைகளாக வெளி வருகிற விட்டுக்கண்காட்சிசாலையைப்பற்றி வீவரிக்கும் ஆங்கி தூலிகளும் வழிக்கட்டிகளாக உள்ளன.

இயந்தை சாஸ்திரம் (natural Science) பற்றிய பொருள்களைத் திரட்டிவைத்தல் எளியமுறையாகும். இந்த நூலிலே கடல் போன்றது, பல பிரிவுகளையுத்துது. இவற்றுள் ஒன்றை மேற்கொள்ளாம். கற்களில் பல வகை உள்ளன. அவைகளைத் தொகுத்து ஒவ்வொன்றுக்கும் விவரம் எழுதி வைக்கவார்கள். பறவைகளின் சிறுகள், படக்கள், விலங்குகள், நீரவாழி உயர்கள் முதலியவற்றின் படங்கள் பலவேறு காலத்து நாணயங்கள், தாால் தலைகள் மூதலியவைகளைத் தொகுக்கவார்கள். தொகுப்பு எவ்வகும் எளிதாகும். தொகுத்தவற்றைப் பலவேறு பிரிவுகளாக வகுப்பது முக்கியம். வகுத்த பொருள்களுக்கு எழுத்தில் விளக்கங்கள் அவசியம்.

இந்தக் காலத்தில் பழைய புத்தகக் கடைகளில் பழுமி சஞ்சிகள்கள் மிலிவாகக் கிடைக்கும். அவைகளை வாங்கி வந்து அரியப்படங்களைத் தொகுக்கவார்கள். புதைப்படங்களும் பலவிதமான தேதிப் படத்தாள்களும் (calendars) நல்வன.

ஒழுங்குபடுத்தும் முறையை ஓர் உதாரணத்தால் விளக்குவோம். எழுதுகறுகளைப் பற்றிய கண்காட்சியை ஒருவர் தம் இல்லத்தில் நிறுவுவதாக விவரத்துக்கொள்வோம். ஆதியில் மனிதன் ஏவைகளின் மேலே எழுத்தைப் பொற்றதான்? அப்படிப் பொறிக் அவுக்குக் காதன்மாக இருந்த, எழுதுகறுகள் எனவு? அவை நீதியில் மறைந்து இந்தித் துறையில் புதிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டது எப்படி?

எந்தப் பொருள்களால் ஏற்பட்டது? முதலிய விஷயங்களை எழுத்தால் வீராக்கி அவைகளுக்கு ஆதாரமான கருவிகளாகிய கல்லேறுத்து, செப்பேடுகள், தோல், பணவோலை முதலியவற்றில் பொரிக்கப்பட்ட எழுத்து, எழுத்தாணி, இருக்கப்பேனு, தாரிகை, வைவைக பெண்டில்கள், பேனுக்கள், பலவித பேனு முட்டைகள், புதிய அற்றுப் பேனு வைகைகள் முதலிய வற்றை இந்தக் கண்காட்சியில் அவை தோன்றிய காலமுறையில் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும்.

தொடக்கத்தில் அரிய பொருள்கள் கிடைக்கா விட்டாலும் பிறபாடு அவைகளில் சில கிடைக்கலாம். நல்லன கிடைக்கும்போது அவைகளைச் சாதாரணப் பெருங்கள் இருக்குமிடத்துக்கு மாற்றிவிடலாம் பல நாள் முயற்சியினால் தொகுப்பில் புதிய அரியரகங்கள் நாள்வைவில் சேரக்கூடும். தகவல் விவரங்களும் பெரும். விட்டுக் கண்காட்சி இப்படி விரிவுறும்.

கண்காட்சியை விட்டில் தனியே ஓரிடத்தில் அமைக்கவேண்டும். விட்டுக்கு வரும் பலர் கான்பதற்கு ஏற்ற இடமாக அது இருக்கவேண்டும். தொடக்கத்தில் கண்ணுடிப்பொட்டி (chitw case) வேண்டாம். அலமாரிகளிலும் மேசைகளிலும் பொருள்களை வைக்கலாம். நம் வீடுளில் பெரும்மைக் கொலுவை எப்படி வைக்கிறார்களோ அப்படி வைக்கலாம்.

விட்டுக் கண்காட்சி விட்டிலுள்ளவர்களுக்கு மூக்கியமாகச் சிறுவருக்கு அறிவுறும், நல்ல பொருட்டு போக்கையும், அறியவற்றைத் தேடித்தொகுக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் தரக்கூடும். பிறருடைய மதிப்பும் பார்த்தும் தீட்டாருக்குக் கிடைக்கின்றன. சமூகத்தில் அந்தஸ்து, தகுதி முதலியவை இந்தவிதங்களில் பெருக்கின்றன.

கௌமைகளை நாம் போற்றுவது என்பது மஹர்களைக் கொண்டு பூசிப்பதோ, கவிகளைக் கொண்டு தூதிப்பதோ அன்று, மேலே கூறிய முறைகளில் தோன்றும் கலைஞர்களைக்கொடும் அவளுக்குச் செய்யும் உண்மை ஆராதனை.

புத்திலக்கியப் போக்கு

[சா. கணேசன்]

இருப்பதைச் சுடிக் காட்டி, இருக்கவேண்டியதை எடுத்து விளக்கிப் பாமரத் தன்மையைப் பண்பட்ட தன்மையாக மாற்றுவதே இலக்கியத் தின் தெருமில் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால், தற்கால இலக்கியத்தின் போக்கு இதை எவ்வளவு தூரம் மதித்துச் செல்லுகிறது என்பதைச் சந்தி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இப்பொழுது கடன்வர்கிப் பிழைப்பதே பெரும்பாலும் வழக்கமாகப் போய்விட்டது. சுயமான ஆக்கத்தைவிட அச்சிருந்தும் இங்கிருந்தும் கிடைக்க்கூடியதை மொழியெயர்த்தும் தழுவியும் வெளியிட்டு வருவதே பெருக்க காணப்படுகிறது. ஏன் இந்த அலவ நிலை? தத்துவ தரிசனம் பெறும் ஆற்றல் தளர்ந்து கிடப்பதாலேதான் என்று எளிதாகக் கூறிவிடலாம், மேலும் கலையை லட்சிய தித்திக் குரிய கருவியாகக் கருத்து பிழைப்புக் கேற்ற வழியாகக் கொண்டதாலும் என்று கூடச் சொல்லாம்.

இலக்கிய கர்த்தா ஒருவனுக்கு இருவித நிலை உண்டு. ஒன்று, கலைஞர்தீவி; மற்றென்று ம்விதன் என்ற நிலை; கலைஞர் என்ற ஆலையில் எப்பொருளையும் எழுமுறையிலும் தன் கலை ஆக்கத் திற்குரிய பெருங்கார்க்க கையாளலாம். ஆனால் மனிதன் என்ற நிலை அவனை ஒரு வரம்புக்குள் கட்டுப்படுத்தி உரிமையின் பரப்பை மட்டுப்படுத்துகிறது. இந்த உண்மைமட்டலும் மதிக்கப்படுமா அல் இன்று இலக்கியம் என்னும் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு உலகிலிரும் அநேக புல்லுருவி கள் தலையெடுக்காமலேபோயிருக்கும். சிறு கடதைகள் நல்லைங்கள் மூலமாக காமத்தைக் கழிக்காமலெறி யாகக் காட்டிலிரும் குறையானது இப்பொழுது காணப்படுவதைப் போல எக்காலத்திலும் இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். காதலன் காதலியையேர்

அன்றிக் காதலனையோ சந்திக்க நேரந்த விட்டால் இனித் தருமம் தலையெடுக்குமா என்ற அச்சம் யாருக்கும் ஏற்படாமலிராது. வயதான வர்களுடைய உள்ளும் கூடச் சிதறுபடக் கூடிய வாறு இன்று அவற்றின் திருப்பணி வழுப் பெற்றுள்ளது.

பூப்பிளக் வருகின்ற புற்றிசல் போலப் புறுப் பட்டு வருகின்ற அத்தகைய இஸ்கிபை சிருஷ்டிகள் நம்மை நடுங்கச் செய்கின்றன. நெஞ்சக் கோணங்களிலிரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் வாங்கக் கூடிய இலக்கிய வெளியீடுகள் ஒரு சிலவேதான். இஸ்கிபை உடலில் இன்று காமத்திற்கும், கண்ணன்திற்கும் வசங்கும் இருக்கிற செல்வாக்கு மற்றுய நல்க பொருள்களுக்கு கிடையாது. ஒருக்கால் வள்ளுவர் பெருமான் மீண்டும் அவதரித்து வீதி வழியே அறங்கரிச் செல்வாராயின் பெரும்பாலும் அவர் தன்னந்தளியே புலம்பிக்கர்ண்டுதான் செல்வவேண்டும். எத்தனை பேர் அவர் பின் தொடர்ந்து செல்வர் என்பதை ஊசிக்கவும் முடியாத அவ்வளவு அச்சமும் ஜயமும் நல்லோர் உள்ளங்களில் நிலவிகிறன. “பேசுவது மானம்—இடை—பேணுவது காமம்” என்று கும்பகர்ணன் சொல்லுவதுபோன நாரும் “பேசுவது நீதம்—மனம்—பேணுவது காமம்” என்று சொல்லலாம்.

காதல்-தத்துவம் மிகவும் அழகானது; அப்புவ மானது; தெய்விகமானது. அதன் மர்மத்தை உணர்ந்தவர் சிலரே. அச்சிலருள்ளும் மிகச் சிலரால்தான் அதன் இயல்பை விரித்துரைக்க முடியும். இவ்வாறு ஒரு சில தத்துவதரிசிகளுக்கே உரிய விஷயத்தைக் கண்டவர் எல்லாம் கையாளத் தொடங்கினால் வரிசை கெட்டுத் தான் போகும், இல்லையா? இன்றைய இளைஞர்கள் நமது செல்வம்; எதிர்கால மன்னர்கள். அவர்களைப்

பேணி வளர்க்கவேண்டும். அந்த வளர்க்கிக் கேற்ற சூழ்நிலையை பிக்க கவனத்துடனும் பொறுப்பு னும் அமைக்கவேண்டும். அது நமது கடமை; தவிர்க்கவாண்ணுத் தரும். ஆனால் நம்மில் எத்துணிப்பேர் இதை உணர்ந்திருக்கிறோம்? வினை நெல்விக் கருகிக்குப் பயன்படுத்துவதுபோல இளைஞர்களின் நெஞ்சைப் பண்யம் வைக்கிறார்களே நவீர் பண்புறச் செய்வதாகக் கருத முடியவில்லை.

இலக்கிய ஆக்கத்திற்குரிய தகுதி எனுக்கு உண்டு? உள்ளத்திலே உண்மை ஓளியை உடைய வன் எவ்வே, அறங்கவா நெஞ்சில் அன்பும் பரிவும் கொண்டவன் எவ்வே, மக்கள் மனத் துவத்தை நன்குணர்ந்த மேதை எவ்வே, பரந்த மனமும் விரிந்த பரவளையும் உடையவன் எவ்வே விருப்பு வெறுப்பினைக் கடந்தவன் எவ்வே, வாழ்விளை மதிக்கும் வகைதெரிந்தவன் எவ்வே, தான் இன்புறவுதை உலகம் கண்டு இன்புற வேண்டும் என்று எண்ணுபவன் எவ்வே, தான் உணர்ந்தவற்றை மற்றறயோர்க்கும் உணர்ந்தத் துடிக்கும் நெஞ்சினன் எவ்வே, தான் விரும்புவதைச் செய்யையாகவும், தெளிவாகவும், உணர்ந்த வல்லவன் எவ்வே அவனே இலக்கிய கர்த்தா அவனுடைய சிருஷ்டியால் வையம் வளமுறும் அவன் சேவையின் பயனால் தீயோர் எல்லாம் தூயோர் ஆவர். நன்மை பெருகும் நாடுசெழிக்கும்.

இன்று 'நொடிக்கு நூறு' என்ற கணக்கில் எழுத்தாளர் தோன்றி வருகிறார்கள். அதில் வருத்த மில்லை; பொருமையில்லை. அத்தனை பேர்க்கும் வாழ்த்துக்கூறி வரவேற்போம். ஆனால் அவர்களின் சிறுஷ்டி நம்மை அவர்க்கு வணக்கம் கூறும்படி செய்யில்லையே! அவர்கள் 'பொல பொல' என உதிர்க்கிறார்களே சிறுகதைகளும், குட்டி நாடகங்களும் அவற்றுள் வெம்பாமல், அழுகாமல், நாரூமல் கருகாமல் நல்ல களிமாய் விளங்குபவை எத்தனை? இத்யக்கண்டிட்டுள் கிடந்து ஏங்கும் மர்மங்களை வெளிப்படுத்துபவை எத்தனை? ஆக்கம் வேதனையைப் போக்கி ஆறுதல் தருபவை எத்தனை? எழும்பை கருக்கி இதயத்தை அரிக்கும் கவலையைத் துடைப்ப வெளவை எத்தனை? சிறைக்கிடக்கும் மக்களையும், மனத் தையும் சேர்த்து ஒட்டுபவை எத்தனை? நாட்டுப்பண-

பாட்டை நல்ல முறையில் காக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை எத்தனை? என்னபதில் உரைப்போம்? நெஞ்சடைந்து ஏங்க வேண்டியது தான், இன வேற்றுமை களையும், பண்பாட்டு வேற்றுமைகளையும் மிகைப் படுத்தி, மிகைப்படுத்தி வேண்டாத-பொல்லாத கற பணைப் பூதங்களை உற்பத்திசெய்து அச்சம் விளாவித்து நம்மிடத்தில் நமக்கே நம்பிக்கை இழந்துபோராகும்படி நாசவழியில் புத்திலக்கியத்தின் போக்கு இருக்கிறது. வேறுபாடுகளை எல்லாம் மாறுபடாகத் திரித்து மக்கள் மனதில் நஞ்ச பாய்ச்சப்படுகிறது.

இன்று தோன்றியின்னவற்றை அங்கிலத்தில் மெரழிபெயர்த்து உலகச்சந்தைக்கு விற்பனைக்கு அலுப்புகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம், நூற்றுக்கு எத்தனை எடுப்பும், விலைபோகும் என்பதை என்னவே நூட்டுகிறது. கர்ல எல்லையையும் கடந்து கற்பணைக் களஞ்சியமர்ப் நின்று லட்ச உலகினுக்கு ஏற்றிக்கொல்லும் நூனர் தங்கள் போன்ற இலக்கியச் செலவத்தைப்பெற்றும் அருகிக்கொண்டேவருகிறது. தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பின் அடிப்படையில் அரும்பும் பிரசாராரகங்களே பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. இவற்றால் தற்காலிகமான இளர்க்கிள்கள் யும், கட்சி வளர்ச்சியையும், தனிப்பட்டோர் பணவருவாயையும் எதிர்பார்க்கலாமேயன்றி நிரந்தரமான பலனையோ எதிர்பார்க்கமுடியாது. இத்தனையை சிறு நோக்கங்களை விடுத்து அழியாத உண்மை வின் நிலை என்ன? அப்பற்றாத்தழுவி வராவேண்டிய மக்கள் எங்கே எந்தினையில் நிற்கிறார்கள்? அவர்களை எந்தெந்தினில் இட்டுச்சென்றால் இன் ரூ ஸ் எப்பஞ்சை நிலை மாறிப் பண்பு நிலை உருவாகும் என்னும் விஷயங்களை விருப்பு வெறுப்பற்ற மனத்துடன் அனுகவேண்டும். அவ்வாறு அனுகவென்ற மாப்பன்பும், மதிவிலையும், சொல்லாற்றலும் என்ன இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கே நமது வணக்கம் உரியதாகும் அவர்கள்தரன் நாட்டிடற்குத் தேவையானவர்கள்.

இன்னொரு குறை என்ன என்றால் அன்ன நலடைபழகப்போய் உள்ள நலடையும் பறிபோனதாகும். வெறும் அடுக்குச்சொற்களும் அலங்கார வார்த்தைகளும் காலத்தையும், இடத்தையும் பொருளையுமே கொள்ளுகிக்கொண்டு போய்விடுகின்றன. புதுதிலக்கியங்கள் பல வற்றுள் தமிழ் எழுத்தையன்றித்தமிழ்ப்

வண்பாட்டையேர், தமிழர் நாகரிகத்தையோ அத்தி
பூத்தாற்போல்ததான் கான் முடிகிறது.

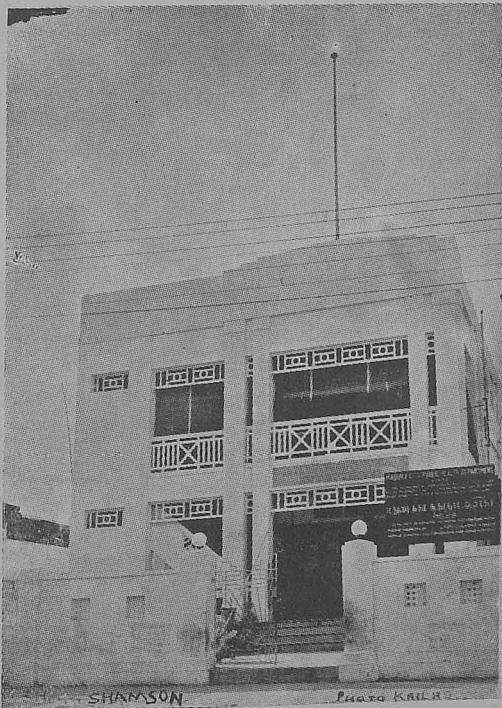
இலக்கணத்தைத் தகர்த்தெறிவதில் வெற்றி
பெற்றவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டிருப்போர்
தமிழ் மரபையும் உடைத்தெறிந்துவிடலாம் என்ற
தவறான பரதவழில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இலக்கணம் காலத்தால் மாறலாம் மாற்றப்பட-
வாம். ஆனால் மரபோர் மர்க்குத்து, மாற்றப்படமுடிய-
யாத்து. ஒருவனும் ஒருத்தியும், கவனமும் மனைவி
யும் என்ற தொடரை ஒருவன், ஒருவன், ஒருத்தன-
ஒருத்தி என்றே கணவன்-கணவி, மனைவன்-மனைவி
என்றே எழுதினால் அது மொழி வளர்க்கியாகது; சீர்திருத்தமும் ஆகமாட்டாது. வரட்டு நடையை
ாற்றி மனதில் பதியும் தெளிவான நடையைத்
தோற்றுவித்த மறுமலர்ச்சி ஏழுத்தாளர்கள் மரபை
அழித்து வக்கிர நடையை சிருஷ்டிக்க முனைந்தால்
ஆளிக்கப்போய்க்கேற்றில் விமுந்த கணதயாய்த்தான்
ஆடியும்.

இப்படிஎல்லாம் நான் செர்வ்வதால் இக்காலத்
தில் போற்றத்தக்க நல்லிலக்கியங்கள் வெளிவரவே
இல்லை என்று நான் கூறுவதாக முடிவு கட்டிடிடப்
படாது. எவ்தியத்துறையிலும், கணி தத்
துறையிலும் மனதத்துவத்துறையிலும், சரித்திரத்
துறையிலும், இசைத்துறையிலும் இது வரை
வேலிவராத அளவில் சிறந்த நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆராய்ச்சித்துறையிலும்,
நிரம்ப வெளிவந்திருக்கின்றன: அவற்றிந்தெல்லாம்
நமதுமனமநீறைந்த பாராட்டுக்கள் உரியனவாகும்.
அவற்றைத் தனித்தனியே இங்கு எடுத்து விளக்கப்
டிகுந்தால் இது ஒரு சிறு கட்டுரை என்பது மாற்றப்

பேரிய திரனும்வ நூலர்கிலிடும். இவற்றை எல்லாம்
தொகுத்துப்பார்த்தால் வெளிவந்திருக்கும் நூல்
களுள் மிகச்சிறிய விகிதர்சாரமே பாராட்டுக்குள்
யவையாகும், இத்தகைய யயனுள்ள, நன்றிபயச்சும்
நல்ல நூல்கள் பெருகவேண்டும் என்ற ஆசைப்பற-
நியே எத்தகையநூல்கள் தேவை இல்லை என்பதைக்
குறிப்பிடலானேன்.

முடிவாகச் சொன்னால் எழுத்தாளர்களும்
பதிப்பாளர்களும் கொஞ்சம் அக்கறையும், பெரிய
மனமும் கொள்ளவேண்டும்! புத்தக வெளியிடு கேவ-
லம் ரூபா-அனோ-பைசாக்கணக்கில் அடங்கும்வெறந்
வாணிகம் அல்ல; உரிமையை அறிவிருத்திக்கட-
மையில் செலுத்தி மக்களை உருவாக்குவது அது;
நன்மையை எடுத்துக்காட்டி தீமையை அடித்து
விரட்டி நாட்டினாச் செம்மைப்படுத்துவது அது;
மற்றைய நாட்டினர் கண்முன் நம்மை எடுப்போட்
கீக்காட்டி நமது மதிப்பை அளவிட்டுரைக்கும் அப்பார்
வக் கருவி அது என்பதை யெல்லார்ம் நன்றாக நம்
மனத்தகத்தில் பதித்துக்கொள்ளவேண்டும். எழுத்தாளர்களும், பதிப்பாளர்களும் சொந்த நன்மை
யையோ லாபத்தையோ கருதி மற்றையவற்றை
மனத்திற் கொள்ள மறந்தாலும், மறுத்தாலும் மக்கள் உறுதியுடன் நின்று நல்லன கொள்ளுவதுடன்
அல்லனவற்றை தள்ளுவதில் தயங்கலாது.

இப்படிச் செய்வோமானால் இன்று காணப்படும்
இழிதகவடைய நூல்கள் மறைந்து புத்திலக்கிய வரி
கையில் உயர்ந்த—உள்ளத வட்சியங்களையுடைய
பயன்தரத்தக்க நூல்கள் பெருக முடியும். நாறும்
நல்லினபம் துய்க்கலாம். நாறும் நலம் பெறும்.
ஒாழுக தமிழ் மொழி! வளர்க நல்லிலக்கியம்!!

SHAMSON

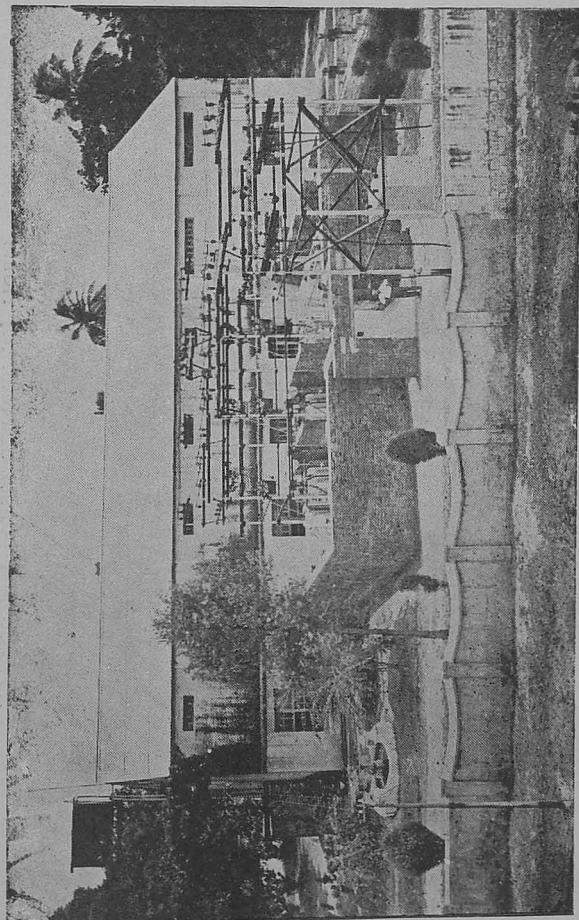
PHOTO KALI

Mani Municipal Maternity Home

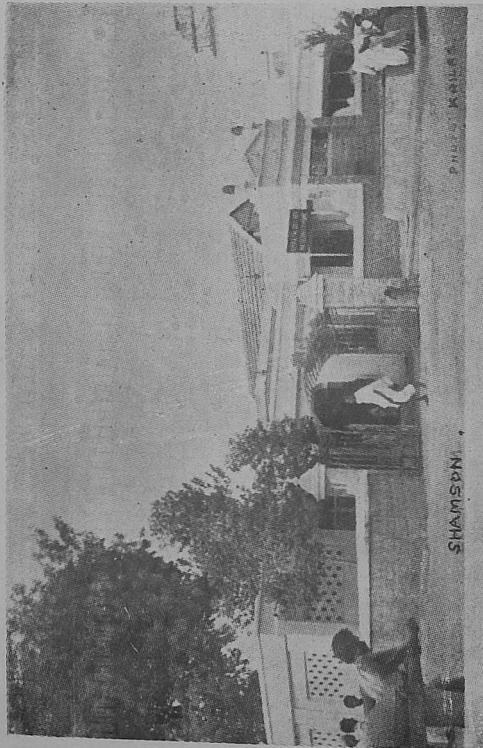
மணி நகரசபை மக்கப்பேறு விடுதி

Erskine (Government) Hospital, Madurai — எர்ஸ்கின் அரசாங்க மெட்ட்ரிபசாலை, மதுரை

The Municipal Electric Power House, Madurai
நகரச்செடி மின்சார நிலையம், மதுரை

Royaloo Iyer Municipal Maternity Home
ராயலூ அய்யர் நகரச்சபை மகட்டிதழு விடுதி

THE MADURAI MUNICIPAL PUBLIC HEALTH ADMINISTRATION

(DR. P. M. RAJARATNAM, Health Officer, Madurai Municipality.)

It is a well known fact that in the evolution of civic administrative functions, the health duties commenced with sanitation. In course of time the rate payer's civic needs increased and he began to press for more and more civic amenities. Eventually the duties of the municipal public health department became manifold. The expansion of the municipal Public Health Department has always been consistent with two primary considerations viz., the financial status of the local body concerned and then the appreciation to public health proposals on the part of the elected representatives. Luckily tradition has it that the Madurai Municipal Council has been abounding in both such that it is in the proud position of being the forerunner among sister local bodies in the State in the P. H. sphere as in others of civic welfare. Here is a brief summary of its activities :—

Achievements: About 1935 this Municipality embarked on the Reorganised Scheme of Maternity and Child Health Scheme. To-day it stands the proud distinction of having implemented the Scheme to its letter and spirit. It provides the highest percentage of skilled aid to the mothers at the time of confinement. There are 5 Maternity Homes and 2 Maternity Centres with a total bed strength of 124 and over 70%

of skilled aid at the time of labour is rendered annually by the Municipal Agency alone, free of charge.

In 1938 was opened the Public Health Laboratory, the first of its kind in India as a whole. It renders free diagnostic service both in communicable and non-communicable diseases. This institution has a very good record of service in the field of Preventive work.

Madurai was the earliest Municipality to provide protected water to its citizen. The water works at Kochadai were set up in 1893 and then in 1923 the Arapalayam works were opened.

Madurai Municipality was the foremost local body that undertook sewerage work in the City. Long before the introduction of the Grow More Food Campaign, the Madurai Municipal Council had set up a Sewage Farm about the year 1928 for land treatment of the sewage and had been contributing a mighty share to produce green grass fodder to the milching cattle of this town and its suburbs, production of food crops and supply of sludge manure for agriculture. It was recently extended by about 83 Acres and its present extent is 153 Acres under guinea grass and food crops cultivation.

In April 1949, this Municipality started manufacture of Compost from habitation waste in a depot on Melur Road over 45 Acres in extent. This Municipality produced the maximum by any single Local Body including the Corporation of Madras either in the composite or the residuary States of Madras. 30,000 tons of cheap organic compost manure are prepared annually and sold to the ryots. This accounts for 10% of the States' total production of compost and is appreciated as a model for other Municipalities to follow. This Municipality has the biggest conservancy fleet comprising of up-to-date Scammel Mechanical Units with vacuumatic sullage emptiers.

Two years ago, in collaboration with the World Health Organisation this Council started a Serology Clinic for control of Venereal Diseases infection particularly in pregnant mothers and children. In co-operation with the Municipal Maternity Homes this Clinic has done substantial service in curing congenital venereal infection.

PROPOSALS

The above are the works executed in the past and the Council has many proposals too on hand. Worth mentioning of them are the opening of another Maternity Home with necessary staff to serve the area north of River Vaigai. A central Laundry to launder the municipal maternity home linen is set up and is about to function. Acquisition proceedings are vigorously under way to construct a modern type of Slaughter House, a Dhoby Khana and Skins and Hides Depot at Munthriptope, east of the town. Congested labour

tenement area like Ponnagaram is to be soon provided with sewer, the proposals being in the stage of finalisation. The Public Health Laboratory is to be soon extended and equipped with the latest type of instruments. Opening of a Dairy farm is engaging serious consideration. The Council has recently sanctioned an Anti-mosquito Scheme at a cost of over Rs. 44,500 and it will soon be put into operation. The long awaited augmentation of protected water supply through Melakkal Water Supply Scheme is at the point of execution. In order to meet the high standards of sanitation which the citizen expect of the Department, proposals to reorganise the existing 19 sanitary divisions into 22 with a Health Assistant to look after Vaccination as well as Vital Statistics Registration have been just put up for consideration. This will greatly facilitate vaccination and registration of vital events by the public at offices quite within their reach unlike now. The separation of conservancy from the public health department and handing it over to the Engineering Department has been approved by Government and is pending with Government for orders to appoint the required Assistant Engineers. This will spare the time and services of the health Staff for legitimate public health duties.

This is about that achieved in the past and that awaiting to be achieved in the immediate future. Surely it is not all. As already stated, the problems of the community are too many. The appalling ignorance and indifference to Health principles on the part of the masses are making solution to these

problems even more difficult and costly. The living index is poor and the susceptibilities to infection are high. The Council has to keep pace with these demands subject to the limitations of finance and time. Adequate water supply, extension of sewerage, maintenance of high standards of environmental sanitation, better housing, slum clearance, provision of dust-free roads, and the like are problems of growing nature and great magnitude and are bound to be there in some degree or other. But the greater the attention these problems receive the better the returns in the shape of better health, reduced mortality from infantile,

maternal and other causes. That the Madurai Municipal Council has been more than alive to the realities of these big problems is borne out in the progress of public health work done in the Municipality from the inception. These are really investments and are remunerative in health instead of money.

A survey of the activities of the Council in the past and at present will amply convey to the reader that the ratepayer's interests are safe in the hands of the Council and that it is up to the citizen to reap the maximum benefit out of these investments.

அருள் போழியும் ஆலவாய்

அ. சிதம்பர முதலியார், எம். எல். சி.

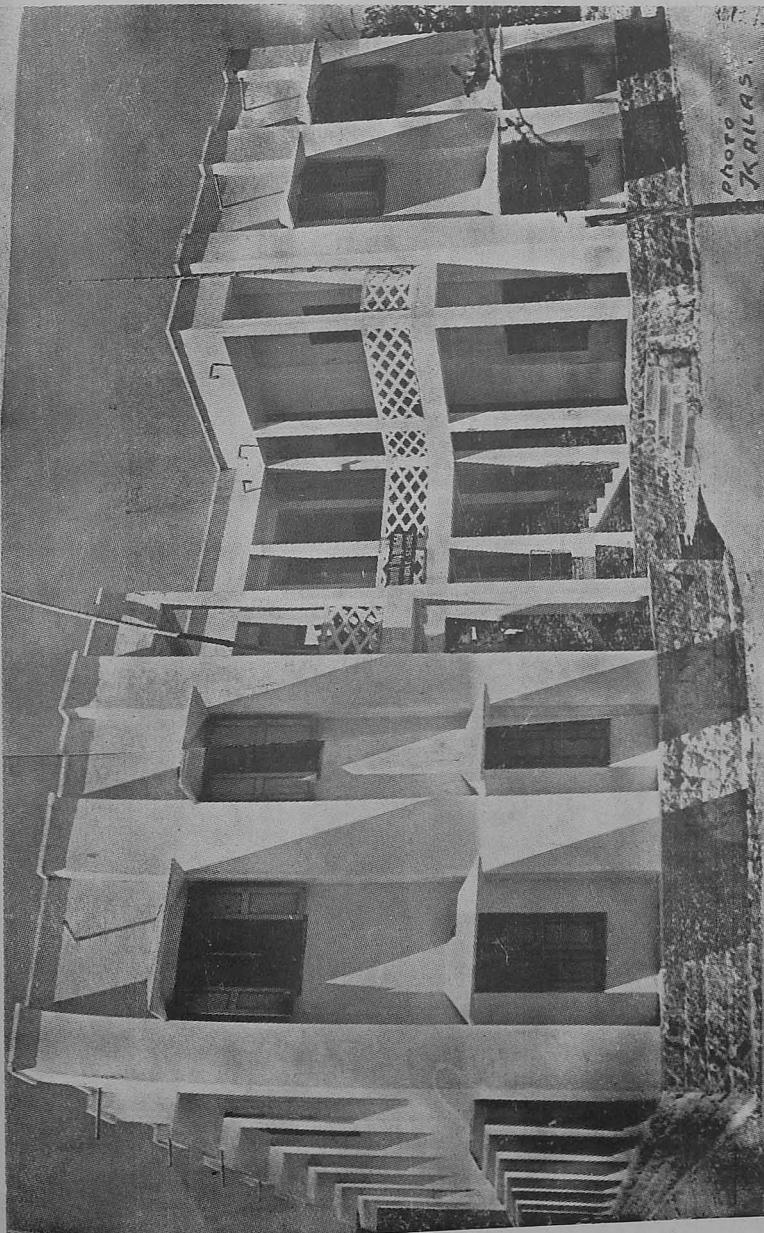
(மதுரை பூநி மீனுட்சி சுந்தரேஸ்வராள் தேவஸ்தானம் வகையறு தர்மகர்த்தா)

மதுரையைக் ‘கோவில்’ நகரம் என்று அழைப்பது சாலப் பொருத்தமாகும். பொது வாகத் தமிழ் னாட்டில் உள்ள எல்லா ஊர் களிலும் ஏதாவது ஒரு கோவில் இருக்கும். கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்பது ஓள்ளை முதாட்டியின் வாக்கு. தமிழகத்தில் இராமேசவரம், சீரங்கம், திருச்செங்குரா, காஞ்சிபுரம், திருவாரூர் முதலிய ஊர்களில் மதுரைக் கோவிலிப்பு போல் பெரிய கோவில்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகள் கோவில் நகரம் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. மதுரை ஒன்றுக்கே இந்தத் தனிச் சிறப்பு அளிக்கப்படுகின்றது.

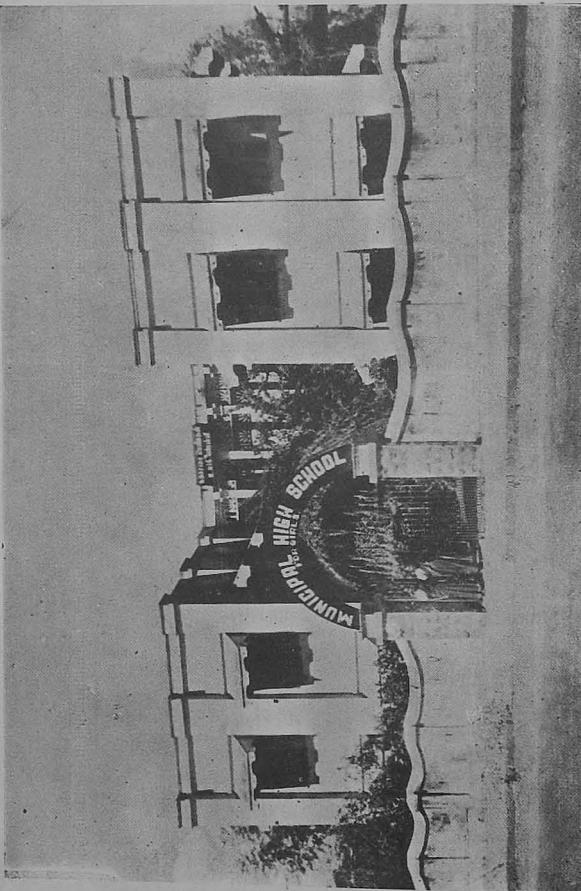
மேற்குறிப்பிட்ட திருச்செங்குரா, இராமேசவரம் போன்ற ஊர்களில் நடைபெறும் வணிகமும் தொழில் வளர்ச்சியும் மக்களுடைய பொருளாதார நிலையும் அந்தத் தலங்களுக்கு வரும் பக்தர்களைப் பொருத்தே இருந்து வருகின்றன. வெளியூர்களிலிருந்து கோவிலுக்கு வருபவர்களை நம்பியே பெரும்பாலும் அந்தத் தலங்களில் வாணிபம் நடைபெற்று வரும். பக்தர்களைப் பெருவாரியாக வரச்செய்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஆண்டவன் தன் அருளை வெளிப்படுத்துகின்றார். மதுரை நகரில் ஆண்டவன் அருள் புரியும் காட்சி வேறு விதமானது. மதுரை நகரமே மீனுட்சி கோவிலாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இங்குள்ள மக்கள் அனைவருக்குமே மீனுட்சி அருள் எப்போதும் இருந்து வருகின்றது. பிற ஊர்களில் ஆலயம் செல்ல வர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களே அதிகமாக இருப்பார்கள். மதுரையிலோ வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களை விடக்

கோவில் செல்லும் உள்ளூர் மக்களே பன்மடங்கு அதிகமாக இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தச் சிறப்பை வேறு எந்தத் தலத்திலும் காணமுடியாது. பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் இங்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களில் உள்ளூர் மக்களே அதிக ஆர் வத்துடன் பெருவாரியாக ஈடுபடுகின்றனர். சித்திரைத் திருவிழாவிலும் இந்த நிலையையே நாம் காணலாம். சித்திரைத் திருவிழாவை யொட்டி அழகன் மதுரைக்கு வரும் விழாவுக்கு மட்டுமே வெளியூர் மக்கள் அதிகம் வருகின்றனர். மற்றும் பல ஊர்களில் திருவிழாக்களுக்குப் பெரிய நாதசுரக்காசீரி, வாணி வேடிக்கை முதலியான இருந்தால் தான் கூட்டம் வரும். மதுரையிலோ இருந்து வரும் எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு நாளும் கோவிலுக்கு வழிபடுவதற்காகச் செல்லபவர்கள் கூட்டமே அதிகமாக இருக்கும். சிறப்பாக வெள்ளிக்கிழமைகளில், பிற ஊர்களில் பெருங் திருவிழாக்களுக்கு வரும் அளவு கூட்டம், மீனுட்சி கோவிலுக்கு வருவதை நேரில் காணலாம். இதற்கு வேலேயே மதுரையைக் ‘கோவில் நகரம்’ என அழைப்பது சாலப் பொருத்தமாகும்.

மதுரை நகர அமைப்பே கோவில் அமைப்பாகும். ஒரு கோவில் எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமென நாம் விரும்புகின்றேனோ அவ்வளவு சுத்தமாக மதுரை நகரை வைத்துக் கொள்ளவேண்டியது நம்கடமையாகும். நாம் நமது சுத்தமாக சிரிவரச் செய்தோமானால் ஆலவாயில் அருள் பொழியும் மீனுட்சியின் கருணை நம் அனைவருக்கும் தப்பாது கிட்டும் என்பது உறுதி.

Municipal High School, Shenoynagar — തേവന്തുപ്പര്ക്ക് മുണിസിപൽ ഉ-പാർപ്പിലാപ്പെൻസ് എസ്

Ramnad Road Municipal Girls High School

இராமநாதபுரம் ரஸ்தா முனிசிபல் பெண்கள் உயர்விலைப்பள்ளி

'உடைா',

தையல் மினி ன் கள்

இரண்டு வருட இலவச ஸர்வீஸ்

குடும்ப உபயோகத்திற்கோ தையல்காரர்களுக்கோ தேவையான மாதிரிகளில் ரொக்க விற்பனை அல்லது வாடகை, தவணை திட்டத்தில் கிடைக்கும் ஏஜன்ட் :

தி பயோனியர் ஏஜன்ஸீஸ்

5, தெற்குச் செத்திரை வீதி :: மதுரை

FOR ANYTHING IN ELECTRICAL

Consult :

BAPU & COMPANY

ELECTRICAL ENGINEERS

DEALERS & CONTRACTORS

84, West Avani Moola Street

MADURAI

Phone : 644

H. O : MADRAS

நம் நகரிலே

நாவிற்கினிய சிற்றுண்டி
மனம் மகிழும் காபி
குளிர்பான வகைகள்
இதயங்கனிந்த சேவை
யாவும் போருக்கிய

சிறந்த சிற்றுண்டி நிலையம்

ஸ்ரீநிவாஸ் கூபே

1, கூட்டுறை தெரு சமீபம், மதுரை.

S. R. S. M. உரிமையாளர்.

மதுரை ஸெவராஷ்ட்ரி கோவாப்ரேடிவ் பாங்கு லிமிடெட், A-336

155, தெற்கு மாசி வீதி :: மதுரை

அங்கீகிக்கப்பட்ட பங்குத்தொகை	} ரூ. 2,00,000	செலுத்தப்பட்ட பங்குத்தொகை	} ரூ. 1,71,000
---------------------------------	----------------	------------------------------	----------------

கேடும் நிதியும் மற்ற நிதிகளும்	} ரூ. 60,000	நடைமுதல் முலதனம்	} ரூ. 9 லக்ஷம்
-----------------------------------	--------------	---------------------	----------------

வருஷ லேவாதேவி சுமார் ரூபாய் ஒரு கோடி

T. K. ராஜகோபாலம்யர்,
காரியத்திரி.

T. V. வாசதேவய்யர், B. A.
பிரஸிடெண்ட்.

போன் நிர், 19

தங்கி: “போர்டிங்”

மணீஸ் கேபு

(போர்டிங் & லாட்ஜிங்)

5, டவுன் ஹால் ரோடு :: மதுரை

மதுரை நகரிலே

- ★ ரயில்வே ஸ்டேஷன், பஸ் ஸ்டாண்டு, கோயில்கள், சினிமா தியேட்டர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் வெகு சமீபம்
- ★ காற்றேட்டமுள்ள அறைகள், மின் சார் விசி றி கள், சகல நவீன வசதிகள்
- ★ குடும்பத்துடன் தங்குவதற்கு தகுந்த இடம்

K. S. நாராயண ஐயர்,
உரிமையாளர்.

தங்கி: ‘மினர்வா’

ஸ்தாபிதம் 1944

போன் : 664

உயர்ந்த காங்கரர் பேப்பரில் நேர்த்தியான பார்வை நீடித்த உழைப்பிற்குகந்த பைண்டிங் வேலைகள் ஒருங்கே அமைந்த

மினர்வா புல்தகங்கள் உத்தரவாதமுள்ளவை

உங்கள் நம்பிக்கைக்குக்கந்த

மினர்வா புக் ஷாப்

(Pro: V. கோவிந்தாஜாலு நாடுகு)

தலைமை ஆபீஸ் :
மினர்வா பிரிண்டர்ஸ், மதுரை. ★ 74, அம்மன் சன்னதி,
மதுரை.

TEXTILE INDUSTRY, MADURAI

(Specially contributed)

(By Mr. J. A. Andrew, A & F Harvey Ltd.)

The Handloom products of Madurai are as celebrated as the stately towers of its ancient Temple. Whether they be the timehonoured sarees or the laced dhoties and upper cloths, or the more modern bedsheets or towels, Madurai, has always held the field for quality and design. In this the Sourashtra Community, which came from the North and settled here many years ago, has played a dominant part. To-day they form an industrious and progressive community spread over a substantial sector of the city ever busy with their looms and/or dye houses, or marketing the yarn and cloth produced in the city.

Nearly sixty six years ago two young brothers from Scotland established in Madurai the first Cotton Spinning Mill named after the city with a view to supplying the much needed yarn to the weavers in and around Madurai District. From small beginnings, i.e., then running only about 36,000 spindles and employing about 1,000 workers, this Mill has since grown into the biggest spinning Unit in the East. Its spindles now number over 2 lacs and its labour force over 13,000. There are branches and ramifications in the Madurai, Ramnad and Tirunelveli etc. districts and in all the present total spindleage of the Madura Mills is nearly 5 lacs, with a labour force approaching 30,000.

About 30 years ago some enterprising men of the local Sourashtra Community started the Pandyan Mill - named after the Pandya Dynasty that ruled a portion

of Tamil Nad in East Madurai, and after a few years this Mill was amalgamated with the Madura Mills. The founding of the Pandyan Mill was followed by other Mills, notable among them being the Sree Meenakshi Mills at Madurai and the Mahalakshmi Textile Mills at Pasumalai. Including the Rajah, Kothandaram Mills and other units the local Textile Industry to-day controls nearly 3-1/2 lacs of spindles and employs about 25,000 persons. Humming day and night it produces roughly 35 lacs of lbs. of yarn per month.

The yarn spun on these spindles covers a wide variety of quality single, double, hosiery (Cone & Cheese) and cord Yarns. And these yarns go to consumers throughout the length and breadth of India, as well as Burma and Pakistan.

During the War, special quality yarns were produced which were used in the manufacture of Army Transport Heavy Duty Tyres, Webbing Equipment, Parachute Ropes, Dropping Parachutes, Army Underwear etc.

The Knitting Factories in Madurai have established an unrivalled reputation for the quality and variety of their Banians and other products.

The Handlooms in the city number about 13,000 as against a total of approximately 30,000 in the District. Some 1000 looms have been organised on a co-operative basis, while the rest are run by private enterprise. The products of these looms cover all varieties and tastes and cater

for both sexes, and have been supplemented by the products from the powerlooms attached to a few of the Weaving Mills started in the City in recent years.

Men and women employed in the Mills Dyehouses and Handlooms number roughly 40,000. Including their families the number who are fed by the Textile Industry may be estimated at over 1,00,000 and this represents a substantial percentage of the City's population.

What about Labour Welfare? The Textile Workers have the benefits of Co-operative Stores and Industrial Canteens supplying food-grains etc., & cloth. Schools and Dispensaries have been provided. Of the Workers' Housing Colony at Harvey-patti it has been said that it is "the best in the whole of India and ought to serve as a model."

The Industry has naturally promoted trade and commerce in the City and the Province and has largely contributed to the growth of Banking Institutions. The Madura Textile Industry therefore has

played and is still playing a vital role in supplying and circulating the economic life-blood of the Province. How truly did the founder of the earliest Mill in the City prophesy when he said nearly 66 years ago, "I am to-day planting a pagoda Tree that will cast its shadow and shed its benefits over the whole Presidency."

Development of New Industries :

Under the management of Messrs A. & F. Harvey Ltd., the following two new enterprises have recently started their production giving work to a number of workers,

(1) FENNER, COCKILL LTD.

Manufacturers of Woven Beltings,
V-Belts & Spindle Tapes.

(2) THE INDIAN TEXTILE PAPER TUBE CO. LTD., VIRUDHUNAGAR.

Manufacturers of Paper Cones & Tubes of all descriptions.

Catering to the requirements of the Textile Industry.

ஒழுந்தும் ஊழலும்.

(பூர்மதி K. சாவித்திரி சென்னை.)

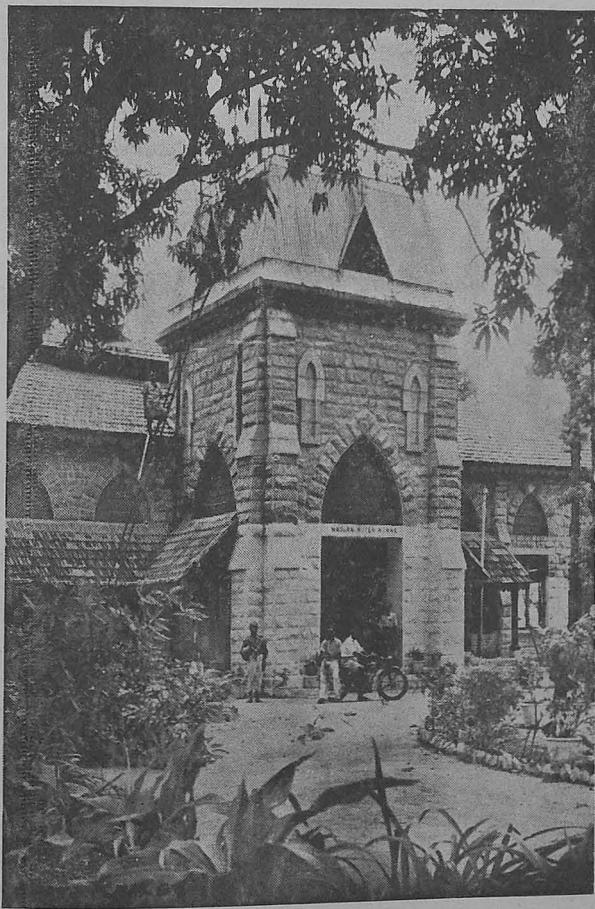
அன்னெருஞ் நாள் நண்பர் ஒருவரைப் பார்க்கலாம் என்று அவர் வீட்டுக்குப் போனேன். அவர் அறையில் நுழைந்ததும் அங்கே நான் கண்ட காசுவி ஒரு கணம் என்னை வியப்பிலாற்றியது. அதை பூரா வும் ஒரே அலங்கோலம். பிரோ திறந்து கிடந்தது; மேஜை டிராய்கள் திறந்துகூட கிடந்தன. எங்கு பார்த்தாலும் காதிதக் கூளங்கள்! நான்கு பக்கமும் சாமாங்கள் தாறுமாருப்பக் கிடந்தன. நண்பரோ இந்த அலங்கோலத்தின் மத்தியில், நடுக்கடவில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் மரக்கலவம்போல் பரிதாபமாய்க் காக்கியளித்தார். அவர் முகத்தினின்றும் வியரவை ஆரூப்ப பெருகி வழிந்தது. மேஜையேல் கிடந்த காதிதக் கூக்கி மறைவதும், கிழித்தெறவதுமா பிருந்தார். நான் வந்ததைக்கூட அவர் கவனிக்கவில்லை. “என்ன சார்? வீட்டைக் காலி செய்துவிட்டு வேறு வீட்டுக்குக் குடி போகிறீர்களா? நீங் கள் சொல்லவே இல்லையே! இது உங்கள் சொந்த வீடு என்றால்வோ நினைத்திருந்தேன்”என்றேன்! அப்பொழுதுதான் நண்பர் என்ன நிமிஸ்ந்து பார்த்தார். “வாருங்கள்; வாருங்கள்” என்றார் உபசாரமாய். “ஒருவேளை கோடை லீவுக்கு எங்கேயாயினும் வெளியிருக்குப் போகிறீர்களோ? திருமிவர நாளாகுமோ?” என்றேன் மேலும் தொடர்ந்து. “அடா! அதெல்லாம் ஒன்றுவில்லை. ரொம்ப நாளாக மேஜை, பிரோ ஒன்றையும் ஒழிக்காமல் தன்னிப்ப போட்டுவிட்டேன். ஒன்றையுமே நான் உடனே எடுத்து ஏறிவதில்லை. அதன் பலன் காகிதங்கள் ஒரேயெடியாய்க் குவிந்து விட்டன. இன்றுதான் ஒழிந்தது அனாற ண்யக் கொஞ்சம் ஒழித்துவைக்கலாம் என்று நினைத்தேன். அவ்வளவுதான்” என்றார். “இன்றுதான் ஒழிந்ததாம்! என்ன ஊழல் மனிதா!” என்று எண்ணிக்கொண்டேன்.

இப்பழிப்பட்ட மனிதர்கள் சிலர்ல்ல; உலகில் என்னவோ கொள்ள இருக்கிறார்கள். அவர்கள், தாங்களும் ஊழல் இல்லாமல் ஒழுங்காபிருக்கமாட்டார்கள். பிற்க அவ் விஷயத்தில் தங்களுக்கு உதவி செய்யவும்

விடமாட்டார்கள். அதற்கோ, மேஜையோ எவ்வளவு அலங்கோலமாபிருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு அக்கரை இல்லை. அதை ஒழுங்காகப் பார்ப்பதற்கு நன்றாக வைத் திருப்பதுதான் அவர்களுக்குப் பெரிய கல்லடம். அதற்கு அவைகள் நாள், நகரித் திரம் பார்த்துக் கிளம்புவுதற்குள்தான் எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும் என்கிறீர்கள்! ஆபிலாக்குப் புறப்படும் சமயம் பார்த்து பைஸிக் காணுது அன்று புதில் எழுதவேண்டிய முக்கியமான கடிதம் எங்கேயோ கைக்கு அகப்படாவல் போய்விடும். இந்தச் சம்பிரத்தில் பேனையில் திடைரென்று மாருமாய் மறைந்து போயிருக்கும். நல்ல பேனு! அது காணுமெற் போகட்டும் என்று பேசாமிருந்துவிட முடியுமா? இவ்வளவு தொல்லிகளும் ஆபிஸ்க்குக் கிளம்பும் அவசரத்தில் வேறு ஏற்படவேண்டும் என்றால் மனதுக்கு எப்படி இருக்கும்?

ஆனால் இம்மாதிரிச் சங்கடங்கள் நேரா திருப்பதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. அதுதான் சாமான்களின் ஒழுங்காய் வைத்துக் கொள்வது. ஆயினும் அதைப்பற்றிக் கூற வதில் பயனில்லை. அதுதான் அவர்கள் என்று விடல்பிற்கு வெளு தூரமாயிற்றே! இத் தியல்பிற்கு வெளு தூரக்களுக்குச் சாதாரணமாய் தகைய முறைகள் மற்றும் சேந்துவிடும். அப்புறம் மற்றியும் கூடச் சேந்துவிடும். அகேட்கவேண்டுமா? ஒரு சாமானும் அதன் அதன் இடத்தில் இருக்காது. மேஜை டிராய்கள் திறந்தபடி கிடக்கும். பிரோ வைத் திறந்தால் பிறகு முட்டமாட்டார்கள். அடிக்கொருதரம் சாவி நீயக் காணும் என்று தேவூர்கள். முதலில் சாவி, பிறகு பண்படும். இப்படி அவர்கள் எதையாவது தேடுக்கொண்டும் தவித் தூக்கொண்டும்தான் இருப்பார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் இந்த ஊழல் தீர்த்தைச் சேர்ந்தவர். தனின்ச் சுற்றிலும் இனத்தைச் சிலர்களைப் பறப்படி வைத்துக்கொண்டிருப்பார். ஆனால் அப்படி அவைகள் சுற்றிலும் பிறராந்துகிடப்புதில்தான் அவருக்கு பெரிய திருப்பதி. ஒரு ஆஸ்தி கிடைப்பதா பிருந்தாலும் ஒன்றையும் எடுத்து அப்புறம் வைக்கமாட்டார். மேஜையேலுள்ள புத்த

கங்கள் மீது ஒரு அங்குலம் தூசி படிந்து கிடக்கும். புத்தகத்தைத்தான் பீபடி க்க வில்லையே? தூசியைப்பாவது தட்டில்வைக்கலாமல்வா? ஆனால் சொஸ்தமாற்பிப் படிந்திருக்கும் தூசியின் நிம்மதியைக் கெடுக்க அவுருக்கு என்னவோ மனம் வருவதில்லை. மற்றப்படி தங்கமான மனிதர்தான். பீரோ நிறைய கந்தலும் கிழிச்சுவுமாயுள்ள துணி கள் அடைந்து கிடக்கும். உபயோகமற்ற துணிகள் தானே! அவைகளை எடுத்து எறிந்தால் பீரோ சுத்தமாகும் அல்லவா? ஆனால் அந்த நலவு காரியத்தை மட்டும் அவர் சட்ட டென்று செய்துவிட்டார். இத்தகைய மனிதர்கள் தங்கள் சாமான்களில் மட்டு மல்ல, தங்கள் வாழ்க்கையிலும் உடனுக்குடன் காரியங்களை கிடைக்காமல் ஊழலாயிர்பார்கள். ஆயினும் இவர்களுக்கு நேர் எதிரிடத்தான் மனிதர்களும் உலகில் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை “இழுங்குப் பித்தாகள்” என்றே சொல்லி விடலாம். இவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரே ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும். சுற்றும் ஏற்றத்தாழ இருக்கக்கூடாது. நானோ நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு இன்றே முன் நேற்பாடு செய்துகொள்ளர்கள். அறையில் எவ்வளாம் அதன் அதன் இடத்தில் இருக்க வேண்டும். ஒன்றும் இடம் மாறியோ, கலைந்தோ இருக்கக்கூடாது. சாப்பிடுவது தூங்குவதுகூட மனிப்பிரகரமே இருக்கும். கடியாரம் ஒரு நிமிழம் வேகமாகவோ, அல்லது தாமதமாகவோ ஒடினுற்கூட அவர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். அதனால் எவ்வளவோ நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிடும் போல் அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு பிரமை. இருபத்தினாங்கு மனி நேரமும் அவர்கள் போட்டுள்ள “பூரோகிரா”ப் படி காரியங்கள் நடக்கவேண்டும். அவற்றில் ஒன்று நடக்கத் தவறினாலும் அதனால் தங்கள் வாழ்க்கைக்கே பங்கம் விளாந்துவிட்டதுபோல் கஷ்டப்படுவார்கள். இப்படி ஒழுங்காயிருப்பதும் காரியங்களைக் குறித்த நேரத்தில் தவறுமல் செய்வதும் உயர்ந்த குணங்கள் தாம். அதில் ஜையே இல்லை. இப்படிப் பட்டவர்கள் உன்னத நிலைக்கு வர்க்குடிய வர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் இவர்களுக்கு நேர் மாருக தாமதமும் ஊழலும் நிற்கேருந்து உருவானவர் கண்போல் இருக்கிறார்களே அவர்களைப்பற்றி என்ன சொல்வது? சமூகத்தை உத்தேசித்து ஒருவகையில் அவர்களைக் குற்றவாளிக் கௌன்றே சொல்வேண்டும். ஆயினும் உலகில் யாவும் நஷ்டம், தீவிம் இரண்டும் கலந்தே காணப்படுகிறது அல்லவா? முற்றிலும் நல்லது என்பதில்லை, முற்றிலும் கெட்டது என்பதும் இல்லை. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது இந்த ஊழல் குண்டத்திலும் சில வாஸ்கள் இருக்கின்றன என்று தான் சொல்வேண்டும். அவை என்ன என்று கேட்கிறீர்களா? நாம் தேந்தேதி அலுத்துப்போய்க் கைவிட்ட பொருள்கள் திடீரென்று அகுப்பட்டால் அப்பொழுது நமக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் உண்டாகும்? கெட்டுப்போய்க் கிடைத்தாலே அதன் மதிப்பு இருமடங்கு ஆகிவிடும் அல்லவா? எவ்வளவோ வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் அழுகும் அமுலை ஒரு கை இருந்தது, அது அப்பறும் நம்மை பீட்டு எப்படிப் போயிருந்து எப்படுதே நமக்கு ஞாபகமில்லை. இந்திலை பில் அவமாரியை ஒழுங்கும்பொழுது திடீரென்று அது ஒரு நாள் நமக்குக் கிடைக்கின்றது. நாம் சந்தோஷத்துடன் வெளியே போகும்பொழுது. அதை எடுத்துக்கொண்டு போகுமே என்று வைத்துக்கொள்வோம். “ஏது பை? ரொம்ப நன்றாயிருக்கிறதே? எங்கே வாங்கினீர்கள்?” என்றெல்லாம் விப்படுதல் நம் நன்பர்கள் நம்மைக் கேட்டால் நமக்கு எவ்வளவு பெருமையாயிருக்கும்! நினைத்துப்பாருங்கள். எப்பொழுதோ எழுதின கட்டுரை மேஜையின் அடி டிராயரின் வெகு காலமாகக் கிடக்கிறது. அது தற்செலாய் நம் கைக்கு அகுப்படுகிறது. வெகு ஆவலாய் அதைப் படித்துப்பார்க்கி ரேம். அதில் ஒரு வரிகூட நாம் எழுதிய ஞாபகமில்லை. படிக்கப் படிக்க “நாமா இதை எழுதினோம்! ரொம்ப நன்றாயிருக்கிறதே! இதை உடனே எந்தப் பத்திரிகைக் காயினும் அனுப்பலாமே!” என்றெல்லாம் குதூகலமும் மசிச்சியும் நம்முன் பொங்கி யெழுகின்றன. இதற்கு இணையாக வேறு எந்த ஆனந்தத்தைக் கூற முடியும்? ஒழுங்கு ஒழுங்கு என்று ஒழுங்காயிருப்பதிலேயே கருத்துள்ளவர்களாயிருந்தால் இந்தச் சந்தோஷம் நமக்குக் கிட்டுமா? இம்மாதிரி சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பதற்காக ஒழுங்கு இல்லாத மனிதர்களாகவே நாம் இருந்துவிடலாமே. என்று கூட தோன்றுகிறது அல்லவா?

The Madurai Municipal Water Works, Arappalayam

மதுரை நகரச்சபை தண்ணீர் சிலையம். ஆர்ப்பாளையம்

மதுரை நகரசபை கோச்சடை தண்ணீர் நிலையம்
Madurai Municipal Kochadai Water Works

SCOUTING IN MADURAI

(K. G. Ramabadran, L. M. P., District Scout Commissioner)

Scouting is an internationally accepted method of training the youth of the country and is considered to be one of the best youth movements all over the world.

The first aim of Scouting is to develop a boy's personal character and initiative, and by this is meant that the boy is instilled with personal initiative, self-control, self-reliance, with a sense of honour, duty, service, responsibility, loyalty and thoughtfulness for others and is trained in the faculties of observation and deduction. These qualities form the basis on which a proper manhood can be built, a manhood which by reason of its foundation and training in handicrafts and good turns, will merge into the useful citizen.

Scouting provides the means to produce a healthy citizen by the practice of healthy activities such as Scout games, camping, hiking, by study of Nature, physical fitness and cleanliness and by its insistence on a strong moral code. One can say that Scouting aims at reaching the ideal of

happy healthy and useful citizen through character training, handicrafts, health training and brotherliness. It tries to make the boys grow up with an ability to think for themselves, ability to distinguish the good from the worthless and ability to lead a life.

This great movement was founded by Sir Robert Baden-Powell in the year 1907 and by the sheer force of its effectiveness in imparting training in good citizenship, it is today flourishing in almost all countries of the world. Scouting as a movement first set foot in Madurai district in the year 1916 when work was started under the Besant's India Boy Scouts Association scheme with an initial strength of 175. This was later affiliated to the Madras Provincial Boy Scouts Association in 1921. Madurai has always been in the lead in Scouting and when the spirit of nationalism pervaded the country, it also did its part by adapting the pattern of Scouting to national standards and needs, under the Seva Samiti Boys Scouts Association and later under the Hindustan Scout Association. The

dawn of independence brought forth the Bharat Scouts & Guides, a merger of differing associations into one, to carry on the constructive activities more efficiently.

Thinking of Scouting from the boy's point of view, it is an introduction for him to active games, healthy laughter, adventure, jolly camp life and a spirit of service to others. But from our aim, it is an intensive training for his future. On the very day he joins the Scout Movement, the boy's training starts with the ultimate object of shaping his character and moulding him into a good citizen. Various tests and badges have been evolved to make the boy's knowledge of men and things to grow, to make himself useful in all spheres of life and to order his own life on healthy and happy lines.

To do all this effectively, special training in Scouting methods is needed. Training camps and Refresher courses are organised to impart such training to the Scout Masters and Cubmasters to keep up their efficiency. Periodical training camps for Boy Leaders are also arranged to supplement the usual training given to them. In Madurai city, special attention is paid to the boys in all the city schools and Scout Masters and Cubmasters working with them. A full-time Scout Organiser is

appointed to supervise the work in the city and to help the Scouters in maintaining the standard of efficiency in their respective packs and troops.

In addition to the training given to the boys to improve themselves, they are also made to imbibe the spirit of selfless service. Frequent opportunities are afforded to them to serve the people. Recently, we have introduced our Scouts to nation-building activities also. Last year, 300 scouts of Madurai District laid a 4½ mile road, connecting the villages of Villur and Maravappatti in Tirumangalam Taluk. This year also, the District Scout Association is organising two such service Camps for rendering service to the villages of Narasingampatti and Kunathur. Such service camps are considered valuable in as much as they not only help the villagers but also make the boys understand the dignity of labour.

We have gone forward in Scouting under all circumstances, always keeping the aim of the movement in our view and today, from an initial strength of 175, we stand 7400 strong in Madurai District. If our strength has risen to such heights, it is greatly due to the hearty co-operation and help of all people concerned. Speaking of the District as a whole, the Educational department and its officers,

past and present, the District Board and the Kallar Reclamation have contributed much to this growth.

A special mention has to be made about the Kallar Reclamation. The Government in their great effort in the Reclamation scheme, found that Scout Training helped in forming the character of the boys in the area and have, therefore, arranged for imparting Scout training in all their Schools. Two full-time Scout Organisers are working under this department to look after the Cub Packs and Bulbul flocks in the Reclamation area.

With reference to Madurai City in particular, the enthusiasm and help of the public and the Municipality in encouraging all our activities have done a great deal for us. Out of a total of 7400 receiving Scout Training in the district, 3000 are in the City itself. This 3000 is distributed in 35 Cub packs and 24 Bulbul flocks in the Municipal schools, 42 groups in other schools and 7 open groups catering to non-students and workers. Scouts and Rovers in the city are frequently put on service at the temples and other places during festivals to serve the vast crowds of pilgrims and also during the visits of important people like the Prime Minister of India etc. The educative value of the work of the Association has been recognised by the Madurai Municipality, whose kind annual contribution of Rs. 3000/- helps

us very much in working for the greater efficiency in Scoutcraft among the future citizens of Madurai. We are greatly indebted to the Chairman Sri. R. A. Subburam, who is also a trained Scouter and the energetic Commissioner Sri. T. M. Ramaswamy and his Personal Assistant Sri. L. N. S. Ramalingam and all members of the Municipal Council for their sympathy and support in our great task.

The Madurai District Association, under the able leadership of Sri T. S. Rajam, its President, has been acknowledged to be one of the best run associations in Madras State. Day by day, we are expanding our activities. Recently, we have opened an Equipment Department, which supplies standard Scout Equipment to people all over the state. We are also publishing a monthly Tamil Magazine, "Saranar", which gives useful information to Scouters and Scouts.

After seeing Scouting at work for the past 50 years, there can be no doubt that Scouting is a supreme youth movement. It is our prayerful wish that the Movement should grow still stronger and serve the nation more and more by training the future citizens and leaders, which will only be possible if the educated public take a keener interest in the Movement and encourage the boys and their trainers in their onward march.

Jai Bharat.

MADURAI TEMPLE ITS ARCHITECTURAL BEAUTIES

By T. H. Vivekanandam Pillay,

(Executive Officer, Sri Meenakshi Sundareswaral etc., Devasthanams, Madurai)

The celebrated Royal City Madurai has been the cultured and artistic centre of South India. The time immemorable temple of Sri Meenakshi is considered to be the best type of Dravidian architecture, its well proportioned tower and the numerous temples, most of which are inspiring structures, very ancient and holy, lend a festive appearance. It is the Athens of South India, the Seat of successive Hindu Dynasties. The temple recaptures with vividness the enormous patience and the extraordinary skill of craftsman who worked in stone.

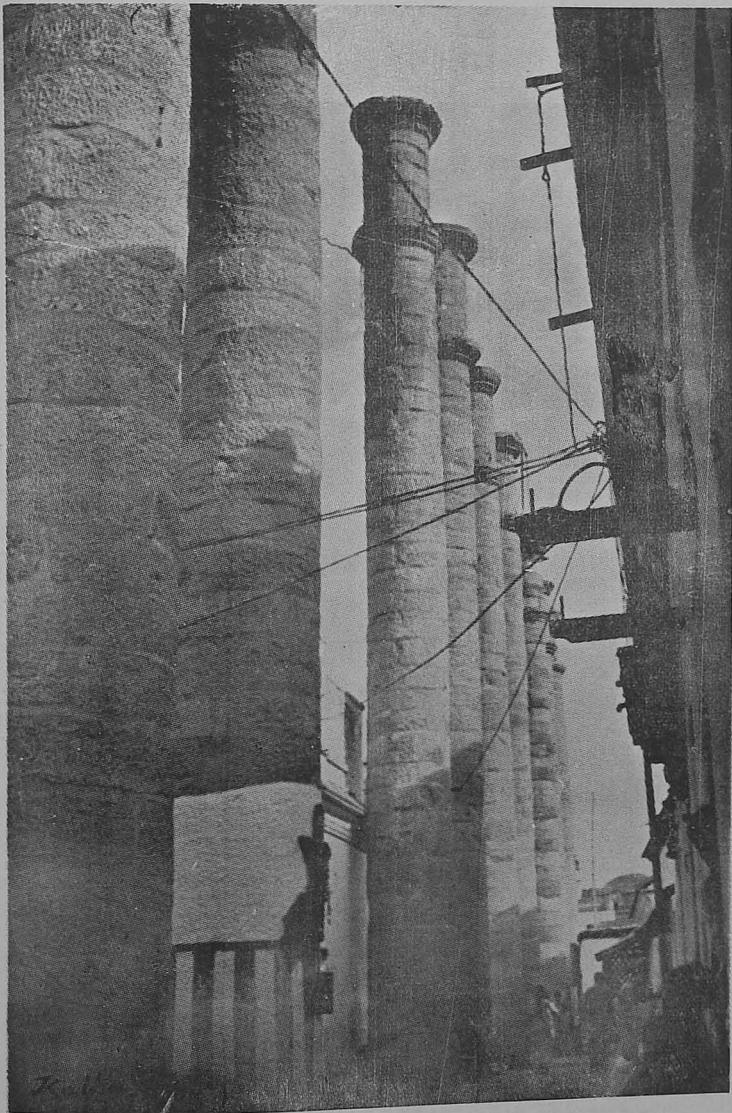
It was to the Pallava King of Vengi that the credit goes of building temples in South India with materials that could endure for a few centuries. Before the Pallavas came to Power, North India had temples built in stone; in the Andhra too, from which the Vengi Desha, was carried to Pallavas, there existed a few structures even during the 4th century. Not

that South India had no temples, but it had none in stone up till then, and those that existed were of a unpermanent material viz., wood.

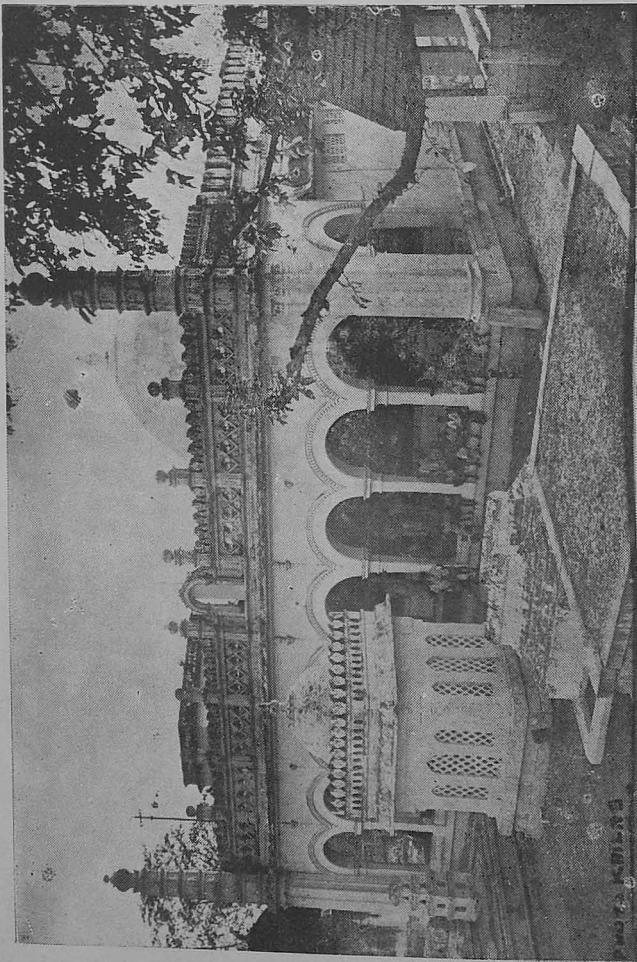
That is why, we do not see today the remains of pre-historic buildings. An inscription says that Pallava Mahendravarman dreamt of building a temple without using bricks, timber, metal and mortar.

The beauty, fineness and proportion of the sculptured stones, which so generously decorate this temple, stand comparison with the best known sculptural works to be found in India. To this attraction, is added the mystery of the inner portico within the Temple, which straightaway runs parallel through series of corridors breeze oozing through to a sanctum, whose divinity has stood through all ages.

Inside the high walls, which surrounded the central shrine, is a

Ten Pillars — பத்துந்தாண்கள்

The Gopipalayam Mosque, Madurai
கோபிப்பாலையம் மதுரை

436
436 A

Best Compliments

from:

N. VENKATESWARIER

MR. PROPRIETOR

COLLEGE HOUSE

BOARDING & LODGING LTD.

2, TOWN HALL ROAD :: MADURAI

சிற்பத்தி. தி. 132877

மேனகா சோப்

S. P. சுமி

உங்கள் ஆடைகளின் அழுக்கை அகற்ற எங்கள் டிரேட் மார்க்
16 மேனகா சோப், மேனகா பார்சோப், மேனகா சங்கு யார்ச்
நிலம் சோப், மேனகா மைன் சோப்புகளை உபயோகியுங்கள்
மிருகக் கோழுப்பு கலப்பில்லாதவை

தயாரிப்பாளர்கள் : எஸ். பி. சாமி அன் பிரதர்ஸ் (மேனகா சோப் ஓர்க்ஸ்)

நாடார் வித்தியாசாலை தெரு, தெற்கு வெளி வீதி, மதுரை

COTTON YARNS

OF ALL DESCRIPTIONS

FOR HANDLOOM, POWERLOOM & HOSIERY FACTORIES

MADURA MILLS COMPANY LIMITED

Phone: 250 (5 lines)

MADRASI (South India)

Telegrams: 'HARVEY'

Mills at: MADURAI, TUTICORIN AND AMBASAMUDRAM

5,00,000 Spindles

Counts up to 80s

We Supply: WARP YARNS, COMBED YARNS, HOSIERY YARNS, CONE,
CHEESE AND HANK YARNS, SINGLE AND FOLDED

SPECIALITIES:

Yarns for the Manufacture of

ROPE — HEALDS — CANVAS — TAPE — BELTING DUCK
TYRE CORD FABRIC — SEWING THREAD — MULTI-PLY & CORD YARNS

Managers:

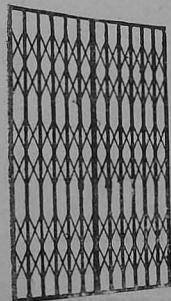
A. & F. HARVEY LIMITED

PANDYAN BUILDING

MADRASI (South India)

Telegrams: 'HARVEY'

Phone: 420 (4 lines)

MAHALAKSHMI IRON WORKS

72. SOUTH AVANI MOOLA STREET : : MADURAI

FACTORY : 137. SOUTH VELI STREET

Prop: P. N. Rajagopala Iyer Son Rajaram

Estd: 1921

Contact For:

<-Collapsible Gates, Safe Rooms, Steel Racks, Compound Gates,
Steel Trusses, Railings, Electric Siren Towers, Hospital Furnitures
Locks & All Iron Materials for Buildings Mills etc.

மஹாலெக்ஷிமி இரும்புத் தொழிற்சாலை, மதுரை

spacious courtyard paved with granite. The carvings which catch the visitor's eye in this courtyard, are as majestic as beautiful, as are peculiar. These carvings provide the Saivite atmosphere and special sculptural emphasis is laid on these sastrian principles.

The Gopurams of this temple are all of Dravidian type. The stylabates and the first storey of each is built of sculptural stones and the portions above in brick work are profusely ornamental with figures made of brightly painted plaster and representing the more popular deities of the Hindu Pantheon.

The proportions prescribed in the Silpa Sastra for each aperture the pillar heights, the entabulative in each chamber, with proportionate mouldings on either side, go to produce the curve of the Gopuram profile. The aim of Indian art is primarily decorative. The architect does not desire to reproduce natural objects. It was the belief of the ancients that adherence to the rules, conferred happiness, prosperity.

The Sikara of Dharmaraja Ratha in Mahabalipuram, marks the Dravidian Sikara. The tops of Sikaras are in turn covered by two small stupikas, instead of the usual kodungai. E. B.

Havell says that this is one of the main characteristic of the Dravidian Styles. The construction of Temples are eleborately treated in Silpa Ratna;

There is nothing more attractive or more important, than the pillars, which by their position and sculpture produce marvellous effects. The colonnades of the pillars display massive strength, combined with beauty, are the best places of architecture. The entabulatures are laid flat over the pillars, which serve to connect different pillars.

Fergusan states that the great value of the Indian examples is that it widens so immensely our basis for architectural criticism.

The arrangements of the pillars, the beams over them and the roof covering them on the top are arranged in such a way that the general presumption is that it is made up one huge monolithic. The pillars arranged in symmetrical pairs are full of vertical carvings. The thickness, the proportion of the breadth are in order.

In order to secure a greater bearing surface to the beams supported, it was a practice to have "double column, the main pillars behind the whole of the super imposed load, the

whole serving as a corbel extending outside." This extension gives greater bearing to receive the beam over the pillars.

The shaft of the column rises over the head of a lion crouchment. This form of the capital over the shaft has all the appearance of a wooden model. The projection of caves is a special feature of the Dravidian architecture.

The ornamental mouldings on the bases, the capitals, the figures in the lowest panel and the scrolls on the shaft add to the richness of the detail. The elaboration of the columns, as Griggs put it consists considerable refinement in delicacy, design. The crouching lion and the bracket arrangements and the rampart Yali with elephant below it, fill up the bracket speare with equilibrium.

Pillars are highly elaborate in design, the scrolls of foliation carved in panels are effective. The disposal of the corbel, the entabulature, the cave and the parapet above, and the proportions adopted for the column, is quite in accordance with the Manasara. Fergusson draws an analogy between the Egyptian and Dravidian styles. The Gopurams both in form and style resemble the Egyptian temple pylons.

The architectural sublime of the Dravidian temples consisted in them, splendour magnificence. The Dravidian is a special exhibition of indigenous styles of architecture. The sloping stone-roof which the pillars support is a novelty in Indian architecture. The corridors are the celebrated feature of the temple. These extent to 4000 ft nearly from 25 to 30 ft. broad and from the floor to the centre of the roof about 30 ft. Most of the pillars are single blocks of stone. Each pillar is composed and highly elaborate in design. The impression produced by such a display of labour, when extended to an immense length is unique. The side corridors are 700 ft. long and open into transverse galleries as rich in detail. Much of the effect produced on the mind of the observer, is due to the immensity of the labourers employed. The massive styles of architecture and the huge stones that have been employed in the construction specially attract attention. The bas reliefs on the exterior of the walls are singularly characteristic. The richness and beauty of the interior is remarkable. In temples, black hornblende rock or green stone is most usually found, as the materials of the pillars, which form its colours, give or sombre effect to the whole, but in this structure, the material is wholly the granite of the locality. This granite is creamy or pinkish, as a

consequence of which, the interior of the Temple has an ample supply of light from "peculiar, cheerful and elegant appearance."

It is general practice to employ vegetable matter of some kind in masonry to increase its adhesive quality and jaggery is among the substances. The indestructivity of the ancient temple is due to these mixed cements. The granites' preservation and sharpness testify to its great durability with these adhesives.

No structure can bid comparison to the group of towers at Madurai for their mythic tapering grace, solidity and decoration. It will be—drilled into one's own that Dravidian architect is a master of his own craft. The visitor must carry with him the indelible vision of the tall "sun-kissing" towers. Temples are the "Bee-hive" of intellectual, — spiritual life and artistic ideas. The towers with all their weight have been well poised. The hall of 1000 pillars is the very embodiment of a quadratic geometrical rider. The slab roofing of the ceiling are the pinnacles of wonderful engineering foot.

The pavements and platforms inside the temple have a specific significance ; for it gives a tete—a—tete of

Goddess in the Sanctum Sanctorum to the crowd even at the entrance to the temple. The space in front of the Goddess is lower by 3 ft, the pedestal or upa—peeds of the sanctum and the street level at the entrance to the Ashtalakshmi Mantapam are higher by 3 ft. This principle is the outstanding feature of the temple.

The dominance of the East and the direction of the rising sun, is noticeable in this temple. The Silpa Acharyas maintained that the—Deity in the Sanctum and the whole temple must face the East. The deviation or any peculiarities observed are described in the Sthalapurana of the temple. Doctor Dearmer speaks of this temple as follows :—"from the street, a ray of light passes continuously through the gate-way into the dark arcades of shops and great painted images—the piers of their architecture—through which one can dimly see passage beyond high passage, as far as the vague limit of the shrine at the end of this dark perspective. There is an hour in the year, when a beam from the rising sun pieces the whole long length through the midst of the Temple and strikes the image of Siva Sundareswarar in the depths of his in most Sanctuary". In this temple the beam has to traverse a very long way from the outermost gate to the face of the deity. This shows the

high mathematical precision of the Dravidian Architecture.

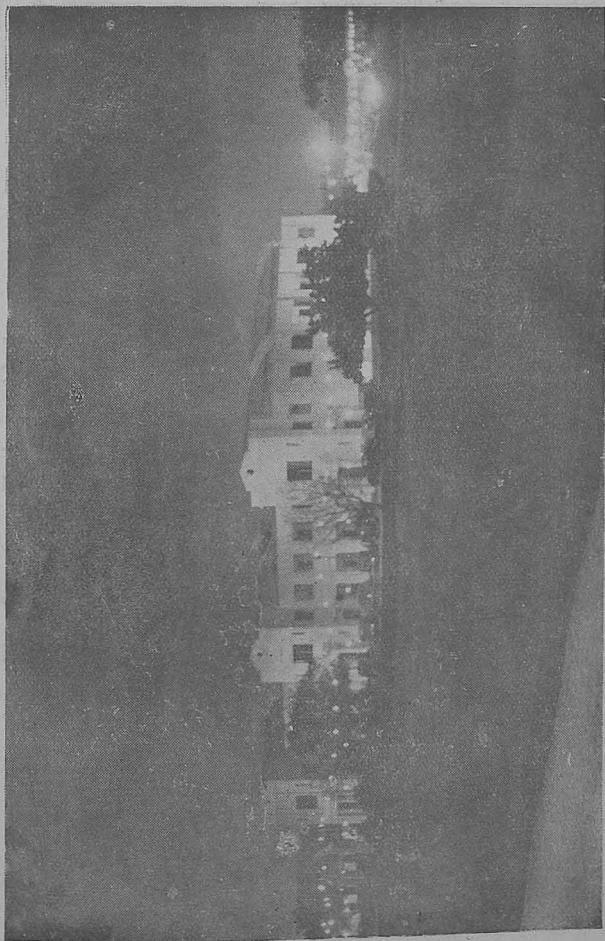
been under foreign influence. In South India, every stage of architecture has been marked by a definite style; thus

Suffice to say that the towers stand as they are, as impressive beacons, beckoning everybody to lead an impressive spiritual life. The final impression as you come out into the very open sunlight, is a feeling of profound admiration for the patient labours of past generation, which undertook tasks, the immensity of which amaze us in this age of so-called marvels.

Dravidian Architecture is of indigenous origin and has advanced by course of evolution. It has never

1. The Pallava period is that of "Sculptural Rocks".
2. Early Chola Period is construction of grand "Vimanas".
3. The latter Chola period is for "Gopuras".
4. The Vijayanagar period is that of "Mantapams".
5. The Modern period is that of "Corridors".

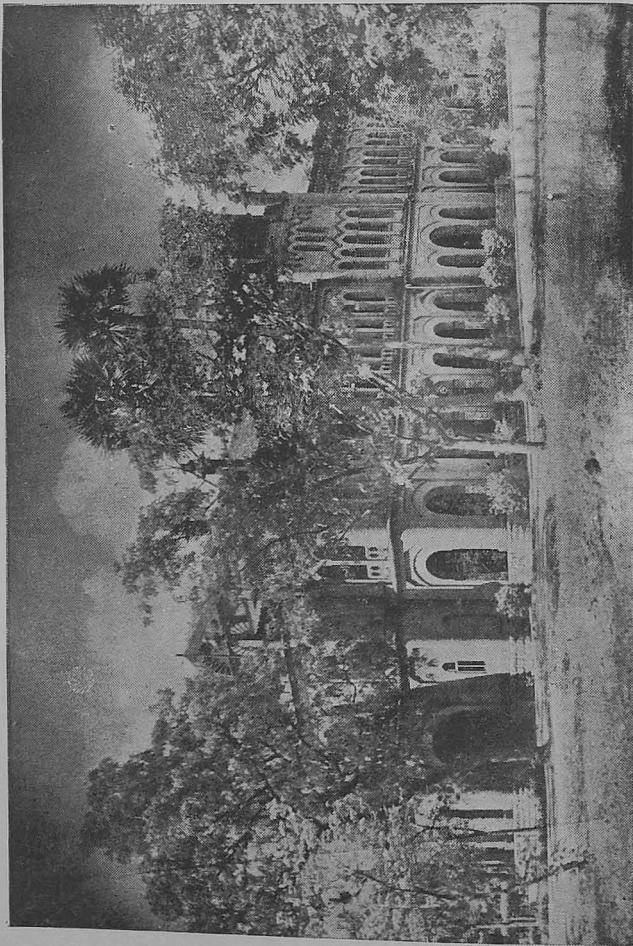

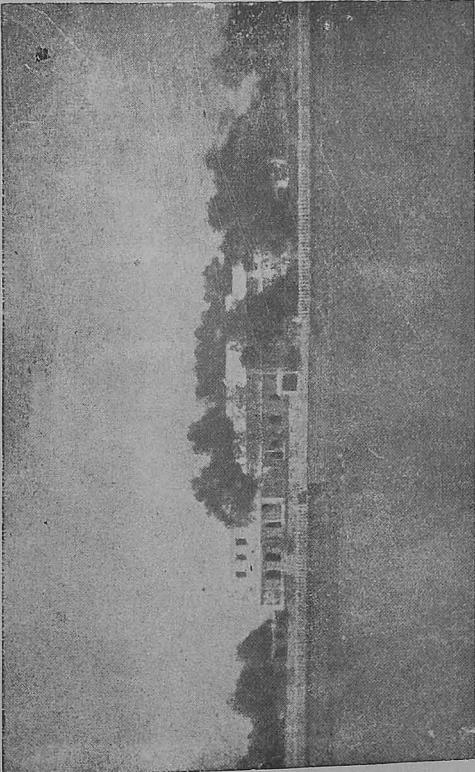

The Madurai College, Madurai — மதுரைக் கல்லூரி, மதுரை

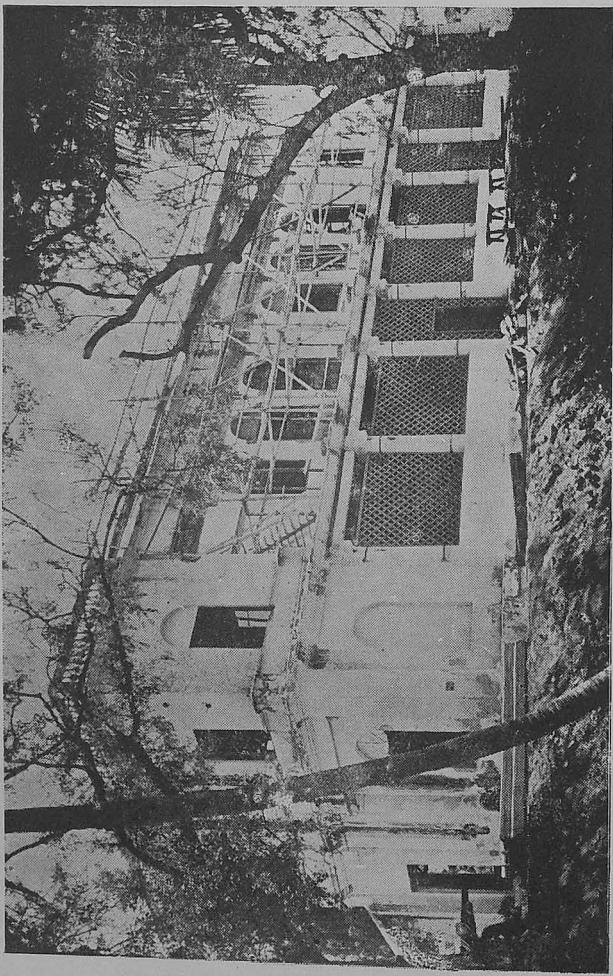
The American College, Madurai

அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை

மதுஞை மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் அருகிலுள்ள
தீயாக்ராசர் கல்லூரி முன் தோற்றும்

Thiyagaraja College, Madurai — தியாகராஜா கல்லூரி, மதுரை

USE OF ROADS

(*Sri R. Ramachandran, T. V. S. & Sons Ltd.*)

All of a sudden, road safety has come into prominence. Some people call it "road sense", but both titles miss the vital factor, the human being. It is the human being, whether he be a pedestrian or a vehicle passenger or driver, who is in danger. He is in danger of losing his limbs or his life. That danger is there, because the individual does not realise his duties on the road. Such negligence of duty naturally results in a heavier percentage of accidents and death—of vehicles or human beings.

On the trunk roads and mofussil roads, there is at least some respect for the motor vehicle, even as a dangerous contraption, and hence people try to be away from such a source of danger. It is on those roads that the motor vehicle driver has to be more careful and more courteous to the other users of the road. For example, the head-light simply glares away into blindness the on-coming or the on-the-front vehicle. Here, it is the duty of such vehicle operators to be more conscious of their responsibilities. But, in the city, all sorts of confusion arises, and hence there is an increasing number of accidents.

Basically, it must be realised that our roads were not built or designed for the present type of motor vehicles or their population. Even the existing dearth of roads is narrowed down by the construction of foot paths, leaving barely about 20 to 24 ft. for the operation of motor vehicles. With present-day buses of eight feet breadth, this road measurement will only allow a two-line traffic but in opposite directions. And hence it is incumbent on the part of motor vehicle drivers to follow another vehicle and wait in a tedious way to over-take the vehicle in front.

The pedestrian by himself is averse to using the foot-path, for reasons best known to himself, but spills on the road and thereby creates congestion and upsets the even out-flow of motor vehicles. In addition to the pedestrian, there is the slow-moving traffic - cumbrous man-drawn loaded carts and cyclists galore.

It should be strictly realised that the roads are for the movement of traffic and not for parking, jay-walking or for crossing at unfortunate turns. Neither is the road there

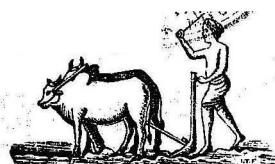
for parking vehicles in the place of garages. Present-day vehicles occupy anything from 12'x6' of area for parking on the road. The pedestrian thinks that he has the fundamental right of using the King's road in the manner he pleases. The motor vehicle operator asserts his right to use the road at any speed he likes, because he pays such heavy taxes for laying such long and good roads.

There should be some golden mean between these two extremes of licence and rights. That extreme can be missed only if the pedestrian realises that he has no right to use the middle of the road and the motor vehicle operator realises that he is in

a way controlling twenty or more turbulent horses and a mechanical contraption which at any moment may go out of control and endanger the public.

It is only when there is public consciousness of the duties of the pedestrian and the motor vehicle operator that the present road accidents can measurably come down. Otherwise, there would be chaos, strangulation and even death.

In order to avoid that extreme malady, it is up to the public bodies to educate users of the roads in the correct and dutiful method of using the roads.

புதுமண்டபம்

(வி. ஜி. சீனிவாசன், B.A., L.T.,)

மதுரை நகரின் அழகுக்கும் கலையுணர்ச்சிக்கும் நல்லதொரு சான்று சொல்லி கேடு நாட்களாக நின்று நிலவுது புதுமண்டபம். புதுமண்டபத்தின் பகுழ்தனைத் தமிழ்நாடு நன்கறியும். முத்தமிழ் மாநாடு தமிழிலக்ஷிய மார்னாடு, தமிழ் வளர்ச்சிக்கழக மாநாடு, பாராதி வாரவிழா முதலிய பல சிறப்பான சிகிச்சிகளைத் தன்னகத்தே நடத்தச் செய்த பெருமை இப்புதுமண்டபத்தையே என்றென்றும் சாரும். தவிர எத்தனை எத்தனைப்பே அரிய, பெரிய, சிறிய சிகிச்சிகளும் இதன்கண் இனிடே வெற்றியுடன் ஸ்ரை வேறியதுண்டு. ஊருக்குப் பொதுவான பல சிகிச்சிகள் இங்கு நடைபெற்று வங்கிருக்கலாம். அதன் காரணமாக இது 'பொது மண்டபம்' (Public Hall) என அழைக்கப்பட்டு நாளை வூட்டவில் மருவிப் 'புதுமண்டபமாகி'யிருக்கலாம்.

மதுரைப் பெருங்கோவில் சொக்கங்கள் சன்னிதிக்கெதிரே சிறப்புது புதுமண்டபம், இடையே செல்வது சிழக்குச் சித்திரை வீதி. மண்டபத்துக் கெதிரே சிழக்கே, சிற்பது முற்றுப்பெருது 'ராய்கோபுரம். புதுமண்டபத்தைக் கட்டிய பெருமை திருமலை நாயக்க மன்னரையே. (கி. பி. 1623—59) சாரும். கி. பி. 1623ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பெற்ற இம்மண்டபம் கட்டிமுடிக்க இருபத்தி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆயினவாம்; இருங்கலாம். இந்த மண்டபம் சிழக்கு மேற்காக 333 அடி நீளமும், தெற்கு வடக்காக 105 அடி அகலமும் இம்மண்டபத்தைக் கண்டு களிக்கலாம்.

கொண்டது. தலைமட்டத்திலிருந்து கூரையின் உயரம் சீர் அடி. கூரை முழுதும் கற்களால் ஆனது. முகப்பு வளைவுகள் வேலைப்பாடு உடையவை. சிற்ப வேலைப்பாடு சிரமபிய 120 தூண்கள் இம்மண்டபத்தே உள்ளன. உட்புறவிலசைகளில் 26 தூண்களும். வெளிப்புற வரிசைகளில் 30 தூண்களும் (தெற்கு வடக்கு வரிசைகள் ஒவ்வொன்றி மூலம்) உள்ளன. இம்மண்டபத்தில் நாற்புற மூம் ஒடும் அகழிகள் உண்டு. அவற்றை ஒட்டித்தான் வடக்கு வரிசையில் புத்தகக் கடைகளும், தெற்கு வரிசைகளில் பாத்திரக் கடைகளும் இன்று வைத்துள்ளனர். இப்புதுமண்டபத்திற்கு வசந்த மண்டபம் என்ற பெயருண்டு. வைகாசி மாதத்தில் வசந்த உத்சவமும், ஐப்பசி மாதத்தில் எண்ணெய்க்காப்பு உத்சவமும் இம்மண்டபத்தில் சிகிச்சை. அன்று, வசந்த உத்சவ காலத்தில் அகழிகளில் ஸீர்சிரப்பி தாமரை மலர்களையும், இலைகளையும் மிதக்கசிட்டுக் கண்ணுக்குவரிச்சியான இனிய காட்சியை ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள்; நன்றாகத்தான் இருங்கிருக்கும். இதற்குத் 'திருமலை நாயக்கன் சத்திரம்' எனப் பெயர் குட்டியுள்ளார் ஒரு ஆங்கிலேயர். ஒருவேளை அக்காலம் பல ஏழை மக்களுக்கு அன்னம் பாலிப்பு அன்றும் நடந்திருக்கலாம் இம்மண்டபத்திலே மன்னர் தயவிலே.

பல அற்புதமான, நுனுக்கமான வேலைப்பாடுகொண்ட, அழகிய, சிறந்த, சிறப்பங்களை இம்மண்டபத்தைக் கண்டு களிக்கலாம்.

கலைக்கண்களுக்கு அரிய விருந்தும், கலையுள் எத்துக்கும் பேரரமைதியும் விளைக்கும் இம் மண்டபத்தை ஒரு மாபெருங் கலைக்கூட மாகவே மதித்தல் வேண்டும். யாளிகள், பரியேறிய வீரர்கள், தலபுராணக் கதைகளை விளக்கும் சிற்பங்கள் எல்லாம் இதனிடம் உள்ளன. திரிபுராந்தக மூர்த்தி, கஜசம்ஹார மூர்த்தி, கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய சித்தர், ஏகபாத மூர்த்தி, ஊர்த்துவ தாண்டவ நடராஜர், தாண்டவ காளி, அர்த்த நார்சர், கல்யாண மீனாட்சி சுந்தரேசர், சொக்காதப் பெருமான், முத்தனம் காட்டும் மதுரை மீனாட்சி ஆதிய திருவுருவங்கள் ஆழங்கு கவனிக்கத்தக்கன. சுருங்கச் சொன்னுல் புதுமண்டபம் கலாமண்டபம், கலைப்பொகிளை மூலம், தலபுராணக்கதை விளக்கச் சிலைகளிலே எழில், ஓயில், கம்பீரம், இனிமை, ஒய்யாரம் ஜீவகளை முதலிய பெற்றிகளோடு நவரங்களை வெளியிடும் பாவங்களையும் காண்கிறோம். கெட்டியான கருங்கல்லிலே உளியை ஒட்டி, அரும்பாடுபட்டு, மெருகேற்றி, நகாசு செய்து, கனிய வைத்துக் கதை சொல்ல வைத்த சிற்பியரின் திறமையை எவ்வாறு புகழ்வுது! கலைமகளின் அருளால் கல்லையும் கதை சொல்ல வைக்கலாம் ('கல்லும் சொல்லாதோ கவி?') என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இம் மண்டபத்தை ஸிர்மாணிப்பதிலே பரயரசிக சிகாமணியும், கலாமேதாயுமான திருமலை மண்ணர் பிருந்த அக்கரை கொண்டிருந்தார் என்றுதிலே விபப்பில்லை, ஜையமில்லை. சிற்பிக்கட்டு எவ்வளவு பொறுமை இருந்திருக்கவேண்டும் கருங்கல்லைக் கனிய வைக்க, எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள் அக்கலைஞர்கள் கல்லுக்குக் களையுட்ட!

இன்னைப் பொறுமை வென்றது; விளைவாகக் கல் கனிந்தது; கலை பிறந்தது; உளம் மகிழ்ந்தது. மதுரைக்கு பெரும் புதுமண்டபம் கிடைத்து நிலைத்தது. முன் னு ரூ ஆண்டுகட்டு மேற்பட்ட இம்மணிப் புதுமண்டபம் 'மே முன்னேரின் ஆற்ற லூக்கு. தெய்வீகத்துக்கு, போதுப்பணிக்கு, கலா விலாசத்திற்கு நற்சாட்சி சொல்லி நிற்கிறது. அயலுராராறை இம்மண்டபத்துக்கு இட்டுச்சென்று காண்பிப்பதை பணியாகக் கொள்ளவேண்டும் மதுரை மக்கள். மதுரையின் பெருமை நிலைக்க வழியிது.

புதுமண்டபத்தின் நடுப்பாகத்தில் எதிர் எதிராக விசுவாாத நாயக்க மன்னர் தொடங்கி (கி.பி. 1559 முதல் கி.பி. 1659 முடிய) மதுரையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்களின் எழில்மிகு சிலைகள் உள்ளன. இந்த ராஜசிலா ரூபங்கள் தத்ரூபமாக ஜீவகளையுடன் இலங்குகிள்ளன. ஒரு வகையாக மதுரையின் வரலாற்றினையும் அறிய முடிகிறதல்லவா. மன்னர் திருமலையின் பெருமை மன்னுக,

மதுரைப் பெருமன்னராகத் திகழ்ந்தார் மன்னர் திருமலை. மன்னர் திருமலை கலைமலையாகவும் துவங்கினார். பரந்த மனம் கொண்ட வேந்தர் பெரிய மண்டபத்தைக் கட்டுவித்தார்; கலையகமாக நம் கையிலே தங்குள்ளார். என்றும் புதுமை பெற்ற கலையம்சம் குன்றவிடாது பொன்போன்ற இம்மண்டபத்தினைப் பேணுதல் மதுரை மக்கள் கட்டமை. நிலவுக புதுமண்டபம் பெருமை!

PHOTO
JAILASA

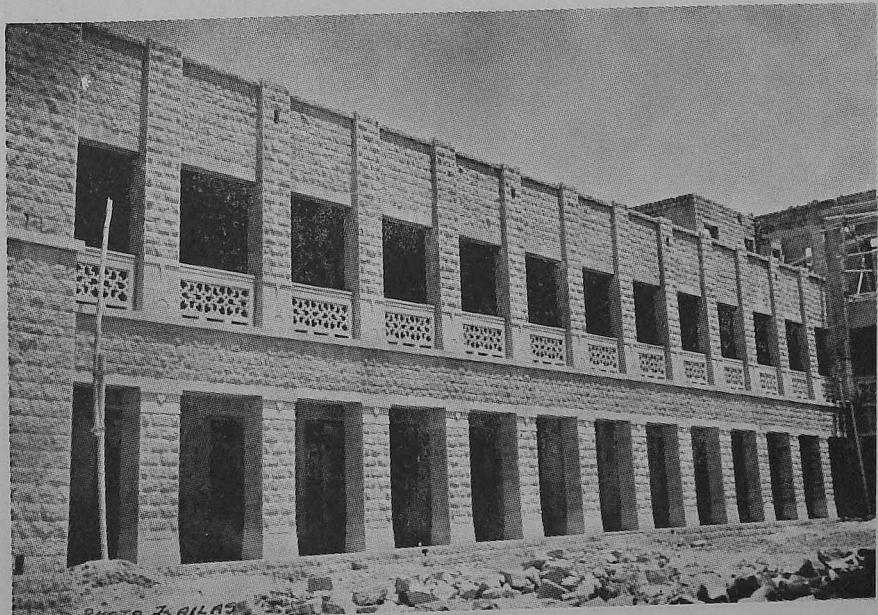
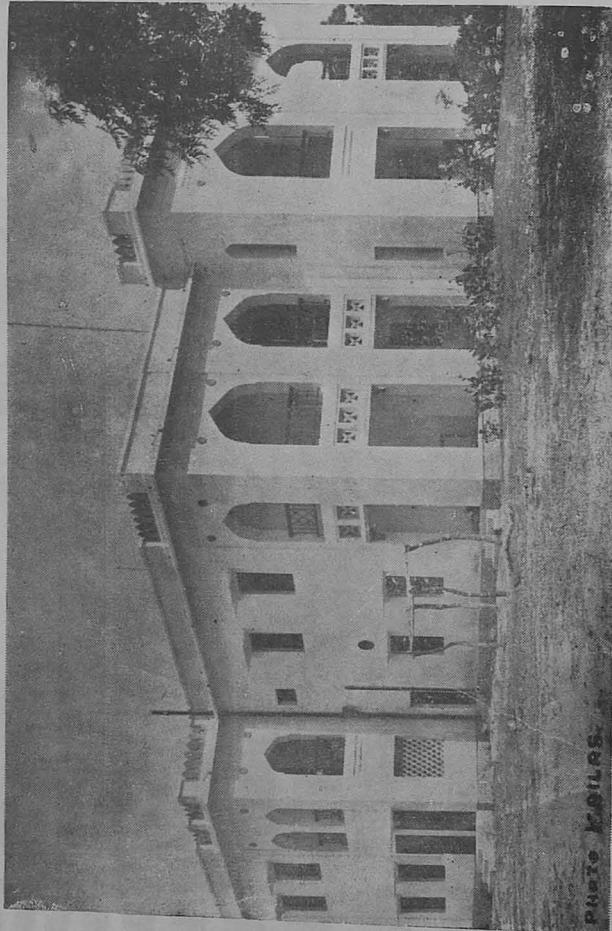

PHOTO JAILASA

Madurai Medical College — மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி

The Lady Doak College, Madurai
திருமதி டூக் பேண்கள் கல்லூரி, மதுரை

Picture Courtesy

EXHIBITION IN MOFUSSIL TOWNS

(By V. Padmanabhan, B. A., B. L.,)

The role of exhibitions as the best media of mass instruction has come to be realised increasingly in this country during the last eight years of independence and the idea that exhibitions have much more to do than mere display of shops has begun to gain currency in this part of the country during the last two years, especially after the Avadi Congress Exhibition at Madras.

Exhibition, to most of us, hitherto meant only a 'collective bazaar' of bangle shops, balloons, tea stalls and gambling shows'. This was so till a couple of years ago when the Exhibition organised under the auspices of the Congress Party at the time of the Avadi Congress Session made clear what an exhibition should be and what it was wrongly believed to be. That was a real achievement and it is no doubt true that various extraneous factors contributed to its success. Even so the way in which the Madras Exhibition of 1954-55 was organised should serve as a precursor or a harbinger to those that are to be organised hereafter. It is the prime factor that should be borne in mind by everyone who organises an exhibition that it is not the monetary success that should be aimed at

primarily, but the serving of the social purpose by which is meant the mental satisfaction that visitors were given their expectations and what is more, they had to a certain extent been enlightened on many things. This shift of objective would warrant private parties conducting exhibitions purely for profits to quit the field. Public bodies and responsible organisations interested in the welfare of the people should take up the task and it is certain that if once the public is made to understand its educative value, the possibility of an exhibition properly organised becoming a failure monetarily is only very remote.

The First Five Year Plan period has ended and almost all the schemes under the Plan have *à la peau pres* been implemented. The First Plan, as our Prime Minister observed, was an experiment and its results had been encouraging so as to enable us to take up eagerly the Second Plan. We are today executing the Second Five Year Plan involving an amount of Rs. 4,800 crores and no stone is being left unturned to make it a "People's Plan". The need for increased publicity for the development plans and people's participation in their implementation has now been realised more than ever

before. This factor was rightly perceived by the organisers of the Avadi Congress Exhibition, and their efforts, it is needless to say, were amply rewarded.

Governments at the Centre and the States perhaps felt the importance of the occasion and took a number of stalls to demonstrate their achievements and to explain to the public their plan in contemplation for implementation. And private enterprises could not afford to be lethargic at this juncture, to win the public to their side by putting forward their relative merits, especially when the Private vs Public Sectors controversy was looming large in this country. The Congress Exhibition at Teynampet grounds was therefore thrice its usual size this time and the public had a good opportunity to learn many things. Personally, I knew, many from far and near visited the exhibition for the fourth or even the fifth time to complete 'a round'. Furlong-long queues did not frighten the visitor and he or she waited patiently to test, record and re-hear his or her voice at the P & T Department Stall !

While enjoying and recalling to ourselves the things that we saw at the exhibition, it is painful to think how many more of our people, possible, the majority of our countrymen had missed this exhibition due to various reasons. I would only be describing the beauties of Nature to the

blind should I speak more of the Madras Exhibition. It is for this reason exhibitions should be arranged in mofussil centres often and it is still more important that Governments and Industrialists give their unstinted support to these exhibitions. Exhibitions are organised in such centres, specially on festive occasions when lakhs of people from villages nearby throng into the town. For the Governments and the Industrialists, whose obtainable purpose of participation in exhibitions is to publicise their achievements, here are the right people to serve, the people to whom they should go for support in their plans and with mutual profit. However, one finds that exhibitions except those at the capital centres do not generally get the active participation of the Government Departments. The purpose of their participation in exhibitions, namely to educate the people on the activities and function of the Government, could not be fully realised if they choose to make their stalls scarce in exhibitions at the mofussil centres and content themselves with those organised in capital centres. This attitude must change.

The Madurai Municipality has boldly ventured to organise this exhibition and it is the hope of every resident of this City that this exhibition will be organised in such a way as to serve a model for others to be organised in the future.

LOCAL LIBRARY AUTHORITY : MADURAI

(By V. Alagappan, B. A.,, B. L., Chairman, Local Library Authority, Madurai)

Under the Madras Public Libraries Act 1948, the Local Library Authority, Madurai was constituted in 1950 and was again reconstituted in 1953. The present strength of the Local Library Authority, Madurai is 27. It has an elected Chairman and the District Educational Officer is the ex-officio Secretary.

2. According to the provisions of the Act, an amount about Rs. One lakh is being collected as Library Cess and is accounted to the Library Funds of the Local Library Authority, Madurai. An equal amount is also granted by the State Government, towards the Library Funds.

3. Under the scheme for the spreading of the Library movement in the District, the Local Library Authority, Madurai has planned for the year 1955-56, to open fifteen Branch Libraries and 200 Delivery Stations. Nineteen Branches and six Delivery Stations have been opened, besides a well equipped Central Library, at Kodaikanal, Chinnalapatty, Melur, Tirumangalam, Usilampatty, Nilakottai, Bodi, Dindigul, Madurai, Chinnamanur, Cumbum, Uthamapalam, Theni, Periakulam, Palani,

Natham, Gudalur, Thevaram and Kombai. Municipal Libraries at Kodaikanal, Dindigul, Bodi and Palni, have been transferred to the Local Library Authority, Madurai, and they are now being run as the Branch Libraries. At Chinnalapatty and Melur books to the worth of Rs. 20000 have been donated by the Community Project Authorities of the District. Books to the worth of Rs. 10,000 have been donated by the same project Authorities to the Madurai District Central Library.

4. The District Central Library, Madurai was opened in July, 1952 and since then it is steadily growing. It has now a collection of fifteen thousand volumes and works 12 hours a day from 8 a. m. to 8 p. m. without any break. The District Central Library has its well maintained Reference, Lending and Periodical Sections. There are 458 registered Borrowers and the daily issues of books average at 107. The daily attendance is 500 at the minimum.

5. The Classification system is Dewey Decimal Classification and Anglo American Code is followed in

Cataloguing. The Catalogue is in the Dictionary Form under Author, Title and Subject. Modified Browne System is in practice in the Lending Section. Borrowership is open to all for those who pay a deposit of Rs. 10/- and produce a Guarantor. Two books are issued at a time for a period of 15 days. Overdue charges are calculated at 6 pies a day overdue.

6. Each of the Branch Libraries is provided with an Assistant Librarian (un-qualified) and a Peon at this initial stage. The books for those Libraries will be selected, purchased and sent to them by and from the District Central Library. The Central Accession Register, a Central Shelf Register and a Central Catalogue is maintained besides the individual registers and Catalogue for each of the Branch Libraries. The working of the Branch Libraries is modelled after the Country Library System of England as detailed in Brown's Manual of Library Economy.

7. The spread of library movement is a sacred task and it must be organised very efficiently. The present organisation is deficient in many respects and they may be remedied if the following suggestions are carried out.

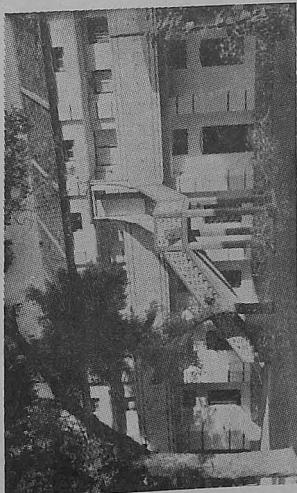
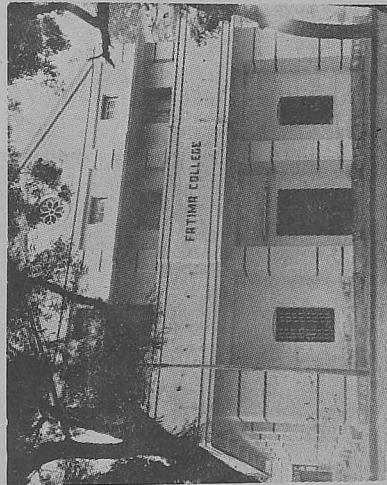
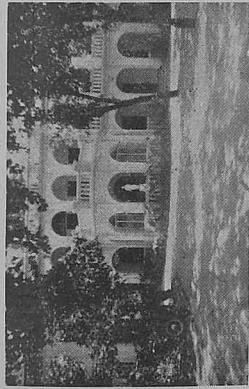
a) Under the Ministry of Education, a Library Department must be

created parallel to the Department of Public Instruction. The task is now entrusted with the Department of Public Instruction. The Director of Public Instructions, Madras, whose hands are already full with his departmental duties, is unnecessarily burdened with the Office of the Director of Public Libraries. The wise provision of a separate Director of Public Libraries in the Madras Public Libraries Act 1948 must immediately be given effect to.

b) Along with the separation of the Library Department from the Department of Public Instruction, separate appointment of Secretaries or District Library Officers as suggested by the State Library Committee must be made. It is desirable to appoint such Officers immediately.

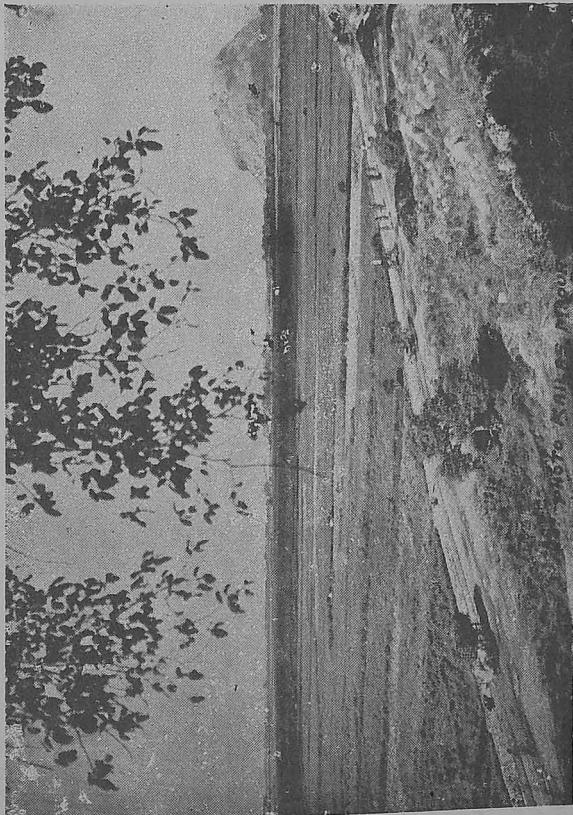
c) The work of the Library movement is more slow and hesitating in the District level than at the state level. Even though the Local Library Authorities are autonomous bodies, every move and every action of the Local Library Authority is to be ratified or approved by the Director of Public Libraries. This procedure curtails very much the freedom, or the so called autonomous position of the Local Library Authorities. It becomes more serious when the Secretary, Local Library Authority

Fatima College, Madurai — பாத்திய கல்லூரி, மதுரை

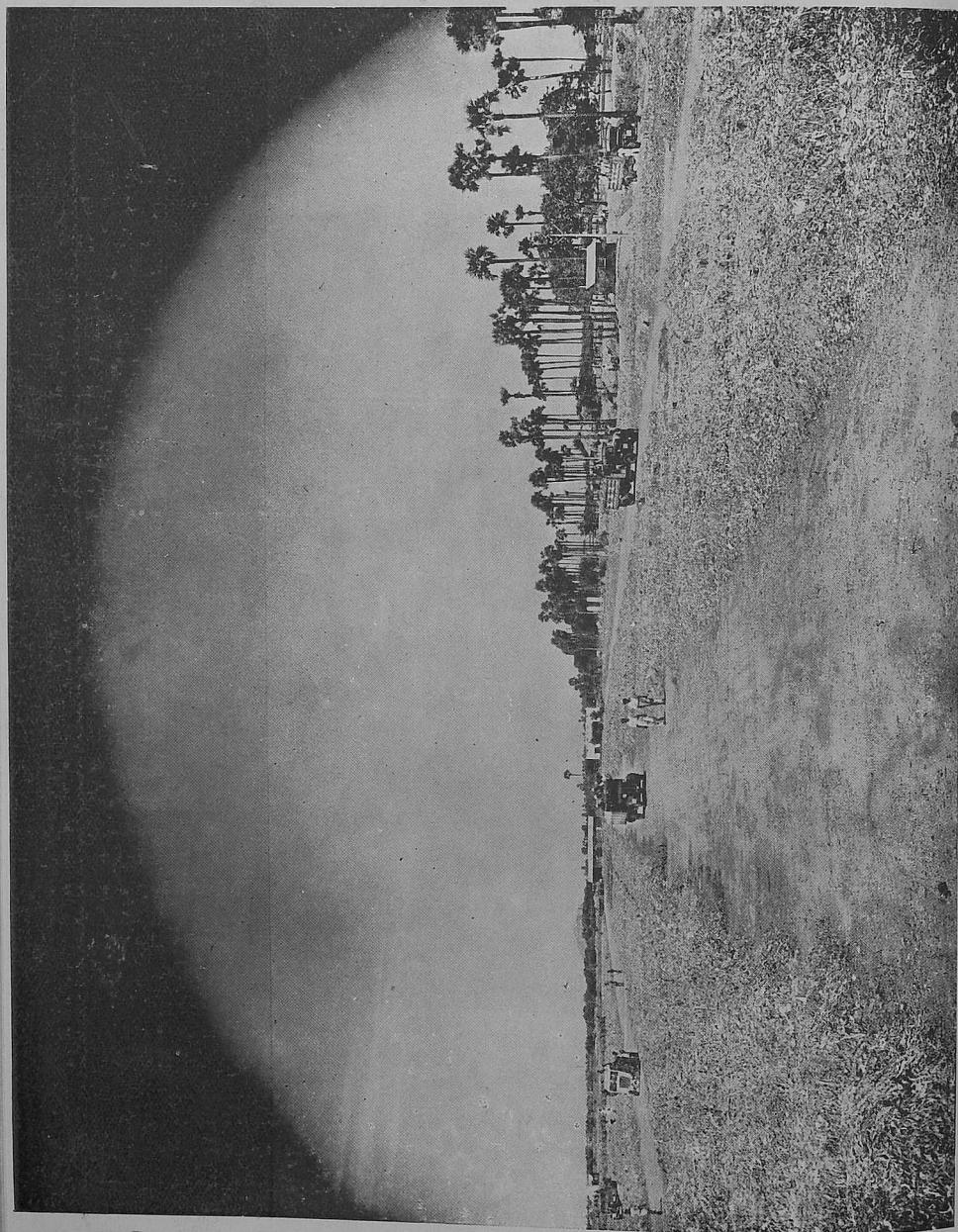

Municipal High School, Ponnagararam
மதுகர நகரசனை உயர்விலைப்பள்ளி, பொன்னாகரம்

Madurai Municipal Sewage Farm, Avaniapuram
மதுரை நகரச்சபை குடிவீர்ப்பான்தென், அவனியாபுரம்

Madurai Municipal Compost Depot (Melur Road) — மதுரை முனிசிபல் கமிட்டியின் மெலூர் ரோட் (மதுரை மாவட்ட)

happens to be the District Educational Officer, who in his turn is a subordinate of the Director of Public Instruction, i. e. Director of Public Libraries.

d) The most important reason for the slow spread of the movement is due to the lack of trained personnel from top to bottom. In all the Districts the District Librarian is the only Library-trained man. If teachers training is considered as an elementary and fundamental qualification to be an Officer in the Educational Department, it is as essential to appoint trained people in the Library Department also. Unfortunately the present position is not such. Urgent step must immediately be taken to correct this omission.

e) In future, as well as now, there is a great demand for trained Library Assistants. The Madras University Authorities may be asked to conduct the Certificate Course more than once in a year so as to train more candidates.

f) The problem of finance is an important factor in the Library development. The income of the Madurai Local Library Authority is about two lakhs a year including the Government Grant. Forty Branch Libraries, two hundred Delivery Stations besides the District Central Library is our Local Library Authority's scheme for this District. Even if a paltry sum of Rs. 5,000/- is allotted to each of them, it may well be seen that the income is quite insufficient. It is the same case in almost all of the Districts. Provision must therefore be made to enhance the Library Cess.

g) Provision has not been made for the expansion of the Library movement in the States in the Second Five Year Plan. It is necessary that suitable buildings for housing Libraries must be constructed by the Government and large subsidy is given to the Local Library Authority to expand the movement throughout the area.

மக்களும்-நகரசபையும்

N. R. ராமகிருஷ்ணன்,
(அங்கத்தினர், மதுரை நகரசபை)

முனிசிபாலிடி (Municipality), முனிசிபல் கவுன்சில் (Municipal Council), கவுன்சிலர் (Councillor), வார்டு (Ward), என்ற சொற்கள் ஆங்கிலமாயிருந்த போதிலும் நக்கெல்லாம் என்கு பழக்க மாண, புரிகின்ற தமிழ்ச் சொற்களைப் போல ஆகிவிட்டன. வீடுகள் மக்கள் இருப்பிடம். பலஸ்டூகள் கொண்டன தெருக்கள். பல தெருக்கள். கொண்டது “வார்டு”. பல வார்டுகள் கொண்டதே முனிசிபாலிடி. “முனிசிபாலிடி” எனில் தன்னுட்சிக்கான சட்டங்கள் கொண்ட ஊர் என்பது (a town or city possessed of local self government) பொருள். 1—11—1866 விருந்து மதுரை ஊர் முனிசிபாலிடியாகச் சிகிஞ்சின்றது. இன்று மதுரைப் பெருநகரம் முதல்தர முனிசிபாலிடியாகும்.

முனிசிபல் கவுன்சிலில் மிகுந்த பொறுப்புடையவர்கள் ஊர் மக்கள் என்பதைத் தேர்தல்கள் அவ்வப்போது சினாப்புட்டி எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மக்களுடைய பொறுப்புணர்ச்சியும் கடமைப்பாடும்தான் ஊருக்கு எல்லது செய்யும்.

நமதுசென்னை அரசியல். சென்னை நகரத் திற்கு அடுத்தபடியான பெரிய நகரம் மதுரைதான். இவ்வூர் ஸிர்வாகம் மிகவும் மகத்தானது. விரிவானது, பெருமைதர வல்லது என்பதில் ஜயமில்லை.

மதுரைநகரம் மிகவும் அழகாக விளங்குகிறது; அதிலே பல நூற்றுண்டுக்கட்டு முன்பிருந்த பழமையும், இன்றையப் புதுமை

யும் உள்ளது; நவீன வசதிகள் எல்லாம் உண்டு. இவ்வுரில் ஒருவன் — அயலூரில் இருந்தோ அல்லது வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்தோ—வந்து குடி புகுந்தால், ஓரின்டு வருஷங்களுக்குள்ளாக மதுரையைத் தன் சொந்த ஊர் என மதிச்சத் தோட்டிருக்கிறுன் எனில் அவ்வளவுக்கு சௌக்யமாக வரும் வசதியளித்துள்ளது மதுரை முனிசிபாலிடி !

பரந்த நெடுஞ்சாலைகள்; சிமிங்டுக் கற்கள் பாவிய நடை மேடைகள்; காஜ் கிரிட் தார் போட்ட ரஸ்தாக்கள்; புல் பசுமை கொண்ட சாலைத் திட்டுகள் (Traffic Islands); ஊரின் பல்வேறு பகுதிகளில் பெரிய, சிறிய பூங்காக்கள்; ஜங்கு வகுப்பு முடிய இலவசக் கல்விதரும் எத்தனையோ முனிசிபல் எவ்விமெண்டரி பள்ளிக் கூடங்கள்; இலவச மருத்துவ விடுதிகள்; தூய் சேய் நல விடுதிகள்; இருவி சேர்க்களில் ஒன்றிடும் பல மின்சார விளக்குகள்; ‘மெர்குரிவேபர்’ விளக்குகள் தெருக்கள் கூடுமிடங்களில்; எத்தனை ஏத்தனையோ சில வொளி தெறிக்கும் ‘புஞ்சாசென்ட்’ விளக்குகள்; பொதுமக்கள் உபயோகிக்க மலஜல சுத்திக்கான இடங்கள் — இவையெல்லாம் இவ்வுரில் உண்டு! இவை யெல்லாம் எவ்வாறு கிடைத்தன? எல்லாம் மதுரைப் பொதுமக்கள் தருகின்ற பல வகையான வரிப் பணங்களால்தான். வீட்டு வரி, தொழில் வரி, மின்சார வரி, நீர் வரி, பல வகை லீசென்ஸ்கள் மூலம் மதுரைக்கு நல்ல வருமானம் உண்டு.

வரிசெலுத்துவோர் : ஓ ஸி க் கா மல், மறைக்காமல் மனமுவந்து தத்தம் வரியைச் செலுத்தினால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும்! வரிவுகுலிப்பவரைக் கண்டால் அவருக்கு ஒத்துழைப்பதை விடுத்த, ஓடி ஓளிந்து கொள்பவர் எத்தனை பேர்? லீசென்ஸ் இல்லாமலேயே சைக்கிள் சவாரி செய்ய விரும்பும் நபர்கள் எத்தனை! தொழில்வரி கட்ட 'மூக்கால் அழுவோர்' எத்தனை பேர் தெரியுமா? பழும்பெருமையும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட நமது 'அதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்' பேரமுகு பெற்று விளங்கி, சுத்தமானதாகத் துலங்கி, கவர்ச்சி நிரம்பியதாக இருக்கவேண்டுமானாலும் மக்கள் அல்லவா மனமுவந்து, வலிய வந்து வரி செலுத்தல் வேண்டும்! முனிசிபாலிடி என்ற பல சிக்கல்களும், நெளிவு சுஞ்சுகளும் கொண்ட — மாபெரும் இயந்திரம் இயங்கி ஊர் மக்களுக்கு நல்ல வசதியான பணி புரிய வேண்டுமானால் பணம் அவசியத்தானே!

அந்தப் பணத்தையும் காலா காலத்தில் செலுத்திவிட்டால் முனிசிபாலிடி என்ன அற்புதமாக வேலை செய்யும் தெரியுமா?

மதுரை நகரின் அழகைப் பாதுகாப்ப திலே, துய்மையை நிலை நாட்டுவதிலே, துப்புரவை நிறுவுவதிலே மக்கள் அக்கரை காட்டவேண்டும், நடை மேடைகளையும், சாலைகளையும் கூடிய மட்டில் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். குப்பைகளைத் தொட்டிகளில்தான் கொட்டவேண்டும். நடைமேடை விளிம்புகளில் குழந்தைகளை அமர்த்தி ஆபாசம் செய்ய விடுவது கூடாது. முடிவிறை துர்வீசியோகம் செய்யக்கூடாது. மேடை நடப்பதற்காகத்தான். சாலைகள் வாசனுதிகளுக்காகத்தான் என்ற விவரத்தை ஒன்கு புரிந்துகொண்டு அதன்படி யே நடக்க வேண்டும். மேடைகளில் சைக்கிள் விடு

வதும். சாலை நடுவே 'ஜாலி'யாக நடந்து செல் வதும் கூடாதுதான். சட்டத்திட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலே மக்கள் முன்னிற்க வேண்டும். சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதிலே பெருமை கொள்ளவேண்டும். பொது வசதிக் காக குளிப்பறைகள், மலையு சுத்தியிடங் கள் முதலியன முனிசிபாலிடியார் பல இடங்களில் மிக சொக்கர்ப்பாகக் கட்டிக் கொடுத்தும் கூட இன்னும் பொதுமக்களில் பலர் அவற்றைச் சரிவர உபயோகிக்கப் பரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது; பொதுமக்களுக்கு வசதிக் குறைவான, இடைஞ்சலாகவிருக்கும் எந்தச் செயலையும் யாரும், எப்போதும் செய்யக்கூடாது. உங்கள் குழந்தைகள்க்கு உள்ள வயதில் அம்மைகுத்துங்கள். உரிப வயதிலே பள்ளி கட்டு அனுப்புங்கள். ஆரோக்யமும், கல்வியும் அவசியம் தானே! அவையும் இலவசமாக அமையும் பொழுது விடுவானேன் :

மதுரை மக்களே! ஊரின் பெருமையும், உயர்வும் உங்கள் கையில் உள்ளன. இதை எப்போதும் உணருங்கள். முனிசிபாலிடி சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நடவுங்கள். முனிசிபாலிடி யின் பலவேறு பகுதிகளோடு உங்களுக்கும் பெருமை; ஊருக்கும் உன்னமுங்களுக்கும் பெருமை; ஊருக்கும் உன்னமுங்களுக்கும் பெருமை; ஊருக்கும் உன்னமுங்களுக்கும் பெருமை;

மதுரை முதல்தர முனிசிபாலிடி என்று குறிப்பிட்டேன். நமது அழிய பழும் குறிப்பிட்டேன். நமது அழிய பழும் பெரும் ஊராகிய மதுரைப்பதி எல்லாவறை கூடும் முதல்தரமாக விளங்குவதற்கான களிலும் முதல்தரமாக விளங்குவதற்கான அக்கரையோடும். நல்லவண்ணத்தோடும் மக்கள் நடந்துகொள்ள முன்வர வேண்டும் என்பதுவே எனது உள்ளார்ந்த அவா.

‘�ர் மக்களின் நல்லுணர்ச்சியே நகராட்சிக்கு நல்ல ஆதரவு’.

JAUNDICE WITH SPECIAL REFERENCE TO INFECTIOUS HEPATITIS.

(Dr. P. Suryanarayanan, Asst. Municipal Health Officer, Madurai)

People exhibiting an yellowish discoloration of the conjunctiva and the skin are referred to as suffering from jaundice, though this term is applicable to the symptoms only and does not connote a disease entity by itself. Jaundice is caused by the presence of bile-pigment in the blood. The causative factors for this phenomena are many; but of late one amongst these namely 'virus' has attracted the attention of the public and the public health personnel alike. Though more is yet to be known on this subject, it is presumed that this short note on the epidemiology and preventive measures of this dreadful condition would go a long way in helping the people to ward off an attack if owing to circumstances beyond our control, (as had happened in Delhi) an epidemic out-break of the disease were to occur.

The virus aetiology of Infectious Hepatitis was established only during world war No. II. A full knowledge of the characteristics of this virus is still wanting as no laboratory animal has been found susceptible to infection

so far. It is comprised of different strains, hepatotropic, and filterable. It resists temperature notwithstanding 56°C for $\frac{1}{2}$ hour. It will stand chlorination (1 p. p. m. residual for $\frac{1}{2}$ hour). It has been found to thrive for a considerably long time in frozen materials like ice cream.

This disease can easily be diagnosed by the following signs and symptoms. Fever with pain in the right upper abdominal quadrant, clay coloured stools, appearance of bile in urine after 5 days, early leukaemia and jaundice. Fortunately the mortality rate is low.

The reservoir of infection is invariably a convalescing patient, the presence of virus having been demonstrated in the blood and faeces after one month of the onset of the disease. However the duration of the carrier state has not been ascertained. This virus entity as others of the group has a fairly long incubation period varying from 2 to 6 weeks. It is excreted in the stools of the victims for periods exceeding a month. This

renders the mode of infection of others easily imaginable. As in the case of other ingestion diseases like cholera, enteric group of fevers, dysentries and polio Infectious hepatitis spreads through the medium of food, drinks and fomites exposed to faecal contamination. Another important mode of spread is by personal contact with a recognised case as in Diphtheria and Bacillary Dysentery. It has already been stated that the virus is found in the blood stream of the affected ones and so transmission by biting arthropodes and improperly sterilised hypodermic needles are always possible. The common house fly 'Enemy No. 1 of healthy lives' acts as a mechanical carrier and so too are fomites used at the table. Artificial transfer of the virus from one person to another is also possible by transfusion of blood, plasma or serum (the issue should not be confused with serum hepatitis) the distinguishing factor between the two entities being the incubation period.

As in the case of Measles and Diphtheria this is essentially a disease of infants and adolescents. Chances of acquiring active immunity through subclinical infection are very great with the result the actual prevalence of the disease is reasonably beyond actual assessment.

Control measures: A comprehensive knowledge of the aetiological factor, incubation period, the mode of exit and entry of the organism among other details of any disease should render the formulation of control measures easy. The fact that Infectious Hepatitis is a faeces disseminated ingestion disease, the control measures to be adopted are similar to those adopted in respect of Cholera and the typhoid group of diseases. Provision should also be made to prevent spread through contacts.

For any successful scheme of control measures, notification of the disease is very essential. This disease has very recently been included in the already existing long list of Notifiable Diseases under the Madaas Public Health Act, Vide G. O. No. M. S. 1034 dt 21—3—56. The public and the Medical personnel can help those practising preventive medicine and themselves by prompt notification to the Health authorities.

2. *Isolation*: This is not next in importance to anything. The moment the disease is recognised, the patients should be isolated and the contacts kept under careful observation.

3. *Disinfection*: Arrangements should be made to disinfect all the excreta—stools, urine and sputum

collected from the patients the best disposal being incineration with saw dust and kerosine.

4. *Prevention of faecal contamination of food and drinks and fomites:* This sounds simple but in practise most of the people especially the poor class have not so far succeeded in protecting their food stuff from the dangerous insects. Proper sterilisation of water by chlorination and fomites by boiling them in water are all important. A very strict enforcement of all the food laws should be undertaken by the health authorities.

5. *Improvement of general sanitation:* Collection, transport and disposal of excreta should be scientific and prompt. Fly breeding should be prevented with all might. 45% D.D.T. emulsion spray in and a roundtheusual breeding places will be of great help. This city is rightly proud of an ideal sewage farm and a model compost depot which serve as training centres.

6. *Proper Sterilisation:* Care should be taken to avoid transmission af the disease through improperly sterilised needles while administering drugs parenterally or during transufusion of whole blood, plasma or serum.

7. *Immunising procedures:* Whole -sale mass inoculation against this

disease as in the case of Smallpox or Cholera cannot be advocated for various reasons the most important amongst them being the scarcity of normal human Gamma Globulins in our country and the temporary passive immunity of very short duration (about 2 months only) it is capable of affording. Further, even this slight protectivity can be achieved only if it is administered during the incubation period upto about 1 week before the on set of the disease and for obvious reasons this is difficult to determine. For an avarage adult 10 c. c. of the Gamma Globulins will suffice.

In conclusion I have to observe that prevention or postponement of exposure to infection by the Virus of Infective Hepatitis, can best be achieved by adopting general health measures detailed in the foregoing paragraphs. The general public are aware of the fact that this virus disease was prevailing in an epidemic form in Delhi recently and the cause of the same was said to be contamination of the water supply by sewage. Similar out-breaks occurred in the Trichy, Salem, and Cannanore Central Jails during 54 and 55.

A careful watch is being kept on the public health conditions of this historic city. Stray cases of Jaundice brought to our notice are fully investigated and necessary steps for the

prevention of spread of infection are adopted and continued. Rightly the citizens of Madurai are enjoying a protected water supply though not continuous. The Melakkal Water Supply Scheme that has been recently inaugurated by the Hon. Chief Minister of Madras would certainly go a long way in solving one of the crying needs of the hour. Similarly the completion of the contemplated underground drainage scheme will contribute to a great extent in the control of epidemic diseases like cholera, typhoid group and Infectious Hepatitis.

Lastly I request the public of this holy Temple City to co-operate with the officials and field staff of the Public Health Department of this Premier municipality which is only next to Madras Corporation, by promptly notifying the incidence of Infectious diseases including 'Infectious Hepatitis' commonly known as Jaundice. Their continued co-operation in the various existing immunising procedure against infectious diseases like Smallpox, Cholera, Typhoid and diphtheria are also earnestly solicited for making the Nishkamya Karma of the Public Health Department a great success.

மதுரை மாவட்ட மன்றம்

(பீ. எஸ். சிங்கராயன், தலைவர்.)

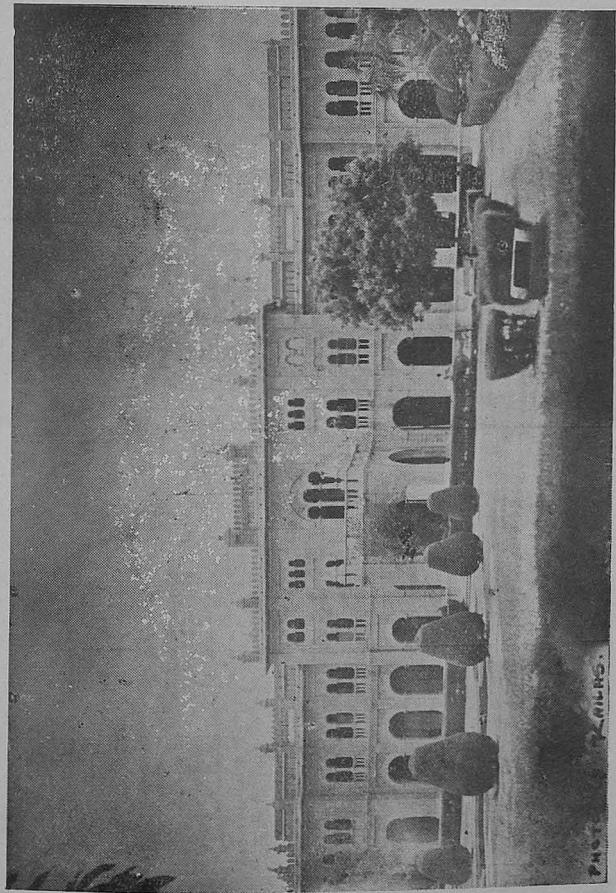
சித்திரைப் பொருட்காட்சி நிலைவு வெளியிட்டில் சேர்க்க எதைப்பற்றியேனும் கட்டுரை ஒன்று வரைந்தனுப்புமாறு மதுரை நகராண்மைக்கழக ஆணையாளர் அனுப்பிய கடிதம் பார்த்ததும் எது பற்றி எழுதலாமென்று யோசித்தேன். மாவட்ட மன்றத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்ததால் மாவட்ட மன்றம் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுவதே சிறந்ததென்று தீர்மானித்தேன்.

மதுரை மாவட்ட மன்றம் இன்றைக்கு சுமார் 72 ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. முதல் முதலாக நிறுவப்பட்ட பொழுது இருந்த குழுசிலை பல்வேறு மாறு பாடுகளுக்குள்ளாகி இன்று இந்தியக் குடியரசின் கீழ் செயல்படுகிறது. ஏகாதிபத்திய ஆங்கில ஆட்சியில் பெயரளவில் வழங்கப்பட்ட அகிகாரங்களைப் போலல்லாது இன்று உண்மையாகவே சமூக சேவைக்கு மாவட்ட மன்றங்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. உறுப்பினர்கள் சேவை முறை களும் அரசியலும் பயிலவும், தலைவர் பதவி ஏற்பவர்கள் நிர்வாகத் துறை நுனுக்கங்களைக் கற்கவும் அனுபவம் பெற வும் மாவட்ட மன்றங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. அன்னிய ஆட்சியிலின்று விடுபட்டு பாங்கு கிடக்கும் தாய்னாட்டில் சுடிசம் நிலவுச் செய்யக் கிடங்கும் காரியங்கள் பல இலவு வெற்றி பெற உயர்பதவிகள் வகிக்க மக்கள் பிரதிசிதிகளைத் தகுதியுள்ளவர்

களாக்க மாவட்ட மன்றங்கள் இன்றியமையாதவை.

மதுரை மாவட்ட மன்றம், நகராண்மைக் கழகங்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் நின்கிய மதுரை மாவட்ட விஸ்தீரணத்தில் செயல்படுகிறது. மொத்தம் 52 உறுப்பினர்கள் கொண்ட இந்த மன்றம் தன் ஆளுகைக்குட்பட்ட விஸ்தீரணத்தில் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான போக்குவரவு வசதி, குடி தன் ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி, கல்வி வளர்ச்சி வசதி முதலிய முக்கிய வசதிகளைச் செய்து வருகிறது. அத்துடன் பொது மக்களுக்கு அவசியமான சர்தைகள் முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறது. பற்பல துறைகளிலும் சும் கம் முன்னேற்றம் அடைய இந்திய அரசியலார் சிறுவிவரும் திட்டங்களில் மாவட்ட மன்றம் தன்னுடைய ஏல்லா சேவையும் செய்துவருகிறது.

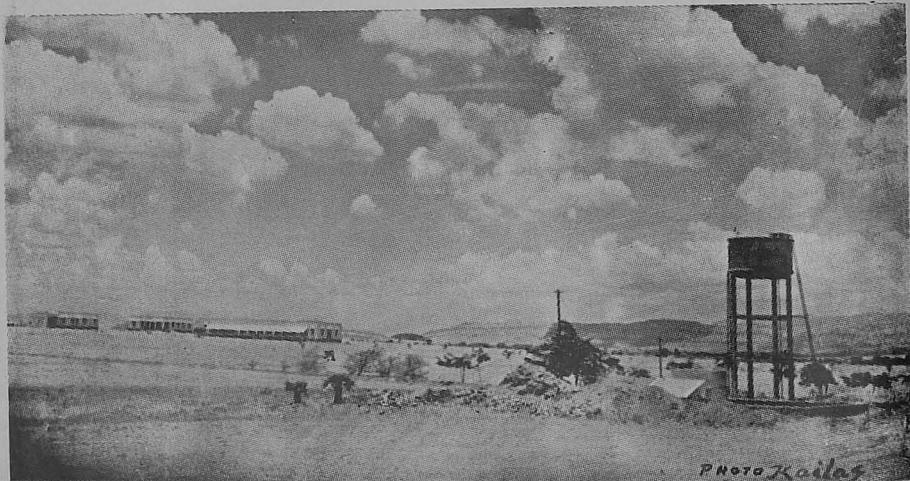
சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத் திற்கு செய்யவேண்டிய வசதிகள் மிக மிக அதிகமானவை, எனினும் மாவட்ட மன்றங்களின் பொருளாதார நிலை பெரும்பாலும் கவலைக்கிடமாய்ன்து, காரணம் அவசியமான பொழுது வருவானையே அதிகப்படுத்த உதிதமான வரிகள் விதிக்கவோ, அல்லது வருவாய் அளிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடவோ மாவட்டமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும் அரசியலார் மாவட்ட மன்றங்களின் நிதிசிலைமை மோசம்

The District - Board Office, Madurai

மதுரை மாவட்ட நாட்டாண்மைக் கழக அலுவலகம், மதுரை

Tuberculosis Sanatorium, Austinpatty
கனியரோக சிகிட்சை நிலையம், ஆஸ்டின்பட்டி

தாரத் தோற்றும்

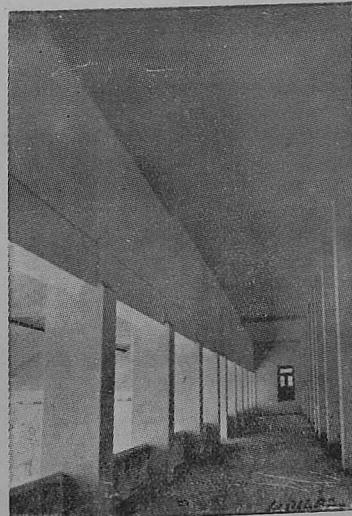

டிஸ்பென் சரி

Tuberculosis Sanatorium, Austinpatty
நூய்ரோக சிகிட்சை நிலையம். ஆஸ்டின்பட்டி

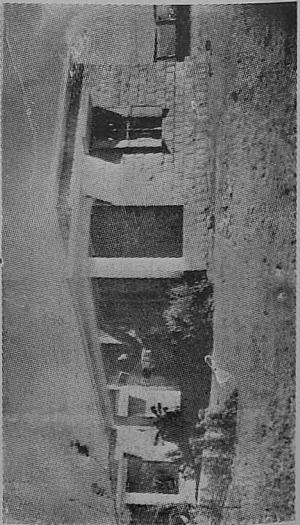
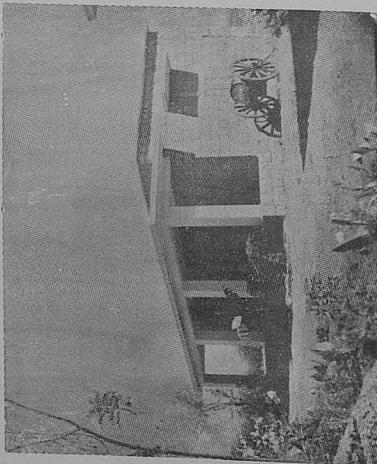
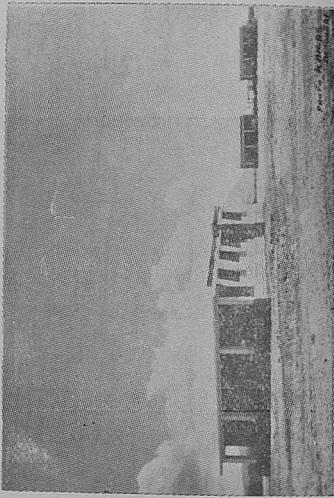
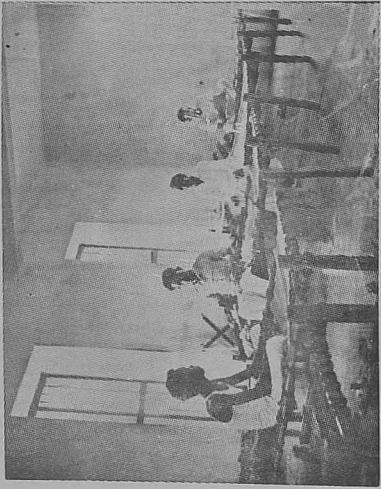

சுகிட்சை வார்டு

வார்டு உள் தோற்றும்

Leprosarium, Pudupatty — புதுப்பட்டி குஷ்டாரூப சிலினாச நிலையம்

என்றும் அவை செவ்வடை சேயல்பாடு வில்லையென்றும் கண்டிப்பதும் சாதாரண மாகி வருகிறது. இங்லீஸ்லையப் போக்க மாவட்ட மன்றங்களை ஒழித்துக்கட்டி, புதிய ஸ்தாபனங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வேண்டுவது அவசியம் என்றும் பல அரசியல் வாதிகள் கருதுகின்றனர். இக்கருத்து தீர் ஆராய்ந்ததின் விளைவு அல்ல என்பதே என் கருத்து. பொதுமக்கள் எதிர்பார்ப்பது சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றம். இப்பணிகள் எவ்வாயிலாகச் செய்யப்பட்டாலும் அதன் பேர்முட்டு ஏற்படவிருக்கும் செலவு தவிர்க்க முடியாதது. மாவட்ட மன்றங்கள் ஈதி போதாக குறை காரணமாக

ஒழிக்கப்பட்டால் அவைகளின் வாரிசாக வரும் மன்றங்களோ, ஸ்தாபனங்களோ, சிதியுடையவைசளாகவிருக்குமா? முடிவில் எல்லாச் செலவும் பொதுமக்கள் தரும் வரிப்பணம் முதலியைவகளிலிருந்து நானே ஈடு செய்யப்படவேண்டும் ஆகவே மாவட்ட மன்றங்கள் பற்றி அவசர முடிவு எதுவும் செய்வது பின்னர் பல இடங்களிலே உடைத்தாகுமென்று கூறுவது மிககாராது.

மதுரை மாவட்ட மன்றம் 1954 - சீரிம் வருஷ வரவு செலவுகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழேயுள்ளன :—

வருவாய் விவரம்

1. வரி இனங்கள்:

1. சிலவரியின் பேரி ஸ்ரூபாய்க்கு இரண்டடாலு வீதம் விதிக்கப்படும் உபவரியில் பஞ்சாயத்து கனுக்கு ஒன்று போக மின்சும் 1/2 அனு ரூ. 4,99,951	க்கு ஒன்று விதிக்கப்படும் உபவரியில் பஞ்சாயத்து கனுக்கு ஒன்று போக மின்சும் 1/2 அனு ரூ. 4,99,951
2. சிலவரியின் பேரி ஸ்ரூபாய்க்கு முன்றடாலு வீதம் விதிக்கப்படும் கல்வி வரி, ஆரம்பக்கல்விக்கே செலவிடப்படவேண்டியது ... 11,16,539	தமாஷா வரி ... 13,501
3. சிலபுலங்கள் — வீடு வாசல்களை அடக்குவத்தல்; விற்றல் ஆகிய காரியங்களுக்கு எழுதப்படும் பத்திரிகங்களின் மதிப்பின்பேரில் ரூ.100	5. திரு வி மா கு கனுக்குச் செலவோரிடம் வகுவிக்கப்படும் வரி ... 3,050
	2. வரிகளால்லாத பிற:
	1. முன்பு தனதாக இருந்த சங்கவரி, மோட்டார் வரி ஆகியவற்றை அரசாங்கம் தமதாக்கிக் கொண்டு, அதற்கோடு ரூ. 4,00,000 ஜில்லா போர்டுக்குக் கொடுத்துவரும்தொகை ... 1,44,330
	2. உயர்சிலைப் பள்ளிகளில் வகுவிக்கப்படும் பள்ளிக் கட்டணம் ... 2,45,600
	3. ஓடக் கட்டணம் ... 26

4.	மீன் வருவாய்	ரூ.	7,975	பொது ஒலம்—
5.	சந்தை வருமானம்	...	3,64,251	ஆஸ்பத்திரிகளும் டிஸ்பென்சரிகளும் 37
6.	சாலை மரங்களின் வருமானம்	...	9,079	மகப் பேறுதலி சிலையங்கள் 22
7.	பலதரப்பட்ட சில்லரை வருமானம்	...	1,71,200	பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி 2
8.	அரசாங்க நன்கொடைகள் ரடைமுதல் செலவுகளுக்காக:			கிராமக் கிணறுகள் 388
	ஆரம்பக் கல்விக்கு	ரூ.	10,55,038	சந்தைகள் 49
	யார்சிலைக் கல்விக்கு	...	2,45,630	வண்டிப் போட்டைகள் 6
	வைத்திய வசதிக்கு	...	1,636	சத்திரங்கள் 22
	மகப் பேறுதலிக்கு	...	9,700	
	சில குறிப்பிட்ட சாலைகள் பராமரிப்புக்கு	...	2,17,970	
மேற் கண்டுள்ள வருவாய் இனங்களைக் கொண்டு மதுரை ஜில்லா போர்டார் பராமரித்து வரும் பாட்டைகள், நிலையங்கள் முதலியன:				அ.) பொது சாதாரணம். சிலையானது. நிர்வாகச் செலவும் ரூ. ரூ.
பாதைகள்—	மை. பர். கெ.			வகுல் செலவும் 2,38,426 3,184
ஜில்லா போர்டு பாட்டை கள்(பேறுஞ்சாலைகள் சிங்கவாக)	1398	5	50	போக்கு வரத் து 9,90,637 138
கல்வி சிலையங்கள்—				மழித் துறைகள் 4,73,173 38,636
ஜில்லா போர்டு உயர்சிலைப் பள்ளிகள்	20			மருத்துவ உதவி 2,83,786 37,700
“ ஆரம்பப் பள்ளிகள்	941			மகப் பேறுதலி 38,790
				குடி நீர் வசதி 6,255 } 1,025
				நோய் தடுப்பு 1,83,131 }
				ஆதாயச் செயல்கள் 61,909
				இ.) ஆரம்பக்கல்வி 17,83,390 78,170

MADURAI THROUGH THE AGES.

(R. Krishnamoorthy, M. A., Madura College.)

Madurai is one of the very few ancient cities in India that still maintains its old reputation as a centre of learning as a holy place and as a beautiful city from the sangam age, which dates back to over 200 years. The rulers of the Pandyan country in the extreme south of India had Madurai as their Capital, and they trace their origin to the Moon, like the Kings of the lunar race of the north. The Pandyan Kings have been referred to in Valmiki Ramayana and Vysa Bharata, and Parimelazhagar, the commentator of Tirukkural states that their origin, like those of the Cheras and Cholas, is difficult to trace, for he says that they had been civilised races from times immemorial, (கல்தோன்றி மண்தோன்றுக் காலத்தே முன்தோன்றி முத்த குடி). Such is the antiquity of this holy place.

Tamil Sangam classics like Paripadal, Maduraikkanchi and Silappadikaram, contain profuse references to the glory and beauty that Madurai was in every respect. Paripadal compares the plan of the city to a lotus with the temple in the centre and several concentric streets

in rings around it. Maduraikkanchi speaks of the Hindu, Buddhist and Jain shrines, and about the festivals, trade, professions and wealth prevailing there. Silappadikaram gives an account of the strong and impenetrable fortifications of the City, with automaton and other mechanical devices to safeguard it. All these indicate that in that remote age, Madurai was a busy and rich city throbbing with life and happiness and was the cynosure of, not only Indian but even foreign cities. In fact many western and eastern countries had political and maritime commercial ties with Madurai. In short, the Sangam works picture to us a Madurai at its zenith of wealth, power and culture unequalled by any other city in the south.

The Stalapurana of Madurai says that the city was founded by Kulasekarapandyan. His son was Malayadwaja Pandyan father of Goddess Minakshi or Thadathagaippiratti, who married Sundara Pandya and ruled over the Pandyan country with Madurai as the Capital. Several generations afterwards, Vamasesvara Pandya rebuilt the city of Madurai

with new frontiers and called in Halasya Kshetra. The legend connected with this event are noticed in the Stalapurana known as Halasya Mahotmiyam. Then we come down to the age of Manickka Vasaigar whose contemporary was Arimardhana Pandya and for whose sake God Soma-sundara performed several miracles which are celebrated to this day on special festival days. The last of the Puranic Pandyas was Kuliya Pandya. As it is difficult to identify these legendary Kings and reconcile their professions with historic facts, we shall leave them for what they are worth.

After the Sangam Pandyas, there is a period known as the dark age in South Indian History when Kalabrah invaders overrun the South and held sway for three or four centuries. We do not know anything about the condition of the South, less particularly about Madura in this period. The destruction of Madura by the fire of Kannaki's wrath mentioned in Silappadikaram, must have occurred at the beginning of this period, and afterwards the Puranic Pandyas might have renovated it at the close of this period. Thus with the end of the Kalabrah interregnum, the city of Madurai came into prominence once again. Then commenced the line of the Imperial Pandyas with Kadungan

as its head, some where about the close of the 6th century A. D. The last of this dynasty was Maravarman Raja Simha (900-920 A. D), who was defeated by Parantaka Chola, and with him Madura fell into the hands of Cholas. The Chola sway over Pandyan territory lasted for about 3 centuries. During this period the Pandyas occassionally rebelled against their suzerains, and finally threw off the Chola yoke in about 1120 A. D. It was Jabavarman Sri Vallabha that successfully rebelled and styled himself as Cholanthaks in consequence. But strifes were still raging between the Pandya rivals for the throne of Madura, and a state of uncertainty prevailed till the end of the 12th century. The subjugation of the Cholas by Hoysala Vira Someswara, gave the signal for Vikrama Pandya, an ally and fendatory of the Chola King, to become independent and he paved the way to establish the record Pandyan Empire which flourished for over a century and half. The foremost emperor of this period was Jabavarman Sundara Pandyan. During his successor Maravarman Kulasekara's reign, there was an invasion of Madurai by one Hazarat Sultan Ali in 1290 A. D. Marco Polo visited the Pandyan Kingdom in Jabavarman Sundara Pandya III's reign, and he describes the Kingdom as 'Greater India' 'the finest and noblest province in the whole world' and so on. Malik

Kafur invaded Madura in 1324 during Jabavarman Parakrama Pandya I's reign and destroyed Madura fort, city and temple. He razed the whole city to the ground, and drove away the King from Madura. He ruled over the Pandyan territory for 3 years, and handed over the fate of the country to six of his successors who held sway for 48 years in all which was a reign of terror and anarchy.

The dawn of the Vijayanagar empire anguished well for Madura, as it did for the entire Hindu India. For Bukkaraya of Vijayanagar sent his general Kumara Kampana Odayar in 1371 to relieve Madura from its thraldom and soon the deliverance came. It is said that when the Minakshi

temple was opened after 48 years the offerings of flowers to the Goddess were still fresh, to the surprise of all. In 1451 the Pandyan heir was restored to the throne of Madura by the Vijayanagar empire. In 1500 A. D. when this dynasty became extinct, the Vijayanagar empire took direct control over Pandyan territory through her Viceroys, all of whom took a devotional interest in the temple city. Viswanatha Naick (1558-1563) was the founder of the Naik dynasty of Madura, during the viceroyalty of

Thirumal Naik of this dynasty, the suzerainty of Vijayanagar was overthrown, and he became an independent ruler. It is to this Thirumala Naick (1623-1650) that Madura owes its present beautiful central shrine of Minakshi Sundareswara with its huge fort walls towers, mantaps, the golden like tank, etc. embellished with the most wonderful pieces of sculpture and art. The Tirumal Naik Palace, the big Teppakulam near Vandiyur, the Pudumantapam, the Kalyanamantapam in Alagar Hills etc. are all his benefactions. It is there superb pieces of architecture and art that thrill the tourists' minds all over the world. They have been termed the most magnificent piece of man's work in the world.

With the extinction of the Naik dynasty after Bangaru Tirumala in 1736, the Pandyan country passed into Mohammadan hands again, and anarchy followed. Chanda Sahib seized all the temple property and Hyder Ali created panic. Finally in 1785 Madura was annexed by the British and better days began to dawn. It was in 1929 when the Hindu Religious Endowments Board was constituted that Madura temple saw satisfactory administration. Such in short is the history of Madurai.

TWENTY YEARS AFTER

By T. Totadri Iyengar, M. A.,

(Principal, Madura College, Madurai,)

It was April 1976. The sun had just risen and the roseate hue of the dawn had given way to the steely blue sky typical of hot summer. The Kanyakumari Express I was travelling by was just negotiating the bend before the Vaigai bridge. As I peered out, I saw the temple-towers of Madurai rise in majesty over the crowded buildings in the distance. I got down at the Railway station, put my things in one of the retiring rooms, and after a rapid bath and coffee, boarded a taxi for a quick stroll over Madurai. My father was a former citizen of Madurai and a post-graduate of the Madura College belonging to the first set that the College sent up in March 1959 for the Physics M. Sc. Examination. He had therefore exhorted me not merely to concentrate on the Chitra festival for which I had undertaken my journey, but also to look up his Alma Mater. I therefore directed my taxi along the Tirupparankundram Road.

I crossed the Ramnad railway line by a sub-way and saw on my right a pile of fine buildings. Over the entrance gate was written, 'The Madura College'. As I drove in, my eye was arrested by the Sanskrit letters VIDHYA DHARMENA SOBHATHE (Learning shines by Dharma). I learnt that this was the College motto which had since been adopted by the Sri Minakshi University of which the College had been made a constituent College. I went round the campus, the Hostels, the staff quarters, the open air Theatre, the Stadium and the Pavilion, and made a note of them all for reporting to my father. As I reached the road again, I saw on the opposite side the Government Engineering College. I was told it had been originally the Tamil Nad Polytechnic and on the inauguration of the Sri Menakshi University at Madurai had become a constituent College in

Engineering studies at the graduate and post-graduate levels.

I bowled along the road right upto Tirunagar, and found that the houses were dense on either side but had grown up under systematic planning. I turned back and asked to be taken to Vandiyur Tank. As I gazed entranced at the scenic beauty of the tank, the central island temple and the idyllic background, my eye rested on a noble edifice across the road, its four floors rising gracefully from near the bed of the Vaigai. I was told that this was another constituent College of the University and contained a fine Research Institute for advanced studies in the Languages, (primarily Tamil) and also a Teachers' Training College. This Institution was unique in that it was the result of the munificence of a single philanthropist who was as rich as he was generous.

My taxi next took me over the Vaigai bridge to yet one more constituent College, the American College. This too I gathered was catering to post-graduate studies. A little beyond I was taken to the

Government Medical College in which a student had facilities to study up to the M. D. degree. As my driver was a chatty type, I understood there was a Law College, a Veterinary College, and an Agricultural College besides two ladies' Colleges. The driver also told me that all areas of the city were covered by the city Bus service, run by the T. V. S. Company, in a manner which was the envy of all Indian cities.

Next we drove to the air-port where the driver told me that the Chief Minister of the State was expected at about 11 A. M. The driver pointed out to me from a distance the Mayor of the Madurai Corporation and other leading personalities, from the Collectors, District Judges, downward, gathered to receive the V. I. P.

I had of course known that Madurai was a city of ancient renown and that it had been the capital from time immemorial of the Pandyan kingdom. Even in Puranic literature two of the local rivers the Vaigai and the Krithamalai find honourable

mention. Though the Vaigai exhibited more its sandy bed than its flow of water and the Krithamalai exuded more its ill odour than its hoary fame, I could understand that these two rivers are hall-marks of the antiquity of Madurai. I now noticed how the city had shot up in all-India importance, not merely due to its pilgrim traffic, but also due to its well-known

hand-loom industries, its multitude of textile mills and foremost of all due to its University and the very large number of educational Institutions under it. Truly I felt that the grace of Sri Minakshi and of her divine brother of the Alagar Hills had descended on Madurai in fulsome measure.

For

QUALITY TEXTILES

Janata Stores

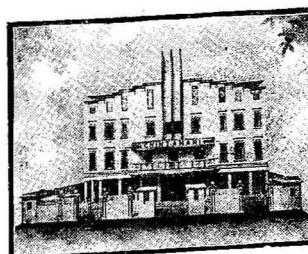
38-A, SOUTH CHITRAI STREET, MADURAI

Your visit is earnestly solicited

சிந்தரமணி டாக்கீஸ், மதுரை.

செலகர்யமான ஆசன
வசதிகளுடன்
பிரகாசமான H. I.
ஆர்க் விளக்குகளும்.
கேட்பதற்கு
இனிமையான
ஒவிய பெருக்கிகளும்
பொருத்தப்
பெற்றிருக்கின்றன.

20-4-56

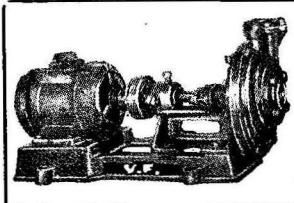
100வது நாள்
மாடர்ஸ் தியேட்டர்ஸ்
அலிபாபாவும்
40 திருடர்களும்
(தமிழ் கலர் படம்)

எமது அடுத்த மற்றுமோர் முழுநீள தமிழ் கலர் படம்

“மாய மோகினி”

தீகைக்க வைக்கும் தங்தியம்; காதுக்கிணிய இசை, நேர்சை அஞ்ஞும் நடனங்கள்,
பல வர்ண ஜாலங்கள் நிறைந்த அராயியக் கதை

கானும் நந்தாளை எதிர்பாருங்கள்!

விஜயா பம்பு

1" முதல் 12" வரை

எல்லா கைச்சுகளிலும் கிடைக்கும்

நடுத்த உழைப்பு - நிசுப்தமான ஓட்டம் - குறைந்த செலவு

தந்தி: "விஜயாபம்பு"

தயாரிப்பாளர்கள் :

போன் : 382

விஜயா பவுண்டரி, கோயமுத்தூர்

"சிற்றுண்டிகளுக்கு சிறந்த இடம்"

ஜோதி ஆனந்த பவான்

367, கீழ்மாசி வீதி :: மதுரை

எங்கள் ஹோட்டலில் கைதேரிந்த ஆட்களைக்கொண்டு
ஸ்வீட், காரம், காபி அண்டு குவிந்த பானங்கள்
முதலிய பகுணங்களை ருசியாகவும், சுத்தமாகவும் சுகாதார முறைப்படி தயாரித்து
சப்ளை செய்து வருகிறோம். அன்பர்களும், பொது ஐநங்களும் விஜயம் செய்து
எங்களை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தங்களன்புள்ள
Prop: P. சின்னச்சாமி நாடார்

N. B:— திருமணங்களுக்கும், முடிவுகளுக்கும் குறித்த காலத்தில் சப்ளை செய்யப்படும்

**என்.எம்.பி குணே, சிருந்தி
மிஸ்கடல்**

59, கோரிப்பாளையம் :: அமெரிக்கன் காலேஜ் ஏதில் :: மதுரை.
பிராஞ்சு:— 13, 14, திண்டுக்கல்ரோடு, * N. M. பொன் நுச்சாமி பிள்ளை,
(பழைய ஆஸ்பத்திரிக்கு எதிர்) மதுரை.

உரிமையாளர்.

A NAME TO REMEMBER
PANDYAN INSURANCE COMPANY LIMITED

FOR
FIRE - MARINE - ACCIDENT

INSURANCE ASSETS EXCEED RS. 1 CRORE

Head Office: **PANDYAN BUILDING, MADURAI.**

Branches:

BOMBAY, CALCUTTA, DELHI, MADRAS, NAGPUR, SHOLAPUR
BANGALORE, TRIVANDRUM, COIMBATORE & COCHIN

இந்தியன் பார்க், வி.ப்.

(ஸ்டாடிடம் : 1907)

தேன்னிந்தியா முழுவதிலும் பம்பாய்,
கல்கத்தா மற்றும் புது டில்லியிலும்
கிணை ஆபீஸ்கரூம் சப் ஆபீஸ்கரூம்
இருக்கின்றன

முலதனம்

அதிகாரம் பெற்ற ரூவதனம்	ரூ. 1,00,00,000
வாக்களிக்கப்பட்ட ..	ரூ. 72,00,000
செலுத்தப்பட்ட ..	ரூ. 60,20,000
நிசங்க மற்றும் இதர நிதிகள்	ரூ. 77,50,000
மூலாகிட்டுகள் (31-12-55ஆண்டுபடி)	ரூ. 29,44 கோடி

வெளிநாட்டு பரிவாரத்தினாட்டுப்பட சகலவித
பாங்கு அலுவல்களும் கவனிக்கப்படும்

N. கோபால் அய்யர்,
காரியத்தில்.

WHILE IN MADURAI

Visit
POPLI BROS.
WEST TOWER STREET

for
Sports Goods of Quality

*
Step in our
TOY LAND

for Toys of distinction

Rates moderate!

Service with pleasure!

13—4—56 முதல் நடைபெறுகிறது

மதுரை நியூ சிரிமாவில்

சதுரம் தமிழ்

ஜேமினி கணேசன், P. பானுமதி
K. R. ராமசாமி, K. சாரங்கபாணி
T. S. பாலையா, V. K. ராமசாமி, M. N. ராஜம்
C. K. சரஸ்வதி, அங்கமுத்து நடித்தது

*
THE MADURA TALKIES PRIVATE LTD.,

Owners of:

NEW CINEMA & REGAL TALKIES

(English Picture House)

LOVED BY THE PUBLIC

Phone: 216

Estd. 1927

Telegram: BULLION

Visit SELVA MALIGAI

PRO-S.S.A & BROR.
137 to 143, விதர்காவண்ணபுல வீதி,
மதுரை.

FOR GUARANTEED JEWELS & SILVER VESSELS

S. S. ARUNACHALAM CHETTIAR & BROR.,

137 TO 143, SOUTH AVANIMOOLA ST., MADURAI.

“மதுரை நகரசபை செய்தி”

MADURAI

MUNICIPAL

GAZETTE

நகராட்சி ஸ்மந்தமான செய்திகள் நிறைந்து வெளிவருகிறது

நகர மக்களும் வியாபாரிகளும் அவசியம்
படிக்கவேண்டியது

இன்றே சந்தாதாராகச் சேருங்கள்
வருட சந்தா அனு 0—12—0 தான்
வெளி ஊருக்கு ரூ 1—8—0 :: தனிப்பிரதி அனு 1

விளம்பரத்திற்கு சிறந்த சாதனம்!

விளம்பர விகிதம்

சாதா முழுப்பக்கம் ரூ. 20	ஓரு மாதத்திற்கு
,, அரை ,, ரூ. 10	,,
,, கால் ,, ரூ. 5	,,
அட்டைப்பக்கம் 2,3 ஓருபக்கத்திற்கு ரூ.40 (1 கலில்)
,, 4வது பக்கம்	ரூ.75 (2 கலில்)	..

மானேஜர், முனிபில் ஆஃஸ், மதுரை.

PLYMOUTH

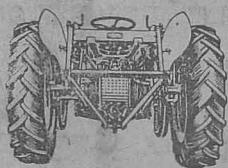
FIAT

WILLYS JEEP

**FERGUSON
TRACTOR**

**FARGO
BUS-LORRY**

All you need....

We meet it,
 Plymouth and Fiat for ease & economy,
 Fargo for road transport,
 Ferguson for agriculture.
 Jeep for all purposes.
 For servicing vehicles, spares and accessories,
 you may depend on our prompt and efficient service.

**Dealers: Fiat and Plymouth Cars,
 Fargo Trucks, Willys Jeep,
 Ferguson Tractors.**

SUNDARAM MOTORS LTD., MADRAS-6.

T. V. SUNDARAM IYENGAR & SONS LTD.,
 Madurai, Tiruchirapalli, Tirunelveli, Pudukkottai, Salem &
 Coimbatore

TVS2 - 74